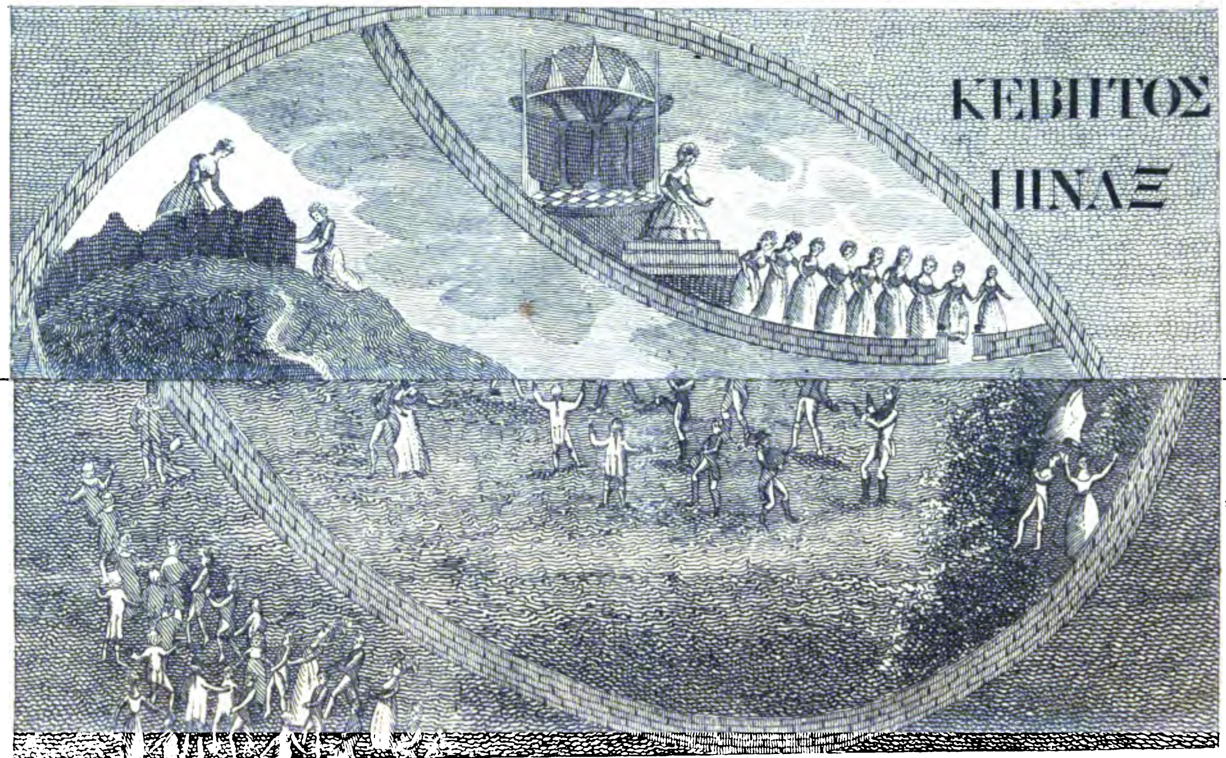
Alphеus Felch

Oct 9th 1821

[illegible]


ΚΕΒΗΤΟΣ
ΠΙΝΑΞ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ ʽΕΛΛΗΝΙΚΑ ʽΗΣΣΟΝΑ·

SIVE

Collectanea Græca Minora:

AD USUM

TIRONUM

ACCOMMODATA:

CUM

NOTIS PHILOLOGICIS

QUAS

PARTIM COLLEGIT, PARTIM SCRIPSIT

ANDREAS DALZEL, A.M. S.R.S. EDIN.

ET IN ACADEMIÂ JACOBI VI. SCOTORUM REGIS LITT. GR. PROF. EIDEMQUE A SECRETIS ET BIBLIOTHECARIUS.

ACCEDUNT

PARVUM LEXICON ET INDEX RERUM.

EDITIO QUARTA AMERICANA,

PRIORI EMENDATIOR.

CANTABRIGIÆ, NOV-ANG.

E typis Universitatis,

SUMPTIBUS J. A. CUMMINGS ET W. HILLIARD.

Hilliard et Metcalf Typographis.

MDCCCXIX.

DISTRICT OF MASSACHUSETTS, TO WIT:

District Clerk's Office.

BE IT REMEMBERED, That on the eleventh day of January, A. D. 1813, and in the thirty seventh year of the Independence of the United States of America, WILLIAM HILLIARD, of the said District, has deposited in this office the title of a Book, the right whereof he claims as Proprietor, in the words following, to wit:

"ΑΝΑΛΕΚΤΑ ἙΛΛΗΝΙΚΑ ἩΣΣΟΝΑ·

Sive Collectanea Græca Minora; ad usum Tironum accommodata; cum notis philologicis, quas partim collegit, partim scripsit Andreas Dalzel, A.M. S.R.S. Edin. et in academia Jacobi VI. Scotorum regis Litt. Gr. Prof. eidemque a secretis et bibliothecarius. Accedunt parvum lexicon et index rerum. Editio secunda Americana, ex quarta Edinensi priori emendatior, et Cebetis Tabulæ accessione aucta."

In conformity to the act of the Congress of the United States, entitled, "An act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books, to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned;" and also to an act, entitled, "An act supplementary to an act, entitled, an act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books, to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned; and extending the benefits thereof to the arts of designing, engraving, and etching historical and other prints."

W. S. SHAW,

Clerk of the District of Massachusetts.

AD LECTOREM

PRÆFATIO

SECUNDÆ EDITIONIS.

QUUM *Collectanea Græca Majora*, quorum tomus prior nuper prodiit iterùm, ad usum Juventutis Academicæ superioris ordinis adornata essent, nec nisi ab iis, qui mediocrem saltem progressum in hujus linguæ nobilissimæ studio jam fecerunt, commodè perlegi possint; alter libellus, ejusdem ferè generis, minoris tamen molis, atque ad usum juniorum Discipulorum accommodatior, adhuc desiderari videbatur.

In hoc igitur concinnando, id imprimis curæ fuit, ut, ex innumeris, quibus Græcarum Literarum abundant monumenta, eæ seligerentur Fabellæ atque Poëmatia quæ, inter laborem quem in discendo minutissimas linguæ tam copiosæ partes impendere necesse est, discipulorum animos jucunditate suâ ac varietate allicerent et delectarent. Quanquam autem auctores, è quibus decerpta sunt hæc αποσπασματια, non omnes optimis Græciæ seculis floruerint, eorum tamen stylus plerumque satis est elegans, nec est cur quis metuat ne discentium judicium de puro sermone Græco, nimiâ cum illis familiaritate corrumpatur.

INTERPRETATIONES perpetuæ, quæ Græcos libros comitari solent, hinc, quemadmodum ex *Analectis Majoribus* supra memoratis, omninò exulant; quia Tironum progressus non solum non promovere, sed multùm impedire inveniuntur. Ope autem *Annotationum*, *parvique Lexici* adjecti, quivis discipulus, dummodo diligentiam adhibeat, pulchreque calleat, uti debet, nominum flexiones verborumque conjugationes, nec sit ingenio planè crassissimo, quæ à perito præceptore prælecta fuerint penitùs perdiscere poterit. Nec dubitandum quin una prælectio, ita elaborata, ad Linguam Græcam rectè intel-

ligendam magis è re futura sit, quam multæ, perfunctoriè, ut vulgò fit, interpretationis Latinæ auxilio paratæ.

ANNOTATIONIBUS in singula Excerpta præfigitur auctoris vitæ, ejusque operum præcipuarum Editionum, brevis Notitia; quæ sit junioribus discipulis prima quasi Elementa ejus generis Scientiæ, ubi nemo, literis politioribus imbutus, hospes esse debet.

LEXICON parvum, è *Schrevelio* desumptum sed nonnihil emendatum et multis vocibus suppletum, ideo adjicere visum est, ut Tironibus, modico sumptu, nunquam non ad manus esset singularum vocum explicatio huic opusculo accommodata.

CÆTERUM hujusmodi laboribus—humillimis quidem illis! non autem inutilibus, si Juventuti ingenuæ ad cognitionem Linguæ Doctrinæque longè omnium elegantissimæ aditum minùs salebrosum reddere valuerint, te, Lector benevole, benignè fauturum speramus. Vale.

Edinburgi, è Coll. Jocobi VI.
Scotorum Regis, Kal. Feb.
MDCCXCI.

PRÆFATIO

EDITIONIS QUARTÆ.

POSTQUAM hic libellus tertiùm editus fuisset Edinburgi, nova ejus editio nuper prodiit Lipsiæ, curante Joanne Godofr. Grohmanno, in inclytâ Academiâ Lipsiensi Philosophiæ Professore. In hac visum est editori doctissimo notas contextui, ad usum commodiorem, subjicere; auctorum locutiones aliquas, quæ in notis Anglicè versæ legebantur, Latinè reddere: atque vocum analysin, quæ ibidem subindè occurrebat, in parvum Lexicon analyticum, paulò aliter quam id quod confeceram, constructum, transferre; in quo vocabulorum derivationes, rectiùs, ut ille arbitratur, ex aliis Lexicis petendas, omisit. Indicem autem rerum ad finem adjunxit.

Nequit mihi non esse gratissimum, quòd hic libellus non solum domi comprobatus fuerit, sed etiam in exteris regionibus, tanquam studiosæ Juventuti aliquid utilitatis afferens, jam cœperit innotescere; et magnæ quidem à me debentur gratiæ erudito Professori Lipsiensi, propter laborem, quem in hoc opusculo recoquendo et patriæ juventuti commendando, ponere haud gravatus sit. Græcum certè contextum diligenter accuravit, sublatis, quæ locis quibusdam in meas editiones irrepserant, erratis typographicis: quæque ego, ad illius exemplum, ex hac quoque editione tollenda curavi; atque indicem itidem rerum ab illo confectum libenter adoptavi.

Quæ verò in notis et lexico innovavit, quanquàm ea in melius mutata nonnullis videantur, tamen ut eum in hoc quoque imitarer mihi non potui persuadere; atque adeo in hac novâ editione eandem notarum et lexici formam quam antehac, materiâ tantùm in paucis emendatâ, retinui. Namque, inter docendum, dum discipuli alii aliam libelli formam in manibus haberent, magnum exinde incommodum oriturum, præsertim in locis per paginas indicandis, mihi visus sum prævidere. Præterea, cum notæ eo consilio exaratæ essent, ut auxilium

discipulis in praelectione discendâ domi praeberent, verebar ne, si hae oculis eorum inter examinandum in auditorio subjicerentur, tali illecebrae, dum loca difficiliora interpretarentur, resistere nequirent; atque ita satis se facere putarent, si, imprimis, sententiam Graecam, deinde, interpretationem ejus ultrò quasi se offerentem, legerent; quod, ut praeceptores benè nôrunt, usu venire solet discentibus, quando perpetua interpretatio Latina è regione vel infrà praesto iis adest; quodque, ut iidem quoque nôrunt, magno est rectae Linguae Græcæ intelligentiae impedimento. Neque ullam mutationem feci in Lexico, magis id analyticum reddendi gratiâ: Nam antequam hujus libelli lectionem tirones aggrediantur, nominum et verborum flexiones ad unguem callere, atque casum quemcunque nominis aut tempus verbi primo intuitu, vel saltem post iis indicatum nominis nominativum aut verbi praesens indicativi, dignoscere debent. Vocabulorum verò radices vel derivationes, quarum quippe matura cognitio tironibus utilissima sit, nequaquam hinc ablegandas duxi.

Quod ad quasdam phrases Graecas attinet, quae in notis Anglicè potius quam Latinè redditae inveniuntur, hanc secutus sum methodum, quando idioma vernaculum melius quam Latinum Graeco respondere videbatur; quas utinam Grohmannus non Latinè, sed vernaculè vel Gallicè, in suâ editione vertisset: Atque si unquam *Analecta mea Majora*, duobus tomis comprehensa, Lipsiae quoque, curâ ejusdem viri doctissimi, prodibunt, hoc ab eo factum forsan inveniemus. Interea hîc quidem lucem jam aspexit eorum Tomi prioris editio quarta, cum Appendice, in qua Subsidia quaedam selecta Linguae Graecae studiosis utilissima indicantur: Tomi autem posterioris editionem alteram emendatiorem propediem prodituram spero. Scripsi Edinburgi, Idibus Januar. A. D. MDCCCI.

Annotatio ad Secundam Editionem Americanam.

In hac editione secunda Americana Col. Græc. Min. *Cebetis Tabula*, ad exemplar accuratissimum, excerptis ex orationis solutæ scriptoribus est addita. Lexicon parvum quoque auctum est verbis plus trecentis, quæ in hoc opusculo inveniuntur, et in editione priori non reperta. Notæ quædam philologicæ, ex melioribus editionibus selectæ, subjiciuntur, neutiquam profecto commentario lucido et nitido Dalzel comparandæ, sed quæ aliquid forsan fructus ingenuæ et studiosæ juventuti afferant.

Cantabrigiæ, Nov-Anglorum,
Kalend. Novem. MDCCCX.

Huic quartæ Editioni Americanæ visum est, quædam excerpta è Vetere Testamento secundum Septuaginta, et Christianis Scriptoribus adjungere. Vocabula, quæ in Parvo Lexico non reperiuntur, in Appendice ad calcem hujus operis subjecto, inveniantur. Cantabrigiæ, Nov-Ang. Idibus Feb. A. D. MDCCCXIX.

SYNOPSIS EORUM QUÆ IN HOC OPUSCULO CONTINENTUR.

PARS PRIMA.

EXCERPTA EX PROSÆ SCRIPTORIBUS.

I. EX *ÆSOPI FABULIS.*

21. *Leo*

VI. E *XENOPHONTE DE CYRI INSTITUTIONE.*

E Libro quinto.

PARS ALTERA.

EXCERPTA ex POETIS.

I. Ex *ANACREONTIS CARMINIBUS.*

II. Ex

II. Ex *BIONIS IDYLLIIS.*

III. Ex *MOSCHI IDYLLIIS.*

IV. Ex *TYRTÆI ELEGIIS.*

PARS TERTIA.

I. *EXCERPTA EX VETERE TESTAMENTO SECUNDUM SEPTUAGINTA.*

II. E *SCRIPTORIBUS CHRISTIANIS.*

COLLECTANEA GRÆCA MINORA:

PARS PRIMA;

COMPLECTENS EXCERPTA EX NONNULLIS PROSÆ SCRIPTORIBUS.

I.

EX ÆSOPI FABULIS.

Æsopi ingentem statuam posuere Attici,
Servumque collocârunt æternâ in basi,
Patere honoris scirent ut cuncti viam,
Nec generi tribui, sed virtuti gloriam.

PHÆDR. FAB. LIB. II.

[1]ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.

α. [2]ΚΟΧΛΙΑΙ.

[3]ΓΕΩΡΓΟΥ *παις ωπτα κοχλιας·* [4]*ακουσας δε αυτων τρυζοντων,* [5]*εφη, ω* [6]*κακιστα ζωα,* [7]*των οικιων ὑμων εμπιπραμενων,* [8]*αυτοι αδετε;*

β. ἹΠΠΟΣ ΚΑΙ ἹΠΠΟΚΟΜΟΣ.

[9]*Κριθην την του ἱππου ὁ ἱπποκομος κλεπτων και πωλων,* [10]*τον ἱππον ετριβε και εκτενιζε πασας ἡμερας· εφη δε ὁ ἱππος, ει θελεις αληθως καλον ειναι με,* [11]*την κριθην την τρεφουσαν μη πωλει.*

γ.

δε αμφοτερα· [1] το μεν ουν ϗκ ἠν· ὁ δε κατειχεν ὑπο του ῥευματος [2] κατεσυρετο.

ια. [3] ΤΑΩΣ ΚΑΙ ΚΟΛΟΙΟΣ.

[4] Των ορνιθων βουλομενων ποιησαι βασιλεα, ταως [5] ἑαυτον ηξιου δια το καλλος χειροτονειν· [6] αἱρουμενων δε τουτον παντων, κολοιος [7] ὑπολαβων εφη, αλλ' ει, [8] σου βασιλευοντος, αετος ἡμας καταδιωκειν [9] επιχειρησει, [10] πως ἡμιν επαρκεσεις;

ιβ. [11] ΚΥΝΕΣ ΛΙΜΩΤΤΟΥΣΑΙ.

Κυνες λιμωττουσαι ὡς εθεασαντο ἐν τινι ποταμῳ [12] βυρσας βρεχομενας, μη δυναμεναι [13] αυτων εφικεσθαι, [14] συνεθεντο αλληλοις ὁπως πρωτον το ὑδωρ [15] εκπιωσιν, [16] και ειθ' οὑτως επι τας βυρσας [17] παραγενωνται. [18] Συνεβη δε αυταις [19] πιουσαις [20] πριν διαραγηναι, η των βυρσων εφικεσθαι.

ιγ. ἹΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΛΑΦΟΣ.

Ἱππος [21] κατειχε λειμωνα μονος, [22] ελθοντος δ' ελαφου και διαφθειροντος την νομην, βουλομενος [23] τιμωρησασθαι τον ελαφον, [24] ηρωτα [25] τον ανθρωπον, ει δυναιτο μετ' αυτου κολασαι τον ελαφον· [26] ὁ δ' εφησεν, εαν λαβῃ χαλινον, και αυτος αναβῃ επ' αυτον, εχων ακοντια· [27] συνομολογησαντος δε, και αναβαντος, [28] αντι του τιμωρησασθαι, αυτος [29] εδουλευσεν ηδη τῳ ανθρωπῳ.

ιδ.

ιδ. ΤΕΤΤΙΞ ΚΑΙ ΜΥΡΜΗΚΕΣ.

Χειμωνος [1]ὡρᾳ, των σιτων [2]βραχεντων, ὁι μυρμηκες [3]εψυχον· τεττιξ δε λιμωττων [4]ητει αυτους τροφην· οἱ δε μυρμηκες ειπον αυτῳ, διατι [5]το θερος ου [6]συνηγες τροφην; [7]Ὁ δε ειπεν, [8]ουκ εσχολαζον, αλλ' [9]ηδον μουσικως· οἱ δε γελασαντες ειπον, αλλ' [10]ει θερουςὡραις ηυλεις, χειμωνος ορχου.

ιε. ΓΕΡΩΝ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Γερων ποτε ξυλα [11]ταμων εξ ορους, κᾳπι των ωμων [12]αραμενος, επειδη πολλην ὁδον [13]επηχθισμενος [14]εβαδισεν, [15]απειρηκως, [16]απεθετο τε τα ξυλα, και τον θανατον ελθειν [17]επεκαλειτο. Του δε θανατȣ ευθυς [18]επισταντος, ϗ την αιτιαν πυνθανομενȣ δι' ἡν αυτον [19]καλοιη, ὁ γερων εφη, ἱνα τον φορτον τουτον [20]αρας, επιθῃς μοι.

ις. ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Εχων τις [21]κυνα Μελιταιον και ονον, [22]διετελει τῳ κυνι προσπαιζων· και ειποτε εξω δειπνον ειχεν, εκομιζε τι αυτῳ και [23]προσιοντι παρεβαλεν. Ὁ δε ονος [24]ζηλωσας, [25]προεδραμεν αυτος και σκιρτων [26]ελακτισε [27]τον δεσποτην· και οὑτος αγανακτησας [28]εκελευσε παιοντα αυτον αναγαγειν προς τον μυλωνα, και τουτον δησαι.

ιζ. ΑΛΕΚΤΟΡΕΣ.

Αλεκτορων δυο μαχομενων [1]περι θηλειων ορνιθων, ὁ εἱς τον ἑτερον [2]κατετροπωσατο· και [3]ὁ μεν [4]ἡττηθεις εις τοπον κατασκιον [5]απιων εκρυβη· ὁ δε νικησας, εις ὑψος [6]αρθεις, και εφ' ὑψηλου τοιχου στας, μεγαλοφωνως εβοησε. Και παρευθυς αετος [7]καταπτας, ἡρπασεν αυτον· ὁ δ' εν σκοτῳ κεκρυμμενος, αδεως εκτοτε ταις θηλειαις επεβαινεν.

ιη. ΕΧΙΣ ΚΑΙ ῬΙΝΗ.

[8]Εχις εισελθων εις χαλκουργου εργαστηριον, [9]εκ των σκευων των οντων εζητει φαγειν· ἡκεν ουν προς την ῥινην, και αυτην [10]παρεκαλει [11]δουναι αυτῳ τι· ἡ δε [12]ὑποτυχουσα ειπεν, αλλ' ευηθης ει παρ' εμου [13]τι αποισεσθαι οιομενος, [14]ἡτις ου διδοναι, αλλα λαμβανειν παρα παντων [15]ειωθα.

ιθ. ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΝΟΣ.

Λυκου λαιμῳ οστεον [16]επεπηγει· ὁ δε γερανῳ μισθον [17]παρεξειν ειπεν, ει [18]την κεφαλην αὑτης επιβαλουσα, το οστουν εκ του λαιμου αὑτου [19]εκβαλοι· ἡ δε τουτ' εκβαλουσα, [20]δολιχοδειρος ουσα, τον μισθον [21]επεζητει· ὁ δε γελασας, και τους οδοντας [22]θηξας, [23]αρκει σοι μισθος, εφη, τουτο και μονον, ὁτι εκ λυκου στοματος και οδοντων [24]εξηρες καραν σωαν, [25]μηδεν παθουσαν.

κ.

κ. ΑΛΩΠΗΞ ΛΙΜΩΤΤΟΥΣΑ.

Αλωπηξ, λιμωττουσα εν πεινῃ, [1]εθεασατο βοσκου κρεα και αρτον, επι τινα καλυβην ὑπ᾽ αυτου [2]καταλειφθεντα, ϗ [3]εισελθουσα δια στενωτατης οπης, εφαγεν αυτα ἡδεως· [4]εξογκωθεισα δε, και μη δυναμενη [5]εξελθειν της καλυβης, [6]εστενε και ωλοφυρετο. Ἑτερα δε αλωπηξ διερχομενη ηκουσεν αυτης των στεναγμων, και προσελθουσα επυνθανετο την αιτιαν· και [7]μαθουσα εφη· μενε τεως ενταυθα, ἑως αν [8]τοιαυτη [9]γενῃ [10]ὁποια ουσα εισηλθες.

κα. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.

Λεων και ονος, [11]κοινωνιαν θεμενοι, εξηλθον επι θηραν. [12]Γενομενων δε αυτων κατα τι σπηλαιον, εν ᾧ [13]αιγες αγριαι, ὁ μεν λεων προ του στομιου [14]στας, [15]εξιουσας τας αιγας [16]συνελαμβανεν· ὁ δε ονος ενδον εισελθων [17]ενηλατο αυταις, και [18]ωγκατο εκφοβειν βουλομενος. Του δε λεοντος τας [19]πλειστας συλλαβοντος, εξελθων εκεινος επυνθανετο αυτου, ει γενναιως [20]ηγωνισατο, και τας αιγας [21]εξεδιωξεν. Ὁ δε ειπεν· αλλ᾽ [22]ευ ισθι ὁτι καγω [23]αν σε εφοβηθην, [24]ει μη ηδειν σε ονον οντα.

κβ. ΕΛΑΦΟΣ.

Ελαφος διψησας επι πηγην ηλθεν· ιδων δε την ἑαυτου σκιαν, τους μεν ποδας [25]εμεμφετο ὡς λεπτους δε

δε ασθηνεις οντας· τα δε κερατα αυτου [1]επηνει, ὡς μεγιστα και ευμηκη. [2]Μηδεπω πιων, κυνηγου καταλαβοντος, εφευγεν. [3]Επι πολυν δε τοπον δραμων δε εις ὑλην [4]εμβας, τοις κερασιν [5]εμπλακεις [6]εθηρευθη, εφη δε, ω ματαιος εγω! ὁς εκ μεν των ποδων [7]εσωθην, οἱς εμεμφομην, εκ δε των κερατων [8]προεδοθην, [9]οἱς εκαυχωμην.

κγ. ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΔΙΞ.

Αλεκτρυονας τις εχων επι της οικιας, πριαμενος δε περδικα, συν εκεινοις [10]αφηκε νεμεσθαι. Των δε τυπτοντων αυτον, και απελαυνοντων, εκεινος [11]ηθυμει σφοδρα, νομιζων, ὡς αλλοφυλος ταυτα πασχειν ὑπο την αλεκτρυονων· ὡς δε [12]μετα μικρον κακεινυς [13]ἑωρακε μαχομενυς, ϗ αλληλυς κοπτοντας, [14]της λυπης απολυθεις, ειπεν· αλλ' εγωγε [15]απο τυ νυν ου λυπησομαι, ὁρων και αυτυς [16]μαχομενους αλληλοις.

κδ. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΚΟΡΑΞ.

Κοραξ, κρεας ἁρπασας, επι τινος δενδρου [17]εκαθισεν. Αλωπηξ δε τουτον ιδουσα και βυληθεισα [18]περιγενεσθαι του κρεατος, [19]στασα κατωθεν, επηνει αυτον ὡς ευμεγεθες και καλον ορνεον, λεγουσα και θηρευτικον και ευμορφον· [20]και ὁτι ἡρμοζε σοι βασιλεα ειναι ορνεων, [21]ει και φωνητικος ὑπηρχες· αλλ'

ω

ω ποιον ορνεον, και αλαλον ὑπαρχεις. Ὁ δε κοραξ, ακουσας ταυτα, και [1]χαυνωθεις τοις επαινοις, ῥιψας το κρεας, [2]μεγαλως εκεκραγει. Ἡ δ' αλωπηξ, δραμουσα και λαβουσα το κρεας, εφη προς αυτον· εχεις κοραξ ἁπαντα, [3]νους δε γε λειπει.

κε. ΜΥΕΣ.

Μυς αρουραιος αστικῳ γινεται φιλος μυι, και [4]την φιλιαν πιστουμενος, πρωτος εις αγρον τον αστικον παρελαμβανεν, και ξενιαν αυτῳ [5]παρετιθει και τραπεζαν, ἁ φερειν [6]οιδε τοις ενοικουσιν αγρον. Αμειβομενος δε την ξενιαν ὁ αστικος, εις αστυ τον αρουραιον εκομιζεν, και εις ανδρος ευπορου παρελαμβανεν οικον. Ὡς δε [7]των οντων ηδη προσαπτεσθαι ηθελον, προσιων τις [8]ανεκοπτε· και τοσαυτακις της εν τοις οψοις [9]απηλαυνοντο πειρας, ὁσακις [10]επειρωντο μεταλαμβανειν. Και [11]τελευταιον ὁ αρουραιος, απειμι, εφη, την εν αγροις [12]προτιμων μετριοτητα της εν αστει τρυφης.

κς. ΑΛΩΠΕΚΕΣ.

Αλωπηξ εν παγιδι [13]ληφθεισα, και [14]αποκοπεισης της ουρας [15]διαδρασα, [16]αβιωτον, ὑπ' αισχυνης, ἡγειτο τον βιον. [17]Εγνω ουν και τας αλλας αλωπεκας τουτ' αυτο νουθετησαι, ὡς αν τῳ κοινῳ παθει το ιδιον [18]συγκαλυψειεν αἰσχος. Και δη πασας αθροισασα,

[19]πα-

παρῄνει τας ουρας αποκοπτειν, [1] ὡς ουκ απρεπες μονον τουτο το μελος ον, αλλα και περιττον βαρος [2] προσηρτημενον. [3] Ὑπολαβουσα δε τις αυτων ειπεν, [4] ω αὑτη, [5] αλλ' ει ου σοι τουτο προσεφερεν, ουκ αν ἡμιν αυτο συνεβουλευες.

κζ. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Λεων και ονος και αλωπηξ, [6] κοινωνιαν ποιησαμενοι, εξηλθον προς αγραν. Πολλης ουν θηρας [7] συλληφθεισης, προσεταξεν ὁ λεων τῳ ονῳ [8] διελειν αυτοις. Ὁ δε τρεις μεριδας ποιησαμενος [9] εκ των ισων, [10] εκλεξασθαι τουτους προυτρεπετο. Και ὁ λεων [11] θυμωθεις, τον ονον κατεφαγεν. Ειτα τῃ αλωπεκι μεριζειν εκελευσεν· ἡ δ' εις μιαν μεριδα παντα [12] σωρευσασα, ἑαυτῃ βραχυ τι κατελιπε. Και ὁ λεων προς αυτην, τις σε, ω βελτιστη, διαιρειν οὑτως εδιδαξεν; Ἡ δ' ειπεν, του ονου συμφορα.

κη. ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Βατραχοι, λυπουμενοι περι της ἑαυτων αναρχιας, πρεσβεις επεμψαν προς τον [13] Δια, βασιλεα αυτοις [14] παρασχειν. Ὁ δε, [15] συνιδων αυτων την ευηθειαν, ξυλον εις την λιμνην [16] καθηκεν· και οἱ βατραχοι, [17] το μεν πρωτον [18] καταπλαγεντες τον ψοφον, εις τα βαθη της λιμνης [19] εδυσαν. [20] Ὑστερον δε, ὡς ακινητον ην το ξυλον, [21] αναδυντες, εις τοσουτον [22] καταφρονησεως

φρονησεως ηλθον, ὡς και επιβαινοντες αυτῳ [1]επικαθεζεσθαι. [2]Αναξιοπαθουντες δε τοιὁυτον εχειν βασιλεα, ἡκον [3]εκ δευτερου προς τον Δια, και τουτον [4]παρεκαλουν [5]αλλαξαι αυτοις τον αρχηγον· τον γαρ πρωτον λιαν ειναι νωχελη και αδοκιμον. Ὁ δε Ζεύς, αγανακτησας κατ' αυτων, ὑδρον αυτοις επεμψεν, ὑφ' οὑ συλλαμβανομενοι κατησθιοντο.

κθ. ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

Βουκολος αγελην ταυρων βοσκων, [6]απωλεσε μοσχον. [7]Περιελθων δε [8]πασαν την ερημον, [9]διετριβεν ερευνων· ὡς δε ουδεν εὑρειν [10]ηδυνηθη, [11]ηυξατο τῳ Διϊ, αν τον λαβοντα μοσχον κλεπτην [12]ὑποδειξη, εριφον εις θυσιαν [13]προσαξειν. Και δε ερχομενος εις τινα δρυμωνα, εὑρισκει λεοντα κατεσθιοντα τον μοσχον. Εμφοβος ουν γενομενος, και [14]μεγα δειλιασας, [15]επαρας τας χειρας ἀυτου εις τον ουρανον, ειπεν· ω δεσποτα Ζευ, [16]επηγγειλαμην σοι εριφον δωσειν, εαν τον κλεπτην εὑρω· νυν ταυρον σοι θυσειν ὑπισχνουμαι, εαν τουτου τας χειρας εκφυγω.

λ. ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.

Κυων και αλεκτρυων, ἑταιρειαν ποιησαμενοι, [17]ὡδευον. [18]Ἑσπερας δε καταλαβουσης, ὁ μεν αλεκτρυων επι δενδρου εκαθευδεν αναβας· ὁ δε κυων προς τη ῥιζη του δενδρου κοιλωμα εχοντος. Του δε αλεκτρυονος, [19]κατα το ειωθος, νυκτωρ φωνησαντος, αλωπηξ

ακου-

ακουσασα, προς αυτον [1]εδραμε· και στασα κατωθεν, προς ἑαυτην κατελθειν [2]ηξιυ, [3]επιθυμειν γαρ αγαθην οὑτω φωνην ζωον εχον ασπασασθαι. [4]Του δε ειποντος, τον θυρωρον προτερον διϋπνισαι ὑπο την ῥιζαν καθευδοντα, [5]ὡς εκεινου ανοιξαντος κατελθειν· κα̉κεινης ζητουσης αυτον φωνησαι, ὁ κυων, αιφνης πηδησας, αυτην [6]διεσπαραξεν.

λα. ἙΡΜΗΣ ΚΑΙ ΑΓΑΛΜΑΤΟΠΟΙΟΣ.

Ἑρμης, [7]γνωναι βουλομενος εν τινι τιμῃ παρ' ανθρωποις εστιν, ἡκεν [8]εις αγαλματοποιου, ἑαυτον [9]εικασας ανθρωπῳ. Και θεασαμενος αγαλμα του Διος, [10]ηρωτα, [11]ποσου τις αυτο πριασθαι δυναται; [12]Του δε ειποντος, δραχμης· γελασας, [13]ποσου το της Ἡρας; εφη. [14]Ειποντος δε, πλειονος· ιδων και το ἑαυτου αγαλμα, και νομισας, ὡς, επειδη αγγελος εστι θεων, και κερδῳος, πολυν ἁυτου παρα τοις ανθρωποις ειναι τον λογον, [15]ηρετο περι αυτου. Ὁ δ' αγαλματοποιος εφη, [16]εαν τουτους ωνησῃ, και τουτον προσθηκην σοι διδωμι.

II.

EX HIEROCLIS FACETIIS.

[1]ἹΕΡΟΚΛΟΥΣ ΑΣΤΕΙΑ.

α. ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ κολυμβᾳν βουλομενος, [2]παρα μικρον επνιγη. [3]Ωμοσεν ουν μη ἁψασθαι ὑδατος, [4]εαν μη πρωτον μαθῃ κολυμβᾳν.

β. Σχολαστικος φιλῳ [5]συναντησας ειπε, καθ' ὑπνους [6]σε ιδων προσηγορευσα. [7]Ὁ δε, συγγνωθι μοι, ὁτι ου προσεσχον.

γ. Σχολαστικος [8]νοσουντα επισκεπτομενος, ηρωτα περι της ὑγιειας· ὁ δε ουκ [9]ηδυνατο [10]αποκριθηναι. [11]Ὀργισθεις ουν εξηλεγξεν, [12]ελπιζω κᾳμε νοσησαι, και ελθοντι σοι μη αποκριθηναι.

δ. Σχολαστικος ιατρῳ συναντησας, συγχωρησον μοι, ειπε, [13]και μη μοι μεμψῃ, ὁτι ουκ ενοσησα.

ε.

ε. Σχολαστικος θελων τον ἱππον αὑτου διδαξαι μη τρωγειν πολλα, ου παρεβαλεν αυτῳ τροφας. [1] Αποθανοντος δε του ἱππου τῳ λιμῳ, ελεγε· [2] μεγα εζημιωθην· [3] ὁτε γαρ εμαθε μη τρωγειν, τοτε απεθανε.

ϛ. Σχολαστικος οικιαν πωλων, λιθον απ' αυτης εις δειγμα [4] περιεφερε.

ζ. Σχολαστικος θελων [5] ειδεναι, ει πρεπει αυτῳ κοιμασθαι, [6] καμμυσας εσοπτριζετο.

η. Σχολαστικος ιατρῳ συναντησας ὑπο τοιχου [7] εκρυβη. [8] Τινος δε πυθομενου την αιτιαν, εφη, [9] χαιρον εχω μη ασθενησας, και αισχυνομαι εις οψιν ελθειν του ιατρου.

θ. Σχολαστικος [10] αμιναιαν εχων, [11] εσφραγισεν αυτην. Του δε δουλου κατωθεν [12] τρησαντος, και τον οινον αιροντος, εθαυμαζεν ὁτι, των σημαντρων σωων οντων, ὁ οινος [13] ελαττουτο. Ἑτερος ειπεν, ὁρα, [14] μη κατωθεν αφηρεθη. Ὁ δε, αμαθεστατε, ειπεν, [15] ου το κατωθεν λειπει, αλλα το ανωθεν μερος.

ι. Σχολαστικος ιδων στρουθια επι δενδρου, λαθρα [16] ὑπεισελθων [17] ὑφαπλωσατο [18] τον κολπον, και εσειε το δενδρον, [19] ὡς ὑποδεξομενος τα στρουθια.

ια. Σχολαστικος σχολαστικῳ συναντησας ειπεν, [20] εμαθον ὁτι απεθανες. Κακεινος, αλλ' ὁρᾳς με

ετι,

ετι, εφη, ζωντα· [1] και ὁ σχολαστικος, και μην ὁ ειπων μοι πολλῳ σου αξιοπιστοτερος ὑπαρχει.

ιβ. Σχολαστικος, εν τῳ ιδιῳ αγρῳ εξιων, ηρωτα [2] πιειν ὑδωρ ει καλον, εν τῳ αυτοθι φρεατι· [3] των δε φησαντων ὁτι καλον, και γαρ οἱ γονεις αυτου εξ αυτου επινον· και πηλικους, εφη, ειχον τραχηλους, ὁτι εις τοσουτον βαθος πινειν [4] ηδυναντο!

ιγ. Σχολαστικος, [5] μαθων ὁτι ὁ κοραξ ὑπερ τα διακοσια ετη [6] ζῃ, [7] αγορασας κορακα εις αποπειραν ετρεφε.

ιδ. Σχολαστικος [8] εις χειμωνα ναυαγων, [9] και των συμπλεοντων ἑκαστου περιπλεκομενων σκευους προς το σωθηναι, εκεινος μιαν των αγκυρων περιεπλεξατο.

ιε. Διδυμων αδελφων ἑις [10] ετελευτησε. Σχολαστικος ουν απαντησας τῳ ζωντι ηρωτα, [11] συ απεθανες, η ὁ αδελφος σου;

ις. Σχολαστικος, [12] ναυαγειν μελλων, πινακιδας ῃτει, ἱνα διαθηκας γραφῃ· τους δε οικετας ὁρων αλγουντας δια του κινδυνου, εφη, μη λυπεισθε, [13] ελευθερω γαρ ὑμας.

ιζ. Σχολαστικος, ποταμον βουλομενος περασαι, [14] ανηλθεν ες το πλοιον εφιππος· πυθομενου δε τινος την αιτιαν, [15] εφη, σπουδαζειν.

ιη.

ιη. Σχολαστικος, απορων δαπανηματων, τα βιβλια αὑτου επιπρασκε· και, γραφων προς τον πατερα, ελεγε, [1] συγχαιρε ἡμιν, πατερ, ηδη γαρ ἡμας [2] τα βιβλια τρεφει.

ιθ. Σχολαστικου παιδιον απεθανεν· [3] ιδων δε πληθος λαου συνελθειν, ελεγεν, αισχυνομαι εις τοσουτον οχλον μικρον παιδιον προφερειν.

κ. Σχολαστικου υἱος, [4] ὑπο του πατρος εις πολεμον εκπεμπομενος, [5] ὑπεσχετο ἑνος των εχθρων κεφαλην [6] αγαγειν. [7] Ὁ δε εφη· [8] ευχομαι και χωρις κεφαλης σε ελθοντα, μονον ὑγιη οντα ιδειν, και ευφρανθηναι.

κα. Σχολαστικῳ φιλος εγραψεν εν Ἑλλαδι οντι, βιβλια αυτῳ αγορασαι· [9] του δε αμελησαντος, ὡς, μετα χρονον, [10] τῳ φιλῳ συνωφθη, ειπε, την επιστολην, ἡν περι βιβλιων [11] απεστειλας μοι, [12] ουκ εκομισαμην.

III.

III.

EX PALÆPHATO.

DE INCREDIBILIBUS HISTORIIS.

---

[1] ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ

ΠΕΡΙ

ΑΠΙΣΤΩΝ ἹΣΤΟΡΙΩΝ.

1. ΠΕΡΙ ΚΕΝΤΑΥΡΩΝ.

[2] ΦΑΣΙΝ ὡς θηρια εγενοντο, και ἱππων μεν [3] ειχον ὁλην την ιδεαν, πλην της κεφαλης· [4] ταυτην δε ανδρος. Ει τις ουν πειθεται, τοιουτον γενεσθαι θηριον, [5] αδυνατον πεπιστευκεν· ουτε γαρ ἡ φυσις [6] συμφωνος ἱππου και ανδρος, ουτε ἡ τροφη ὁμοια, ουτε δια στοματος και φαρυγγος ανθρωπειου δυνατον ἱππου τροφην [7] διελθειν· ει δε τοιαυτη ιδεα τοτε ην, [8] και νυν αν ὑπηρχε. [9] Το δ' αληθες [10] εχει ὡδε. Ιξιονος βασιλεως οντος Θεσσαλιας, εν τω Πηλιω ορει

[1] απη-

καδιος, φιλοκυνηγος. Οὗτος ετρεφε κυνας πολλας και εθηρευεν εν τοις ορεσι. Των δε αυτου πραγματων [1] ημελει· οἱ γαρ τοτε ανθρωποι αυτουργοι παντες ησαν· οικετας δε ειχον ουδ' ὁλως, αλλ' αυτοι [2] εγεωργουν. Και οὗτος ην πλουσιωτατος, ὁς εγεωργει, και εργαστικωτατος ὑπηρχε. Τῳ δε Ακταιωνι αμελουντι [3] των οικειων, μαλλον δε κυνηγετουντι, [4] διεφθαρη ὁ βιος. Ὁτε δε [5] ουκετι ειχεν ουδεν, ελεγον οἱ ανθρωποι, δειλαιος Ακταιων ὑπο των ιδιων κυνων κατεβρωθη.

3. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΩΝ ἹΠΠΩΝ ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ.

Περι των Διομηδους ἱππων φασιν, ὁτι ανθρωπους κατησθιον. Τουτο δε [6] γελοιον· το γαρ ζωον τουτο κριθῃ και χορτῳ ἡδεται [7] μαλλον η κρεασιν ανθρωπινοις. [8] Ἡ δε αληθεια ἡδε. Των παλαιων ανθρωπων οντων αυτουργων, και τροφην και περιουσιαν πλειστην [9] κεκτημενων, ἁτε την γην εργαζομενων· [10] ἱπποτροφειν οὗτος επελαβετο, και [11] μεχρι τουτου ἱπποις ἡδετο, ἑως οὗ [12] τα αὑτου απωλεσε, [13] και παντα πωλων κατηναλωσεν εις την των ἱππων τροφην. Οἱ ουν φιλοι τους ἱππους ανδροφαγους ωνομασαν· [14] οὗ γενομενου, προηχθη ὁ μυθος.

4. ΠΕΡΙ ΝΙΟΒΗΣ,

Φασιν, ὡς Νιοβη [15] ζωσα λιθος εγενετο επι τῳ

τυμβῳ

τυμβῳ των παιδων. Ὁστις δε πειθεται, εκ λιθου γενεσθαι ανθρωπον, η εξ ανθρωπου λιθον, ευηθης εστι. Το δε αληθες εχει ὡδε. Νιοβη, αποθανοντων των ἑαυτης παιδων, ποιησασα ἑαυτῃ εικονα λιθινην, εστησεν επι τῳ τυμβῳ των παιδων. Και ἡμεις [1] εθεασαμεθα αυτην, [2] οἱα και λεγεται.

5. ΠΕΡΙ ΛΥΓΚΕΩΣ.

Λυγκεα λεγουσιν, ὡς τα [3] ὑπο γην ἑωρα. Τουτο δε [4] ψευδος. Το δε αληθες εχει ὡδε. Λυγκευς [5] πρωτος ηρξατο μεταλλευειν χαλκον, και αργυρον, και τα λοιπα. Εν δε τῃ μεταλλευσει, λυχνους καταφερων ὑπο την γην, τους μεν [6] κατελιπεν επι του τοπου. Αυτος δε ανεφερε τον χαλκον και τον σιδηρον. Ελεγον ουν οἱ ανθρωποι, ὁτι Λυγκευς και τα ὑπο γην ὁρᾳ, και καταδυνων αργυριον αναφερει.

6. ΠΗΡΙ ΚΑΙΝΕΩΣ.

Καινεα φασιν, ὁτι ατρωτος ην. Ὁς δ' ὑπολαμβανει ατρωτον απο σιδηρου ανθρωπον, ευηθης εστιν. Ἡ δε αληθεια εχει οὑτως. Καινευς ην ανηρ Θετταλος τῳ γενει, [7] αγαθος τα πολεμικα και επιστημων του μαχεσθαι. Γενομενος δε εν πολλαις μαχαις, ουδεποτε [8] ετρωθη, ουτε Λαπιθαις συμμαχων προς των Κενταυρων [9] απεθανεν, [10] αλλα συλλαβοντες αυτον μονον κατεχωσαν, και οὑτως [11] ετελευτησεν. Ελεγον ουν οἱ Λαπιθαι [12] ανελομενοι τον νεκρον αυτου,

και

τινα. Πολις εστιν εν τῳ Ευξεινῳ ποντῳ, Τρικαρηνια καλουμενη. Ην δε Γηρυονης εν ταις τοτε ανθρωποις ονομαστος, πλουτῳ τε και αλλοις διαφερων. Ειχε δε και βοων αγελην θαυμαστην, εφ' ἣν ελθων Ἡρακλης, [1] αντιποιουμενον Γηρυονην εκτεινεν. Οἱ δε [2] θεωμενοι περιελαυνομενας τας βους εθαυμαζον· ἠσαν γαρ [3] το μεν μεγεθος μικραι, απο δε κεφαλης επι την οσφυν μακραι, και σιμαι, κερατα ουκ εχουσαι, ουτω δη μακρα και πλατεα. [4] Προς τους πυνθανομενους ουν ελεγον τινες, Ἡρακλης ταυτας [5] περιηλασεν, ουσας Γηρυονου, του Τρικαρηνου· τινες δε, εκ του λεγομενου, [6] ὑπελαβον αυτον τρεις εχειν κεφαλας.

11. ΠΕΡΙ ΟΡΦΕΩΣ.

Ψευδης δε ὁ περι του Ορφεως μυθος, ὁτι κιθαριζοντι αυτῳ [7] εφειπετο τα τετραποδα, και τα ορνεα, και τα δενδρα. Δοκει δε μοι ταυτα ειναι. Βακχαι [8] μανεισαι προβατα [9] διεσπασαν εν τη Πιεριᾳ· πολλα δε και αλλα βιαιως ειργαζοντο. Τρεπομεναι τε [10] εις το ορος, διετριβον εκει τινας ἡμερας. Ὡς δε εμειναν οἱ πολιται, [11] δεδιοτες περι των γυναικων και θυγατερων, [12] μεταπεμψαμενοι τον Ορφεα [13] εδεοντο μηχανασθαι, [14] ὃν τροπον καταγαγοι αυτας εκ του ορους. Ὁ δε συνταξαμενος τῳ Διονυσῳ οργια, καταγει αυτας βακχευουσας κιθαριζων· αἱ δε [15] ναρθηκας

θηρας τοτε πρωτον εχουσαι κατεβαινον εκ του ορους, και κλωνας δενδρων παντοδαπων. Τοις δε ανθρωποις θαυμαστα τοτε θεασαμενοις, [1] ενεφαινετο πρωτον τα ξυλα καταγομενα· και [2] εφασαν ὁτι Ορφευς κιθαριζων αγει την ὑλην εκ του ορους· και εκ τουτου ὁ μυθος [3] ανεπλασθη.

12. ΠΕΡΙ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ.

Λεγεται [4] μυθος τραγικωδης, [5] ὡς δη μελλοντος πα-[illegible] του Αδμητου [6] θανειν, αὑτη [7] ἑιλετο ὑπερ αυτου θανατον· ᾗ Ἡρακλης αυτην δια την ευσεβειαν [8] αφελομενος, και αναγαγων εκ του ᾁδου, [9] απηδωκεν Αδμητῳ. Αλλ' εγενετο τι τοιουτον. Επειδη Πελιαν απεκτειναν αἱ θυγατερες, και [10] Ακαστος ὁ Πελιου εδιωκεν αυτας, και τας μεν αλλας λαμβανει· Αλκηστις δε καταφευγει εις Φερας πρὸς Αδμητον, τον ανεψιον ἁυτης· [11] και καθεζομενην επι της ἑστιας, ουκ εβουλετο Αδμητος Ακαστῳ εκδοτον εξαιτουμενῳ δουναι· ὁ δε πολλην στρατιαν [12] παρακαθισας επι την πολιν, [13] ενὺρπολει αυτους. [14] Επεξιων δε ὁ Αδμητος, εχων και λοχαγους, νυκτωρ [15] συνεληφθη ζων· [16] ηπειλει δε Ακαστος αποκτεινειν αυτον· [17] πυθομενη δε ἡ Αλκηστις, ὁτι μελλει αναιρεισθαι Αδμητος δι' αυτην, εξελθουσα ἑαυτην παρεδωκε. Τον μεν ουν Αδμητον αφιησιν ὁ Ακαστος, εκεινην δε συλλαμβανει. Ελεγον ουν οἱ ανθρωποι· Ανδρεια γε

Αλκηστις

Αλκηστις ἑκουσα [1] ὑπεραπεθανεν Αδμητου. Τοιουτο μεντοι ουκ εγενετο, ὡς ὁ μυθος φησι· κατα γουν τον καιρον τουτον Ἡρακλης ἡκεν αγων εκ τινων τοπων τας Διομηδους ἱππους. Τουτον εκεισε πορευομενον [2] εξενισεν Αδμητος. Οδυρομενου δε Αδμητου την συμφοραν της Αλκηστιδος, αγανακτησαμενος Ἡρακλης, [3] επιτιθεται τῳ Ακαστῳ, και την στρατιαν αυτου διαφθειρει, και τα μεν [4] λαφυρα τῃ ἁυτου στρατιᾳ διανεμει, την δε Αλκηστιν τῳ Αδμητῳ παραδιδωσιν. Ελεγον ουν οἱ ανθρωποι, ὡς [5] εντυχων Ἡρακλης, εκ του θανατου [6] ερρυσατο την Αλκηστιν. Τουτων γενομενων, ὁ μυθος [7] προσανεπλασθη.

IV.

EX LUCIANI DIALOGIS.

[1] ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΝΕΚΡΩΝ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ α.

ΚΝΗΜΩΝ, ΔΑΜΙΠΠΟΣ.

ΚΝ. [2] Τουτο εκεινο το της παροιμιας, [3] Ὁ νεβρος τον λεοντα. ΔΑ. [4] Τι αγανακτεις, ω Κνημων; ΚΝ. Πυνθανη [5] ὅ, τι, αγανακτω; Κληρονομον ακουσιος [6] καταλελοιπα, [7] κατασοφισθεις ὁ αθλιος, [8] οὓς εβουλομην αν μαλιστα [9] σχειν τα᾽μα, παραλιπων. ΔΑ. Πως τουτ᾽ εγενετο; ΚΝ. Ἑρμολαον τον πανυ πλουσιον, ατεκνον οντα, εθεραπευον [10] επι θανατῳ· κα᾽κεινος ουκ αηδως την θεραπειαν [11] προσιετο. Εδοξε δη

δη μοι και σοφον τουτ' ειναι, [1] θεσθαι διαθηκας ες το φανερον, εν 'αἱς εκεινῳ [2] καταλελοιπα τα'μα παντα, ὡς κα'κεινος [3] ζηλωσειε, και [4] τα αυτα πραξειε. ΔΑ. Τι ουν δη[5] εκεινος; ΚΝ. 'Ο, τι μεν ουν αυτος [6] ενεγραψε ταις ἑαυτου διαθηκαις, ουκ [7] οιδα· εγω γουν αφνω [8] απεθανον, του τεγους [9] μοι επιπεσοντος· και νυν 'Ερμολαος εχει τα'μα, ὡσπερ τις λαβραξ, και το αγκιστρον [10] τῳ δελεατι συγκατασπασας. ΔΑ. [11] Ου μονον, αλλα και [12] αυτον σε τον αλιεα· ὡστε σοφισμα κατα σαυτου [13] συντεθεικας. ΚΝ. [14] Εοικα· οιμωζω τοιγαρουν.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ β.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ 'ΕΡΜΗΣ.

ΜΕ. [15] Που δε οἱ καλοι εισιν, η ἁι καλαι, ω 'Ερμη; [16] ξεναγησον με νεηλυν οντα. 'ΕΡ. [17] Ου σχολη μοι, ω [18] Μενιππε· [19] πλην, κατ' εκεινο αυτο, αποβλεψον [20] ὡς επι τα δεξια, ενθα [21] 'Υακινθος τε εστι, και [22] ὁ Ναρκισσος, και [23] Νιρευς, και [24] Αχιλλευς, και [25] Τυρω, και [26] 'Ελενη, και [27] Ληδα, και ὁλως τα αρχαια [28] καλλη παντα. ΜΕ. Οστα μονον ὁρω, και κρανια των σαρκων γυμνα, ὁμοια τα πολλα. 'ΕΡ. Και μην [29] εκεινα εστιν, ἁ παντες οἱ ποιηται θαυμαζουσι, τα οστα, ὡν συ [30] εοικας καταφρονειν. ΜΕ. 'Ομως την 'Ελενην μοι [31] δειξον· ου γαρ αν

διαγνοιην

[1] διαγνοιην εγωγε. ΕΡ. [2] Τουτι το κρανιον ἡ Ἑλενη εστιν. ΜΕ. Ειτα αἱ χιλιαι [3] νηες δια τουτο [4] επληρωθησαν εξ ἁπασης της Ἑλλαδος, και τοσουτοι [5] επεσον Ἑλληνες τε και βαρβαροι, και τοσαυται πολεις αναστατοι [6] γεγονασιν; ἙΡ. Αλλ' ουκ ειδες, ω Μενιππε, [7] ζωσαν την γυναικα· [8] εφης γαρ αν και συ ανεμεσητον ειναι,—

[9] Τοιῃδ' αμφι γυναικι πολυν χρονον αλγεα πασχειν·

επει και τα ανθη, ξηρα οντα, ει τις βλεποι [10] αποβεβληκοτα την βαφην, αμορφα δηλονοτι αυτῳ [11] δοξει. Ὁτε μεντοι ανθει, και εχει την χροιαν, καλλιστα εστιν. ΜΕ. Ουκουν τουτο, ω Ἑρμη, θαυμαζω, [12] ει μη συνιεσαν οἱ Αχαιοι περι πραγματος οὑτως ολιγοχρονιου, και ῥᾳδιως απανθουντος πονουντες. ἙΡ. Ου σχολη μοι, ω Μενιππε, [13] συμφιλοσοφειν σοι· ὡστε [14] επιλεξαμενος τοπον, ενθα αν εθελῃς, κεισο καταβαλων σεαυτον· εγω δε τους αλλους νεκρους ηδη [15] μετελευσομαι.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ γ.

ΧΑΡΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ, ἙΡΜΗΣ.

ΧΑ. [16] Αποδος, ω καταρατε, τα πορθμια. ΜΕ. Βοα, ει τουτο σοι [17] ἡδιον, ω Χαρων. ΧΑ. Αποδος, φημι, [18] ανθ' ὡν σε διεπορθμευσαμην. ΜΕ. Ουκ αν

λαβοις

[1] λαβοις παρα του μη εχοντος. ΧΑ. Εστι δε τις οβολον μη εχων; ΜΕ. Ει μεν και αλλος [2] τις, ουκ οιδα· εγω δε ουκ [3] εχω. ΧΑ. Και μην αγξω σε, [4] νη τον Πλουτωνα, ω μιαρε, ην μη [5] αποδῳς. ΜΕ. [6] Καγω τῳ ξυλῳ σου παταξας διαλυσω το κρανιον. ΧΑ. Ματην ουν εσῃ [7] πεπλευκως τοσουτον πλουν; ΜΕ. Ὁ Ἑρμης ὑπερ εμου σοι [8] αποδοτω, ὁς με παρεδωκε σοι. ἙΡ. [9] Νη Δια οναιμην, [10] ει μελλω γε και ὑπερεκτινειν των νεκρων. ΧΑ. [11] Ουκ αποστησομαι σου. ΜΕ. Τουτου γε ἑνεκα νεωλκησας το πορθμειον, παραμενε· πλην αλλ' [12] ὁ γε μη εχω, πως αν λαβοις; ΧΑ. Συ δ' ουκ [13] ηδεις ὡς κομιζειν [14] δεον; ΜΕ. Ηδειν μεν, ουκ ειχον δε· τι ουν; [15] εχρην δια τουτο μη [16] αποθανειν; ΧΑ. Μονος ουν αυχησεις προικα [17] πεπλευκεναι; ΜΕ. Ου προικα, ω βελτιστε· και γαρ [18] ηντλησα, και [19] της κωπης επελαβομην, και ουκ εκλαιον μονος των αλλων επιβατων. ΧΑ. Ουδεν [20] ταυτα προς τα πορθμια· τον οβολον αποδουναι σε δει· ου γαρ [21] θεμις αλλως γενεσθαι. ΜΕ. Ουκουν απαγαγε με αυθις ες τον βιον. ΧΑ. Χαριεν λεγεις, ἱνα και πληγας επι τουτῳ παρα του Αιακου [22] προσλαβω. ΜΕ. Μη ενοχλει ουν. ΧΑ. [23] Δειξον τι εν τῃ πηρᾳ εχεις. ΜΕ. [24] Θερμους, ει θελεις, και της [25] Ἑκατης το δειπνον. ΧΑ. Ποθεν τουτον ἡμιν, ω Ἑρμη, τον κυνα [26] ηγαγες; οἱα δε και ελαλει παρα τον πλουν, [27] των επιβατων των ἁπαντων

κατα-

καταγελων, και επισκωπτων, και μονος ᾳδων, οιμωζοντων εκεινων. ἙΡ. Αγνοεις, ω Χαρων, ὁποιον ανδρα [1] διεπορθμευσας; ελευθερον ακριβως, [2] κ'ουδενος αυτῳ μελει· ὁυτος εστιν ὁ Μενιππος. ΧΑ. Και μην [3] αν σε λαβω ποτε. ΜΕ. Αν λαβῃς, ω βελτιστε· δις δε ουκ αν λαβοις.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ δ.

ΚΡΟΙΣΟΣ, ΠΛΟΥΤΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ, ΜΙΔΑΣ, ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ.

ΚΡ. [4]Ου φερομεν, ω Πλουτων, Μενιππον [5]τουτονι τον κυνα [6]παροικουντα· ὡστε η εκεινον ποι καταστησον, η ἡμεις μετοικησομεν εις ἑτερον τοπον. ΠΛΟΥ. Τι δ' ὑμας δεινον εργαζεται, ὁμονεκρος ων; ΚΡΟΙ. Επειδαν ἡμεις οιμωζομεν, και στενομεν, εκεινων μεμνημενοι [7]των ανω, [8]Μιδας μεν [9]οὑτοσι του χρυσιου, [10]Σαρδαναπαλος δε της πολλης τρυφης, [11]εγω δε των θησαυρων, επιγελᾳ, και εξονειδιζει, ανδραποδα και καθαρματα ἡμας αποκαλων· ενιοτε δε και ᾳδων, επιταραττει ἡμων τας οιμωγας· και ὁλως, λυπηρος εστι. ΠΛΟΥ. [12]Τι ταυτα φασιν, ω Μενιππε; ΜΕΝ. Αληθη, ω Πλουτων· μισω γαρ αυτους αγεννεις, και ολεθριους οντας, οἱς [13]ουκ απεχρησε [14]βιωναι κακως, αλλα και αποθανοντες ετι [15]μεμνηνται,

και

και [1]περιεχονται των ανω· [2]χαιρω τοιγαρουν ανιων αυτους. ΠΛΟΥ. Αλλ' ου χρη· [3]λυπουνται γαρ ου μικρων στερουμενοι. ΜΕΝ. Και συ μωραινεις, ω Πλουτων, ὁμοψηφος ων τοις τουτων στεναγμοις; ΠΛΟΥ. Ουδαμως· αλλ' ουκ αν εθελησαιμι στασιαζειν ὑμας. ΜΕΝ. Και μην, ω κακιστοι Λυδων, και Φρυγων, και Ασσυριων, ὁυτω γινωσκετε, [4]ὡς ουδε παυσομενου μου· ενθα γαρ αν [5]ιητε, ακολουθησω, ανιων, και καταδων, και καταγελων. ΚΡ. [6]Ταυτα ουχ ὑβρις; ΜΕΝ. Ουκ· αλλ' εκεινα ὑβρις ην, ἁ ὑμεις εποιειτε, προσκυνεισθαι αξιουντες, και ελευθεροις ανδρασιν [7]εντρυφωντες, και του θανατου τοπαραπαν ου μνημονευοντες· τοιγαρουν οιμωζετε, παντων εκεινων [8]αφηρημενοι. ΚΡΟΙ. [9]Πολλων γε, ω θεοι, και μεγαλων κτηματων. ΜΙΔ. Ὁσου μεν εγω χρυσου. ΣΑΡ. Ὁσης δ' εγω τρυφης. ΜΕΝ. Ευγε, ούτω ποιειτε· οδυρεσθε μεν ὑμεις· εγω δε, [10]το ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ πολλακις συνειρων, [11]επασομαι ὑμιν· [12]πρεποι γαρ αν ταις τοιαυταις οιμωγαις επᾳδομενον.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ε.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ, ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ.

ΖΗ. Συ δε, ω Καλλιδημιδη, πως απεθανες; [13]εγω μεν γαρ ότι παρασιτος ων Δεινιου, πλεον του ἱκανου

νου εμφαγων, απεπνιγην, οισθα· παρης γαρ αποθνησκοντι μοι. ΚΑΛ. Παρην, ω Ζηνοφαντες· [1]το δ' εμον παραδοξον τι εγενετο· [2]οισθα και γαρ συ που Πτοιοδωρον τον γεροντα· ΖΗ. [3]Τον ατεκνον, τον πλουσιον, [4]ᾧ σε τα πολλα ηδειν συνοντα; ΚΑΛ. Εκεινον αυτον αει εθεραπευον, [5]ὑπισχνουμενος επ' εμοι τεθνηξεσθαι. Επει δε [6]το πραγμα ες μηκιστον επεγινετο, και [7]ὑπερ τον Τιθωνον ὁ γερων εζη, επιτομον τινα ὁδον επι τον κληρον [8]εξευρον· πριαμενος γαρ φαρμακον, [9]ανεπεισα τον οινοχοον, [10]επειδαν ταχιστα ὁ Πτοιοδωρος αιτηση πιειν, [11]πινει δ' επιεικως, [12]ζωροτερον εμβαλοντα ες κυλικα, ἑτοιμον εχειν αυτο, και επιδουναι αυτῳ· ει δε τουτο ποιησει, ελευθερον [13]επωμοσαμην αφησειν αυτον. ΖΗ. Τι ουν εγενετο; πανυ γαρ τι παραδοξον ερειν εοικας. ΚΑΛ. Επει τοινυν λουσαμενοι ἡκομεν, δυο ηδη ὁ μειρακισκος κυλικας ἑτοιμους εχων, [14]την μεν τῳ Πτοιοδωρῳ την εχουσαν το φαρμακον, την δ' ἑτεραν εμοι, [15]σφαλεις ουκ οιδ' ὁπως, εμοι μεν το φαρμακον, Πτοιοδωρῳ δε το αφαρμακτον επεδωκεν· ειτα ὁ μεν επινεν· εγω δε αυτικα [16]μαλα εκταδην εκειμην ὑποβολιμαιος αντ' εκεινου νεκρος. [17]Τι τουτο; γελᾳς, ω Ζηνοφαντες; και μην ουκ εδει γε ἑταιρῳ ανδρι επιγελᾳν. ΖΗ. [18]Αστεια γαρ, ω Καλλιδημιδη, πεπονθας· ὁ γερων δε, [19]τι προς ταυτα; ΚΑΛ. Πρωτον μεν [20]ὑπεταραχθη προς το αιφνιδιον· ειτα [21]συν-

εις,

εις, οιμαι, το γεγενημενον, [1] εγελα και αυτος οἱα γε ὁ οινοχοος ειργασται. ΖΗ. [2] Πλην αλλ' ουδε σε την επιτομον εχρην τραπεσθαι· [3] ἡκε γαρ αν σοι [4] δια της λεωφορου ασφαλεστερον, ει και ολιγῳ βραδυτερος ην.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ϛ.

ΠΛΟΥΤΩΝ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ, ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ.

ΠΡΩ. Ω δεσποτα, και βασιλευ, και ἡμετερε Ζευ, και συ, Δημητρος θυγατερ, [5] μη ὑπεριδητε δεησιν ερωτικην. ΠΛΟΥ. Συ δε τινος δεῃ παρ' ἡμων; [6] η τις ων τυγχανεις; ΠΡΩ. Ειμι μεν Πρωτεσιλαος, [7] ὁ Ιφικλου, Φυλακιος, συστρατιωτης των Αχαιων, και πρωτος αποθανων [8] των επ' Ιλιῳ· δεομαι δε, [9] αφεθεις προς ολιγον, [10] αναβιωναι παλιν. ΠΛΟΥ. Τουτον μεν τον ερωτα, ω Πρωτεσιλαε, παντες νεκροι ερωσι· πλην ουδεις αν αυτων [11] τυχῃ. ΠΡΩ. Αλλ' [12] ου του ζην, Αϊδωνευ, ερω εγωγε, της γυναικος δε, ἡν νεογαμον ετι εν τῳ θαλαμῳ καταλιπων, [13] ῳχομην αποπλεων· ειτα ὁ κακοδαιμων εν τῃ αποβασει απεθανον ὑπο του Ἑκτορος· ὁ ουν ερως της γυναικος ου μετριως αποκναιει με, ὠ δεσποτα· και βουλομαι, [14] καν προς ολιγον οφθεις αυτῃ, καταβηναι παλιν. ΠΛΟΥ. Ουκ ἐπιες, ω Πρωτεσιλαε, το Ληθης ὑδωρ; ΠΡΩ. [15] Και μαλα, ω δεσποτα· το δε πραγμα ὑπερογκον

ογκον ην. ΠΛΟΥ. Ουκουν περιμεινον· αφιξεται γαρ εκεινη ποτε, και ουδεν σε ανελθειν δεησει. ΠΡΩ. Αλλ' ου φερω την διατριβην, ω Πλουτων· [1] ηρασθης δε και αυτος ηδη, και [2] οισθα οἱον το εραν εστιν. ΠΛΟΥ. Ειτα τι σε ονησει μιαν ἡμεραν αναβιωναι, μετ' ολιγον τα αυτα οδυρουμενον; ΠΡΩ. [3] Οιμαι πεισειν κα'κεινην ακολουθειν παρ ὑμας· ὡστε ανθ' ἑνος, δυο νεκρους [4] ληψῃ μετ' ολιγον. ΠΛΟΥ. Ου θεμις γενεσθαι ταυτα, [5] ουδε εγενετο πωποτε. ΠΡΩ. Αναμνησω σε, ω Πλουτων· Ορφει γαρ, [6] δι' αὐτην ταυτην την αιτιαν, την Ευρυδικην παρεδοτε, και την [7] ὁμογενη μου Αλκηστιν παρεπεμψατε Ἡρακλει χαριζομενοι. ΠΛΟΥ. Θελησεις δε, οὑτω κρανιον γυμνον ων, και αμορφον, τῃ καλῃ σου εκεινῃ νυμφῃ [8] φανηναι; πως δε κα'κεινη [9] προσοψεται σε, ουδε [10] διαγνωναι δυναμενη; [11] Φοβησεται γαρ, ευ οιδα, και [12] φευξεται σε· και ματην [13] εσῃ τοσαυτην ὁδον ανεληλυθως. ΠΕΡ. Ουκουν, ω ανερ, συ και τουτ' [14] ιασαι, και τον Ἑρμην κελευσον, επειδαν εν τῳ φωτι ηδη ὁ Πρωτεσιλαος ῃ, [15] καθικομενον εν τῃ ῥαβδῳ, νεανιαν ευθυς καλον [16] απεργασασθαι αυτον, οἱος ην εκ του παστου. ΠΛΟΥ. Επει Περσεφονῃ συνδοκει, αναγαγων τουτον αυθις, ποιησον νυμφιον· συ δε [17] μεμνησο μιαν λαβων ἡμεραν.

ΔΙΑ-

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ζ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΣ.

ΜΕ. [1] Τι κλαεις, ω Ταντταλε; η τι σεαυτον οδυρῃ, [2] επι τῃ λιμνῃ εστως; ΤΑΝ. Ὁτι, ω Μενιππε, [3] απολωλα ὑπο του διψους. ΜΕ. Οὑτως αργος ει, ὡς μη επικυψας πιειν, [4] η και νη Δι' αρυσαμενος κοιλῃ τῃ χειρι; ΤΑΝ. [5] Ουδεν οφελος, ει επικυψαιμι· φευγει γαρ το ὑδωρ, επειδαν προσιοντα [6] αισθηται με· ην δε ποτε και αρυσωμαι, και [7] προσενεγκω τῳ στοματι, [8] ου φθανω βρεξας ακρον το χειλος, και δια των δακτυλων διαῤῥυεν, ουκ οιδ' ὁπως, αυθις απολειπει ξηραν την χειρα μου. ΜΕ. Τεραστιον τι πασχεις, ω Ταντταλε· αταρ ειπε μοι, [9] τι γαρ και δεῃ του πιειν; ου γαρ σωμα εχεις· αλλ' εκεινο μεν εν Λυδιᾳ που τεθαπται, ὁπερ και [10] πεινῃν, και διψῃν εδυνατο· συ δε, ἡ ψυχη, πως αν ετι η [11] διψῳης, η πινοις; ΤΑΝ. [12] Τουτ' αυτο ἡ κολασις εστι, το διψῃν μου την ψυχην ὡς σωμα ουσαν. ΜΕ. Αλλα τουτο μεν οὑτω πιστευσομεν, επει [13] φῃς τῳ διψει κολαζεσθαι· τι δ' ουν σοι το δεινον [14] εσται; [15] η δεδιας μη ενδειᾳ του ποτου αποθανῃς; ουχ ὁρω γαρ ἀλλον μετα τουτον ᾀδην, [16] η θανατον εντευθεν εις ἑτερον τοπον. ΤΑΝ. Ορθως μεν λεγεις· και τουτο δ' ουν μερος της καταδικης, [17] το επιθυμειν πιειν, μηδεν δεομενον.

ΜΕ.

ΜΕ. Ληρεις, ω Ταντάλε, και [1]ὡς αληθως ποτου δεισθαι δοκεις, ακρατου γε ἑλλεβορου, νη Δια, [2] ὁστις τουναντιον τοις υπο των λυττωντων κυνων δεδηγμενοις πεπονθας, ου το ὑδωρ, αλλα την διψαν πεφοβημενος. ΤΑΝ. Ουδε τον ἑλλεβορον, ω Μενιππε, αναινομαι πιειν· [3]γενοιτο μοι μονον. ΜΕ. [4]Θαρρει, ω Ταντάλε, ὡς ουτε συ, ουτε αλλος [5] πιεται των νεκρων· αδυνατον γαρ· [6]καιτοι ου παντες, ὡσπερ συ, εκ καταδικης διψωσι, του ὑδατος αυτους ουχ ὑπομενοντος.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ η.

ΑΙΑΚΟΣ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΠΑΡΙΣ.

ΑΙ. [7]Τι αγχεις, ω Πρωτεσιλαε, την Ἑλενην προσπεσων; ΠΡΩ. Ὁτι δια ταυτην, ω Αιακε, απεθανον, [8] ἡμιτελη μεν τον δομον καταλιπων, χηραν τε την νεογαμον γυναικα. ΑΙ. [9]Αιτιω τοινυν τον Μενελαον, ὁστις ὑμας ὑπερ τοιαυτης γυναικος επι Τροιαν ηγαγεν. ΠΡΩ. Ευ λεγεις· εκεινον μοι [10] αιτιατεον. ΜΕΝ. [11] Ουκ εμε, ω βελτιστε, αλλα δικαιοτερον τον Παριν, ὁς εμου του ξενου την γυναικα παρα παντα τα δικαια [12] ωχετο ἁρπασας· οὑτος γαρ ουχ ὑπο σου μονου, αλλ' ὑπο παντων Ἑλληνων τε και βαρβαρων αξιος αγχεσθαι, τοσουτοις θανατου αιτιος γεγενημενος. ΠΡΩ. [13]Αμεινον οὑτω· σε τοιγαρουν, ω

[1] δυσ-

[1] δυσπαρι, ουκ αφησω ποτε [2] απο των χειρων. ΠΑ. [3] Αδικα ποιων, ω Πρωτεσιλαε, [4] και ταυτα, ὁμοτεχνον οντα σοι, ερωτικος γαρ και αυτος ειμι, [5] και τῳ αυτῳ θεῳ, κατεσχημαι· [6] οισθα δε, ὡς ακυσιον τι εστι, και τις ἡμας δαιμων αγει, ενθα αν εθελῃ· και αδυνατον εστιν αντιταττεσθαι αυτῳ. ΠΡΩ. Ευ λεγεις· ειθε ουν μοι τον Ερωτα ενταυθα λαβειν δυνατον ην. ΑΙ. Εγω σοι και περι του Ερωτος αποκρινουμαι τα δικαια· [7] φησει γαρ αυτος μεν του εραν τῳ Παριδι ισως γεγενησθαι αιτιος· του θανατου δε σοι ουδενα αλλον, ω Πρωτεσιλαε, η σεαυτον, ὁς [8] εκλαθομενος της νεογαμου γυναικος, επει προσεφερεσθε τῃ Τρῳαδι, οὑτω φιλοκινδυνως και απονενοημενως [9] προεπηδησας των αλλων, [10] δοξης ερασθεις, δι ἡν πρωτος εν τῃ αποβασει απεθανες. ΠΡΩ. Ουκουν και ὑπερ εμαυτου σοι, ω Αιακε, αποκρινουμαι δικαιοτερα· ου γαρ εγω τουτων αιτιος, αλλ' ἡ Μοιρα, [11] και το εξ αρχης οὑτως επικεκλωσθαι. ΑΙ. Ορθως· τι ουν τουτους αιτιᾳ;

ΔΙΑΛΟΓΟΣ θ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

ΔΙΟ. [12] Τι τουτο, ω Αλεξανδρε; και συ τεθνηκας, ὡσπερ και ἡμεις ἁπαντες; ΑΛΕ. Ὁρᾳς, ω Διογενες· ου παραδοξον δε, ει ανθρωπος ων απεθανον. ΔΙΟ. Ουκουν

Ουκουν ὁ Αμμων [1] εψευδετο, λεγων ἑαυτου σε ειναι υἱον· συ δε Φιλιππου αρα [2] ησθα; ΑΛΕ. Φιλιππου δηλαδη· ου γαρ αν ετεθνηκειν [3] Αμμωνος ων. ΔΙΟ. Και μην και περι της Ολυμπιαδος [4] ὁμοια ελεγοντο, δρακοντα ὁμιλειν αυτῃ, και βλεπεσθαι εν τῃ ευνῃ· ειτα οὑτω σε [5] τεχθηναι· τον δε Φιλιππον [6] εξηπατησθαι οιομενον πατερα σου ειναι. ΑΛΕ. Κᾳ'γω ταυτα ηκουον, ὡσπερ συ· νυν δε ὁρω, ὁτι ουδεν ὑγιες ουτε ἡ μητηρ, ουτε οἱ των Αμμωνιων προφηται ελεγον. ΔΙΟ. Αλλα το ψευδος αυτων ουκ αχρηστον σοι, ω Αλεξανδρε, προς τα πραγματα εγενετο· πολλοι γαρ ὑπεπτησσον, θεον ειναι σε νομιζοντες. Αταρ ειπε μοι, τινι την τοσαυτην αρχην καταλελοιπας; ΑΛΕ. Ουκ οιδα, ω Διογενες· [7] ου γαρ εφθασα επισκηψαι τι περι αυτης, η τουτο μονον, ὁτι αποθνησκων Περδικκᾳ τον δακτυλιον επεδωκα· [8] πλην αλλα τι γελᾳς, ω Διογενες; ΔΙΟ. [9] Τι γαρ αλλο, η ανεμνησθην, [10] οἱα εποιει ἡ Ἑλλας, αρτι σε [11] παρειληφοτα την αρχην κολακευοντες, και προστατην αἱρουμενοι και στρατηγον επι τους βαρβαρους· ενιοι δε και τοις δωδεκα θεοις προστιθεντες, [12] και νεως οικοδομουμενοι, και θυοντες ὡς δρακοντος ὑιῳ; Αλλ' ειπε μοι, που σε οἱ Μακεδονες εθαψαν; ΑΛΕ. Ετι εν Βαβυλωνι κειμαι τριτην ταυτην ἡμεραν· ὑπισχνειται δε Πτολεμαιος ὁ ὑπασπιστης, [13] ην ποτε αγαγῃ σχολην

σχολην απο των θορυβων των εν ποσιν, ες Αιγυπτον απαγαγων με θαψειν εκει, ὡς γενοιμην ἑις των Αιγυπτιων θεων. ΔΙΟ. Μη γελασω, ω Αλεξανδρε, ὁρων [1] εν ᾁδου ετι σε μωραινοντα, και ελπιζοντα, Ανουβιν, η Οσιριν γενεσθαι; Πλην αλλα ταυτα μεν, ω θειοτατε, μη ελπισῃς· ου γαρ θεμις ανελθειν τινα των ἁπαξ διαπλευσαντων την λιμνην, και [2] ες τον εισω του στομιου παρελθοντων· ου γαρ αμελης ὁ Αιακος, ουδ' ὁ Κερβερος ευκαταφρονητος. Εκεινα δε ἡδεως αν μαθοιμι παρα σου, πως φερεις, ὁποτ' αν εννοησῃς [3] ὁσην ευδαιμονιαν ὑπερ γης απολιπων αφιξαι, σωματοφυλακας, και ὑπασπιστας, και σατραπας, και χρυσον τοσουτον, και εθνη προσκυνουντα, και Βαβυλωνα, και Βακτρα, και [4] τα μεγαλα θηρια, και τιμην, και δοξαν, [5] και το επισημον ειναι ελαυνοντα, διαδεδεμενον ταινιᾳ λευκῃ την κεφαλην, πορφυριδα εμπεπορπημενον· ου λυπει ταυτα σε ὑπο την μνημην ιοντα; τι δακρυεις, ω ματαιε; ουδε ταυτα σε ὁ σοφος Αριστοτελης επαιδευσε μη οιεσθαι βεβαια ειναι [6] τα παρα της τυχης; ΑΛΕ. Σοφος! ἁπαντων εκεινος κολακων επιτριπτοτατος ων! [7] εμε μονον εασον τα Αριστοτελους ειδεναι, ὁσα μεν ητησε παρ' εμου, [8] οἱα δε επεστελλεν· [9] ὡς δε κατεχρητο μου τῃ περι παιδειαν φιλοτιμιᾳ, θωπευων και επαινων, αρτι μεν ες το καλλος, [10] ὡς και τουτο μερος ον τ'αγαθου, αρτι δ' ες τας πραξεις, και τον πλουτον·

και

και γαρ αυ και τουτ' αγαθον ἡγειτ' ειναι, [1] ὡς μη αισχυνοιτο και αυτος λαμβανων. Γοης, ω Διογενες, ανθρωπος, και τεχνιτης· [2] πλην αλλα τουτο γε [3] απολελαυκα αυτου της σοφιας, [4] το λυπεισθαι ὡς επι μεγιστοις αγαθοις, ἁ [5] κατηριθμησω μικρῳ γε εμπροσθεν. ΔΙΟ. Αλλ' [6] οισθα ὁ δρασεις; ακος γαρ σοι της λυπης [7] ὑποθησομαι, επει ενταυθα γε ἑλλεβορος ε φυεται. [8] Συ δε, κα'ν το Ληθης ὑδωρ χανδον επισπασαμενος πιε, και αυθις πιε; και πολλακις· οὑτω γαρ αν [9] παυσῃ επι τοις Αριστοτελους αγαθοις ανιωμενος· [10] και γαρ και Κλειτον εκεινον ὁρω, και Καλλισθενη, και αλλους πολλους επι σε ὁρμωντας, ὡς διασπασαιντο και αμυναιντο σε, [11] ὡν εδρασας αυτυς· [12] ὡστε την ἑτεραν συ ταυτην βαδιζε· και πινε πολλακις, ὡς εφην.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ι.

ʽΕΡΜΗΣ, ΧΑΡΩΝ.

ʽΕΡ. [13] Λογισωμεθα, ω Πορθμευ, ει δοκει, ὁποσα μοι οφειλεις ηδη, ὁπως μη αυθις εριζωμεν τι περι αυτων. ΧΑ. Λογισωμεθα, ω ʽΕρμη· [14] αμεινον γαρ ὡρισαι περι αυτων, και απραγμονεστερον. ʽΕΡ. Αγκυραν [15] εντειλαμενῳ εκομισα [16] πεντε δραχμων. ΧΑ. [17] Πολλου λεγεις. ʽΕΡ. Νη τον Αϊδωνεα, των πεντε ωνησαμην, και τροπωτηρα δυο οβολων. ΧΑ. [18] Τιθει πεντε

πεντε δραχμας, και οϐολους δυο. ῾ΕΡ. Και ακεστραν [1] ὑπερ του ἱστιου, πεντε οϐολους εγω κατεϐαλον. ΧΑ. Και τουτους προστιθει. ῾ΕΡ. Και κηρον [2] ὡς επιπλασαι του σκαφιδιου τα ανεῳγοτα, και ἡλους δε, και καλωδιον, αφ᾽ οὑ την ὑπεραν εποιησας, [3] δυο δραχμων ἁπαντα. ΧΑ. Ευγε, [4] αξια ταυτα ωνησω. ῾ΕΡ. Ταυτα εστιν, ει μη τι αλλο ἡμας [5] διελαθεν εν τῳ λογισμῳ. Ποτε δ᾽ ουν ταυτ᾽ [6] αποδωσειν φης; ΧΑ. Νυν μεν, ω ῾Ερμη, αδυνατον· ην δε λοιμος τις η πολεμος καταπεμψῃ αθροους τινας, [7] ενεσται τοτε αποκερδαναι εν τῳ πληθει παραλογιζομενον τα πορθμια. ῾ΕΡ. Νυν ουν εγω [8] καθεδουμαι τα κακιστα ευχομενος γενεσθαι, ὡς αν ὑπο τουτων απολαυοιμι. ΧΑ. Ουκ εστιν αλλως, ω ῾Ερμη· νυν δ᾽ ολιγοι, ὡς ὁρᾳς, αφικνουνται ἡμιν· ειρηνη γαρ. ῾ΕΡ. Αμεινον οὑτως, ει και ἡμιν παρατεινοιτο ὑπο σου το οφλημα· πλην αλλ᾽ οἱ μεν παλαιοι, ω Χαρων, οισθα οἱοι παρεγινοντο, ανδρειοι ἁπαντες, αἱματος [9] αναπλεῳ, και τραυματιαι οἱ πολλοι· νυν δε η φαρμακῳ τις ὑπο του παιδος αποθανων, η ὑπο της γυναικος, η ὑπο τρυφης [10] εξῳδηκως την γαστερα, και τα σκελη· ωχροι γαρ ἁπαντες, και αγεννεις, ουδε ὁμοιοι εκεινοις· οἱ δε πλειστοι αυτων, δια χρηματα ἡκουσιν, ὡς επιϐουλευοντες αλληλοις, [11] ὡς εοικασι. ΧΑ. [12] Πανυ γαρ περιποθητα εστι ταυτα. ῾ΕΡ. Ουκουν ουδ᾽ εγω δοξαιμι αν ἁμαρτανειν, πικρως απαιτων τα οφειλομενα παρα σου.

ΛΟΥ-

[1] ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΜΥΘΩΔΗ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ α.

ΖΕΥΣ ΚΑΙ ἙΡΜΗΣ.

Ζ. Την του Ιναχου παιδα την καλην [2] οισθα, ω Ἑρμη; ἙΡ. Ναι· την Ιω λεγεις. Ζ. Ουκ ετι παις εκεινη εστιν, αλλα δαμαλις. ἙΡ. Τεραστιον τουτο· [3] τῳ τροπῳ δ' [4] ενηλλαγη; Ζ. Ζηλοτυπησασα ἡ Ἡρα, [5] μετεβαλεν αυτην· αλλα και καινον αλλο τι δεινον [6] επιμεμηχανηται τῃ κακοδαιμονι· βουκολον τινα πολυομματον, Αργον [7] τοὔνομα, επεστησεν, ὁς νεμει την δαμαλιν, αϋπνος ων. ἙΡ. Τι ουν ἡμας χρη ποιειν; Ζ. [8] Καταπταμενος ες την Νεμεαν, εκει δε [9] που ὁ Αργος βουκολει, εκεινον μεν αποκτεινον· την δε Ιω δια του πελαγους ες την Αιγυπτον απαγαγων, Ισιν ποιησον. Και [10] τολοιπον εστω Θεος [11] τοις εκει· [12] και τον Νειλον αναγετω, και τους ανεμους επιπεμπετω, και σωζετω τους πλεοντας.

ΔΙΑ-

ΔΙΑΛΟΓΟΣ β.

ΙΡΙΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΙΡ. [1]Την νησον την πλανωμενην, ω Ποσειδον, την αποσπασθεισαν της Σικελιας, ὑφαλον επινηχεσθαι συμβεβηκε· ταυτην, φησιν ὁ Ζευς, στησον ηδη, και αναφηνον, και ποιησον ηδη [2]δηλον εν τῳ Αιγαιῳ μεσῳ βεβαιως μενειν, στηριξας πανυ ασφαλως· [3]δειται γαρ τι αυτης. ΠΟ. [4]Πεπραξεται τουτο, ω Ιρι· τινα δε ὁμως παρεξει αυτῳ την χρειαν [5]αναφανεισα, και μηκετι πλεουσα; ΙΡ. Την Λητω επ' αυτης δει αποκυησαι, ηδη γαρ [6]πονηρως ὑπο των ωδινων εχει. ΠΟ. Τι ουν; ουχ ἱκανος ὁ ουρανος [7]εντεκειν; ει δε μη οὑτος, αλλα γε πασα ἡ γη ουκ αν ὑποδεξασθαι δυναιτο τας αυτης γονας; ΙΡ. Ουκ, ω Ποσειδον· ἡ Ἡρα γαρ ὁρκῳ μεγαλῳ [8]κατελαβε την γην, μη παρασχειν τῃ Λητοι των ωδινων ὑποδοχην· ἡ τοινυν νησος αυτη ανωμοτος εστιν· αφανης γαρ ην. ΠΟ. Συνιημι· [9]στηθι, ω νησε, και αναδυθι αυθις εκ του βυθου, και μηκετι [10]ὑποφερου, αλλα βεβαιως μενε, και [11]ὑποδεξαι, ω ευδαιμονεστατη, [12]του αδελφου τα τεκνα δυο, τους καλλιστους των θεων. Και ὑμεις, ω Τριτωνες, διαπορθμευσατε την Λητω ες αυτην· και γαληνα ἁπαντα εστω. Τον δρακοντα δε, ὁς νυν εξοιστρει αυτην φοβων, τα νεογνα, επειδαν [13]τεχθῃ, αυτικα [14]μετεισι, και τιμω-

ρησει

φησει τη μητρι. Συ δε απαγγελλε τῳ Διϊ παντα ειναι ευτρεπη· [1]ἑστηκεν ἡ Δηλος· ἡκετω ἡ Λητω και τικτετω.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ γ.

ΞΑΝΘΟΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ.

ΞΑΝ. [2]Δεξαι με, ω Θαλασσα, δεινα [3]πεπονθοτα· [4]κατασβεσον μου τα τραυματα. ΘΑ. Τι τουτο, ω [5]Ξανθε; τις σε [6]κατεκαυσεν; ΞΑΝ. Ἡφαιστος. Αλλ' [7]απηνθρακωμαι όλως ὁ κακοδαιμων, και ζεω. ΘΑ. Διατι δε σοι ενεβαλε το πυρ; ΞΑΝ. Δια [8]τον υἱον της Θετιδος· επει γαρ φονευοντα τους Φρυγας ἱκετευσα, ὁδ' ουκ [9]επαυσατο της οργης, αλλ' ὑπο των νεκρων [10]απεφραττε μοι τον ῥουν, ελεησας τους αθλιους επηλθον, επικλυσαι θελων, ὡς φοβηθεις [11]αποσχοιτο των ανδρων. Ενταυθα ὁ Ἡφαιστος, [12]ετυχε και γαρ πλησιον που ων, παν [13]ὁσον, οιμαι, πυρ ειχε, και ὁσον εν τῃ Αιτνῃ, και [14]ειποθι αλλοθι, φερων επηλθε μοι· και εκαυσε μεν τας πτελεας, και μυρικας· ωπτησε δε και τους κακοδαιμονας ιχθυς, και τας εγχελυας· [15]αυτον δε εμε ὑπερκαχλασαι ποιησας, [16]μικρου δειν ὁλον ξηρον ειργασται· ὁρᾳς δ' ουν, ὁπως διακειμαι ὑπο των εκκαυματων. ΘΑ. [17]Θολερος, ω Ξανθε, και θερμος, ὡς εικος· [18]το αἱμα μεν,

μεν, απο των νεκρων· ἡ θερμη δε, ὡς φης, απο του πυρος· και εικοτως, ω Ξανθε, ὁς επι τον εμον υἱον ὡρμησας, [1] ουκ αιδεσθεις ὁτι Νηρηϊδος υἱος ην. ΞΑΝ. Ουκ εδει ουν ελεησαι γειτονας οντας τους Φρυγας; ΘΑ. Τον Ἡφαιστον δε ουκ εδει ελεησαι Θετιδος υἱον οντα τον Αχιλλεα;

ΔΙΑΛΟΓΟΣ δ.

ἩΦΑΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΖΕΥΣ.

ἩΦΑΙ. Τι με, ω Ζευ, δει ποιειν; ἡκα γαρ, ὡς εκελευσας, εχων τον πελεκυν οξυτατον, ει και λιθους δεοι μια πληγη [2] διατεμειν· Ζ. Ευγε, ω Ἡφαιστε· αλλα [3] διελε μου την κεφαλην εις δυο [4] κατενεγκων. ἩΦΑΙ. [5] Πειρα μου, ει μεμηνα; [6] προσταττε δ' ουν τ'αληθες, ὁπερ θελεις σοι γενεσθαι. Ζ. Διαιρεθηναι μοι το κρανιον· ει δε απειθησεις, ου νυν πρωτον οργιζομενου πειραση μου· [7] αλλα χρη καθικνεισθαι παντι τω θυμω, μηδε μελλειν· απολλυμαι γαρ ὑπο των ωδινων, [8] αἱ μου τον εγκεφαλον αναστρεφουσιν. ἩΦΑΙ. Ὁρα, ω Ζευ, μη κακον τι ποιησωμεν· οξυς γαρ ὁ πελεκυς εστι, και ουκ αναιμωτι, [9] ουδε κατα την Ειλειθυιαν μαιωσεται σε. Ζ. Κατενεγκε μονον, ω Ἡφαιστε, θαρρων· οιδα γαρ εγω το συμφερον. ἩΦΑΙ. Ακων μεν, [10] κατοισω δε. Τι γαρ χρη ποιειν,

σου

σου κελευοντος; Τι τουτο; κορη ενοπλος; μεγα, ω Ζευ, κακον ειχες εν τη κεφαλη· εικοτως γουν [1] οξυθυμος ησθα, [2] τηλικαυτην υπο την μηνιγγα παρθενον ζωογονων, και ταυτα ενοπλον· ηπυ στρατοπεδον, ου κεφαλην [3] ελεληθεις εχων. Ἡ δε πηδα και [4] πυῤῥιχιζει, και την ασπιδα τινασσει, και το δορυ παλλει, και ενθουσια· και [5] το μεγιστον, καλη πανυ και ακμαια [6] γεγενηται ηδη [7] εν βραχει. Γλαυκωπις μεν, αλλα κοσμει και [8] τουτο ἡ κορυς· ὡστε, ω Ζευ, μαιωτρα μοι αποδος [9] εγγυησας μοι αυτην. Ζ. Αδυνατα αιτεις, ω Ἡφαιστε· παρθενος γαρ αει θελει μενειν· εγω γουν [10] το γε επ᾽ εμοι ουδεν αντιλεγω. ΗΦΑΙ. Τουτ᾽ εβουλομην. Ἐμοι μελησει τα λοιπα· και ηδη συναρπασω αυτην. Ζ. Ει σοι ῥαδιον, οὑτω ποιει· πλην οιδα ὁτι αδυνατων ερᾳς.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ι.

ΖΕΥΣ, ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ, ἩΡΑΚΛΗΣ.

ΖΕ. [11] Παυσασθε, ω Ασκληπιε και Ἡρακλεις, εριζοντες προς αλληλους ὡσπερ ανθρωποι· [12] απρεπη γαρ ταυτα, και [13] αλλοτρια του συμποσιου των θεων. ἩΡΑ. Αλλα εθελεις, ω Ζευ, [14] τουτονι τον φαρμακεα προκατακλινεσθαι μου; ΑΣΚ. Νη Δια· και αμεινων γαρ ειμι. ἩΡΑ. Κατα τι, ω εμβροντητε; η διοτι σε

ὁ

ὁ Ζευς εκεραυνωσεν, [1] ἁ μη θεμις ποιουντα, νυν δε κατ' ελεον αυθις αθανασιας [2] μετειληφας; ΑΣΚ. [3] Επιλελησαι γαρ και συ, ω Ἡρακλες, εν τη Οιτη καταφλεγεις, ὁτι μοι ονειδιζεις το πυρ; ἩΡΑ. [4] Ουκουν ισα και ὁμοια βεβιωται ἡμιν· ὁς Διος μεν υἱος ειμι, [5] τοσαυτα δε πεπονηκα εκκαθαιρων τον βιον, θηρια καταγωνιζομενος, και ανθρωπους ὑβριστας τιμωρημενος· συ δε ῥιζοτομος ει, και αγυρτης, νοσουσι μεν ισως ανθρωποις χρησιμος [6] επιθησειν των φαρμακων, ανδρωδες δε ουδεν [7] επιδεδειγμενος. ΑΣΚ. Ευ λεγεις· ὁτι σου τα εγκαυματα ιασαμην, ὁτε πρωην ανηλθες ἡμιφλεκτος ὑπ' αμφοιν [8] διεφθαρμενος τω σωματι, [9] του χιτωνος, και μετα τουτο, του πυρος· εγω δε, ει και μηδεν αλλο, ουτε εδουλευσα ὡσπερ συ, [10] ουτε εξαινον ερια εν Λυδια, [11] πορφυριδα ενδεδυκως, και παιομενος [12] ὑπο της Ομφαλης χρυσω σανδαλω· αλλ' [13] ουδε μελαγχολησας απεκτεινα τα τεκνα και την γυναικα. ἩΡΑ. Ει μη [14] παυση λοιδορουμενος μοι, αυτικα [15] μαλα εισῃ, ὡς ου πολυ σε ονησει ἡ αθανασια· επει [16] αραμενος σε ῥιψω επι κεφαλην εκ του ουρανου, [17] ὡστε μηδε τον Παιηονα ιασασθαι σε, το κρανιον συντριβεντα. Ζ. Παυσασθε, φημι, και μη επιταραττετε ἡμιν την ξυνουσιαν, η αμφοτερους [18] αποπεμψομαι ὑμας του συμποσιου· [19] καιτοι ευγνωμον,

γνωμον, ω Ἡρακλες, προκατακλινεσθαι σου τον Ασκληπιον, ἁτε και προτερον αποθανοντα.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ϛ.

ΑΡΗΣ ΚΑΙ ἙΡΜΗΣ.

ΑΡ. Ηκουσας, ω Ἑρμη, οια ηπειλησεν ἡμιν ὁ Ζευς, ὡς ὑπεροπτικα και απιθανα; [1]Ην εθελησω, φησιν, εγω μεν εκ του ουρανου σειραν καθησω, [2]ὑμεις δ' ην αποκρεμασθεντες κατασπαν βιαζησθε με, ματην πονησετε· ου γαρ δη καθελκυσετε· ει δε εγω θελησαιμι ανελκυσαι, ου μονον ὑμας, αλλα και την γην ἁμα, [3]και την θαλασσαν συναρτησας μετεωριω· και τ'αλλα ὁσα και συ [4]ακηκοας. Εγω δε, ὁτι μεν [5]καθ' ἑνα ἁπαντων αμεινων, και ισχυροτερος εστιν, [6]ουκ αν αρνηθειην· [7]ὁμου δε των τοσουτων ὑπερφερειν, [8]ὡς μη καταβαρησειν αυτον, κα'ν την γην, κα'ν την θαλασσαν [9]προσλαβωμεν, [10]ουκ αν πεισθειην. ἙΡ. [11]Ευφημει, ω Αρες· ου γαρ ασφαλες λεγειν τα τοιαυτα, μη και τι κακον απολαυσωμεν [12]της φλυαριας. ΑΡ. [13]Οιει γαρ με προς παντας αν ταυτα ειπειν, [14]ουχι δε προς μονον σε, ὁν εχεμυθειν ηπισταμην; [15]ὁ γουν μαλιστα γελοιον εδοξε μοι ακουοντι μεταξυ της απειλης, ουκ αν δυναιμην σιωπησαι προς σε· μεμνημαι γαρ [16]ου προ πολλου, ὁποτε [17]ὁ Ποσειδων,

σειδων, και ἡ Ἡρα, και ἡ Αθηνα [1] επαναστασαντες, [2] επεβουλευσαν ξυνδησαι αυτον λαβοντες, [3] ὡς παντοιος ην δεδιως, [4] και ταυτα τρεις οντας· και ει μη γε ἡ Θετις κατελεησασα εκαλεσεν αυτῳ συμμαχον [5] Βριαρεων, ἑκατογχειρα οντα, [6] καν εδεδετο αυτῳ κεραυνῳ και βροντῃ. Ταυτα λογιζομενῳ [7] επεισι μοι γελαν επι τῃ καλλιρρημοσυνῃ αυτου. ἘΡ. Σιωπα· ευφημει· ου γαρ ασφαλες ουτε σοι λεγειν, ουτε εμοι ακουειν τα τοιαυτα.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ξ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΥΣ.

ΜΕ. Αλλα ὑδωρ μεν σε γινεσθαι, ω [8] Πρωτευ, ουκ απιθανον, [9] εναλιον γε οντα, [10] και δενδρον ετι φορητον· και ες λεοντα ὁποτε [11] αλλαγειης, ὁμως ουδε τουτο εξω πιστεως· ει δε και πυρ γινεσθαι δυνατον εν τῃ θαλαττῃ οικουντα, τουτο πανυ θαυμαζω, και απιστω. ΠΡΩ. Μη θαυμασῃς, ω Μενελαε, γιγνομαι γαρ. ΜΕ. Ειδον και αυτος· αλλα μοι δοκεις, [12] ειρησεται γαρ προς σε, γοητειαν τινα προσαγειν τῳ πραγματι, και τους οφθαλμους εξαπαταν των ὁρωντων, αυτος ουδεν τοιουτο γιγνομενος. ΠΡΩ. Και τις αν ἡ απατη επι των οὑτως εναργων γενοιτο; ουκ [13] ανεῳγμενοις τοις οφθαλμοις ειδες, [14] ες ὁσα μετεποιησα εμαυτον; Ει δε απιστεις, και το πραγμα ψευδες

ψευδες μεν ειναι δοκει, φαντασμα δε τις προ των οφθαλμων ἱσταμενη. επειδαν πυρ γενωμαι, [1] προσενεγκαι μοι, ω γενναιοτατε, την χειρα· [2] εισῃ γαρ, ει ὁρωμαι μονον, η και [3] το καιειν τοτε μοι προσεστιν. ΜΕ. Ουκ ασφαλης ἡ πειρα, ω Πρωτευ. ΠΡΩ. Συ δε μοι, Μενελαε, δοκεις [4] ουδε πολυποδα ἑωρακεναι πωποτε, [5] ουδ' ὁ πασχει ὁ ιχθυς ουτος ειδεναι. ΜΕ. Αλλα τον μεν πολυποδα ειδον· ἁ πασχει δε, ἡδεως αν μαθοιμι παρα σου. ΠΡΩ. [6] Ὁποιᾳ αν πετρᾳ προσελθων ἁρμοσῃ τας κοτυλας, και προσφυς εχηται κατα τας πλεκτανας, εκεινῃ ὁμοιον απεργαζεται ἑαυτον, και μεταβαλλει την χροαν, μιμουμενος την πετραν, ὡς αν [7] λαθῃ τους ἁλιεας, μη διαλλαττων, μηδε φανερος ων δια τουτο, αλλ' εοικως τῳ λιθῳ. ΜΕ. Φασι ταυτα· [8] το δε σον πολλῳ παραδοξοτερον, ω Πρωτευ. ΠΡΩ. Ουκ οιδα, ω Μενελαε, τινι αν αλλῳ [9] πιστευσειας, τοις σεαυτου οφθαλμοις απιστων; ΜΕ. Ιδων ειδον· αλλα το πραγμα τερατιον, τον αυτον πυρ και ὑδωρ γιγνεσθαι.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ η.

ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ἙΡΜΗΣ.

ΑΠ. [10] Εχεις μοι ειπειν, ω Ἑρμη, ποτερος ὁ Καστωρ εστι τουτων, η ποτερος ὁ Πολυδευκης; εγω γαρ

ουκ

αρα αν διακριναιμι αυτους. ʽΕΡ. ʽΟ μεν χθες ἡμιν [1] ξυγγενομενος, εκεινος Καστωρ ην, οὗτος δε Πολυδευκης. ΑΠ. Πως διαγινωσκεις; [2] ὁμοιοι γαρ. ʽΕΡ. ʽΟτι οὗτος μεν, ω Απολλον, εχει επι του προσωπου τα ιχνη των τραυματων, ἁ ελαβε παρα των ανταγωνιστων πυκτευων· και μαλιστα, [3] ὁποσα ὑπο του Βεβρυκος Αμυκου ετρωθη, τῳ Ιασονι συμπλεων· [4] ἁτερος δε ουδεν τοιουτον εμφαινει, αλλα καθαρος εστι, και απαθης [5] το προσωπον. ΑΠ. [6] Ωνησας, διδαξας τα γνωρισματα· επει ταγε αλλα παντα ισα, του ωου το ἡμιτομον, και αστηρ ὑπερανω, και ακοντιον εν τῃ χειρι, και ἱππος ἑκατερῳ λευκος· ὡστε πολλακις εγω τον μεν προσειπον Καστορα, Πολυδευκην οντα· τον δε τῳ του Πολυδευκους ονοματι. Αταρ ειπε μοι και τοδε, τι δηποτε ουκ αμφω [7] ξυνεισιν ἡμιν, αλλ' [8] εξ ἡμισειας, αρτι μεν νεκρος, αρτι δε θεος εστιν ἁτερος αυτων. ʽΕΡ. ʽΥπο φιλαδελφιας τυτο ποιουσιν· επει γαρ εδει ἑνα μεν [9] τεθναναι των Ληδας ὑιεων, ἑνα δε αθανατον ειναι, ενειμαντο ὑτως αυτοι την αθανασιαν. ΑΠ. Ου ξυνετην, ω ʽΕρμη, την νομην, ειγε ουδε οψονται οὑτως αλληλους, ὁπερ εποθουν, οιμαι, μαλιστα· πως γαρ, ὁ μεν παρα θεοις, ὁ δε παρα τοις φθιτοις ων; [10] Πλην αλλα, ὡσπερ εγω μαντευομαι, ὁ δε Ασκληπιος ιαται, συ δε παλαιειν διδασκεις, παιδοτριβης αριστος ων, ἡ δε Αρτεμις μαιευεται, και

των

των αλλων ἑκαστος εχει τινα τεχνην, η θεοις η ανθρωποις χρησιμην· οὑτοι δε, τι ποιησουσιν ἡμιν; [1] η αργοι ευωχησονται, τηλικουτοι οντες; ἙΡ. Ουδαμως· αλλα προστετακται αυτοιν ὑπηρετειν τῳ Ποσειδωνι, και καθιππευειν δει το πελαγος, και αν που ναυτας χειμαζομενους ιδωσιν, επικαθισαντας επι το πλοιον, σωζειν τους εμπλεοντας. ΑΠ. Αγαθην, ω Ἑρμη, και σωτηριον λεγεις την τεχνην.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ϑ.

ἙΡΜΗΣ ΚΑΙ ΜΑΙΑ.

ἙΡ. [2] Εστι γαρ τις, ω μητερ, εν ουρανῳ θεος αθλιωτερος εμου; ΜΑ. Μη λεγε, ω Ἑρμη, τοιουτον μηδεν. ἙΡ. [3] Τι μη λεγω, ὁς τοσαυτα πραγματα εχω, μονος καμνων, και προς τοσαυτας ὑπηρεσιας διασπωμενος; ἑωθεν μεν γαρ εξαναστατα σαιρειν το συμποσιον δει· και [4] διαστρωσαντα την εκκλησιαν, ειτα ευθετησαντα ἑκαστα, παρεσταναι τῳ Διϊ, και διαφερειν τας αγγελιας τας παρ' αυτου ανω και κατω ἡμεροδρομουντα· [5] και επανελθοντα ετι κεκονισμενον παρατιθεναι την αμβροσιαν· [6] πριν δε τον νεωνητον τουτον οινοχοον ἡκειν, και το νεκταρ εγω ενεχεον. Το δε παντων δεινοτατον, ὁτι μηδε νυκτος καθευδω μονος των αλλων, αλλα δει με και τοτε τῳ

Πλουτωνι

Πλουτωνι ψυχαγωγειν, και νεκροπομπον ειναι, και παρεσταναι τῳ δικαστηριῳ· ου γαρ ἱκανα μοι τα της ἡμερας εργα, εν παλαιστραις ειναι, κα'ν ταις εκκλησιαις κηρυττειν, και ῥητορας εκδιδασκειν, [1] αλλ' ετι και νεκρικα συνδιαπραττειν μερισμενον· καιτοι [2] τα μεν της Ληδας τεκνα, παρ' ἡμεραν ἑκατερος εν ουρανῳ και [3] εν ᾁδου εισιν· εμοι δε καθ' ἑκαστην ἡμεραν και ταυτα κα'κεινα ποιειν αναγκαιον. [4] Και οἱ μεν Αλκμηνης και Σεμελης υιοι, εκ γυναικων δυστηνων γενομενοι, ευωχουνται αφροντιδες· [5] ὁ δε Μαιας της Ατλαντος διακονουμαι αυτοις· και νυν αρτι ἡκοντα με απο Σιδωνος [6] παρα της Καδμου θυγατρος, εφ' ἡν [7] πεπομφε με οψομενον ὁ, τι πραττει ἡ παις, μηδε αναπνευσαντα, πεπομφεν αυθις ες το Αργος επισκεψομενον την Δαναην· ειτ' εκειθεν ες Βοιωτιαν, φησιν, ελθων, εν παροδῳ την Αντιοπην ιδε. Και ὁλως [8] απηγορευκα ηδη· ει γουν μοι δυνατον ην, ἡδεως [9] αν ηξιωσα πεπρασθαι, ὡσπερ οἱ εν γῃ κακως δουλευοντες. ΜΑ. Εα ταυτα, ω τεκνον· χρη γαρ παντα ὑπηρετειν τῳ πατρι, νεανιαν οντα· και νυν, ὡσπερ επεμφθης, σοβει ες Αργος, ειτα ες την Βοιωτιαν, μη και πληγας βραδυνων λαβοις· οξυχολοι γαρ οἱ ερωντες.

V.

V.

EX PLUTARCHI APOPHTHEGMATIS.

[1]ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.

α. Μεμνονος.

[2]ΜΕΜΝΩΝ, ὁ Αλεξανδρῳ [3]πολεμων ὑπερ Δαρειου του βασιλεως, μισθοφορον τινα, [4]πολλα βλασφημα και ασελγη περι Αλεξανδρου λεγοντα, τῃ λογχῃ παταξας, Εγω σε, ειπε, [5]τρεφω μαχουμενον, αλλ' ου λοιδορουμενον Αλεξανδρῳ.

β. Αιγυπτιων βασιλεων εθος.

Οἱ Αιγυπτιων βασιλεις κατα νομον ἑαυτων τους δικαστας [6]εξωρκιζον, ὁτι, κα'ν βασιλευς τι προσταξῃ κριναι των μη δικαιων, ου κρινουσι.

γ. Πολτυος.

Πολτυς ὁ Θρᾳκων βασιλευς, εν τῳ Τρωϊκῳ πολεμῳ [1] πρεσβευσαμενων προς αυτον ἁμα των Τρωων και των Αχαιων, [2] εκελευσε τον Αλεξανδρον, αποδοντα την Ἑλενην, δυο παρ' αυτου λαβειν καλας γυναικας.

δ. Τηρου.

Τηρης ὁ [3] Σιταλκου πατηρ ελεγεν, ὁποτε σχολαζοι και μη στρατευοιτο, [4] των ἱπποκομων οιεσθαι μηδεν διαφερειν.

ε. Ιδαθυρσου.

Ιδαθυρσος ὁ Σκυθων βασιλευς, εφ' ὁν [5] διεβη Δαρειος, επειθε τους Ιωνων τυραννους το του Ιστρου ζευγμα λυσαντας [6] απαλλαττεσθαι· μη βουληθεντας δε, δια την προς Δαρειον πιστιν, ανδραποδα χρηστα και αδραστα εκαλει.

ς. Ατεου.

Ατεας εγραφε προς τον Φιλιππον, Συ μεν [7] αρχεις Μακεδονων, ανθρωπων [8] μεμαθηκοτων πολεμειν· εγω δε Σκυθων, οἱ ϗ λιμῳ ϗ διψει μαχεσθαι δυνανται. Τους δε πρεσβεις του Φιλιππου, ψηχων τον ἱππον, [9] ηρωτησεν, ει τουτο ποιει Φιλιππος. Ισμηνιαν δε, τον αριστον αυλητην, λαβων αιχμαλωτον, εκελευσεν αυλησαι·

λησαι· [1] θαυμαζοντων δε των αλλων, αυτος [2] ωμοσεν ιδιοις ακουειν του ἱππου χρηματιζοντος.

ζ. Σκιλουρου.

Σκιλουρος ογδοηκοντα παιδας αρρενας απολιπων, [3] επει τελευταν εμελλε, δεσμην ακοντιων ἑκαστῳ προτεινων, εκελευσε καταθραυσαι· παντων δ' απαγορευσαντων, καθ' ἑν αυτος [4] εξελων ακοντιον, απαντα ῥᾳδιως [5] συνεκλασε· διδασκων εκεινους, ὁτι [6] συνεστωτες, ισχυροι διαμενουσιν, ασθενεις δ' εσονται διαλυθεντες και στασιασαντες.

η. Αγαθοκλεους.

Αγαθοκλης ὑιος ην κεραμεως· γενομενος δε κυριος Σικελιας, και βασιλευς αναγορευθεις, [7] ειωθει κεραμεα ποτηρια τιθεναι παρα τα χρυσα, και τοις νεοις επιδεικνυμενος λεγειν, [8] ὁτι τοιαυτα ποιων προτερον, νυν ταυτα ποιει δια την επιμελειαν και την ανδριαν. Πολιορκουντος δε πολιν αυτου, των απο του τειχους τινες ελοιδορουντο, λεγοντες [9] ὁτι, Ω κεραμευ, τον μισθον ποθεν αποδωσεις τοις στρατιωταις; ὁ δε πρᾳος και μειδιων ειπεν, [10] Αικα ταυταν ἑλω· λαβων δε [11] κατα κρατος, επιπρασκε τους αιχμαλωτους, λεγων, Εαν με παλιν λοιδορητε, [12] προς τους κυριους ὑμων εσται μοι ὁ λογος. Εγκαλουντων δε τοις ναυταις

αυτου

αυτου των Ιθακησιων, ότι τη νησῳ [1] προσβαλοντες, των θρεμματων τινα [2] απεσπασαν. Ὁ δε ὑμετερος, εφη, [3] βασιλευς ελθων προς ἡμας, ου μονον τα προβατα λαβων, αλλα και τον ποιμενα προσεκτυφλωσας απηλθε.

θ. Διωνος.

[4] Διων, ὁ Διονυσιον εκβαλων εκ της τυραννιδος, ακουσας επιβουλευειν αυτῳ Καλλιππον, ᾧ μαλιστα [5] των φιλων και ξενων επιστευεν, [6] ουχ ὑπεμεινεν ελεγξαι, βελτιον ειναι φησας αποθανειν, η ζην, μη μονον τους πολεμιους, αλλα και τους φιλους φυλαττομενον.

ι. Αλεξανδρου.

Αλεξανδρος ετι παις ων, πολλα [7] του Φιλιππου κατορθουντος, ουκ εχαιρεν, αλλα προς τους συντρεφομενους ελεγε παιδας, Εμοι δε ὁ πατηρ ουδεν απολειψει· των δε παιδων λεγοντων ότι, Ταυτα σοι [8] κταται· Τι δ' οφελος, ειπεν, εαν εχω μεν πολλα, πραξω δε ουδεν; Ελαφρος δ' ων και ποδωκης, και παρακαλουμενος ὑπο του πατρος [9] Ολυμπια δραμειν σταδιον, Ειγε, εφη, βασιλεις εξειν εμελλον ανταγωνιστας. [10] Επιθυμιωντι δε τοις θεοις αφειδως αυτῳ, και πολλακις επιδραττομενῳ του λιβανωτου, παρων

Λεωνιδης

Λεωνιδης ὁ παιδαγωγος, Οὑτως, ειπεν, ὠ παι, δαψιλως επιθυμιασεις, όταν [1] της λιβανωτοφορου κρατησης. Ὡς ουν εκρατησεν, επεμψεν επιστολην πρὸς αυτον: Απεσταλκα σοι ταλαντα ἑκατον λιβανωτου και κασιας, ἱνα μηκετι μικρολογῃ προς τὺς θεὺς, [2] ειδὼς ὁτι και [3] της αρωματοφορου κρατουμεν. Μελλων δε την επι Γρανικῳ μαχην μαχεσθαι, παρεκαλει τους Μακεδονας αφθονως δειπνειν, και παντα φερειν εις μεσον, ὥς αυριον δειπνησοντας εκ των πολεμιων. Περιλλου δε τινος των φιλων αιτησαντος προικα τοις θυγατριοις, εκελευσε πεντηκοντα ταλαντα λαβειν· αυτου δε φησαντος ἱκανα ειναι δεκα, Σοι γε, εφη, λαβειν, εμοι δ' ουχ ἱκανα δουναι. Αναξαρχῳ δε τῳ φιλοσοφῳ δουναι τον διοικητην εκελευσεν, [4] ὁσον αν αιτησῃ· του δε διοικητου φησαντος, ὡς ἑκατον αιτειται ταλαντα, Καλως, εφη, ποιει, γινωσκων, ὁτι φιλον εχει και δυναμενον τηλικαυτα δωρεισθαι και βουλομενον. Εν δε τῃ Μιλητῳ πολλους ανδριαντας αθλητων θεασαμενος [5] Ολυμπια καί Πυθια νενικηκοτων, Και που τα τηλικαυτα ην σωματα, εφη, ὁτε οἱ βαρβαροι ὑμων την πολιν [6] επολιορκουν; Της δε των Καρων βασιλισσης Αδας οψα και πεμματα, παρεσκευασμενα περιττως δια δημιουργων και μαγειρων, φιλοτιμουμενης αει πεμπειν προς αυτον, εφη, κρειττονας εχειν αυτον οψοποιους· προς μεν αριστον, την νυκτοποριαν, προς δε δειπνον, την ολιγαριστιαν.

Επει

Επει δε, παρεσκευασμενων παντων προς μαχην, [1] ηρωτησαν οἱ στρατηγοι, Μη τι προς τουτοις ἑτερον· Ουδεν, ειπεν, ἡ ξυραν τα γενεια των Μακεδονων. Θαυμασαντος δε του Παρμενιωνος, [2] Ουκ οιδας, ειπεν, ὁτι βελτιων ουκ εστιν εν μαχῃ λαβη πωγωνος; Δαρειου [3] διδοντος αυτῳ μυρια ταλαντα και την Ασιαν νειμασθαι προς αυτον επισης, και Παρμενιωνος ειποντος, ελαβον αν, ει Αλεξανδρος ημην· [4] Καγω νη Δια, ειπεν, ει Παρμενιων ημην· απεκρινατο δε Δαρειῳ, μητε την γην ἡλιους δυο, μητε την Ασιαν δυο βασιλεις ὑπομενειν. Μελλοντι δ' αυτῳ περι [5] των ὁλων εν Αρβηλοις κινδυνευειν [6] προς ἑκατον μυριαδας αντιτεταγμενας προσιεσαν οἱ φιλοι, των στρατιωτων κατηγορουντες, ὡς εν ταις σκηναις διαλαλουντων και [7] συντιθεμενων, ὁπως μηδεν των λαφυρων εις [8] το βασιλικον ανοισουσιν, αλλ' αυτοι κερδανουσιν· ὁ δε μειδιασας, Αγαθα, φησιν, αγγελετε· νικαν γαρ ανδρων, ου φευγειν, παρεσκευασμενων ακουω διαλογισμους. Παρατασσομενου δε του στρατευματος, ιδων τινα των στρατιωτων το ακοντιον εναγκυλουμενον, [9] εξεωσε της φαλαγγος, ὡς αχρηστον, ὁς παρασκευαζεται δη νυν, ὁτε δει χρησθαι τοις ὁπλοις. Επιστολην δε παρα της μητρος αναγινωσκων, απορρητους λογους κατ' Αντιπατρου και διαβολας εχουσαν, ἁμα του Ἡφαιστιωνος, (ὡσπερ ειωθει,) συναναγινωσκοντος, ουκ εκωλυσεν· ὡς δε [10] ανεγνω, τον δακτυλιον

[1] αφε-

[1] αφελομενος τον ἑαυτου, τῳ στοματι τῳ εκεινου την σφραγιδα [2] επεθηκεν. [3] Εν δ' Αμμωνος ὑπο του προφητου παις Διος προσαγορευθεις, Ουδεν γε, εφη, θαυμαστον· παντων μεν γαρ ὁ Ζευς φυσει πατηρ εστιν, [4] ἑαυτου δε ποιειται τους αριστους. Τοξευματι δε [5] πληγεις εις το σκελος, ὡς πολλοι [6] συνεδραμον των πολλακις ειωθοτων αυτον Θεον προσαγορευειν, [7] διαχυθεις τῳ προσωπῳ, Τουτι μεν αἱμα, ειπεν, ὡς ὁρατε, και ουκ [8] ιχωρ, οἱος περ τε ρεει μακαρεσσι θεοισιν. Επαινουντων δ' ενιων του Αντιπατρου την ευτελειαν, ὡς αθρυπτως διαιτωμενου και αυστηρως, Εξωθεν, ειπεν, Αντιπατρος λευκοπαρυφος εστι, [9] τα δ' ενδον, ὁλοπορφυρος. Εν δε χειμωνι και ψυχει των φιλων τινος [10] ἑστιωντος αυτον, εσχαραν δε μικραν και πυρ ολιγον [11] εισενεγκαντος, η ξυλα [12] η λιβανωτον εισενεγκειν εκελευσε. Των δ' Ινδων τον αριστα τοξευειν δοκουντα, και λεγομενον δια δακτυλιου τον οϊστον αφιεναι, λαβων αιχμαλωτον εκελευσεν επιδειξασθαι, και μη βουλομενον οργισθεις [13] ανελειν προσεταξεν· επει δ' αγομενος ὁ ανθρωπος ελεγε προς τους αγοντας, [14] ὁτι πολλων ἡμερων ου μεμελετηκε, και εφοβηθη διαπεσειν, ακουσας ὁ Αλεξανδρος εθαυμασε, και απελυσε μετα δωρων αυτον, [15] ὁτι μαλλον αποθανειν ὑπεμεινεν, η της δοξης αναξιος φανηναι. Επει δε Ταξιλης, εἱς των Ινδων βασιλευς ων, απαντησας

[1] πρου-

[1]προεκαλειτο μη μαχεσθαι μηδε πολεμειν Αλεξανδρον, αλλ' ει μεν εστιν ἡττων, [2]ευ πασχειν, ει δε βελτιων, ευ ποιειν· απεκρινατο, περι αυτου τουτου [3]μαχητεον ειναι, ποτερος ευ ποιων περιγενηται. Περι δε της λεγομενης Αορνου πετρας εν Ινδοις ακουσας, ὅτι το μεν χωριον δυσαλωτον εστιν, ὁ δε εχων αυτο δειλος εστι· Νυν, εφη, το χωριον ευαλωτον εστιν. Επει δ' αλλος, εχων πετραν αληπτον δοκουσαν ειναι, [4]ενεχειρισεν ἑαυτον μετα της πετρας τω Αλεξανδρω, και της δυναμεως εκελευσεν αρχειν, και [5]προσεθηκε χωραν, ειπων ὅτι, Φρονειν μοι δοκει ὁ ανθρωπος, ανδρι μαλλον αγαθω πιστευσας ἑαυτον η οχυρω τοπω. Μετα δε την της πετρας αλωσιν των φιλων λεγοντων [6]ὑπερβεβληκεναι τον Ἡρακλεα ταις πραξεσιν· Αλλ' εγω, ειπε, τας εμας πραξεις μετα της ἡγεμονιας, ἑνος ου νομιζω ῥηματος ανταξιας ειναι του Ἡρακλεους. Των δε πρωτων φιλων και κρατιστων τιμαν μεν εδοκει Κρατερον μαλιστα παντων, φιλειν δε Ἡφαιστιωνα. Κρατερος μεν γαρ, εφη, φιλοβασιλευς εστι· Ἡφαιστιων δε, φιλαλεξανδρος. Ξενοκρατη δε τω φιλοσοφω πεντηκοντα ταλαντα πεμψας, ὡς ουκ [7]εδεξατο, μη δεισθαι φησας, ηρωτησεν ει μηδε φιλον εχει Ξενοκρατης. Εμοι μεν γαρ, εφη, μολις ὁ Δαρειου πλουτος εις [8]τους φιλους ηρκεσεν. Επει δε Πωρος, ερωτηθεις ὑπ' αυτου μετα

την

την μαχην, Πως σοι χρησομαι; Βασιλικως, ειπε· και προσερωτηθεις, μη τι αλλο, Παντα, ειπεν, εν τω Βασιλικως ενεστι· θαυμασας και την συνεσιν αυτου και την ανδραγαθιαν, [1] πλειονα χωραν, ἧς προτερον ειχε, προσεθηκε. [2] Πυθομενος δε ὑπο τινος λοιδορεισθαι, Βασιλικον, εφη, εστιν ευ ποιουντα κακως ακουειν. Αποθνησκων δε, προς τους ἑταιρους ιδων, εφη, Μεγαν ὁρω μου [3] τον επιταφιον εσομενον. Τελευτησαντος δ' αυτου, Δημαδης ὁ ῥητωρ, ὁμοιον, εφη, δια την αναρχιαν, ὁρασθαι το στρατοπεδον των Μακεδονων [4] εκτετυφλωμενῳ τῳ Κυκλωπι.

ια. Λυσιμαχου.

Λυσιμαχος, εν Θρακῃ κρατηθεις ὑπο Δρομαχετου, και δια διψαν ἑαυτον και το στρατευμα [5] παραδους, ὡς επιεν αιχμαλωτος γενομενος, Ω θεοι, ειπεν, ὡς μικρας ἡδονης ἑνεκα δουλον εμαυτον εκ βασιλεως πεποιηκα! Προς δε Φιλιππιδην, τον κωμῳδοποιον, φιλον οντα και συνηθη, Τινος σοι, ειπε, των εμων [6] μεταδω; κα'κεινος, Οὑ βουλει, πλην των απορρητων.

ιβ. Αντιοχου.

Αντιοχος, ὁ στρατευσας δευτερον επι Παρθους, εν τινι κυνηγεσιῳ και διωγμῳ [7] των φιλων και θεραποντων

ποντων αποπλανηθεις, εις επαυλιν πενητων ανθρωπων αγνοουμενος εισηλθε· και παρα το δειπνον [1] εμβαλων λογον περι του βασιλεως, ηκουσεν, ὁτι [2] τ᾽αλλα χρηστος εστιν, φιλοις δε μοχθηροις επιτρεπων [3] τα πλειστα παρορᾳ, και πολλακις αμελει των αναγκαιων [4] δια το λιαν φιλοθηρος ειναι. Τοτε μεν ουν εσιωπησεν· [5] ἁμα δε ἡμερᾳ, των δορυφορων παραγενομενων επι την επαυλιν, φανερος γενομενος, προσφερομενης της πορφυρας αυτῳ και του διαδηματος, Αλλα [6] αφ᾽ ἡς, ειπεν, ἡμερας ὑμας ανειληφα, πρωτον εχθες αληθινων λογων ηκουσα περι εμαυτου. Των δε Ιουδαιων, πολιορκουντος αυτου τα Ἱεροσολυμα, [7] προς την μεγιστην ἑορτην αιτησαμενων ἑπτα ἡμερων ανοχας, ου μονον εδωκε ταυτας, αλλα και ταυρους [8] χρυσοκερως παρασκευασαμενος, και θυμιαματων και αρωματων πληθος, αχρι των πυλων επομπευσε· και [9] παραδους τοις εκεινων ἱερευσι την θυσιαν, αυτος επανηλθεν εις το στρατοπεδον· οἱ δε Ιουδαιοι θαυμασαντες, ευθυς ἑαυτους μετα την ἑορτην [10] ενεχειρισαν.

VI.

VI.

E XENOPHONTE

DE CYRI INSTITUTIONE.

---

[1]ΕΚ ΤΟΥ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΥ Ε.

——[2] Ὁ δε Κυρος συνεκαλεσε παντας τους αρχοντας των συμμαχων· και ηδη πολλοι τε [3] εδοκουν και καλοι και αγαθοι παρειναι· εν ὁις δη ὁ Κυρος λεγει τοιάδε.

"Ανδρες συμμαχοι, Γαδατας διεπραξεν [4] ἁ εδοκει "πασιν ἡμιν πολλου αξια ειναι· και ταυτα, [5] πριν "και ὁτιουν αγαθον ὑφ' ἡμων παθειν. Νυν δε ὁ Ασσυ-"ριος εις την χωραν αυτȣ [6] εμβαλλειν αγγελλεται.— "Νυν ȣν, ω ανδρες, [7] καλον τι αν μοι δοκȣμεν ποιη-"σαι, ει προθυμως Γαδατᾳ βοηθησαιμεν, ανδρι ευερ-"γετῃ·

“ γετη· και ἁμα δικαια ποιοιμεν αν, χαριν αποδιδον-
“ τες· αλλα μην και συμφορον γ’ αν, ὡς εγω δοκω,
“ πραττοιμεν ἡμιν αυτοις. Ει γαρ πασι [1] φαινοιμεθα
“ τους μεν κακως ποιουντας νικαν πειρωμενοι κακως
“ ποιȣντες, τȣς δ’ ευεργετȣντας αγαθοις ὑπερβαλλομε-
“ νοι, εικος εκ των τοιȣτων φιλȣς μεν ἡμιν πολλȣς βȣ-
“ λεσθαι γιγνεσθαι, εχθρον δε μηδενα επιθυμειν ειναι·
“ ει δε αμελησαι δοξαιμεν [2] Γαδατα, προς των θεων,
“ ποιοις λογοις αλλους πειθοιμεν αν χαριζεσθαι τι
“ ἡμιν; πως δ’ αν τολμωμεν ἡμας αυτους επαινειν;
“ πως δ’ αν αντιβλεψαι τις ἡμων δυναιτο Γαδατα, ει
“ [3] ἡττωμεθα αυτου ευ ποιουντος, τοσοιδε οντες, ἑνος
“ ανδρος, και τȣτȣ οὑτω διακειμενȣ;” Ὁ μεν ȣν ȣ̔τως
ειπεν· οἱ δε παντες [4] συνεπῃνȣν ισχυρως ταυτα ποιειν.

Αγετε τοίνυν, εφη, επειπερ και ὑμιν [5] συνδοκει ταυ-
τα, επι μεν τοις ὑποζυγιοις και οχημασι καταλειπω-
μεν ἑκαστοι τȣς μετα τȣτων επιτηδειοτατȣς πορευεσθαι.
Γωβρυας δε ἡμιν [6] αρχετω αυτων, και ἡγεισθω αυτοις·
και γαρ ὁδων εμπειρος, και [7] τ’αλλα ἱκανος· ἡμεις δε,
εφη, συν ἱπποις τοις δυνατωτατοις και ανδρασι πορευ-
ωμεθα, τα επιτηδεια τριων ἡμερων λαβοντες· ὁσῳ δ’ αν
κȣφοτερον συσκευαζωμεθα και ευτελεστερον, τοσουτῳ
[8] τας επιȣσας ἡμερας ἡδιον αν αριστησομεν τε και δει-
πνησομεν και καθευδησομεν. Νυν δ’, εφη, πορευωμεθα

ὡδε·

ὡδε· Πρωτον μεν αγε συ, Χρυσαντα, τους θωρακοφορους, (επει ὁμαλη τε και πλατεια ἡ ὁδος εστι,) τυς ταξιαρχους εχων εν μετωπῳ παντας· ἡ δε ταξις ἑκαστη [1] εφ' ἑνος ιτω· αθροοι γαρ οντες, και [2] ταχιστα και ασφαλεστατα αν πορευοιμεθα. Τουτου δε ἑνεκα, εφη, τους θωρακοφορους κελευω ἡγεισθαι, ὁτι τουτο [3] βαρυτατον εστι του στρατευματος. Του δε βαρυτατου ἡγουμενου, αναγκη ῥᾳδιως ἑπεσθαι παντα τα [4] θαττον ιοντα· ὁταν δε [5] το ταχιστον ἡγηται εν νυκτι, ουδεν εστι θαυμαστον και διασπασθαι τα στρατευματα· [6] το γαρ προταχθεν αποδιδρασκει. Επι δε τουτοις, εφη, Αρταβαζος τους Περσων πελταστας και τοξοτας αγετω· επι δε τουτοις, Ανδραμιας ὁ Μηδος [7] το Μηδων πεζικον· επι δε τυτοις, Εμβας το Αρμενιων πεζικον· επι δε τουτοις, Αρτυχας Ὑρκανιυς· επι δε τυτοις, Θαμβραδας το Σακων πεζικον· επι δε τουτοις, Δαματαs Καδυσιυς. [8] Αγοντων δε και οὑτοι παντες, εν μετωπῳ μεν τυς ταξιαρχυς εχοντες, δεξιους δε τυς πελτασταs, αριστερυς δε τυς τοξοτας του ἑαυτων πλαισιου· οὑτω γαρ πορευομενοι, και ευχρηστοτεροι γιγνονται. Επι δε τυτοις, εφη, οἱ σκευοφοροι παντων [9] ἑπεσθωσαν· οἱ δε αρχοντες αυτων [10] επιμελεισθωσαν παντων, ὁπως αν συνεσκευασμενοι τε ωσι παντα πριν καθευδειν, και πρωϊ συν τοις σκευεσι παρωσιν εις την τεταγμενην χωραν, και ὁπως κοσμιως ἑπωνται. Επι δε

τοις

τοις σκευοφοροις, εφη, τους Περσας ἱππεας Μαδατας ὁ Περσης αγετω, εχων και οὗτος τους ἑκατονταρχους των ἱππεων εν μετωπῳ· ὁ δ' ἑκατονταρχος την ταξιν αγετω εις ἑνα, ὡσπερ οἱ πεζαρχοι. Επι δε τουτοις Ῥαμβακας ὁ Μηδος ὡσαυτως τους ἑαυτου ἱππεας· επι δε τουτοις συ, ω Τιγρανη,[1] το σεαυτου ἱππικον· και οἱ αλλοι δ' ἱππαρχοι,[2] μεθ' ὡν ἑκαστος αφικετο προς ἡμας· επι τουτοις, Σακαι, αγετε· εσχατοι δ' ὡσπερ ηλθον Καδουσιοι αγοντων στρατευμα· συ δε ὁ αγων αυτους επιμελου,[3] το νυν ειναι, παντων των οπισθεν, και μηδενα εα ὑστερον των σων ἱππεων γιγνεσθαι. Επιμελεισθε δε του σιωπῃ πορευεσθαι οἱ τε αρχοντες και παντες οἱ σωφρονουντες· δια γαρ των ωτων εν τη νυκτι αναγκη μαλλον, η δια των οφθαλμων, ἑκαστα και αισθανεσθαι και πραττεσθαι· και[4] το ταραχθηναι δ' εν νυκτι πολυ μειζον εστι πραγμα η εν τη ἡμερᾳ, και δυσκαταστατωτερον· οὑ ἑνεκα ἡ τε σιωπη[5] ασκητεα, και ἡ ταξις διαφυλακτεα. Τας δε νυκτερινας, εφη, φυλακας, ὁταν μελλητε νυκτος[6] εξαναστησεσθαι, αει χρη ὡς βραχυτατας και ὡς πλειστας ποιεισθαι, ὡς μηδενα ἡ εν τη φυλακῃ αγρυπνια, πολλη ουσα, λυμαινηται εν τη πορειᾳ· ἡνικα δ' αν ὡρα ᾐ πορευεσθαι, σημαινειν τῳ κερατι. Ὑμεις δε εχοντες[7] ἁ δει ἑκαστον, παρεστε εις την επι Βαβυλωνος ὁδον· [8] ὁ δε ὁρμωμενος, αει τῳ κατ' ουραν παρεγγυατω ἑπεσθαι.

[1] Ex

[1] Εκ τουτου δη ῳχοντο επι τας σκηνας, και ἁμα απιοντες διελεγοντο προς αλληλους, [2] ὡς μνημονικως ὁ Κυρος, ὁποσοις συνεταττε, πως ονομαζων ενετελλετο! Ὁ δε Κυρος επιμελειᾳ τουτο εποιει· πανυ γαρ αυτῳ θαυμαστον εδοκει ειναι, ει οἱ μεν βαναυσοι ισασι της ἑαυτου τεχνης ἑκαστος των εργαλειων τα ονοματα, και ιατρος δε οιδε και των οργανων και των φαρμακων, οἱς χρηται, παντων τα ονοματα· ὁ δε στρατηγος οὑτως ηλιθιος εσοιτο, ὡστε ουκ [3] εισεται των ὑφ' αὑτον ἡγεμονων τα ονοματα, οἱς αναγκη εσται αυτῳ οργανοις χρησθαι, και ὁταν προκαταλαβειν τι βουληται, και ὁταν φυλαξαι, και ὁταν θαρρυναι, και ὁταν φοβησαι. Και ὁταν τιμησαι δε ποτε τινα βουλοιτο, πρεπον αυτῳ εδοκει ειναι ονομαστι προσαγορευειν. Εδοκουν δε αυτῳ οἱ γιγνωσκεσθαι δοκουντες ὑπο του αρχοντος, και του καλον τι ποιουντες ὁρασθαι μαλλον [4] ορεγεσθαι, και [5] του αισχρον τι ποιειν μαλλον προθυμεισθαι απεχεσθαι. Ηλιθιον δε και τουτο αυτῳ εδοκει ειναι, [6] το, ὁποτε βουλοιτο τι πραχθηναι, οὑτω προσταττειν, ὡσπερ εν οικῳ ενιοι προσταττουσι δεσποται, Ιτω τις εφ' ὑδωρ, ξυλα τις σχισατω. Οὑτω γαρ προσταττομενων, εις αλληλους τε ὁραν ἁπαντες εδοκουν αυτῳ, και ουδεις περαινειν το προσταχθεν· και παντες εν αιτιᾳ ειναι, και ουδεις τῃ αιτιᾳ ουτε αισχυνεσθαι, ουτε φοβεισθαι, ὁμοιως δια το συν πολλοις αιτιαν εχειν· δια ταυτα δη αυτος

παντας

παντας ωνομαζεν, όποτε [1] προσταττοι. Και ὁ Κυρος μεν δε οὑτω περι τουτων εγιγνωσκεν.

Οἱ δε στρατιωται τοτε μεν δειπνησαντες, και φυλακας [2] καταστησαμενοι, και συσκευασαμενοι παντα, ἁ εδει, [3] εκοιμηθησαν. Ἡνικα δ' ην [4] εν μεσῳ νυκτων, εσημαινε τῳ κερατι. Κυρος δ', ειπων τῳ Χρυσαντᾳ, ότι επι τῃ ὁδῳ επιμενοι δη [5] εν τῳ προσθεν τε στρατευματος, [6] εξῃει λαβων τους αμφ' αὑτον ὑπηρετας· βραχει δε χρονῳ ὑστερον παρην Χρυσαντας αγων τους θωρακοφορους. Τουτῳ μεν ουν ὁ Κυρος δους ἡγεμονας της ὁδου, πορευεσθαι εκελευεν ἡσυχως, ἑως αγγελος ελθοι, [7] ότι εν ὁδῳ παντες ειησαν· αυτος δε [8] ἑστηκως εν τῳ αυτῳ τον μεν προσιοντα [9] προυπεμπετο εν ταξει, [10] επι δε τον ὑστεριζοντα επεμπε καλων. Επει δε παντες εν ὁδῳ ησαν, προς μεν Χρυσανταν ἱππεας επεμψεν, [11] ερουντας ότι, Εν ὁδῳ ηδη παντες· αγε δη ουν θασσον. Αυτος δε παρελαυνων τον ἱππον [12] εις το προσθεν, ἡσυχος κατεθεατο τας ταξεις· και οὑς μεν ιδοι ευτακτως και σιωπῃ ιοντας, [13] προσελαυνων αὐτοις, οἱτινες [14] ειεν ηρωτα, και επει [15] πυθοιτο, επῃνει· ει δε τινας θορυβουμενους [16] αισθοιτο, το αιτιον τουτου σκοπων, [17] κατασβεννυναι την ταραχην επειρατο.

VII.

CEBETIS

THEBANI TABULA.

[1]ΚΕΒΗΤΟΣ

ΘΗΒΑΙΟΥ

ΠΙΝΑΞ.

[2]Διαλογου προσωπα, Ξενος και Πρεσβυτης.

I. [3]ΕΤΥΓΧΑΝΟΜΕΝ περιπατουντες εν τω του Κρονου ἱερῳ, εν ῳ πολλα μεν και αλλα αναθηματα εθεωρουμεν· [4]ανεκειτο δε και πιναξ τις εμπροσθεν του νεω, εν ῳ ην γραφη τις [5]ξενη, και μυθους εχουσα ιδιους· οὑς ουκ ηδυναμεθα συμβαλειν, [6]τινες και ποτ' ησαν· ουτε γαρ πολις εδοκει ἡμιν ειναι [7]το γεγραμμενον, ουτε στρατοπεδον· αλλα περιβολος ην, εν ἁυτω εχων ἑτερους περιβολους δυο, τον μεν μειζω, τον δε ελαττω. Ην δε και πυλη επι του πρωτου περιβολου· προς δε τη πυλη οχλος [8]εδοκει ἡμιν πολυς εφεσταναι· και ενδον δε, εν τω περιβολῳ, πληθος τι γυναικων ἑωρατο· επι δε της εισοδου του πρωτου πυλωνος και περιβολου γερων τις ἑστως, [9]εμφασιν εποιει, ὡς προσταττων τι τω εισιοντι οχλῳ.

II.

II. Απορουντων ουν ἡμων περι της μυθολογιας προς αλληλους πολυν χρονον, Πρεσβυτης τις παρεστως, [1]Ουδεν δεινον πασχετε, ω Ξενοι, εφη, απορουντες περι της γραφης ταυτης· ουδε γαρ των επιχωριων πολλοι οιδασι, [2]τι ποτε αὑτη ἡ μυθολογια δυναιτο· ουδε γαρ εστι [3]πολιτικον το αναθημα, αλλα ξενος τις παλαι ποτε αφικετο δευρο, ανηρ εμφρων, και [4]δεινος περι σοφιαν, λογῳ τε και εργῳ Πυθαγορειον τινα και Παρμενιδειον εζηλωκως βιον, ὁς το τε ἱερον τουτο, και την γραφην ανεθηκε τῳ Κρονῳ. Ξ. Ποτερον ουν, εφην εγω, και αυτον τον ανδρα γιγνωσκεις ἑωρακως; Π. Και εθαυμασα γε, εφη, αυτον πολυν χρονον, νεωτερος ων· πολλα γαρ και σπουδαια διελεγετο· και περι ταυτης δε της μυθολογιας πολλακις αυτου ηκηκοειν διεξιοντος.

III. Ξ. Προς Διος τοινυν, εφην εγω, [5]ει μη τις σοι μεγαλη ασχολια τυγχανει ουσα, διηγησαι ἡμιν· πανυ γαρ επιθυμουμεν ακουσαι, τι ποτ' εστιν ὁ μυθος. Π. Ουδεις [6]φθονος, ω ξενοι, εφη· αλλα τουτι πρωτον δει ὑμας ακουσαι, ὁτι επικινδυνον τι εχει ἡ εξηγησις. Ξ. Οἱον τι; εφην εγω. Π. Ὁτι, ει μεν προσεξητε, εφη, και συνησητε τα λεγομενα, φρονιμοι και ευδαιμονες εσεσθε· ει δε μη, αφρονες, και κακοδαιμονες, και πικροι, και αμαθεις γενομενοι, κακως βιωσεσθε. Εστι γαρ ἡ εξηγησις εοικυια τῳ της [7]Σφιγγος αινιγματι, ὁ εκεινη προυβαλλετο τοις ανθρωποις.

θρωποις. Ει μεν ουν αυτο συνιη τις, εσωζετο· ει δε μη συνιη, απωλλυτο ὑπο της Σφιγγος. Ὡσαυτως δε και επι της εξηγησεως εχει ταυτης· ἡ γαρ Αφροσυνη τοις ανθρωποις Σφιγξ εστιν· [1] αινιττεται δε ταδε, τι αγαθον, τι κακον, τι ουτε αγαθον ουτε κακον εστιν εν τω βιω. Ταυτ' ουν εαν μεν τις μη συνιη, απολλυται ὑπ' αυτης· ουκ εισαπαξ, ωσπερ ὁ ὑπο της Σφιγγος καταβρωθεις απεθνησκεν· αλλα κατα μικρον εν ὁλω τω βιω καταφθειρεται, [2] καθαπερ τη τιμωρια παραδιδομενος· εαν δε τις γνω, αναπαλιν ἡ μεν Αφροσυνη απολλυται, αυτος δε σωζεται, και μακαριος και ευδαιμων γιγνεται εν παντι τω βιω. Ὑμεις ουν προσεχετε, και μη παρακουετε.

IV. Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς εις μεγαλην τινα επιθυμιαν εμβεβληκας ἡμας, ει ταυθ' οὑτως εχει! Π. Αλλ' εστιν, εφη, οὑτως εχοντα. Ξ. [3] Ουκ αν φθανοις τοινυν διηγουμενος, ὡς ἡμων προσεξοντων ου παρεργως, επειπερ και το επιτιμιον τοιουτον εστιν. Π. Αναλαβων ουν ῥαβδον τινα, και εκτεινας προς την γραφην, Ὁρατε, εφη, τον περιβολον τουτον; Ξ. Ὁρωμεν. Π. Τουτο πρωτον δει ειδεναι ὑμας, ὁτι καλειται ὁ τοπος οὑτος, βιος· [4] και ὁ οχλος ὁ πολυς, ὁ παρα την πυλην εφεστως, οἱ μελλοντες εισπορευεσθαι εις τον βιον, οὑτοι εισιν. Ὁ δε γερων, ὁ ανω ἑστηκως, εχων χαρτην τινα εν τη χειρι, και τη ἑτερα ὡσπερ δεικνυων τι, οὑτος Δαιμων καλειται· προστατ-

τει

τει δε τοις εισπορευομενοις, τι δει αυτους ποιειν, ὡς αν εισελθωσιν εις τον βιον· και δεικνυει, ποιαν ὁδον αυτους δει βαδιζειν, ει σωζεσθαι [1]μελλουσιν εν τῳ βιῳ.

V. Ξ. Ποιαν ουν ὁδον κελευει βαδιζειν, η πως; εφην εγω. Π. Ὁρᾳς, ειπε, παρα την πυλην θρονον τινα κειμενον κατα τον τοπον τουτον, καθ' ὁν εισπορευεται ὁ οχλος, εφ' οὑ καθηται γυνη [2]πεπλασμενη τῳ ειδει, και πιθανη φαινομενη, και εν τῃ χειρι εχουσα ποτηριον τι; Ξ. Ὁρω· αλλα τις εστιν αὑτη; εφην εγω. Π. Απατη καλειται, φησιν, ἡ παντας τους ανθρωπους πλανωσα. Ξ. Ειτα τι πραττει αὑτη; Π. Τους εισπορευομενους εις τον βιον [3]ποτιζει τῃ ἑαυτης δυναμει. Ξ. Τουτο δε τι εστι το ποτον; Π. Πλανη, εφη, και αγνοια. Ξ. Ειτα τι; Π. Πιοντες τουτο, πορευονται εις τον βιον. Ξ. Ποτερον ουν παντες πινουσι τον πλανον, η ου;

VI. Π. Παντες πινουσιν, εφη· αλλ' οἱ μεν [4]πλειον, οἱ δε ἡττον. Ετι δε ουχ ὁρᾳς ενδον της πυλης πληθος τι γυναικων, ἑταιρων παντοδαπας μορφας εχουσων; Ξ. Ὁρω. Π. Αὑται τοινυν, Δοξαι, και Επιθυμιαι, και Ἡδοναι καλουνται. Ὁταν ουν εισπορευηται ὁ οχλος, [5]αναπηδωσιν αὑται, και περιπλεκονται προς ἑκαστον, ειτα απαγουσι. Ξ. Που δε απαγουσιν αυτους; Π. Αἱ μεν εις το σωζεσθαι, εφη· αἱ δε εις το απολλυσθαι δια την απατην. Ξ. Ὦ

δαιμ-

δαιμονιε, ὡς χαλεπον το πομα λεγεις. Π. Και πασαι γε, εφη, επαγγελλονται ὡς επι τα βελτιστα αξουσαι, και εις βιον ευδαιμονα και λυσιτελη. Ὁι δε δια την αγνοιαν και τον πλανον, ὁν πεπωκασι παρα τῆς Απατης, ουχ εὑρισκουσι ποια εστιν ἡ αληθινη ὁδος ἡ εν τῳ βιῳ· αλλα πλανωνται εικη, ὡσπερ ὁρᾳς και τους προτερον εισπορευομενους, ὡς περιαγοντας ὁπη αν τυχοι.

VII. Ξ. Ὁρω τουτους, εφην. Ἡ δε γυνη εκεινη τις εστιν, ἡ ὡσπερ τυφλη και μαινομενη τις ειναι δοκουσα, και ἑστηκυια επι λιθου τινος στρογγυλου; Π. Καλειται μεν, εφη, Τυχη· εστι δε ου μονον τυφλη και μαινομενη, αλλα και κωφη. Ξ. Αὑτη ουν τι εργον εχει; Π. Περιπορευεται πανταχου, εφη, και παρ' ὡν μεν ἁρπαζει τα ὑπαρχοντα, και ἑτεροις διδωσι· παρα δε των αυτων παλιν αφαιρειται παραχρημα ἁ εδωκε, και αλλοις διδωσιν εικη και αβεβαιως· διο και το σημειον καλως μηνυει την φυσιν αυτης. Ξ. Ποιον τουτο; εφην εγω. Π. Ὁτι επι στρογγυλου λιθου ἑστηκεν. Ξ. Ειτα τι τουτο σημαινει; Π. Ὁτι ουκ ασφαλης, ουδε βεβαια εστιν ἡ παρ' αυτης δοσις· εκπτωσεις γαρ μεγαλαι και σκληραι γιγνονται, ὁταν τις αυτῃ πιστευσῃ.

VIII. Ξ. Ὁ δε οχλος των ανθρωπων, ὁ πολυς οὑτος περι αυτην ἑστηκως, τι βουλεται; και τινες καλουνται; Π. Καλουνται μεν οὑτοι Απροβουλευ-

τοι· αιτουσι δε ἑκαστος αυτων ἁ [1] ριπτει. Ξ. Πως ουν ουχ ὁμοιαν εχουσι την μορφην, αλλ' οἱ μεν αυτων δοκουσι χαιρειν, οἱ δε αθυμουσιν, εκτετακοτες τας χειρας; Π. Οἱ μεν δοκουντες, εφη, χαιρειν και γελαν αυτων, οἱ ειληφοτες τι παρα της Τυχης εισιν· οὑτοι δε και Αγαθην Τυχην αυτην καλουσιν· οἱ δε δοκουντες κλαιειν, και τας χειρας εκτετακοτες, εισι παρ' ὡν αφειλετο ἁ εδωκε προτερον αυτοις· οὑτοι δε παλιν Κακην Τυχην αυτην καλουσι. Ξ. Τινα ουν εστιν ἁ διδωσιν αυτοις, ὁτι οὑτως οἱ μεν λαμβανοντες χαιρουσιν, οἱ δε αποβαλλοντες κλαιουσι; Π. Ταυτα, εφη, ἁ παρα τοις πολλοις ανθρωποις δοκει ειναι αγαθα. Ξ· Ταυτ' ουν τινα εστι; Π. Πλουτος δηλαδη, και δοξα, και ευγενεια, και τεκνα, και τυραννιδες, και βασιλειαι, και τα'λλα ὁσα τουτοις παραπλησια. Ξ. Ταυτ' ουν πως ουκ εστιν αγαθα; Π. Περι μεν τουτων, εφη, και αυθις διαλεξομεθα· νυν δε περι την μυθολογιαν γενωμεθα. Ξ. Εστω οὑτως.

IX. Π. Ὁρας ουν, ὡς αν παρελθῃς την πυλην ταυτην, ανωτερον αλλον περιβολον, και γυναικας εξω του περιβολου ἑστηκυιας, κεκοσμημενας ὡσπερ ἑταιραι ειωθασι; Ξ. Και μαλα. Π. Αὑται τοινυν, ἡ μεν Ακρασια καλειται, ἡ δε Ασωτια, ἡ δε Απληστια, ἡ δε Κολακεια. Ξ. Τι ουν ὡδε ἑστηκασιν αὑται; Π. Παρατηρουσιν, εφη, τους ειληφοτας τι

παρα

παρα της Τυχης. Ξ. Ειτα τι; Π. Αναπηδωσι, και συμπλεκονται αυτοις, και κολακευουσι, και αξιουσι παρ' αυταις μενειν, λεγουσαι, ὁτι βιον ἑξουσιν ἡδυν, και απονον, και κακοπαθειαν εχοντα ουδεμιαν. Εαν ουν τις πεισθη ὑπ' αυτων εισελθειν εἰς την ἡδυπαθειαν, μεχρι μεν [1] τινος ἡδεια δοκει ειναι ἡ διατριβη, ἑως αν γαργαλιζη τον ανθρωπον· ειτ' ουκ ετι· ὁταν γαρ ανανηψη, αισθανεται, ὁτι ουκ ησθιεν, αλλ' [2] ὑπ' αυτης κατησθιετο, και ὑβριζετο. Διο και, ὁταν αναλωση παντα, ὁσα ελαβε παρα της Τυχης, αναγκαζεται ταυταις ταις γυναιξι δουλευειν, και πανθ' ὑπομενειν, και ασχημονειν, και ποιειν ἑνεκεν τουτων ὁσα εστι βλαβερα· οἱον, αποστερειν, ἱεροσυλειν, επιορκειν, προδιδοναι, ληϊζεσθαι, και πανθ' ὁσα τουτοις παραπλησια. Ὁταν ουν παντα αυτοις επιλιπη, παραδιδονται τη Τιμωρια.

X. Ξ. Ποια δε εστιν αὑτη; Π. Ὁρας οπισω τι αυτων, εφη, ὡσπερ θυριον μικρον, και τοπον στενον τινα και σκοτεινον; [Ξ. Και μαλα. Π.] Ουκουν και γυναικες αισχραι, και ῥυπαραι, και [3] ῥακη ημφιεσμεναι δοκουσι συνειναι; Ξ. Και μαλα. Π. Αὑται, τοινυν, εφη, ἡ μεν, την μαστιγα εχουσα, καλειται Τιμωρια· ἡ δε, την κεφαλην εν τοις γονασιν εχουσα, Λυπη· ἡ δε, τας τριχας τιλλουσα ἑαυτης, Οδυνη. Ξ. Ὁ δ' αλλος οὑτος, ὁ παρεστηκως αυταις, δυσειδης τις, και λεπτος, και γυμνος· και μετ' αυ-

του

του τις ὁμοιά αυτῳ, αισχρα και λεπτη· τινες εισιν;
ΓΙ. Ὁ μεν, Οδυρμος καλειται, εφη· ἡ δε, αδελφη αυτου, Αθυμια. Τουτοις ουν παραδιδοται, και μετα τουτων συμβιοι τιμωρουμενος. Ειτα ενταυθα παλιν εις τον ἑτερον οικον ῥιπτεται, εις την Κακοδαιμονιαν, και ὡδε τον λοιπον βιον καταστρεφει εν παση [1] κακοπραγια, αν μη ἡ Μετανοια αυτῳ [2] απο της τυχης συναντηση.

XI. Ξ. Ειτα τι γιγνεται, εαν ἡ Μετανοια αυτῳ συναντηση; ΓΙ. Εξαιρει αυτον εκ των κακων, και συνιστησιν αυτῳ ἑτεραν Δοξαν και Επιθυμιαν, την εις την αληθινην Παιδειαν αγουσαν· ἁμα δε και την εις την Ψευδοπαιδειαν καλουμενην. Ξ. Ειτα τι γιγνεται; ΓΙ. Εαν μεν, φησι, την Δοξαν ταυτην προσδεξηται, την αξουσαν αυτον εις την αληθινην Παιδειαν, καθαρθεις ὑπ' αυτης, σωζεται, και μακαριος και ευδαιμων γιγνεται εν παντι τῳ βιῳ· ει δε μη, παλιν πλαναται ὑπο της Ψευδοδοξιας.

XII. Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς μεγας ὁ κινδυνος αλλος οὗτος! Ἡ δε Ψευδοπαιδεια, ποια εστιν; εφην εγω. ΓΙ. Ουχ ὁρᾳς τον ἑτερον περιβολον εκεινον; Ξ. Και μαλα, εφην εγω. ΓΙ. Ουκουν εξω του περιβολου παρα την εισοδον γυνη τις [3] ἑστηκεν, ἡ δοκει πανυ καθαρα και ευτακτος ειναι; Ξ. Και μαλα. ΓΙ. Ταυτην τοινυν οἱ πολλοι και εικαιος των ανθρωπων Παιδειαν καλουσιν· ουκ εστι δε, αλλα Ψευδοπαιδεια, εφη·

εφη· οἱ μεν τοι σωζομενοι, ὁποταν βουλωνται εις την αληθινην Παιδειαν ελθειν, ὡδε πρωτον παραγιγνονται. Ξ. Ποτερον ουν αλλη ὁδος ουκ εστιν, επι την αληθινην Παιδειαν αγουσα; Π. Εστιν, εφη.

XIII. Ξ. Οὗτοι δε οἱ ανθρωποι, οἱ εσω του περιβολου ανακαμπτοντες, τινες εισιν; Π. Οἱ της Ψευδοπαιδειας, εφη, ερασται, ηπατημενοι, οιομενοι μετα της αληθινης Παιδειας συνομιλειν. Ξ. Τινες ουν καλουνται οὗτοι; Π. Οἱ μεν, Ποιηται, εφη· οἱ δε, Ῥητορες· οἱ δε, Διαλεκτικοι· οἱ δε Μουσικοι· οἱ δε, Αριθμητικοι· οἱ δε, Γεωμετραι· οἱ δε, Αστρολογοι· οἱ δε, Ἡδονικοι· οἱ δε, Περιπατητικοι· οἱ δε, Κριτικοι· και ὁσοι αλλοι τουτοις εισι παραπλησιοι.

XIV. Ξ. Αἱ δε γυναικες εκειναι, αἱ δοκουσαι περιτρεχειν, ὁμοιαι ταις πρωταις, εν ἁις εφης ειναι την Ακρασιαν, και αἱ αλλαι αἱ μετ' αυτων, τινες εισιν; Π. Αυται εκειναι εισιν, εφη. Ξ. Ποτερον ουν και ὡδε εισπορευονται; Π. Νη Δια, και ὡδε· σπανιως δε, και ουχι ὡσπερ εν τῳ πρωτῳ περιβολῳ. Ξ. Ποτερον ουν και αἱ [1] Δοξαι; Π. Ναι, εφη· [2] μενει γαρ και εν τουτοις το πομα, ὁ επιον παρα της Απατης, και ἡ αγνοια μενει και εν τουτοις, νη Δια, και μετ' αυτης γε ἡ αφροσυνη· και ου μη απελθῃ απ' αυτων ουθ' ἡ δοξα, ουθ' ἡ λοιπη κακια, μεχρις αν,

[1] απο-

μεταγνοντες της Ψευδοπαιδειας, εισελθωσιν εις την αληθινην ὁδον, και πιωσι [2]τας τουτων καθαρτικας δυναμεις. Ειτα, ὁταν καθαρθωσι, και εκβαλωσι τα κακα παντ' ὁσ' αν εχωσι, και τας δοξας, και την αγνοιαν, και την λοιπην κακιαν πασαν, τοτε αν οὑτως σωθησονται· ὡδε δε μενοντες παρα τη Ψευδοπαιδεια, ουδεποτε απολυθησονται, ουδε ελλειψει αυτους κακον ουδεν ἑνεκα τουτων των μαθηματων.

XV. Ξ. Ποια ουν εστιν αὑτη ἡ ὁδος, ἡ φερουσα επι την αληθινην Παιδειαν; εφην. Π. Ὁρας ανω, εφη, τοπον τινα εκεινον, ὁπου ουδεις ενοικειν, αλλ' ερημος δοκει ειναι; Ξ. Ὁρω. Π. Ουκουν και θυραν τινα μικραν, και ὁδον τινα προ της θυρας, ἡτις ου πολυ οχλειται, αλλ' ολιγοι πανυ πορευονται, ὡσπερ ανοδιας τινος και τραχειας και πετρωδους ειναι δοκουσης; Ξ. Και μαλα, εφην. Π. Ουκουν και βουνος τις ὑψηλος δοκει ειναι, και [3]αναβασις στενη πανυ, και κρημνους εχουσα ενθεν και ενθεν βαθεις; Ξ. Ὁρω. Π. Αὑτη τοινυν εστιν ἡ ὁδος, εφη, ἡ αγουσα προς την αληθινην Παιδειαν. Ξ. Και μαλα γε [4]χαλεπη προσιδειν. Π. Ουκουν και ανω επι του βουνου ὁρας πετραν τινα μεγαλην, και ὑψηλην, και [5]κυκλω αποκρημνον; Ξ. Ὁρω, εφην.

XVI. Π. Ὁρας ουν και γυναικας δυο ἑστηκυιας επι τη πετρα, λιπαρας, και ευεκτουσας τω σωματι, και ὡς εκτετακασι τας χειρας προθυμως; Ξ. Ὁρω· αλλα

αλλα τινες καλουνται, εφην, αὑται; Π. Ἡ μεν, Εγκρατεια καλειται, εφη· ἡ δε, Καρτερια· εισι δε αδελφαι. Ξ. Τι ουν τας χειρας εκτετακασιν οὑτω προθυμως; Π. Παρακαλουσιν, εφη, τους παραγινομενους επι τον τοπον θαρρειν, και μη αποδειλιαν, λεγουσαι, ὁτι βραχυ ετι δει καρτερησαι αυτους, ειτα ἡξουσιν εις ὁδον καλην. Ξ. Ὁταν ουν παραγενωνται προς την πετραν, πως αναβαινουσιν; ὁρω γαρ ὁδον φερουσαν ουδεμιαν επ' αυτας. Π. Αὑται απο του κρημνου προσκαταβαινουσι, και ἑλκουσιν αυτους ανω προς αὑτας· ειτα κελευουσιν αυτους διαναπαυσασθαι· και μετα [1] μικρον διδοασιν ισχυν και θαρσος, και επαγγελλονται αυτους καταστησειν προς την αληθινην Παιδειαν· και δεικνυουσιν αυτοις την ὁδον, ὡς εστι καλη τε και ὁμαλη, και ευπορευτος, και καθαρα παντος κακου, ὡσπερ ὁρᾳς. Ξ. Εμφαινει, νη Δια.

XVII. Π. Ὁρᾳς ουν, εφη, εμπροσθεν του αλσους εκεινου και τοπον τινα, ὁς δοκει καλος τε ειναι, και λειμωνοειδης, και φωτι πολλῳ καταλαμπομενος; Ξ. Και μαλα. Π. Κατανοεις ουν και εν μεσῳ τῳ λειμωνι περιβολον ἑτερον, και πυλην ἑτεραν; Ξ. Εστιν οὑτως. Αλλα τις καλειται ὁ τοπος οὑτος; Π. Ευδαιμονων οικητηριον, εφη· ὡδε γαρ διατριβουσιν αἱ Αρεται πασαι, και ἡ Ευδαιμονια. Ξ. Ειεν, εφην εγω, ὡς καλον λεγεις τον τοπον ειναι.

XVIII.

XVIII. Π. Ουκουν παρα την πυλην ὁρας, εφη, ὁτι γυνη τις εστι καλη, και [1] καθεστηκυια το προσωπον, [2] μεση δε και κεκριμενη ηδη τη ἡλικια, στολην δ' εχουσα ἁπλην τε και [3] ακαλλωπισμον; ἑστηκε δε ουκ επι στρογγυλου λιθου, αλλ' επι τετραγωνου ασφαλως κειμενου· και μετ' αυτης αλλαι δυο τινες, θυγατερες τινες δοκουσαι ειναι. Ξ. [4] Εμφαινεται ουτως εχειν. Π. Τουτων τοινυν ἡ μεν εν τω μεσω Παιδεια εστιν· ἡ δε, Αληθεια· ἡ δε, Πειθω. Ξ. Τι δε ἑστηκεν επι λιθου τετραγωνου αὑτη; Π. Σημειον, εφη, ὁτι ασφαλης τε και βεβαια ἡ προς αυτην ὁδος εστι τοις αφικνουμενοις, και [5] των διδομενων ασφαλης ἡ δοσις τοις λαμβανουσι. Ξ. Και τινα εστιν, ἁ διδωσιν αὑτη; Π. Θαρσος, και αφοβιαν, εφη εκεινος. Ξ. Ταυτα δε τινα εστι; Π. [6] Επιστημη, εφη, του μηδεν αν ποτε δεινον παθειν εν τω βιω.

XIX. Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς καλα, εφην, τα δωρα! Αλλα τινος ἑνεκεν ουτως εξω του περιβολου ἑστηκεν; Π. Ὁπως τους παραγενομενους, εφη, θεραπευη και [7] ποτιζη την καθαρτικην δυναμιν. ειθ', ὁταν καθαρθωσιν, ουτως αυτους εισαγει προς τας Αρετας. Ξ. Πως τουτο, εφην εγω; ου γαρ συνιημι. Π. Αλλα συνησεις, εφη. Ὡς αν, ει τις [8] φιλασθενως καμνων ετυγχανε, προς ιατρον δηπου γινομενος, προτερον καθαρτικοις παντα [9] εξεβαλε τα νοσοποιουντα· ειτα ουτως αν αυτον ὁ ιατρος εις [10] αναληψιν,

αλιφλιν και ὑγιειαν καθεστησεν· ει δε μη επειθετο, οις επεταττεν, ευλογως αν δηπου απωσθεις εξωλετο ὑπο την νοσου. Ξ. Ταυτα μεν συνιημι, εφην εγω. Π. [1] Τον αυτον τοινυν τροπον, εφη, και προς την Παιδειαν ὁταν τις παραγιγνηται, θεραπευει αυτον, και ποτιζει τῃ ἑαυτης δυναμει, ὁπως εκκαθαρῃ πρωτον και εκβαλῃ τα κακα παντα, ὁσα εχων ηλθε. Ξ. Ποια ταυτα; Π. Την αγνοιαν και τον πλανον, [2] ἁ παρα της Απατης επεπωκει, και την αλαζονειαν, και την επιθυμιαν, και την ακρασιαν, και τον θυμον, και την φιλαργυριαν, και τα λοιπα παντα, ὡν ανεπλησθη εν τῳ πρωτῳ περιβολῳ.

XX. Ξ. Όταν ουν καθαρθῃ, που αυτον αποστελλει; Π. Ενδον, εφη, προς την Επιστημην, και προς τας αλλας Αρετας. Ξ. Ποίας ταυτας; Π. Ουχ ὁρας, εφη, εσω της πυλης χορον γυναικων· ὡς ευειδεις δοκουσιν ειναι, και ευτακτοι, και στολην ατρυφερον και ἁπλην εχουσιν· ετι τε ὡς απλαστοι εισι, και ουδαμως κεκαλλωπισμεναι καθαπερ αἱ αλλαι; Ξ. Όρω, εφην· αλλα τινες αὑται καλουνται; Π. Ἡ μεν πρωτη, Επιστημη, εφη, καλειται· αἱ δε αλλαι, ταυτης αδελφαι, Ανδρεια, Δικαιοσυνη, Καλοκαγαθια, Σωφροσυνη, Ευταξια, Ελευθερια, Εγκρατεια, Πραοτης. Ξ. Ω καλλιστε, εφην εγωγε! ὡς εν μεγαλῃ ελπιδι εσμεν! Π. Εαν συνητε, εφη, και [3] ἑξιν περιποιησησθε ὡν ακουετε. Ξ. Αλλα προσεξομεν ὡς μαλιστα, εφην εγωγε. Π. Τοιγαρουν, εφη, σωθησεσθε.

XXI.

XXI. Ξ. Ὁταν ουν παραλαβωσιν αυτον αὑται, που απαγουσι; Π. Προς την μητερα, εφη. Ξ. Αὑτη δε τις εστιν; Π. Ευδαιμονια, εφη. Ξ. Ποια δ' εστιν αὑτη; Π. Ὁρᾳς την ὁδον εκεινην, την φερουσαν επι το [1] ὑψηλον εκεινο, ὁ εστιν ακροπολις των περιβολων παντων; Ξ. Ὁρω. Π. Ουκουν επι του προπυλαιου γυνη καθεστηκυια ευειδης τις καθηται επι θρονου ὑψηλου, κεκοσμημενη ελευθεριως και απεριεργως, και εστεφανωμενη στεφανῳ ευανθει πανυ και ποικιλῳ; Ξ. Εμφαινει οὑτως. Π. Αὑτη τοινυν εστιν ἡ Ευδαιμονια, εφη.

XXII. Ξ. Ὁταν ουν ὡδε τις παραγενηται, τι ποιει; Π. Στεφανοι αυτον, εφη, τῃ ἑαυτης δυναμει ἡ τε Ευδαιμονια και αἱ αλλαι Αρεται πασαι, ὡσπερ νενικηκοτα τους μεγιστους αγωνας. Ξ. Και ποιους αγωνας νενικηκεν αυτος; εφην εγω. Π. Τους μεγιστους, εφη, και τα μεγιστα θηρια, ἁ προτερον αυτον κατησθιε, και εκολαζε, και εποιει δουλον· ταυτα παντα νενικηκε, και απερριψεν αφ' ἑαυτου, και κεκρατηκεν ἑαυτου, ὡστε εκεινα νυν τουτῳ δουλευουσι, καθαπερ οὗτος εκεινοις προτερον.

XXIII. Ξ. Ποια ταυτα λεγεις θηρια; πανυ γαρ επιποθω ακουσαι. Π. Πρωτον μεν, εφη, την αγνοιαν, και τον πλανον· η ου δοκει σοι θηρια ταυτα ειναι; Ξ. Και πονηρα γε, εφην εγω. Π. Ειτα την λυπην, και τον οδυρμον, και την ὑπερηφανειαν,

και

και την φιλαργυριαν, και την ακρασιαν, και την λοιπην ἁπασαν κακιαν· παντων τουτων κρατει, και ȣ κρατειται, ὥσπερ το προτερον. Ξ. Ω καλων, εργων εφην εγω; ϗ καλλιστης νικης! Αλλ' εκεινο ετι μοι ειπε τις ἡ δυναμις του στεφανου, ᾧ εφης στεφανουσθαι αυτον; Π. Ευδαιμονικη, ω νεανισκε· ὁ γαρ στεφανωθεις ταυτῃ τῃ δυναμει, ευδαιμων γιγνεται και μακαριος, και εχει ουκ εν ἑτεροις τας ελπιδας της ευδαιμονιας, αλλ' εν αυτῳ.

XXIV. Ξ. Ὡς καλον το νικημα λεγεις! Ὅταν δε στεφανωθῃ, τι ποιει, ἢ ποι βαδιζει; Π. Αγουσιν αυτον ὑπολαβουσαι αἱ Αρεται προς τον τοπον εκεινον, ὅθεν ηλθε πρωτον, και δεικνυουσιν αυτῳ τους εκει διατριβοντας, ὡς κακως και αθλιως ζωσι, και ὡς ναυαγουσιν εν τῳ βιῳ, και πλανωνται, και αγονται κατακεκρατημενοι, ὥσπερ ὑπο πολεμιων· οἱ μεν ὑπ' ακρασιας, οἱ δε ὑπ' αλαζονειας, οἱ δε ὑπο φιλαργυριας, ἑτεροι δε ὑπο κενοδοξιας, ἑτεροι δε ὑφ' ἑτερων κακων· εξ ὧν ου δυνανται εκλυσαι ἑαυτους των δεινων, οἷς δεδενται, ὥστε σωθηναι, και αφικεσθαι ὧδε· αλλα ταραττονται δια παντος του βιου. Τουτο δε πασχουσι δια το μη δυνασθαι την ενθαδε ὁδον εὑρειν· επιλαθοντο γαρ το παρα του Δαιμονιου προσταγμα.

XXV. Ξ. Ορθως μοι δοκεις λεγειν· αλλα και τουτο παλιν απορω, δια τι δεικνυουσιν αυτῳ τον τοπον εκεινον αἱ Αρεται, ὅθεν ἡκει το προτερον; Π.

Ουκ

Ουκ ακριϐως ηδει, ουδε ηπιστατο, εφη, ουδεν των εκει· αλλ ενεδοιαζε, και δια την αγνοιαν, και τον πλανον, ὁν δη επεπωκει, τα μη οντα αγαθα ενομιζεν αγαθα ἑιναι, ϗ τα μη οντα κακα, κακα. Διο και εζη κακως, ὡσπερ οἱ αλλοι οἱ εκει διατριϐοντες· νυν δε ανειληφως την επιστημην των συμφεροντων, αυτος τε καλως ζη, και τουτους θεωρει [1] ὡς κακως πραττουσιν.

XXVI. Ξ. Επειδαν ουν θεωρηση παντα, τι ποιει, η που ἑτι βαδιζει; ΓΙ. Ὁποι αν βουληται, εφη· πανταχου γαρ εστιν αυτῳ ασφαλεια, ὡσπερ τῳ το [2] Κωρυκιον αντρον εχοντι· και πανταχου, οὑ αν αφικηται, παντα καλως βιωσεται μετα πασης ασφαλειας· ὑποδεξονται γαρ αυτον ασμενως παντες, καθαπερ τον ιατρον οἱ πασχοντες. Ξ. Ποτερον ουν κα'κεινας τας γυναικας, ἁς εφης θηρια ειναι, ουκ ετι φοϐειται, μη τι παθῃ ὑπ' αυτων; ΓΙ. Νη Δια, ουδεν· ου μη διοχληθησεται, ουτε ὑπ' οδυνης, ουτε ὑπο λυπης, ουτε ὑπ' ακρασιας, ουτε ὑπο φιλαργυριας, ουτε ὑπο πενιας, ουτε ὑπ' αλλου κακου ουδενος· ἁπαντων γαρ κυριευει, και επανω παντων εστι των προτερον αυτον λυπουντων, καθαπερ οἱ [3] εχιοδηκτοι· τα γαρ θηρια δηπου, τα παντας τους αλλους κακοποιουντα μεχρι θανατου, εκεινους ου λυπει, δια το εχειν αντιφαρμακον αυτους· οὑτω και τουτον ουκετι ουθεν λυπει, δια το εχειν το αντιφαρμακον.

XXVII.

— ouden

XXVII. Ξ. Καλως εμοι δοκεις λεγειν. Αλλ' ετι τουτο μοι ειπε, τινες εισιν ούτοι, οἱ δοκουντες εκειθεν απο του βουνου παραγιγνεσθαι; και οἱ μεν αυτων, εστεφανωμενοι, εμφασιν ποιουσιν ευφροσυνης τινος· οἱ δε, αστεφανωτοι, [1] λυπης και ταραχης [μεστοι,] και τας κνημας και τας κεφαλας δοκουσι τετριφθαι, κατεχονται δε ὑπο γυναικων τινων. Π. Οἱ μεν εστεφανωμενοι, [2] οἱ σεσωσμενοι εισι προς την Παιδειαν, και ευφραινονται, τετυχηκοτες αυτης· οἱ δε αστεφανωτοι, οἱ μεν, απεγνωσμενοι ὑπο της Παιδειας, ανακαμπτουσι κακως και αθλιως διακειμενοι· οἱ δε, αποδεδειλιακοτες, και αναβεβηκοτες προς την Καρτεριαν, παλιν ανακαμπτουσι, και πλανωνται ανοδια. Ξ. Αἱ δε γυναικες, αἱ μετ' αυτων ακολουθουσαι, τινες εισιν αὑται; Π. Λυπαι, εφη, και Οδυναι, και Αθυμιαι, και Αδοξιαι, και Αγνοιαι.

XXVIII. Ξ. Παντα κακα λεγεις αυτοις ακολουθειν; Π. Νη Δια, παντα, εφη, και επακολουθουσιν, Οὑτοι δε, ὁταν παραγενωνται εις τον πρωτον περιβολον προς την Ἡδυπαθειαν και την Ακρασιαν, ουχ ἑαυτους αιτιωνται, αλλ' ευθυς κακως λεγουσι και την Παιδειαν, και τους εκεισε βαδιζοντας, ὡς ταλαιπωροι και αθλιοι εισι και κακοδαιμονες, οἱ τον βιον τον παρ' αυτοις καταλιποντες κακως ζωσι, και ουκ απολαυουσι των παρ' αυτοις αγαθων. Ξ. Ποια δε λεγουσιν αγαθα ειναι; Π. Την ασωτιαν, και

την

την ακρασιαν, ὡς ειποι αν τις [1] επι κεφαλαιου· το γαρ ευωχεισθαι βοσκηματων τροπῳ, και απολαυειν, μεγιστα αγαθα ἡγουνται ειναι.

XXIX. Ξ. Αἱ δε εκειθεν παραγινομεναι ἑτεραι γυναικες, ἱλαραι τε και γελωσαι, τινες καλουνται; Π. Δοξαι, εφη· και αγαγουσαι προς την Παιδειαν τους εισελθοντας προς τας Αρετας, αναχαμπτουσιν ὁπως ἑτερους αγαγωσι, και αναγγειλωσιν, ὁτι ευδαιμονες ηδη γεγονασιν, οὑς τοτε απηγαγον. Ξ. Ποτερον, ουν, εφην εγω, αὑται εισω προς τας Αρετας εισπορευονται; Π. Εφη, Ου· ου γαρ θεμις Δοξαν εισπορευεσθαι προς την Επιστημην, αλλα τη Παιδειᾳ παραδιδοασιν αυτους· ειτα, ὁταν ἡ Παιδεια παραλαβῃ, αναχαμπτουσιν αὑται παλιν, αλλους αξουσαι· ὡσπερ αἱ νηες, τα φορτια εξελομεναι, παλιν αναχαμπτουσιν, και αλλων τινων γεμιζονται.

XXX. Ξ. Ταυτα μεν δη καλως μοι δοκεις, εφην, εξηγησθαι. Αλλ' εκεινο ουδεπω ἡμιν δεδηλωκας, τι προστατει το Δαιμονιον τοις εισπορευομενοις εις τον βιον ποιειν. Π. Θαρῤῥειν, εφη· διο και ὑμεις θαρῤῥειτε· παντα γαρ ὑμιν εξηγησομαι, και ουδεν αποκρυψω. Ξ. Καλως λεγεις, εφην εγω. Π. Εκτεινας ουν την χειρα παλιν, Ὁρατε, εφη, την γυναικα εκεινην, ἡ δοκει τυφλη τις ειναι, και επι λιθου στρογγυλου ἑσταναι, ἡν και αρτι ὑμιν ειπον ὁτι Τυχη καλειται; Ξ. Ὁρωμεν.

XXXI.

XXXI. II. [1]Ταυτῃ κελευει, εφη, μη πιστευειν, και βεβαιον μηδεν πιστευειν, μηδε ασφαλες εχειν, ὁ, τι αν παρ' αυτης λαβῃ τις, μηδε ὡς ιδια ἡγεισθαι· ουδεν γαρ κωλυει, ταυτα παλιν αφελεσθαι, και ἑτερῳ διδοναι· πολλακις γαρ τουτο ειωθε ποιειν. [2]Και δια ταυτην ουν την αιτιαν κελευει προς τας παρ' αυτης δοσεις αηττητους γιγνεσθαι· και μητε χαιρειν ὁταν διδῳ, μητε αθυμειν ὁταν αφεληται, και μητε ψεγειν αυτην, μητε επαινειν· ουδεν γαρ ποιει μετα λογισμου, αλλ', [3]εικῃ και ὡς ετυχε, παντα, ὡσπερ προτερον ὑμιν ελεξα. Δια τουτο ουν το Δαιμονιον κελευει μη θαυμαζειν, ὁ τι αν πραττοι αὑτη, μηδε γιγνεσθαι ὁμοιους τοις κακοις τραπεζιταις. Και γαρ εκεινοι, ὁταν μεν λαβωσι το αργυριον παρα των ανθρωπων, χαιρουσι, και ιδιον νομιζουσιν ειναι· ὁταν δε [4]απαιτωνται, αγανακτουσι, και [5]δεινα οιονται πεπονθεναι· ου μνημονευοντες, ὁτι επι τουτῳ ελαβον τα θεματα, εφ' ᾡ ουδεν κωλυει τον θεμενον παλιν κομισασθαι. Ὡσαυτως τοινυν κελευει [6]εχειν το Δαιμονιον και προς την παρ' αυτης δοσιν· και μνημονευειν, ὁτι τοιαυτην εχει φυσιν ἡ Τυχη, ὡστε, ἁ δεδωκεν, αφελεσθαι, και ταχεως παλιν δουναι πολλαπλασια, αυθις δε αφελεσθαι ἁ δεδωκεν· ου μονον δε, αλλα και τα προϋπαρχοντα. Ἁ γουν διδῳ κελευει λαμβανειν παρ' αυτης, και συντομως απελθειν εχοντας προς την βεβαιαν και ασφαλη δοσιν.

XXXII.

XXXII. Ξ. Ποιαν ταυτην; εφην εγω. Π. Ἣν ληψονται παρα της Παιδειας, [1]ην διασωθωσιν εκει. Ξ. Αὑτη ουν τις εστιν; Π. Ἡ αληθης επιστημη, εφη, των συμφεροντων, και ασφαλης δοσις, και βεβαια, και αμεταβλητος. Φευγειν ουν κελευει συντομως προς ταυτην· και ὁταν ελθωσι προς τας γυναικας εκεινας, ἁς και προτερον ειπον ὁτι Ακρασια και Ἡδυπαθεια καλουνται, και εντευθεν κελευει συντομως απαλλαττεσθαι, και [2]μη πιστευειν μηδε ταυταις μηδεν, ἑως αν προς την Ψευδοπαιδειαν αφικωνται. Κελευει ουν αυτοις χρονον τινα ενδιατριψαι, και λαβειν ὁ, τι αν βουλωνται παρ' αυτης, ὡσπερ εφοδιον· ειτα εντευθεν απιεναι προς την αληθινην Παιδειαν συντομως. Ταυτ' εστιν, ἁ προστασσει το Δαιμονιον. Ὁστις τοινυν παρ' αυτα τι ποιει, η παρακουει, απολλυται κακος κακως.

XXXIII. Ὁ μεν δη μυθος, ω Ξενοι, ὁ εν τῳ πινακι, τοιουτος ἡμιν εστιν. Ει δε δει τι προσπυθεσθαι περι ἑκαστου τουτων, ουδεις [3]φθονος· εγω γαρ ὑμιν φρασω. Ξ. Καλως λεγεις, εφην εγω. Αλλα τι κελευει αυτους το Δαιμονιον λαβειν παρα της Ψευδοπαιδειας; Π. Ταυθ' ἁ δοκει ευχρηστα ειναι. Ξ. Ταυτ' ουν τινα εστι; Π. Γραμματα, εφη, [4]και των αλλων μαθηματων, ἁ και Πλατων φησιν ὡσανει χαλινου τινος δυναμιν εχειν τοις νεοις, ἱνα μη εις ἑτερα περισπωνται. Ξ. Ποτερον δε αναγκη ταυτα

λαβειν

λαβειν, ει μελλει τις ἡξειν προς την αληθινην Παιδειαν, η ου; Π. Αναγκη μεν ουδεμια, εφη· χρησιμα μεν τοι εστι· προς δε το βελτιους γενεσθαι ουδεν συμβαλλεται ταυτα. Ξ. Ουδεν αρα λεγεις ταυτα χρησιμα ειναι προς το βελτιους γενεσθαι ανδρας; Π. Ουδεν· εστι γαρ και ανευ τουτων βελτιους γενεσθαι· ὁμως δε ουκ αχρηστα κα'κεινα εστιν. [1]Ὡς γαρ δι ἑρμηνεως συμβαλλομεν τα λεγομενα ποτε, ὁμως μεν τοι γε ουκ αχρηστον ην, [2]ἡμας και αυτους την φωνην ακριβεστεραν εχειν, αν τι συνηκαμεν· [3]οὑτω και ανευ τουτων των μαθηματων ουδεν κωλυσει γενεσθαι.

XXXIV. Ξ. Ποτερον ουδεν προεχουσιν οὑτοι οἱ μαθηματικοι, προς το βελτιους γενεσθαι των αλλων ανθρωπων; Π. Πως μελλουσι προεχειν, επειδαν φαινωνται ηπατημενοι περι αγαθων και κακων, ὡσπερ και οἱ αλλοι, και ετι κατεχομενοι ὑπο πασης κακιας; Ουδεν γαρ κωλυει, ειδεναι μεν γραμματα, και κατεχειν τα μαθηματα παντα, ὁμοιως δε μεθυσον και ακρατη ειναι, και φιλαργυρον, και αδικον, και προδοτην, και [4]το περας αφρονα. Ξ. Αμελει πολλους τοιουτους εστιν ιδειν. Π. Πως ουν οὑτοι προεχουσιν, εφη, εις το βελτιους ανδρας γενεσθαι, ἑνεκα τουτων των μαθηματων;

XXXV. Ξ. Ουδαμως φαινεται, εκ τουτου του λογου. Αλλα τι εστιν, εφην εγω, το αιτιον, ὁτι εν

τῳ

τῳ δευτερῳ περιβολῳ διατριβουσιν, ὡσπερ εγγιζοντες προς την αληθινην Παιδειαν; Π. Και τι τουτο ωφελει αυτους; εφη· ὁταν πολλακις εστιν ιδειν παραγιγνομενους εκ του πρωτου περιβολου απο της Ακρασιας, και της αλλης Κακιας, εις τον τριτον περιβολον, προς την Παιδειαν την αληθινην, οἱ τουτους τους μαθηματικους παραλλαττουσιν. Ὡστε, [1] πως ετι προεχουσιν, αρα η ακινητοτεροι, η δυσμαθεστεροι εισι; Ξ. Πως, εφην εγω, τουτο; Π. [2] Ὁτι εν τῳ δευτερῳ περιβολῳ, ει μηδεν αλλο, ὁ προσποιουνται γε επιστασθαι, ουκ οιδασιν· ἑως δ' αν εχωσι ταυτην την δοξαν, ακινητους αυτους αναγκη ειναι προς το ὁρμαν προς την αληθινην Παιδειαν. Ειτα, το ἑτερον ουχ ὁρᾳς, ὁτι και αἱ Δοξαι εκ του πρωτου περιβολου εισπορευονται προς αυτους ὁμοιως; Ὡστε ουθεν οὑτοι εκεινων βελτιους εισιν, εαν μη και τουτοις συνῃ Μεταμελεια, και πεισθωσιν, ὁτι ου Παιδειαν εχουσιν, αλλα Ψευδοπαιδειαν, δι' ἡν απατωνται· οὑτω δε διακειμενοι, ουκ αν ποτε σωθειεν. [3] Και ὑμεις τοινυν, ω Ξενοι, εφη, εαν μη οὑτω ποιητε, και ενδιατριβητε τοις λεγομενοις, μεχρις αν ἑξιν λαβειν. Αλλα περι των αυτων πολλακις δει επισκοπειν, και μη διαλειπειν· τα δε αλλα παρεργα ἡγησασθαι· ει δε μη, ουδεν οφελος εσται ὑμιν ὡν νυν ακουετε.

XXXVI. Ξ. Ποιησομεν. Τουτο δε εξηγησαι, πως ουκ εστιν αγαθα, ὁσα λαμβανουσιν οἱ ανθρωποι

παρα

παρα της Τυχης; οἱον το ζην, το ὑγιαινειν, το πλουτειν, το ευδοξειν, το τεκνα εχειν, το νικαν, και τα λοιπα, ὁσα τουτοις παραπλησια; η παλιν, τα εναντια πως ουκ εστι κακα; πανυ γαρ ἡμιν παραδοξον και απιστον δοκει το λεγομενον. Π. Αγε τοινυν, πειρω, εφη, αποκρινασθαι το φαινομενον [1] περι ων αν σε ερωτω. Ξ. Αλλα ποιησω τουτο, εφην εγω. Π. Ποτερον ουν, καν κακως τις ζη, αγαθον εκεινω το ζην; Ξ. Ου μοι δοκει, αλλα κακον· εφην εγω. Π. Πως ουν αγαθον εστι το ζην, εφη, ειπερ τουτω εστι κακον; Ξ. Ὁτι τοις μεν κακως ζωσι, κακον μοι δοκει ειναι· τοις δε καλως, αγαθον. Π. Και κακον αρα λεγεις το ζην, και αγαθον ειναι; Ξ. Εγωγε.

XXXVII. Π. Μη ουν απιθανως λεγε· αδυνατον γαρ, το αυτο πραγμα και κακον και αγαθον ειναι· οὑτω γαρ και ωφελιμον και βλαβερον αν ειη, και αἱρετον και φευκτον ἁμα αει. Ξ. Απιθανον μεν· [2] αλλα πως ουκ, ει το κακως ζην, ῳ αν ὑπαρχοι, κακον τι ὑπαρχει αυτω, κακον αυτω το ζην εστιν; Π. [3] Αλλ' ου το αυτο, εφη, ὑπαρχει το ζην τω κακως ζην· η ου σοι φαινεται; Ξ. Αμελει ουδ' εμοι δοκει το αυτο ειναι. Π. Το κακως τοινυν ζην, κακον εστι· το δε ζην, ου κακον εστιν· επει, ει ην κακον, τοις ζωσι καλως κακον δη ὑπηρχεν, επει το ζην αυτοις ὑπηρχεν, ὁπερ εστι κακον. Ξ. Αληθη μοι δοκεις λεγειν.

XXXVIII.

XXXVIII. ΓΙ. Επει τοινυν αμφοτεροις συμβαινει το ζην, και τοις κακως ζωσι, και τοις καλως, ουκ αν ειη ουτε αγαθον ειναι το ζην, ουτε κακον· ὥσπερ ουδε το τεμνειν και καιειν εν τοις αρρωστουσιν εστι νοσερον και ὑγιεινον· ουκουν οὑτω και επι του ζην. Ξ. Εστι ταυτα. ΓΙ. Συ τοινυν οὑτω θεωρησον· ποτερον αν βουλοιο ζην κακως, η αποθανειν καλως και ανδρειως; Ξ. Αποθανειν εγωγε καλως. ΓΙ. Ουκουν ουδε το αποθανειν κακον εστιν, ειπερ αἱρετωτερον εστι πολλακις το αποθανειν του ζην. Ξ. Εστι ταυτα. ΓΙ. Ουκουν ὁ αυτος λογος και περι του ὑγιαινειν, και νοσειν· πολλακις γαρ ου συμφερει ὑγιαινειν, αλλα τουναντιον, ὁταν ἡ περιστασις τοιαυτη. Ξ. Αληθη λεγεις.

XXXIX. ΓΙ. Αγε δη, σκεψωμεθα και περι του πλουτειν οὑτως· ειγε θεωρειν εστιν, ὡς πολλακις εστιν ιδειν, ὑπαρχοντα τινι πλουτον, κακως δε ζωντα τουτον και αθλιως. Ξ. Νη Δια, πολλους γε. ΓΙ. Ουκουν ουδεν τουτοις ὁ πλουτος βοηθει εις το ζην καλως; Ξ. Φαινεται· αυτοι γαρ φαυλοι εισιν. ΓΙ. Ουκουν το σπουδαιους ειναι, ουχ ὁ πλουτος ποιει, αλλα ἡ Παιδεια. Ξ. Εικος γε, εκ τουτου αρα του λογου. ΓΙ. Που δε ὁ πλουτος αγαθον εστιν, ειπερ ου βοηθει τοις εχουσιν αυτον εις το βελτιους ειναι; Ξ. Φαινεται. ΓΙ. Οὑτως ουδε συμφερει αρα ενιοις πλουτειν, ὁταν μη επισταυται τῳ πλουτῳ χρησθαι.

Ξ.

Ξ. Δοκει μοι. Π. Πως ουν τουτο αν τις κρινει αγαθον ειναι, ὁ πολλακις ου συμφερει ὑπαρχειν; Ξ. Ουδαμως. Π. Ουκουν ει μεν τις επισταται πλουτῳ χρησθαι καλως και εμπειρως, ευ βιωσεται· ει δε μη, κακως. Ξ. Αληθεστατα μοι δοκεις τουτο λεγειν.

XL. Π. Και [1] το συνολον δε, το τιμαν ταυτα ὡς αγαθα οντα, η ατιμαζειν ὡς κακα, τουτο δ' εστι το ταραττον τους ανθρωπους και βλαπτον· ὁταν τιμωνται τε, και οιονται δια τουτων μονων ειναι [2] το ευδαιμονειν, και πανθ' ὑπομενως πραττωσιν ἑνεκα τουτων, και τα ασεβεστατα δοκουντα ειναι. Ταυτα δε πασχουσι δια την του αγαθου αγνοιαν· [3] αγνοουσι γαρ, ὁτι ου γινεται εκ κακων αγαθον. [4] Πλουτον δε εστι πολλους κτησαμενους ιδειν εκ κακων και αισχρων εργων· οἱον λεγω [5] εκ τε προδιδοναι, και ληΐζεσθαι, και ανδροφονειν, και συκοφαντειν, και αποστερειν, και εξ αλλων πολλων και μοχθηρων. Ξ. Εστι ταυτα.

XLI. Π. Ει τοινυν γινεται εκ κακου αγαθον μηθεν, ὡσπερ εικος, πλουτος δε γινεται εκ κακων εργων· αναγκη μη ειναι αγαθον τον πλουτον. Ξ. Συμβαινει οὑτως εκ τουτου του λογου. Π. [6] Αλλ' ουδε το φρονειν γε ουδε δικαιοπραγειν ουκ εστι κτησασθαι εκ κακων εργων· ὡσαυτως δε ουδε το αδικειν και αφρονειν, εκ καλων εργων· ουδε ὑπαρχειν ἁμα τῳ αυτῳ δυνανται. Πλουτον δε, και δοξαν, και το νικαν,

 και

και τα λοιπα, όσα τουτοις παραπλησια, ουδεν κωλυει ὑπαρχειν τινι ἁμα μετα κακιας πολλης· ὡστε ουκ αν ῃ ταυτα αγαθα, ουτε κακα· αλλα το φρονειν μονον αγαθον, το δε αφρονειν κακον. Ξ. Ἱκανως μοι δοκεις λεγειν, εφην.

FINIS PARTIS PRIMÆ.

COLLECTANEA GRÆCA MINORA.

PARS ALTERA:

COMPLECTENS EXCERPTA EX NONNULLIS POETIS.

I.

Ex ANACREONTIS

CARMINIBUS.

Nec, si quid olim lusit ANACREON
Delevit ætas.—— HOR.

*ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

ΩΔΑΙ,

I.

ΕΙΣ ΛΥΡΑΝ.

ΘΕΛΩ λεγειν Ατρειδας,
Θελω δε Καδμον ᾳδειν·
Ἁ βαρβιτος δε χορδαις
Ερωτα μουνον ηχει.
Ημειψα νευρα πρωην,
Και την λυρην ἁπασαν·
Κᾳ'γω μεν ηδον αθλους
Ἡρακλεους· λυρη δε
Ερωτας αντεφωνει.

Χαιροιτε,

Χαιροιτε, λοιπον, ἡμιν,
Ἡρωες· ἡ λυρη γαρ
Μονους Ερωτας ᾳδει.

II.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Φυσις κερατα ταυροις,
Ὁπλας δ' εδωκεν ἱπποις,
Ποδωκιην λαγωοις,
Λεουσι χασμ' οδοντων,
Τοις ιχθυσιν το νηκτον,
Τοις ορνεοις πετασθαι,
Τοις ανδρασι φρονημα·
Γυναιξιν—ουκ ετ' ειχεν.
Τι ουν διδωσι;—καλλος,
Αντ' ασπιδων ἁπασων,
Αντ' εγχεων ἁπαντων.
Νικᾳ δε και σιδηρον,
Και πυρ, καλη τις ουσα.

III.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Μεσονυκτιοις ποθ' ὡραις,
Στρεφεται ὁτ' Αρκτος ηδη
Κατα χειρα την Βοωτου,
Μεροπων δε φυλα παντα

Κεαται

Κεαται κοπῳ δαμεντα·
Τοτ' Ερως επισταθεις μευ
Θυρεων εκοπτ' οχηας.
Τις, εφην, θυρας αρασσει;
Κατα μευ σχισεις ονειρους.
Ὁ δ' Ερως, ανοιγε, φησι,
Βρεφος ειμι, μη φοβησαι·
Βρεχομαι δε, κα̉ σεληνον
Κατα νυκτα πεπλανημαι.
Ελεησα ταυτ' ακουσας,
Ανα δ' ευθυ λυχνον ἅψας,
Ανεῳξα, και βρεφος μεν
Εσορω φεροντα τοξον,
Πτερυγας τε, και φαρετρην.
Παρα δ' ἱστιην καθιξας,
Παλαμαισι χειρας αυτου
Ανεθαλπον, εκ δε χαιτης
Απεθλιβον ὑγρον ὑδωρ.
Ὁ δ', επει κρυος μεθηκε,
Φερε, φησι, πειρασωμεν
Τοδε τοξον, ες τι μοι νυν
Βλαβεται βραχεισα νευρη.
Τανυει δε, και με τυπτει
Μεσον ἡπαρ, ὥσπερ οιστρος.

Ανα

Ανα δ' ἁλλεται καχαζων,
Ξενε δ', ειπε, συγχαρηθι·
Κερας αϐλαϐες μεν εστι,—
Συ δε καρδιην πονησεις.

IV.

ΕΙΣ ἙΑΥΤΟΝ.

Επι μυρσιναις τερειναις,
Επι λωτιναις τε ποιαις
Στορεσας, θελω προπινειν.
Ὁ δ' Ερως, χιτωνα δησας
Ὑπερ αυχενος παπυρῳ,
Μεθυ μοι διακονειτω.
Τροχος ἁρματος γαρ οἱα
Βιοτος τρεχει κυλισθεις·
Ολιγη δε κεισομεσθα
Κονις, οστεων λυθεντων.
Τι σε δει λιθον μυριζειν;
Τι δε γῃ χεειν ματαια;
Εμε μαλλον, ὡς ετι ζω,
Μυρισον, ῥοδοις δε κρατα
Πυκασον, καλει δ' ἑταιρην.
Πριν, ερω σε, μ' απελθειν
Ὑπο νερτερων χορειας,
Σκεδασαι θελω μεριμνας.

V.

V.

ΕΙΣ ῬΟΔΟΝ.

Το ῥοδον το των Ερωτων
Μιξωμεν Διονυσῳ·
Το ῥοδον το καλλιφυλλον
Κροταφοισιν ἁρμοσαντες,
Πινωμεν ἁβρα γελωντες.
Ῥοδον, ω φεριστον ανθος,
Ῥοδον, ειαρος μελημα·
Ροδα και θεοισι τερπνα.
Ῥοδα παις ὁ της Κυθηρης
Στεφεται καλοις ιουλοις
Χαριτεσσι συγχορευων.
Στεψον ουν με, και λυριζων
Παρα σοις, Διονυσε, σηκοις,
Μετα κουρης βαθυκολπου,
Ῥοδινοισι στεφανισκοις
Πεπυκασμενος, χορευσω.

VI.

ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ.

Ερασμιη πελεια,
Ποθεν, ποθεν πετασαι;
Ποθεν μυρων τοσουτων,
Επ' ηερος θεουσα,

Πνεεις τε και ψεκαζεις;
Τις εις;—τι σοι μελει δε;
Ανακρεων μ' επεμψε
Προς παιδα, προς Βαθυλλον,
Τον αρτι των ἁπαντων
Κρατουντα και τυραννον.
Πεπρακε μ' ἡ Κυθηρη,
Λαβουσα μικρον ὑμνον·
Εγω δ' Ανακρεοντι
Διακονω τοσαυτα.
Και νυν, ὁρᾳς, εκεινου
Επιστολας κομιζω·
Και φησιν ευθεως με
Ελευθερην ποιησειν.
Εγω δε, κην αφη με,
Δουλη μενω παρ' αυτῳ.
Τι γαρ με δει πετασθαι
Ορη τε και κατ' αγρους,
Και δενδρεσιν καθιζειν,
Φαγουσαν αγριον τι;
Ταννν εδω μεν αρτον,
Αφαρπασασα χειρων
Ανακρεοντος αυτου·

Πιειν

Πιειν δε μοι διδωσι
Τον οινον, ὃν προπινει.
Πιουσα δ' αν χορευω,
Και δεσποτην εμοισι
Πτεροισι συσκιαζω·
Κοιμωμενη δ' επ' αυτῳ
Τῳ βαρβιτῳ καθευδω.
Εχεις ἁπαντ'· απελθε.
Λαλιστεραν μ' εθηκας,
Ανθρωπε, και κορωνης.

VII.

ΕΙΣ ἙΑΥΤΟΝ.

Λεγουσιν αἱ γυναικες·
Ανακρεων, γερων ει·
Λαβων εσοπτρον, αθρει
Κομας μεν ουκ ετ' ουσας,
Ψιλον δε σευ μετωπον.
Εγω δε τας κομας μεν,
Ειτ' εισιν, ειτ' απηλθον,
Ουκ οιδα· τουτο δ' οιδα,
Ὡς τῳ γεροντι μαλλον
Πρεπει τα τερπνα παιζειν,
Ὁσῳ πελας τα Μοιρης.

VIII.

VIII.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Θελω, θελω φιλησαι·
Επειθ' Ερως φιλειν με·
Εγω δ' εχων νοημα
Αβουλον, ουκ επεισθην.
'Ο δ' ευθυ τοξον αρας
Και χρυσεην φαρετρην,
Μαχῃ με προυκαλειτο.
Κα'γω λαβων επ' ωμων
Θωρηχ', ὁπως Αχιλλευς,
Και δουρα, και βοειην,
Εμαρναμην Ερωτι.
Εβαλλ', εγω δ' εφευγον,
'Ως δ' ουκ ετ' ειχ' οϊστους,
Ησχαλλεν· ειθ' ἑαυτον
Αφηκεν εις βελεμνον·
Μεσος δε καρδιης μευ
Εδυνε, και μ' ελυσε.
Ματην δ' εχω βοειην·
Τι γαρ βαλωμεθ' εξω,
Μαχης εσω μ' εχουσης;

IX.

IX.

ΕΙΣ ΤΗΝ ʽΕΑΥΤΟΥ ʽΕΤΑΙΡΑΝ.

Αγε, ζωγραφων αριστε,
Γραφε, ζωγραφων αριστε,
ʽΡοδιης κοιρανε τεχνης,
Απεουσαν, ὡς αν ειπω,
Γραφε την εμην ἑταιρην.
Γραφε μοι τριχας το πρωτον
ʽΑπαλας τε και μελαινας·
ʽΟ δε κηρος αν δυνηται,
Γραφε και μυρου πνεουσας.
Γραφε δ' εξ ὁλης παρειης
ʽΥπο πορφυραισι χαιταις
Ελεφαντινον μετωπον.
Το μεσοφρυον δε μη μοι
Διακοπτε, μητε μισγε.
Εχετω δ', ὁπως εκεινη,
Το λεληθοτως συνοφρυν,
Βλεφαρων ιτυν κελαινην.
Το δε βλεμμα νυν αληθως
Απο του πυρος ποιησον,
ʽΑμα γλαυκον, ὡς Αθηνης,
ʽΑμα δ' ὑγρον, ὡς Κυθηρης.
Γραφε ῥινα και παρειας,

ʽΡοδα

Ῥοδα τῳ γαλακτι μιξας.
Γραφε χειλος, οἱα Πειθους,
Προκαλουμενον φιλημα.
Τρυφερου δ' εσω γενειου,
Περι λυγδινῳ τραχηλῳ,
Χαριτες πετοιντο πασαι.
Στολισον τολοιπον αυτην
Ὑποπορφυροισι πεπλοις·
Διαφαινετω δε σαρκων
Ολιγον, το σωμ' ελεγχον.
Απεχει· βλεπω γαρ αυτην.
Ταχα, κηρε, και λαλησεις.

X.

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Συ μεν, φιλη χελιδων,
Ετησιη μολουσα,
Θερει πλεκεις καλιην·
Χειμωνι δ' εις αφαντος
Η Νειλον η 'πι Μεμφιν.
Ερως δ' αει πλεκει μευ
Εν καρδιῃ καλιην.
Ποθος δ' ὁ μεν πτερουται,
Ὁ δ' ωον εστιν ακμην,
Ὁ δ' ἡμιλεπτος ηδη.

Βοη

Βοη δε γινετ' αιει
Κεχηνοτων νεοττων.
Ερωτιδεις δε μικρους
Οἱ μειζονες τρεφουσιν.
Οἱ δε τραφεντες ευθυς
Παλιν κυουσιν αλλους.
Τι μηχος ουν γενηται;
Ου γαρ σθενω τοσουτους
Ερωτας εκσοβησαι.

XI.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Ιδε, πως εαρος φανεντος
Χαριτες ῥοδα βρυουσιν·
Ιδε, πως κυμα θαλασσης
Ἁπαλυνεται γαληνῃ·
Ιδε, πως νησσα κολυμβᾳ·
Ιδε, πως γερανος ὁδευει·
Αφελως δ' ελαμψε Τιταν.
Νεφελων σκιαι δονουνται·
Τα βροτων δ' ελαμψεν εργα.
Καρποισι γαια προκυπτει·
Καρπος ελαιας προκυπτει.
Βρομιου στεφεται ναμα.
Κατα φυλλον, κατα κλωνα,
Καθελων ηνθησε καρπος.

XII.

XII.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Ερως ποτ' εν ῥοδοισι
Κοιμωμενην μελιτταν
Ουκ ειδεν, αλλ' ετρωθη.
Τον δακτυλον δε δαχθεις
Τας χειρος ωλολυξε·
Δραμων δε και πετασθεις
Προς την καλην Κυθηρην,
Ολωλα, ματερ, ειπεν,
Ολωλα, κα'ποθνησκω.
Οφις μ' ετυψε μικρος
Πτερωτος, ὁν καλουσι
Μελιτταν οἱ γεωργοι.
Ἁ δ' ειπεν, ει το κεντρον
Πονει το τας μελιττας,
Ποσον, δοκεις, πονουσιν,
Ερως, ὁσους συ βαλλεις;

XIII.

ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ.

Μακαριζομεν σε, τεττιξ,
Ὁτι δενδρεων επ' ακρων,
Ολιγην δροσον πεπωκως,
Βασιλευς ὁπως, αειδεις·

Σα

Σα γαρ εστι κεινα παντα,
Ὁποσα βλεπεις εν αγροις,
Χ' ὁποσα φερουσιν ὑλαι.
Συ δε φιλιος γεωργων,
Απο μηδενος τι βλαπτων·
Συ δε τιμιος βροτοισι,
Θερεος γλυκυς προφητης.
Φιλεουσι μεν σε Μουσαι·
Φιλεει δε Φοιβος αυτος,
Λιγυρὴν δ' εδωκεν οιμην·
Το δε γηρας ου σε τειρει,
Σοφε, γηγενης, φιλυμνε,
Απαθης, αναιμοσαρκε·
Σχεδον ει θεοις ὁμοιος.

XIV.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Χαλεπον το μη φιλησαι,
Χαλεπον δε και φιλησαι·
Χαλεπωτερον δε παντων
Αποτυγχανειν φιλουντα,
Γενος ουδεν εις Ερωτα·
Σοφιη, τροπος πατειται·
Μονον αργυρον βλεπουσιν.
Απολοιτο πρωτος αυτος,

Ὁ τον αργυρον φιλησας.
Δια τουτον ουκ αδελφος,
Δια τουτον ου τοκηες·
Πολεμοι, φονοι δι' αυτον.
Το δε χειρον, ολλυμεσθα
Δια τουτον οἱ φιλουντες.

XV.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑ.

Φιλω γεροντα τερπνον,
Φιλω νεον χορευταν.
Γερων δ' ὁταν χορευῃ,
Τριχας γερων μεν εστι,
Τας δε φρενας νεαζει.

II.

EX BIONIS IDYLLIIS.

*ΒΙΩΝΟΣ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.

I.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΑΔΩΝΙΔΟΣ.

ΑΙΑΖΩ τον Αδωνιν· επαιαζουσιν Ερωτες.
Κειται καλος Αδωνις επ' ωρεσι, μηρον οδοντι
Λευκῳ λευκον οδοντι τυπεις, και Κυπριν ανιᾳ
Λεπτον αποψυχων· το δε οἱ μελαν ειβεται αἱμα
Χιονεας κατα σαρκος· ὑπ' οφρυσι δ' ομματα ναρκει,
Και το ῥοδον φευγει τω χειλεος· αμφι δε τηνῳ
Θνασκει και το φιλαμα, το μηποτε Κυπρις αφήσει.
Κυπριδι μεν το φιλαμα και ου ζωοντος αρεσκει·
Αλλ' ουκ ειδεν Αδωνις ὁ μιν θνασκοντ' εφιλασεν.
Αι, αι, ταν Κυθερειαν! απωλετο καλος Αδωνις.
Ὡς ιδεν, ὡς ενοησεν Αδωνιδος ασχετον ἑλκος,
Ὡς ιδε φοινιον αἱμα μαραινομενῳ περι μηρῳ,
Παχεας αμπετασασα κινυρετο, Μεινον, Αδωνι,

Δυσποτμε

Δυσποτμε μεινον Αδωνι, πανυστατον ὡς σε κιχειω,
Ὡς σε περιπτυξω, και χειλεα χειλεσι μιξω.
Φευγεις μακρον, Αδωνι, και ερχεαι εις Αχεροντα,
Και στυγνον βασιληα και αγριον· ἁ δε ταλαινα
Ζωω, και θεος εμμι, και ου δυναμαι σε διωκειν.
Λαμβανε, Περσεφονα, τον εμον ποσιν· εσσι γαρ αυτα
Πολλον εμευ κρεισσων· το δε παν καλον ες σε καταρρει.
Θνασκεις, ω τριποθατε· ποθος δε μοι, ὡς οναρ, επτη.
Σοι δ' ἁμα κεστος ολωλε· τι γαρ, τολμηρε, κυναγεις;
Καλος εων τοσσουτον εμηνας θηρσι παλαιειν;
Ὡδ' ολοφυρατο Κυπρις· επαιαζουσιν Ερωτες.

Αι, αι, ταν Κυθερειαν! Απωλετο καλος Αδωνις.
Δακρυον ἁ Παφιη τοσον εκχεει, ὁσσον Αδωνις
Αἱμα χεει· τα δε παντα ποτι χθονι γιγνεται ανθη·
Αἱμα ῥοδον τικτει· τα δε δακρυα ταν ανεμωναν.
Αιαζω τον Αδωνιν· απωλετο καλος Αδωνις.
Μηκετ' ενι δρυμοισι τον ανερα μυρεο, Κυπρι·
Εστ' αγαθα στιβας, εστιν Αδωνιδι φυλλας ἑτοιμα.
Λεκτρον εχει, Κυθερεια, το σον τοδε νεκρος Αδωνις·
Και νεκυς ων καλος εστι, καλος νεκυς οἱα καθευδων.
Κεκλιται ἁβρος Αδωνις εν εἱμασι πορφυρεοισιν.
Αμφι δε μιν κλαιοντες αναστεναχουσιν Ερωτες,
Κειραμενοι χαιτας επ' Αδωνιδι· χὡ μεν οϊστως,
Ὁς δ' επι τοξον εβαιν', ὁς δ' ευπτερον αγε φαρετρην·
Χὡ μεν ελυσε πεδιλον Αδωνιδος, ὁς δε λεβησι

Χρυσειοις

Χρυσειοις φορεησιν ὑδωρ, ὁ δε μηρια λουει·
Ὁς δ' οπιθεν πτερυγεσσιν αναψυχει τον Αδωνιν.
Αυταν ταν Κυθερειαν επαιαζουσιν Ερωτες·
Εσβεσε λαμπαδα πασαν επι φλιαις Ὑμεναιος,
Και στεφος εξεπετασσε γαμηλιον· ουκετι δ' Ὑμᾶν,
Ὑμαν ουκετ' αειδομενον μελος, ᾳδεται αι, αι.
Αἱ Χαριτες κλαιοντι τον υἱεα τω Κινυραο,
Και μιν επαειδουσιν· ὁ δε σφισιν ουκ επακουει,
Ου μαν ουκ εθελει, κωρα δε μιν ουκ απολυει.

II.

ΙΞΕΥΤΑΣ.

Ιξευτας, ετι κωρος, εν αλσεϊ δενδραεντι
Ορνεα θηρευων, τον αποτροπον ειδεν Ερωτα
Ἑσδομενον πυξοιο ποτι κλαδον· ὡς δ' ενοασε,
Χαιρων, ὡνεκα δη μεγα φαινετο ορνεον αυτῳ,
Τως καλαμως ἁμα παντας επ' αλλαλοισι συναπτων,
Τᾳ και τᾳ τον Ερωτα μεταλμενον αμφεδοκευεν,
Χὡ παις ασχαλαων ἑνεχ' οἱ τελος ουδεν απαντη,
Τως καλαμως ῥιψας, ποτ' αροτρεα πρεσβυν ἱκανεν,
Ὁς νιν τανδε τεχναν εδιδαξατο· και λεγεν αυτῳ,
Και οἱ δειξεν Ερωτα καθημενον. Αυταρ ὁ πρεσβυς
Μειδιαων κινησε καρην, και αμειβετο παιδα·
Φειδεο τας θηρας, μηδ' ες τοδε τ'ωρνεον ερχευ.

Φευγε

Φευγε μακραν· κακον εντι το θηριον· ολβιος εσσῃ
Εισοκα μη μιν ἑλῃς· ην δ' ανερος ες μετρον ελθῃς,
Οὑτος ὁ νυν φευγων ϗ απαλμενος, αυτος αφ' αὑτω
Ελθων εξαπινας, κεφαλαν επι σειο καθιξει.

III.

ΚΛΕΟΔΑΜΟΣ ΚΑΙ ΜΥΡΣΩΝ.

Ειαρος, ω Μυρσων, η χειματος η φθινοπωρου,
Η θερεος, τι τοι ἁδυ; τι δε πλεον ευχεαι ελθειν;
Η θερος, ἁνικα παντα τελειεται ὁσσα μογευμες;
Η γλυκερον φθινοπωρον, ὁτ' ανδρασι λιμος ελαφρα;
Η και χειμα δυσεργον; επει και χειματι πολλοι
Θαλπομενοι θελγονται αεργιῃ τε και οκνῳ·
Ητοι καλον εαρ πλεον ευαδεν; ειπε, τι τοι φρην
Αἱρειται· λαλεειν γαρ επετραπεν ἁ σχολα ἡμιν.

Μ. Κρινειν ουκ επεοικε θεηϊα εργα βροτοισι.
Παντα γαρ ἱερα ταυτα και ἁδεα· σευ δε ἑκατι
Εξερεω, Κλεοδαμε, το μοι πελεν ἁδιον αλλων.
Ουκ εθελω θερος ημεν, επει τοκα μ' ἁλιος οπτῃ·
Ουκ εθελω φθινοπωρον, επει νοσον ὡρια τικτει·
Ουλον χειμα φερειν, νιφετον, κρυμους τε φοβευμαι.
Ειαρ εμοι τριποθατον ὁλῳ λυκαβαντι παρειη,
Ἁνικα μητε κρυος, μηθ' ἁλιος αμμε βαρυνει.
Ειαρι παντα κυει, παντ' ειαρος ἁδεα βλαστει·
Χἁ νυξ ανθρωποισιν ισα, και ὁμοιϊος ἀως.

III.

III.

EX MOSCHI IDYLLIIS.

---

*ΜΟΣΧΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.

I.

ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ.

'Α ΚΥΠΡΙΣ τον Ερωτα τον υἱεα μακρον εβωστρει·
Ει τις επι τριοδοισι πλανωμενον ειδεν Ερωτα,
Δραπετιδας εμος εστιν· ὁ μανυτας γερας ἑξει.
Μισθος τοι το φιλαμα το Κυπριδος· ην δ' αγαγης νιν,
Ου γυμνον το φιλαμα, τι δ', ω ξενε, κ̧ πλεον ἑξεις.
Εστι δ' ὁ παις περισαμος· εν εικοσι πασι μαθοις νιν.
Χρωτα μεν ου λευκος, πυρι δ' εικελος· ομματα δ' αυτω
Δριμυλα κ̧ φλογοεντα· κακαι φρενες, ἁδυ λαλημα·
Ου γαρ ισον νοεει και φθεγγεται· ὡς μελι, φωνα.
Ην δε χολα, νοος εστιν αναμερος, ηπεροπευτας,
Ουδεν αλαθευων· δολιον βρεφος, αγρια παισδει.
Ευπλοκαμον το καρανον, εχει δ' ιταμον το προσωπον.
Μικκυλα

Μικκυλα μεν τηνω τα χερυδρια, μακρα δε βαλλει·
Βαλλει κ' εις Αχεροντα, και εις Αϊδεω βασιληα.
Γυμνος μεν τογε σωμα, νοος δε οἱ εμπεπυκασται·
Και πτεροεις, ὁσον ορνις, εφιπταται αλλοτ' επ' αλλως
Ανερας ηδε γυναικας, επι σπλαγχνοις δε καθηται.
Τοξον εχει μαλα βαιον, ὑπερ τοξῳ δε βελεμνον·
Τυτθον ἑοι το βελεμνον, ες αιθερα δ' αχρι φορειται.
Και χρυσεον περι νωτα φαρετριον, ενδοθι δ' εντι
Τοι πικροι καλαμοι, τοις πολλακι κῆμε τιτρωσκει.
Παντα μεν αγρια, παντα· πολυ πλειον δε οἱ αυτῳ
Βαια λαμπας εοισα τον ἁλιον αυτον αναιθει.
Ην τυ γ' ἑλῃς τηνον, δασας αγε, μηδ' ελεησῃς.
Κῆν ποτ' ιδῃς κλαιοντα, φυλασσεο μη σε πλανησῃ.
Κῆν γελαᾳ, τυ νιν ἑλκε· και ην εθελῃ σε φιλασαι,
Φευγε· κακον το φιλαμα, τα χειλεα φαρμακον εντι.
Ην δε λεγῃ, Λαβε ταυτα, χαριζομαι ὁσσα μοι ὁπλα,
Μη τι θιγῃς, πλανα δωρα· τα γαρ πυρι παντα βεβαπται.

II.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΒΙΩΝΟΣ.

Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Αδονες, αἱ πυκινοισιν οδυρομεναι ποτι φυλλοις,
Ναμασι τοις Σικελοις αγγειλατε τας Αρεθουσας,
Ὁττι Βιων τεθνακεν ὁ βωκολος, ὁττι συν αυτῳ
Και το μελος τεθνακε, και ωλετο Δωρις αοιδα.

Αρχετε,

Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Κεινος, ὁ ταις αγελαισιν ερασμιος, ουκετι μελπει;
Ουκετ' ερημαιαισιν ὑπο δρυσιν ἡμενος ᾳδει·
Αλλα παρα Πλουτηϊ μελος ληθαιον αειδει.
Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Τις ποτε σᾳ συριγγι μελισδεται, ω τριποθατε;
Τις δ' επι σοις καλαμοις θασει στομα; τις θρασυς οὑτως;
Εισετι γαρ πνειει τα σα χειλεα, και το σον ασθμα.
Αχω δ' εν δονακεσσι τεας επιβοσκετ' αοιδας.
Πανι φερω το μελισμα· ταχ' αν κα'κεινος ερεισαι
Το στομα δειμαινοι, μη δευτερα θειο φερηται.
Τουτο τοι, ω ποταμων λιγυρωτατε, δευτερον αλγος·
Τουτο, Μελη, νεον αλγος· απωλετο πραν τοι Ὁμηρος,
Τηνο το Καλλιοπας γλυκερον στομα· και σε λεγοντι
Μυρεσθαι καλον υἱα πολυκλαυστοισι ῥεεθροις,
Πασαν δ' επλησας φωνας ἁλα· νυν παλιν αλλον
Υἱεα δακρυεις, αινῳ δ' επι πενθεϊ τακῃ.
Αμφοτεροι παγαις πεφιλαμενοι· ὁς μεν επινε
Παγασιδος κρανας, ὁ δ' εχεν πομα τας Αρεθουσας.
Χὠ μεν Τυνδαρεοιο καλαν αεισε θυγατρα,
Και Θετιδος μεγαν υἱα και Ατρειδαν Μενελαον·
Κεινος δ' ου πολεμους, ου δακρυα, Πανα δ' εμελπε,
Και βωτας ελιγαινε, και αειδων ενομευε,

Και συριγγας ετευχε, και ἁδεα πορτιν αμελγε,
Και παιδων εδιδασκε φιλαματα, και τον Ερωτα
Ετρεφεν εν κολποισι, και ηρεσε την Αφροδιτην.
Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Πασα, Βιων, θρηνει σε κλυτη πολις, αστεα παντα.
Ασκρη μεν γοαει σε πολυ πλεον Ἡσιοδοιο·
Πινδαρον ου ποθεοντι τοσον Βοιωτιδες ὑλαι·
Ουδε τοσον τον αοιδον εμυρατο Κηϊον αστυ·
Σε πλεον Αρχιλοχοιο ποθει Παρος· αντι δε Σαπφῦς
Εισετι σευ το μελισμα κινυρεται ἁ Μιτυλανα.
Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Αι, αι, ται μαλαχαι μεν επαν κατα καπον ολωνται,
Η τα χλωρα σελινα, το τ' ευθαλες ουλον ανηθον,
Ὑστερον αυ ζωοντι, και εις ετος αλλο φυοντι·
Αμμες δ' οἱ μεγαλοι, και καρτεροι, η σοφοι ανδρες,
Ὁπποτε πρωτα θανωμες, ανακοοι εν χθονι κοιλᾳ
Εὑδομες ευ μαλα μακρον ατερμονα νηγρετον ὑπνον,
Και συ μεν εν σιγᾳ πεπυκασμενος εσσεαι εν γᾳ.

IV.

IV

EX TYRTÆI ELEGIIS.

* ΤΥΡΤΑΙΟΥ ΕΛΕΓΕΙΑΙ.

I.

Περι της πολεμικης αρετης.

ΟΥΤ' αν μνησαιμην, ουτ' εν λογω ανδρα τιθειμην,
  Ουτε ποδων αρετης, ουτε παλαισμοσυνης·
Ουδ' ει Κυκλωπων μεν εχοι μεγεθος τε βιην τε,
  Νικωη δε θεων Θρηΐκιον Βορεην·
Ουδ' ει Τιθωνοιο φυην χαριεστερος ειη,
  Πλουτοιη δε Μιδεω και Κινυραο πλεον·
Ουδ' ει Τανταλιδεω Πελοπος βασιλευτερος ειη,
  Γλωσσαν δ' Αδρηστου μειλιχογηρυν εχοι·
Ουδ' ει πασαν εχοι δοξαν, πλην θουριδος αλκης.
  Ου γαρ ανηρ αγαθος γιγνεται εν πολεμω,
Ει μη τετλαιη μεν ὁρων φονον αἱματοεντα,
  Και δηΐων ορεγοιτ' εγγυθεν ἱσταμενος.

Ἡ

῾Η δ' αρετη, τοδ' αεθλον εν ανθρωποισιν αριστον,
Καλλιστον τε φερειν γιγνεται ανδρι νεῳ.
Ξυνον δ' εσθλον τουτο πολη̈ι τε, παντι τε δημῳ,
῾Οστις ανηρ [1] διαβας εν προμαχοισι μενῃ
Νωλεμεως, αισχρας δε φυγης επιπαγχυ λαθηται,
Ψυχην και θυμον τλημονα [2] παρθεμενος,
Θαρσυνῃ δε πεσειν τον πλησιον ανδρα παρεστως·
Οὑτος ανηρ αγαθος γιγνεται εν πολεμῳ.
Αιψα δε δυσμενεων ανδρων ετρεψε φαλαγγας
Τρηχειας, σπουδῃ τ' εσχεθε κυμα μαχης·
Αυτος δ' εν προμαχοισι πεσων φιλον ωλεσε θυμον,
Αστυ τε και λαους, και πατερ' ευκλεΐσας·
Πολλα δια στερνοιο, και ασπιδος ομφαλοεσσης,
Και δια θωρηκος προσθεν εληλαμενος.
Τον δ' ολοφυρονται μεν ὁμως νεοι ηδε γεροντες,
Αργαλεῳ δε ποθῳ πασα κεκηδε πολις.
Και τυμβος, και παιδες εν ανθρωποις αρισημοι,
Και παιδων παιδες, και γενος εξοπισω·
Ουδε ποτε κλεος εσθλον απολλυται, ȣδ' ονομ' αυτȣ,
Αλλ', ὑπο γης περ εων, γιγνεται αθανατος,
῾Οντιν' αριστευοντα, μενοντα τε, μαρναμενον τε
Γης περι και παιδων, θουρος Αρης ολεσῃ.
Ει δε φυγοι μεν κηρα τανηλεγεος θανατοιο,
Νικησας δ' αιχμης αγλαον ευχος ἑλοι·

Παντες

Παντες μιν τιμωσιν ὁμως νεοι ηδε παλαιοι,
Πολλα δε τερπνα παθων ερχεται εις αϊδην.
Γηρασκων δ' αστοισι μεταπρεπει, ουδε τις αυτον
Βλαπτειν, ουτ' αιδους, ουτε δικης, ἐθελει.
Παντες δ' εν θωκοισιν ὁμως νεοι, οἱ τε κατ' αυτον,
Εικουσ' εκ χωρης, οἱ τε παλαιοτεροι.
Ταυτης νυν τις ανηρ αρετης εις ακρον ἱκεσθαι
Πειρασθω, θυμον μη μεθιεις πολεμου.

II.

Του αυτου.

Τεθναμεναι γαρ καλον ενι προμαχοισι πεσοντα
Ανδρ' αγαθον, περι ᾗ πατριδι μαρναμενον.
Την δ' ἁυτου προλιποντα πολιν και πιονας αγρους
Πτωχευειν, παντων εστ' ανιηροτατον,
Πλαζομενον συν μητρι φιλῃ, και πατρι γεροντι,
Παισι τε συν μικροις, κουριδιῃ τ' αλοχῳ.
Εχθρος μεν γαρ τοισι μετεσσεται οὑς κεν ἱκηται,
Χρησμοσυνῃ τ' εικων και στυγερῃ πενιῃ·
Αισχυνει τε γενος, κατα δ' αγλαον ειδος ελεγχει,
Πασα δ' αθυμια και κακοτης ἑπεται.
Ειθ' οὑτως ανδρος τοι αλωμενου ουδεμι' ωρη
Γιγνεται, ουτ' αιδως εισοπισω τελεθει.
Θυμῳ γης περι της δε μαχωμεθα, και περι παιδων
Θνησκωμεν, ψυχεων μηκετι φειδομενοι.

Ω

Ω νεοι, αλλα μαχεσθε παρ' αλληλοισι μενοντες,
    Μηδε φυγης αισχρας αρχετε, μηδε φοβου.
Αλλα μεγαν ποιειτε και αλκιμον εν φρεσι θυμον,
    Μηδε φιλοψυχειτ' ανδρασι μαρναμενοι.
Τους δε παλαιοτερους, ὧν ουκετι γουνατ' ελαφρα,
    Μη καταλειποντες φευγετε τους γεραιους.
Αισχρον γαρ δη τουτο, μετα προμαχοισι πεσοντα
    Κεισθαι προσθε νεων ανδρα παλαιοτερον,
Ηδη λευκον εχοντα καρη, πολιον τε γενειον,
    Θυμον αποπνειοντ' αλκιμον εν κονιῃ,
Και χροα γυμνωθεντα· νεοισι δε παντ' επεοικεν,
    Οφρ' αρα της ἥβης αγλαον ανθος εχῃ.
Ανδρασι μεν θνητοισιν, ιδειν ερατος δε γυναιξι,
    Ζωος εων· καλος δ', εν προμαχοισι πεσων.

FINIS

PARTIS SECUNDÆ.

COLLECTANEA GRÆCA MINORA.

PARS TERTIA:

COMPLECTENS EXCERPTA EX SCRIPTORIBUS

HEBRÆO-GRÆCIS.

I.

Ex VETERE TESTAMENTO

SECUNDUM SEPTUAGINTA.

Inter Græcas Veteris Testamenti Versiones principem locum merito obtinet celebris illa LXXII. *Interpretum, quæ in tanto honore fuit tam apud Judæos, quam Christianos, tum Orientis, tum Occidentis: ut ab illis in Synagogis; ab his fere sola, vel ex eâ factæ versiones, in Ecclesiis, publice perlegerentur.*

WALTONUS.

Ἡ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

κατα τους ἑβδομηκοντα.

I. Εκ Γενεσεως.

ARGUMENTUM.—*Occasio, quâ familiæ et gentes terræ sese separaverunt, atque in diversas regiones commigraverunt.*

ΚΑΙ ην πασα ἡ γη χειλος ἑν, και φωνη μια πασι· και εγενετο εν τῳ κινησαι αυτους απο ανατολων, εὗρον πεδιον εν γῃ Σενααρ, και κατῳκησαν εκει. Και

Και ειπεν ανθρωπος τω πλησιον αυτου· Δευτε, πλινθευσωμεν πλινθους, και οπτησωμεν αυτας πυρι. Και εγενετο αυτοις ἡ πλινθος εις λιθον· και ασφαλτος ην αυτοις ὁ πηλος. Και ειπαν· Δευτε, οικοδομησωμεν ἑαυτοις πολιν και πυργον, οὑ εσται ἡ κεφαλη ἑως τȣ ουρανου· και ποιησωμεν ἑαυτοις ονομα, προ του διασπαρηναι ἡμας επι προσωπου πασης της γης. Και κατεβη Κυριος ιδειν την πολιν και τον πυργον, ὁν ῳκοδομησαν οἱ υἱοι των ανθρωπων. Και ειπε Κυριος· Ιδου, γενος ἑν, και χειλος ἑν παντων· και τουτο ηρξαντο ποιησαι· και νυν ουκ εκλειψει απ' αυτων παντα, ὁσα αν επιθωνται ποιειν. Δευτε, και καταβαντες συγχεωμεν αυτων εκει την γλωσσαν, ἱνα μη ακουσωσιν ἑκαστος την φωνην του πλησιον. Και διεσπειρεν αυτους Κυριος εκειθεν επι προσωπον πασης της γης· και επαυσαντο οικοδομουντες την πολιν και τον πυργον. Δια τουτο εκληθη το ονομα αυτης, Συγχυσις· ὁτι εκει συνεχεε Κυριος τα χειλη πασης της γης· και εκειθεν διεσπειρεν αυτους Κυριος επι προσωπον πασης της γης.

II. Εκ της αυτης.

Arg.—*Abrami reditus in Canaan et separatio a Loto.*

ΑΝΕΒΗ δε Ἀβραμ ἐξ Αιγυπτου αυτος, και ἡ γυνη αυτου, και παντα τα αυτου, και Λωτ μετ' αυτου

εις

εις την ερημον. Ἀβραμ δε ην πλουσιος σφοδρα κτηνεσι, ϗ αργυριῳ, και χρυσιῳ. Και επορευθη ὁθεν ηλθεν εις την ερημον ἑως Βαιθηλ, ἑως του τοπου, ȣ ην ἡ σκηνη αυτȣ το προτερον, ανα μεσον Βαιθηλ ϗ ανα μεσον Αγγαι, εις τον τοπον τȣ θυσιαστηριου, ȣ εποιησεν εκει την αρχην· και επεκαλεσατο εκει Ἀβραμ το ονομα του Κυριου. Και Λωτ τῳ συμπορευομενῳ μετα Ἀβραμ ην προβατα. και βοες, και σκηναι. Και ουκ εχωρει αυτους ἡ γη κατοικειν ἁμα· ὁτι ην τα ὑπαρχοντα αυτων πολλα· και ουκ εχωρει αυτους ἡ γη κατοικειν ἁμα. Και εγενετο μαχη ανα μεσον των ποιμενων των κτηνων του Ἀβραμ, και ανα μεσον των ποιμενων των κτηνων του Λωτ· οἱ δε Χαναναιοι ϗ οἱ Φερεζαιοι τοτε κατῳκουν την γην. Ειπε δε Ἀβραμ τῳ Λωτ· Μη εστω μαχη ανα μεσον εμου και σου, και ανα μεσον των ποιμενων μου και ανα μεσον των ποιμενων σου· ὁτι ανθρωποι αδελφοι εσμεν ἡμεις. Ουκ, ιδου, πασα ἡ γη εναντιον σου εστι; διαχωρισθητι απ' εμου· ει συ εις αριστερα, εγω εις δεξια· ει δε συ εις δεξια, εγω εις αριστερα. Και επαρας Λωτ τους οφθαλμους αυτου, επει δε πασαν την περιχωρον του Ιορδανου, ὁτι πασα ην ποτιζομενη, προ του καταστρεψαι τον Θεον Σοδομα και Γομορρα, ὡς ὁ παραδεισος του Θεου, και ὡς ἡ γη Αιγυπτου, εως ελθειν εις Ζογορα. Και εξελεξατο ἑαυτῳ Λωτ πασαν την περιχωρον του Ιορδανου· και απηρε Λωτ

απο

απο ανατολων· και διεχωρισθησαν ἑκαστος απο του αδελφου αυτου. Ἀβραμ δε κατῳκησεν εν γῃ Χαναων. Λωτ δε κατῳκησεν εν πολει των περιχωρων, και εσκηνωσεν εν Σοδομοις. Οἱ δε ανθρωποι οἱ εν Σοδομοις πονηροι και ἁμαρτωλοι εναντιον του Θεου σφοδρα.

III. Εκ Βασιλειων Α.

Arg.—*In quodam bello Hebræorum cum Philistæis, Goliath provocat quemcunque Hebræum ad singulare certamen, et demum a Davide interficitur, atque Hebræi cædunt Philistæos.*

ΚΑΙ συναγουσιν αλλοφυλοι τας παρεμβολας αυτων εις πολεμον, και συναγονται εις Σοκχωθ της Ιουδαιας, και παρεμβαλλουσιν αναμεσον Σοκχωθ, και αναμεσον Αζηκα Εφερμεν. Και Σαουλ και οἱ ανδρες Ισραηλ συναγονται, και παρεμβαλλουσιν εν τῃ κοιλαδι αυτοι, και παρατασσονται εις πολεμον εξεναντιας των αλλοφυλων. Και οἱ αλλοφυλοι ἱστανται επι του ορους ενταυθα, και Ισραηλ ἱσταται επι του ορους ἐνταυθα, και ὁ αυλων αναμεσον αυτων. Και εξηλθεν ανηρ δυνατος εκ της παραταξεως των αλλοφυλων, Γολιαθ ονομα αυτῳ, εκ Γεθ, ὑψος αυτου τεσσαρων πηχεων και σπιθαμης. Και περικεφαλαια επι της κεφαλης αυτου, και θωρακα ἁλυσιδωτον αυτος ενδεδυκως· και ὁ σταθμος του θωρακος αυτου,

πεντε

πεντε χιλιαδες σικλων χαλκου και σιδηρου. Και κνημιδες χαλκαι επι των σκελων αυτου, και ασπις χαλκη αναμεσον των ωμων αυτου. Και ὁ κοντος του δορατος αυτου ὡσει μεσακλον ὑφαινοντων, και ἡ λογχη αυτου εξακοσιων σικλων σιδηρου· και ὁ αιρων τα ὁπλα αυτου προεπορευετο αυτου. Καὶ εστη και ανεβοησεν εις την παραταξιν Ισραηλ, και ειπεν αυτοις· Τι εκπορευεσθε παραταξασθαι πολεμῳ εξεναντιας ἡμων; ουκ εγω ειμι αλλοφυλος, και ὑμεις Ἑβραιοι του Σαουλ; εκλεξασθε ἑαυτοις ανδρα, και καταβητω προς με. Και εαν δυνηθη πολεμησαι προς με, και εαν παταξῃ με, και εσομεθα ὑμιν εις δουλους· εαν δε εγω δυνηθω και παταξω αυτον, εσεσθε ἡμιν εις δουλους, και δουλευσετε ἡμιν. Και ειπεν ὁ αλλοφυλος, Ιδου, εγω ωνειδισα την παραταξιν Ισραηλ σημερον εν τῃ ἡμερᾳ ταυτῃ· δοτε μοι ανδρα, και μονομαχησομεν αμφοτεροι. Και ηκουσε Σαουλ ϗ πας Ισραηλ τα ῥηματα τȣ αλλοφυλου ταυτα, ϗ εξεστησαν, ϗ εφοβηθησαν σφοδρα. Και ειπε Δαυιδ προς Σαουλ· Μη δη συμπεσετω καρδια του κυριου μου επ' αυτον· ὁ δουλος σου πορευσεται και πολεμησει μετα του αλλοφυλου τουτου. Και ειπε Σαουλ προς τον Δαυιδ· Ου μη δυνησῃ πορευθηναι προς τον αλλοφυλον του πολεμειν μετ' αυτου, ὁτι παιδαριον ει συ, και αυτος ανηρ πολεμιστης εκ νεοτητος αυτου. Και ειπε Δαυιδ προς Σαουλ, Ποιμαινων ην ὁ δουλος σου

τῳ

τῳ πατρι αυτου εν τῳ ποιμνιῳ· και ὁταν ηρχετο ὁ λεων, και ἡ αρκτος, και ελαμβανε προβατον εκ της αγελης, και εξεπορευομην οπισω αυτου και επαταξα αυτον, και εξεσπασα εκ του στοματος αυτου· και ει επανιστατο επ' εμε, και εκρατησα του φαρυγγος αυτου, και επαταξα, και εθανατωσα αυτον. Και τον λεοντα και την αρκτον ετυπτεν ὁ δουλος σου, και εσται ὁ αλλοφυλος ὁ απεριτμητος ὡς ἑν τουτων· ουχι πορευσομαι και παταξω αυτον, και αφελω σημερον ονειδος εξ Ισραηλ; διοτι τις ὁ απεριτμητος οὑτος, ὁς ωνειδισε παραταξιν Θεου ζωντος; Κυριος ὁς εξειλατο με εκ χειρος του λεοντος και εκ χειρος της αρκτου, αυτος εξελειται με εκ χειρος του αλλοφυλου του απεριτμητου τουτου· και ειπε Σαουλ προς Δαυιδ· Πορευου, και εσται Κυριος μετα σου. Και ενεδυσε Σαουλ τον Δαυιδ μανδυαν, και την περικεφαλαιαν χαλκην περι την κεφαλην αυτου, και εζωσε τον Δαυιδ την ῥομφαιαν αυτου επανω του μανδυου αυτου· και εκοπιασε περιπατησας ἁπαξ και δις· και ειπε Δαυιδ προς Σαουλ, Ου μη δυνωμαι πορευθηναι εν τουτοις, ὁτι ου πεπειραμαι· και αφαιρουσιν αυτα απ' αυτου. Και ελαβε την βακτηριαν αυτου εν τῃ χειρι αυτου· και εξελεξατο ἑαυτῳ πεντε λιθους λειους εκ του χειμαῤῥου, και εθετο αυτους εν τῳ καδιῳ τῳ ποιμενικῳ τῳ οντι αυτῳ εις συλλογην, και σφενδονη αυτου εν τῃ χειρι αυτου· και προσηλθε προς

τον

τον ανδρα τον αλλοφυλον. Και ειδε Γολιαθ τον Δαυιδ, και εξητιμασεν αυτον· ότι αυτος ην παιδαριον, και αυτος πυῤῥακης μετα καλλους οφθαλμων. Και ειπεν ὁ αλλοφυλος προς Δαυιδ· Ὡσει κυων εγω ειμι, ὅτι συ ερχη επ' εμε εν ῥαβδῳ και λιθοις; Και ειπε Δαυιδ. Ουχι, αλλ' η χειρων κυνος. Και κατηρασατο ὁ αλλοφυλος τον Δαυιδ εν τοις θεοις αυτου. Και ειπεν ὁ αλλοφυλος προς Δαυιδ, Δευρο προς με, και δωσω τας σαρκας σου τοις πετεινοις του ουρανου και τοις κτηνεσι της γης. Και ειπε Δαυιδ προς τον αλλοφυλον· Συ ερχῃ προς με εν ῥομφαιᾳ και εν δορατι και εν ασπιδι, κα'γω πορευομαι προς σε εν ονοματι Κυριου Θεου σαβαωθ παραταξεως Ισραηλ, ἣν ωνειδισας. Σημερον, και αποκλεισει σε Κυριος σημερον εις την χειρά μου, και αποκτενω σε, και αφελω την κεφαλην σου απο σου, και δωσω τα κωλα σου και τα κωλα παρεμβολής αλλοφυλων εν ταυτῃ τῃ ἡμερᾳ τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης· και γνωσεται πασα ἡ γη, ὅτι εστι Θεος εν Ισραηλ. Και γνωσεται πασα ἡ εκκλησια αὑτη, ὅτι ουκ εν ῥομφαιᾳ και δορατι σωζει Κυριος, ὅτι του Κυριου ὁ πολεμος, και παραδωσει Κυριος ὑμας εις χειρας ἡμων. Και ανεστη ὁ αλλοφυλος και επορευθη εις συναντησιν Δαυιδ. Και εξετεινε Δαυιδ την χειρα αυτου εις το καδιον, και ελαβεν εκειθεν λιθον ἑνα, και εσφενδονησε, και επαταξε τον αλλοφυλον εις το

μετωπον

και περισκυθισαντας ακρωτηριαζειν, των λοιπων αδελφων, και της μητρος, συνορωντων. Αχρηστον δε αυτον τοις όλοις γενομενον, εκελευσε τη πυρα προσαγειν εμπνουν, και τηγανιζειν· της δε ατμιδος εφ' ἱκανον διαδιδουσης του τηγανου, αλληλους παρεκαλουν συν τη μητρι γενναιως τελευταν, λεγοντες οὑτως· Ὁ Κυριος ὁ Θεος εφορα, και ταις αληθειαις εφ' ἡμιν παρακαλειται, καθαπερ δια της κατα προσωπον αντιμαρτυρουσης ῳδης διεσαφησε Μωυσης, λεγων· Και επι τοις δουλοις αυτου παρακληθησεται. Μεταλλαξαντος δε του πρωτου τον τροπον τουτον, τον δευτερον ηγον επι τον εμπαιγμον· και το της κεφαλης δερμα συν ταις θριξι περισυραντες, επηρωτων· Ει φαγεσαι προ του τιμωρηθηναι το σωμα κατα μελος; Ὁ δε αποκριθεις τη πατριω φωνη ειπεν· Ουχι· διοπερ και οὑτος την ἑξης ελαβε βασανον, ὡς ὁ πρωτος. Εν εσχατη δε πνοη γενομενος, ειπε· Συ μεν αλαστωρ εκ του παροντος ἡμας ζην απολυεις, ὁ δε του κοσμου βασιλευς αποθανοντας ἡμας ὑπερ των αυτου νομων εις αιωνιον αναβιωσιν ζωης ἡμας αναστησει. Μετα δε τουτον ὁ τριτος ενεπαιζετο, και την γλωσσαν αιτηθεις ταχεως προεβαλε, και τας χειρας ευθαρσως προετεινε, και γενναιως ειπεν· Εξ ουρανου ταυτα κεκτημαι, και δια τους αυτου νομους ὑπερορω ταυτα, και παρ' αυτου ταυτα παλιν ελπιζω κομισασθαι. Ὡστε αυτον τον βασιλεα και τους

συν

συν αυτῳ εκπλησσεσθαι την του νεανισκου ψυχην, ὡς εν ουδενι τας αλγηδονας ετιθετο. Και τουτου δε μεταλλαξοντος, τον τεταρτον ὡσαυτως εβασανιζον αικιζομενοι. Και γενομενος προς το τελευταν, οὑτως εφη· Αἱρετον μεταλλασσοντας ὑπ' ανθρωπων τας ὑπο του Θεου προσδοκαν ελπιδας, παλιν αναστησεσθαι ὑπ' αυτου· σοι μεν γαρ αναστασις εις ζωην ουκ εσται. Εχομενως δε τον πεμπτον προσαγοντες ηκιζοντο. Ὁ δε προς αυτον ιδων, ειπεν· Εξουσιαν εν ανθρωποις εχων φθαρτος ων, ὁ θελεις, ποιεις· μη δοκει δε το γενος ἡμων ὑπο του Θεου καταλελειφθαι. Συ δε καρτερει, και θεωρει το μεγαλειον αυτου κρατος, ὡς σε και το σπερμα σου βασανισει. Μετα δε τουτον ηγον τον ἑκτον, και μελλων αποθνησκειν, εφη· Μη πλανω ματην, ἡμεις γαρ δι' ἑαυτους ταυτα πασχομεν ἁμαρτανοντες εις τον ἑαυτων Θεον, διο αξια θαυμασμου γεγονε. Συ δε μη νομισῃς αθωος εσεσθαι, θεομαχειν επιχειρησας. Ὑπεραγοντως δε ἡ μητηρ θαυμαστη και μνημης αγαθης αξια, ἡτις απολλυμενους υἱους ἑπτα συνορωσα μιας ὑπο καιρον ἡμερας, ευψυχως εφερε δια τας επι Κυριον ελπιδας. Ἑκαστον δε αυτων παρεκαλει τῃ πατριῳ φωνῃ, γενναιῳ πεπληρωμενη φρονηματι, και τον θηλυν λογισμον αρσενι θυμῳ διεγειρασα, λεγουσα προς αυτους· Ουδ' οιδ' ὁπως εις την εμην εφανητε κοιλιαν, ουδε εγω το πνευμα και την ζωην ὑμιν εχαρισαμην, και την

ἑκαστου

ἑκαστου στοιχειωσιν ουκ εγω διερυθμισα. Τοιγαρουν ὁ του κοσμου κτιστης, ὁ πλασας ανθρωπου γενεσιν, και παντων εξευρων γενεσιν, και το πνευμα και την ζωην ὑμιν παλιν αποδωσει μετ' ελεους, ὡς νυν ὑπερορατε ἑαυτους δια τους αυτου νομους. Ὁ δε Αντιοχος οιομενος καταφρονεισθαι, και την ονειδιζουσαν ὑφορωμενος φωνην, ετι του νεωτερου περιοντος, ου μονον δια λογων εποιειτο την παρακλησιν, αλλα και δι' ὁρκων επιστου, ἁμα πλουτιειν και μακαριστον ποιησειν μεταθεμενον απο των πατριων νομων, και φιλον ἑξειν, και χρειας εμπιστευσειν. Του δε νεανιου μηδαμως προσεχοντος, προσκαλεσαμενος ὁ βασιλευς την μητερα, παρῄνει του μειρακιου γενεσθαι συμβουλον επι σωτηρια. Πολλα δε αυτου παραινεσαντος, επεδεξατο πεισειν τον υἱον. Προσκυψασα δε αυτῳ, χλευασασα τον ωμον τυραννον, οὑτως εφησε τῃ πατρῴᾳ φωνῃ· Υἱε, ελεησον με την εν γαστρι περιενεγκασαν σε μηνας εννεα, και θηλασασαν σε ετη τρια, και εκθρεψασαν σε και αγαγουσαν εις την ἡλικιαν ταυτην, και τροφοφορησασαν. Αξιω σε, τεκνον, αναβλεψαντα εις τον ουρανον και την γην, και τα εν αυτοις παντα ιδοντα, γνωναι ὁτι εξ ουκ οντων εποιησεν αυτα ὁ Θεος, και το των ανθρωπων γενος οὑτως γεγενηται· μη φοβηθῃς τον δημιον τουτον, αλλα των αδελφων αξιος γενομενος επιδεξαι τον θανατον, ἱνα εν τῳ ελεει συν τοις αδελφοις σου

κομισω-

κομισωμαι σε. Ετι δε ταυτης καταλεγουσης, ὁ νεανιας ειπε· Τινα μενετε; ουχ ὑπακουω του προσταγματος του βασιλεως· του δε προσταγματος ακουω του νομου του δοθεντος τοις πατρασιν ἡμων δια Μωυσεως. Συ δε πασης κακιας εὑρετης γενομενος εις τους Ἑβραιους, ου μη διαφυγῃς τας χειρας του Θεου. Ἡμεις γαρ δια τας ἑαυτων ἁμαρτιας πασχομεν. Ει δε χαριν επιπληξεως και παιδειας ὁ ζων Κυριος ἡμων βραχεως επωργισται, και παλιν καταλλαγησεται τοις ἑαυτου δουλοις. Συ δε, ω ανοσιε, και παντων ανθρωπων μιαρωτατε, μη ματην μετεωριζου φρυαττομενος αδηλοις ελπισιν, επι τους δουλους αυτου επαιρομενος χειρα. Ουπω γαρ την του παντοκρατορος εποπτου Θεου κρισιν εκπεφευγας. Οἱ μεν γαρ νυν ἡμετεροι αδελφοι βραχυν ὑπενεγκαντες πονον, αενναου ζωης ὑπο διαθηκην Θεου πεπτωκασι· συ δε τῃ του Θεου κρισει δικαια τα προστιμα της ὑπερηφανιας αποισῃ. Εγω δε καθαπερ οἱ αδελφοι μου, και σωμα, και ψυχην προδιδωμι περι των πατριων νομων, επικαλουμενος τοι Θεον ἱλεων ταχυ τῳ εθνει γενεσθαι, και σε μετα ετασμων και μαστιγων εξομολογησασθαι, διοτι μονος αυτος Θεος εστιν, εν εμοι δε και τοις αδελφοις μου στηναι την του παντοκρατορος οργην την επι το συμπαν ἡμων γενος δικαιως επηγμενην. Εκθυμος δε γενομενος ὁ βασιλευς, τουτῳ παρα τους αλλους χειριστως απηντησε,

τησε, πικρως φερων επι τῳ μυκτηρισμῳ. Και οὗτος ουν καθαρος τον βιον μετηλλαξε, παντελως επι τῳ Κυριῳ πεποιθως. Εσχατη δε των υἱων ἡ μητηρ ετελευτησε.

II.

EX MELITONE.

[In Catenâ Græcâ in Genesin.]

Annotationes in Isaaci immolationem.

ΚΑΙ ὁ Κυριος ἡμων Ιησους Χριστος ὡς κριος εδεθη, και ὡς αμνος εκαρη, και ὡς προβατον εις σφαγην ηχθη, και εσταυρωθη· και εβαστασε το ξυλον επι τοις ωμοις αυτου, αναγομενός σφαγηναι ὡς Ισαακ ὑπο του πατρος αυτȣ· αλλα Χριστος επαθεν· Ισαακ δε ουκ επαθε· τυπος γαρ ην του μελλοντος πασχειν Χριστου· αλλα και ὁ τυπος του Χριστου γενομενος εκπληξιν και φοβον παρειχεν τοις ανθρωποις. Ην γαρ θεασασθαι μυστηριον καινον, υἱον αγομενον ὑπο του πατρος επ' ορος εις σφαγην, ὁν συμποδισας εθηκεν επι τα ξυλα της καρπωσεως, ἑτοιμαζων μετα σπουδης τα προς την σφαγην αυτου. Ὁ Ισαακ σιγᾳ πεπεδημενος ὡς κριος, ουκ ανοιγων το στομα, ουδε φθεγγομενος φωνῃ. Το γαρ ξιφος ου φοβηθεις, ουδε το πυρ πτοηθεις, ουδε το παθειν λυπηθεις, εβαστασεν καρτερων τον τυπον του Κυριου. Ην ουν εν μεσῳ προκειμενος Ισαακ πεποδισμενος ὡς κριος, και Αβρααμ

Αβρααμ παρεστως και κρατων γυμνον το ξιφος, ουκ αιδουμενος φονευσαι τον υἱον αυτου.

Ὑπερ Ισαακ του δικαιου εφανη κριος εις σφαγην, ἱνα δεσμων Ισαακ λυθη· εκεινος σφαγεις ελυτρωσατο τον Ισαακ· οὑτω και ὁ Κυριος σφαγεις εσωσεν ἡμας, και δεθεις ελυσε, και θυθεις ελυπτρωσατο.

Ην γαρ ὁ Κυριος ὁ αμνος ὡς κριος, ὁν ειδεν Αβρααμ κατεχομενον εν φυτῳ Σαβεκ, αλλ το φυτον απεφαινε τον σταυρον, και ὁ τοπος εκεινος την Ἱερουσαλημ, και ὁ αμνος τον Κυριον εμπεποδισμενον εις σφαγην.

III.

EX HEGESIPPO.

[Apud Eusebium, Hist. Eccles. III. 20.]

De Judæ Nepotibus apud Domitianum reis.

Ετι δε περιησαν οἱ απο γενους του Κυριου υἱωνοι Ιουδα, του κατα σαρκα λεγομενου αυτου αδελφου, οὑς εδηλατορευσαν, ὡς εκ γενους οντας Δαβιδ. Τουτους δ' ὁ ιουοκατος ηγαγε προς Δομετιανον Καισαρα· εφοβειτο γαρ την παρουσιαν του Χριστου, ὡς και Ἡρωδης· και επηρωτησεν αυτους, ει εκ Δαβιδ εισι· και ὡμολογησαν. Τοτε ηρωτησεν αυτους, ποσας κτησεις εχουσιν, η ποσων χρηματων κυριευουσιν. Οἱ δε

ειπον

ειπον αμφοτεροι, ενναχιχιλια δηναρια ὑπαρχειν αυτοις μονα, εκαστῳ αυτων ανηκοντος του ἡμισεως· και ταυτα ουκ εν αργυριοις εφασκον εχειν, αλλ' εν διατιμησει γης πλεθρων τριακοντα εννεα μονων· εξ ὡν και τους φορους αναφερειν, και αυτους, αυτουργουντας διατρεφεσθαι· ειτα δε και τας χειρας τας ἑαυτων επιδεικνυναι· μαρτυριον της αυτουργιας την του σωματος σκληριαν, και τους απο της συνεχους εργασιας εναποτυπωθεντας επι των ιδιων χειρων τυλους παριστανταςꞏ ερωτηθεντας δε περι του Χριστου και της βασιλειας αυτου, ὁποια τις ειη, και ποτε, και ποι φανησομενη, λογον δουναι, ὡς ου κοσμικη μεν ουδ' επιγειος, επουρανιος δε και αγγελικη τυγχανει, επι συντελειᾳ του αιωνος γενησομενη, ὁπηνικα ελθων εν δοξῃ κρινειε ζωντας και νεκρους, και αποδωσει ἑκαστῳ κατα τα επιτηδευματα αυτου· εφ' οἱς μηδεν αυτων κατεγνωκοτα τον Δομετιανον, αλλα και ὡς ευτελων καταφρονησαντα, ελευθερους μεν αυτους ανειναι, καταπαυσαι δε δια προσταγματος τον κατα της εκκλησιας διωγμον· τους δε απολυθεντας ἡγησασθαι των εκκλησιων, ὡς αν δη μαρτυρας ὁμου και απο γενους οντας του Κυριου· γενομενης τε ειρηνης, μεχρι Τραϊανου παραμειναι αυτους τῳ βιῳ.

FINIS PARTIS TERTIÆ.

NOTÆ

AD

COLLECTANEA GRÆCA MINORA:

IN GRATIAM TIRONUM.

EDITIO NOVA, PRIORIBUS EMENDATIOR.

NOTÆ

AD

EXCERPTA EX PROSÆ SCRIPTORIBUS.

I. Notæ in Æsopum.

1. ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.] Hoc est—Æsopi Fabulæ. Floruisse dicitur Æsopus circiter Annum Mundi 3433. Olymp. lii. i. Ante Christum natum 570. Ortus est Cotyæo, Phrygiæ oppido; conditione Servus. Primò inserviebat Xantho, cuidam Lydo; postremò Iadmoni, homini Samio, à quo manumissus est. Libertatem nactus, peregrè profectus est; et post varia facta itinera, tandem, ob ingenii ac sapientiæ famam, à Crœso Lydorum rege Sardes in regiam accitus est. Sardibus diu commoratus, Delphos à Crœso tandem missus est; ibique sacrilegii fraudulenter accusatus, deque rupe Phædriade præcipitatus, morte indignâ periit. Quæ autem Monachus ille mendax Planudes de vitâ ejus, et præsertim de corporis ipsius deformitate, contexuit, illa quidem meræ sunt ineptiæ. De eo tanquam Fabellarum auctore mentionem sæpenumerò fecerunt multi scriptores antiqui. Utrum verò quæ hodie sub ejus nomine circumferuntur Fabulæ, ipsius sint necne, valdè est incertum; immo potius viri inter Recentiores doctissimi illas ab eo prorsus abjudicârunt; quorum præcipuus est vir magni nominis Richardus Bentleius, in dissertatione suâ celeberrimâ de Epistolis Phalaridis, Themistoclis, Socratis, Euripidis, aliorumque; deque Fabulis Æsopi; Anglicè conscriptâ, et primum impressâ Londoni A. D. 1697. [Vide autem Dissert. de Babrio; auctore Th. Tyrwhitt. Lond. 1776. p. 25.] In grandioribus quidem Æsopicarum Fabularum collectionibus

3.

3. magna est styli varietas, et planè non ab eodem profecta; in earum tamen multis mira invenitur simplicitas, quæ antiquitatem remotissimam redolet, quæque ad animos juniorum Discipulorum alliciendos apprimè est accommodata. Ex quarum numero sunt pauculæ hæ Fabellæ quæ hic exhibentur. Fabulæ Æsopicæ multos nactæ sunt imitatores; ex quibus, inter veteres quidem Phædrus Augusti Libertus, inter recentiores autem La Fontaine, meritò primas partes occupavit. Uterque, numeris poëticis, solutam Æsopi orationem, suis tamen ipsorum facetiis in locum simplicitatis Æsopicæ, plerumque malè, suffectis, adumbravit. Cuicunque cordi sit corpus absolutissimum Æsopicarum Fabularum, quotquot Græcè reperiuntur, inspicere, libet hic loci ei indicare Editiones quarum tituli sequuntur. 1. ΜΥΘΩΝ ΑΙΣΩΠΕΙΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ. FABULARUM ÆSOPICARUM COLLECTIO, QUOTQUOT GRÆCE REPERIUNTUR. *Accedit Interpretatio Latina.* Oxon. 1718, in 8vo. [Hæc est editio *Marianorum*, i.e. eorum qui sunt ex Aulâ B. Mariæ V. Oxon.] 2. FABULÆ ÆSOPICÆ GRÆCÆ, quæ *Maximo Planudi* tribuuntur. Ad veterum librorum fidem emendatas, cum Joachimi Camerarii interpretatione Latinâ, Joannis Hudsoni, suisque annotationibus, et indice omnium verborum, edidit Jo. Michael Heusinger. Isenaci et Lipsiæ, 1741, 1755. Vel cum præfatione Klotzii, omissâ Camerarii interpretatione, 1770 et 1775. 3. FABULÆ ÆSOPICÆ GRÆCÆ, cum variis lectionibus, et notis Joh. Christoph. Gottl. Ernesti. Lipsiæ, 1781, in 8vo. Cæterùm ex illis Editionibus varia passim reperiuntur Excerpta.

2. ΚΟΧΛΙΑΙ.] Anglicè, THE COCKLES. [Vide κοχλιας, in *Vocum Interpret.* ad fin. hujus Libelli.] Hic notandum, Scriptores Græcos in hujusmodi titulis artic. non usurpare.

3. Γεωργȣ παις] Angl. *An husbandman's boy, or son*—ωπτα, *was roasting*—uti tempus imperf. planè indicat. ωπτα, contractè pro ωπταε· vide οπταω.

4. ακȣσας δε αυτων] *quum autem audivisset eas*—Notandum, Latinos nullum habere participium, quod aoristorum vocis

activæ participiis respondeat, nisi in verbis suis deponentibus, 3. ακουσας, *quum audivisset;* [vel ακουσας αυτων, *illis auditis;* per abl. nempe absol.] ιδων, *quum vidissem—es—et;* (per participium verbi deponentis) *conspicatus.* Cæterùm—"Verba Sensus, excepto visu, genitivum plerumque adsciscunt."

5. εφη] vide φημι.

6. κακιστα] *pessima*—superl. à κακος. [quod vide in Gram.] κακιστα ζωα, *most wretched creatures!* v. ζωον.

7. των οικιων ὑμων εμπιπραμενων,] *domibus vestris ardentibus; while your houses are burning.*—Nimirum genitivus est absolutus; et, apud Græcos Scriptores, οικιων ὑμων, *domibus* VESTRUM, *the houses* OF YOU, idem valet ac οικιων ὑμετερων, *domibus* VESTRIS, YOUR *houses;* quod itidem observandum de aliis pronominibus, ut vocant, personalibus. Sic in Oratione Dominicâ, Πατερ ἡμων, *Father* OF US, idem valet ac Πατερ ἡμετερε, *Pater* NOSTER, OUR *Father.* v. εμπιπρημι, vel εμπιμπρημι, unde εμπιπραμενων, præs. part. vocis med. v. etiam simplex verbum πιπρημι, vel πιμπρημι, in Gram.

8. αυτοι ᾳδετε;] Angl. *are you yourselves singing? are you so stupid as to sing?* v. αυτος, et ᾳδω.

9. Κριθην την του ἱππου ὁ ἱπποκομος κλεπτων και πωλων,] Angl. *while the groom was stealing and selling his horse's corn*—κριθη, *hordeum;* quod nempe, in Asiaticis regionibus, olim præbebant, hodiéque præbent equis comedendum. Την κριθην του ἱππου, *the corn of* HIS *horse;* nam articulus sæpissimè redditur tanquam pronomen possessivum; aliquo tamen pronomine subintellecto; sic του ἱππου pro του εκεινου, vel του ἑαυτου ἱππου, *of the horse of him, of the horse of himself; of his horse, of his own horse.* v. κλεπτω, et πωλεω.

10. τον ἱππον ετριβε και εκτενιζε] Angl. *was rubbing and combing—kept rubbing and combing at the horse*—uti planè indicat tempus imperf. πασας ἡμερας, supple δια, *for whole days.* v. τριβω, et κτενιζω.

11. την κριθην την τρεφουσαν] supple εμε, *hordeum alens me;*

i. e. *hordeum quod alit me*—[Articulus sæpe repetitur post nomen, sequente participio.] μη πωλει, *ne vendas.* πωλει, præs. imperat. contract. pro πωλεε.

4. 1. χειμωνος ὡραν,] i. e. καθ' ὡραν, *tempore hyberno*,—

2. εὑρων] *nactus* [vid. suprà ad p. 3. n. 4.] v. εὑρισκω, *invenio, nanciscor*.

3. ὑπο κρυες πεπηγοτα,] Angl. *stiff with cold.* v. κρυος, et πηγνυω vel πηγνυμι vel πησσω, in particip. perf. med. πεπηγως, υια, ος, *rigidus*.

4. λαβων] *quum sumpsisset*. [Vide suprà ad p. 3. n. 4.] v. λαμβανω.

5. ὑπο κολπε κατεθετο·] Angl. ad verbum, *he put it down to himself under his bosom*, i. e. *he deposited it in his bosom*, κατατιθημι, *depono*; κατατιθεμαι, in voc. med. *depono aliquid quod meum est; depono aliquid pro meipso.* Negligunt interdum aliæ linguæ tenuem et obscuriorem vocis mediæ significationem; unde factum est ut quidam Grammatici vim vocis mediæ et activæ perperam confundunt.

6. θερμανθεις,] *calefactus*, v. θερμαινω.

7. αναλαβων] *quum recuperâsset*, την ιδιαν φυσιν, *propriam naturam*, vel *propriâ naturâ recuperatâ*. [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. αναλαμβανω, *resumo, recupero*.

8. επληγε τον ευεργετην.] *vulneravit beneficum.* [Vide supra ad p. 3. n. 9.] πλησσω, *percutio, vulnero*, in aor. 2. act. επλαγον et επληγον. Vide Vigerum, de Gr. Dict. Idiotismis, p. 213. Edit. Zeunii; et Sam. Clarke, ad Iliad, γ', 31.

9. Ορνις] *avis*, item, ut hic, *gallina*.

10. οφεως] Atticè pro οφεος, ab οφις, quod vide.

11. εὑρουσα] *nacta* v. εὑρισκω; et vid. supra ad p. 3. n. 4.

12. εκθερμανασα εξεκολαψε,] *quum calefecisset, exclusit.* Angl. *warmed and hatched* them. v. εκθερμαινω, et εκκολαπτω.

13. θεασαμενη] *quum vidisset*, vel *conspicata*. [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. θεαομαι, verb. dep. *specto*, &c.

14. τι] supple δια.

15. ἅπερ αυξηθεντα] *quæ scilicet adulta*—v. ὅσπερ, et αυξανω.

16. τȢ αδικειν αρξεται;] *injuriam auspicabuntur;* τȢ αδικειν, idem ferè ac της αδικιας· αρχω, *prior aliquid facio*, unde *impero;* αρχομαι, in voce pass. *subditus sum;* αρχομαι, in voce med. [unde fut. 1. αρξομαι] *incipio*, sine respectu alterius me sequentis. [Vide *Kuster*. de Verbb. Mediis.] Cæterùm αρχομαι, gen. adsciscit; et infin. cum artic. supplet vicem nominis, sic, αρχομαι τȢ αδικειν, *incipio injustè facere;* αρχῃ τοῦ αδικειν, *incipis injustè facere;* &c. ἅπερ αρξεται, *quæ incipient;* "Neutrum plurale sæpissimè gaudet verbo singulari."

17. εμπεσουσα] *quum incidisset*—v. εμπιπτω.

18. ὑποπνιγεσθαι εμελλεν,] *suffocari futura erat*, i. e. *in eo erat ut jam suffocaretur; it was just going to choke*, v. ὑποπνιγω, et μελλω.

19. βεβρωκα, και πεπωκα, και λελȢμαι.—] v. βρωσκω, πινω, et λουω.

20. καν αποθανω] *etsi mortua fuerim*—καν pro και εαν· αποθανω, ab αποθνησκω; quod vide.

21. παχυνθεις,] *pinguefactus*, v. παχυνω.

22. ανεσκιρτησε] v. ανασκιρταω.

23. αυτῳ ὁλος αφωμοιωθην.] Angl. *was made in every respect like him.* v. αφομοιοω.

24. αναγκης επελθȢσης τρεχειν,] *quum incidisset necessitudo currendi*,—Infinitivus apud Græcos interdum redditur Latinè per gerundium: αναγκης επελθουσης, est gen. absolutus: επελθουσης, ab επερχομαι, quod vide.

25. τȢ δρομȢ επαυσατο.] *a cursu cessavit;* subauditur απο, v. παυω, *cessare facio;* παυομαι, in voce med. *cesso, desino, quiesco.*

26. ὑπεμνησθη] Angl. *he had some sort of recollection*—τȢ πατρος [οντος] ονȢ, *of his father's being an ass.* μναομαι, *recordor*, usurpatur ut verb. dep. quanquam in usu sit μναω, *in memoriam revoco*, ὑπο, in comp. sæpe minuit significationem vocis simplicis, ut *sub* apud Latinos; sic μναομαι, *I remember;* ὑπομναομαι *I have a faint remembrance; rideo, I laugh; subrideo I smile*, ὑπεμνησθη, hic ironicè dictum.

5. 1. κρεμαμενȣς] *pendentes.* v. κρεμαω, κρεμαννυω, et κρεμαννυμι.

2. ιδȣσα,] *conspicata.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. ειδω.

3. επειρατο] *conabatur.* v. πειραομαι, ωμαι.

4. Πολλα] *multùm:* sumitur adverbialiter; à πολυς, *multus.*

5. καμȣσα,] *quum laborasset.* v. καμνω.

6. και μη δυνηθεισα] *et quum non potuisset*—v. δυναμαι.

7. παραμυθȣμενη,] à παραμυθεομαι, ȣμαι; quod vide.

8. ομφακες] *uvæ acerbæ.* v. ομφαξ.

9. ὑποκριτȣ,] Angl. *of a player.* v. ὑποκριτης.

10. και ἑκαςα των αυτȣ σκευων διερευνωμενη,] Angl. *and examining narrowly every one of his instruments.* Διερευνωμενη, contractè pro διερευναομενη, à διερευναω, ω, quod vide.

11. μορμολυκιȣ] v. μορμολυκιον. Histrionum larvæ apud veteres totum tegebant caput.

12. κατεσκευασμενην] v. κατασκευαζω.

13. αναλαβȣσα,] *quum sustulisset.* v. αναλαμβανω.

14. οἱα κεφαλη,] *quale caput,* οἱος, οἱα, οἱον, *qualis;* sed οιος, οιη, οιον, *solus.*

15. εγκεφαλον] Angl. *brains:* supple μυελον, *medullam;* nam εγκεφαλος, ȣ, ὁ και ἡ, significat *qui in capite est:* ex εν et κεφαλη, *caput.*

16. τη μητρι] *to* HIS *mother.* [Vide supra ad p. 3. n. 9.]

17. ευχȣ] v. ευχομαι.

18. θρηνει] contractè pro θρηνεε, à θρηνεω, quod vide.

19. ὑπολαβȣσα] ὑπολαμβανω, *suscipio, excipio;* item *puto, reor;* ex ὑπο et λαμβανω, quod vide. Aor. 2. part. act. ὑπολαβων, ȣσα, ον, *quum excepissem—es—et sermonem,* [i. e. *respondens,*] supple τον λογον.

20. ελεησει;] v. ελεεω.

21. τινος γαρ κρεας ὑπο σȣ γε ȣκ εκλαπη;] Angl. *for of which of them has not the flesh* [*have not the victims*] *been purloined by thee?* ὑπο σȣ γε, *by thee for thy part.* Sed vis voculæ γε sæpè inter interpretandum perit; εκλαπη, v. κλεπτω.

22. διεβαινε.] *trajiciebat, was passing;* uti planè indicat tempus imperf. v. διαβαινω.

23. ὑδατος,] v. ὑδωρ.

24. ὑπελαβεν] *ratus est.* [Vide supra ad p. 5. n. 19.] ν adjungitur quia sequitur vocalis.

25. κατεχοντα] *tenentem.* κατεχω, *teneo, possideo,* f. καθεξω vel κατασχησω, p. κατεσχηκα; ex κατα et εχω, *habeo;* quod vide. κατα ante consonantem, κατ' ante vocalem lævigatam, καθ' ante vocalem aspiratam. Vide Grammat. sub præp. αντι.

26. και αφεις το ιδιον,] supple κρεας, Angl. *and having let go his own.* αφεις, ab αφιημι, *dimitto,* &c. quod vide. απο ante consonantem, απ' ante vocalem lævigatam, αφ' ante vocalem aspiratam. Vide Gram. sub præp. αντι.

27. ὡρμησε] Angl. *he made an effort.* v. ὁρμαω.

28. απωλεσε] *perdidit.* v. απολλυμι vel απολλυω, *perdo;* απολλυμαι, in voc. m. *pereo.*

1. το μεν ουν ουκ ην.] Angl. *the one indeed did not exist.* Το 6.
μεν, *the one;* το δε, *the other,* ὁ δε κατειχεν, i. e. το δε ὁ κατειχεν, Angl. *and the other which he held—*

2. κατεσυρετο] *deorsum ferebatur:* Angl. *was a-carrying down.* v. κατασυρω.

3. Ταως] *Pavo.* Atticè S. Gen. ταω, D. ταῳ, A. ταων, V. ταως. Dual. N. A. ταω, G. D. ταῳν. Plur. N. ταῳ, G. ταων, D. ταῳς, A. ταως, V. ταῳ.

4. Των ορνιθων—] Gen. absolut.

5. ἑαυτον ηξιου—χειροτονειν.] *seipsum putabat dignum electu;* Angl. *deemed himself worthy to be chosen.*—"Pro supino passivo ponitur infinitivus activus, καλος ιδειν, *pulcher vidère,* id est, *visu;* quod et Galli dicunt, *beau à voir;* et *beau voir.*" Vigerus [Cap. 5. § 3. reg. 4.] In quibusdam locutionibus Angli infinitivo nunc act. nunc pass. utuntur: sic, *an house to let,* or, *to be let;* quod est Latinè, *ædes locandæ.* Cæterùm χειροτονεω est propriè *manum protendo et attollo,* vel *protensâ manu eligo;* quod olim facere consueverunt in comitiis: ex χειρ, *manus,* et τεινω, *tendo.* ηξιου, ab αξιοω, quod vide.

6. 6. αἱρουμένων] *eligentibus*—Gen. absol. v. αἱρέω, *capio*; αἱρέομαι, in voc. med. *eligo, antepono.* Vide in Gram.

7. ὑπολαβὼν] *excepto sermone.* Vide supra ad p. 3. n. 4. et ad p. 5. n. 19.

8. σου βασιλεύοντος] *te regnante.* v. βασιλεύω.

9. ἐπιχειρήσει,] Angl. *shall attempt.* v. ἐπιχειρέω.

10. πῶς ἡμῖν ἐπαρκέσεις;] *quomodo nobis opitulaberis?* v. πῶς et ἐπαρκέω.

11. Κύνες λιμώττουσαι] *Canes esurientes.* Scriptores Græci, de canibus vel equis verba facientes, feminino genere sæpè utuntur. v. κύων, et λιμώττω.

12. βύρσας βρεχομένας.] Angl. *hides a steeping.* v. βρέχω.

13. αὐτῶν ἐφικέσθαι,] i. e. ἱκέσθαι ἐπ' αὐτῶν, Angl. *to come at them.* v. ἱκνέομαι.

14. συνέθεντο ἀλλήλοις] *pacti sunt inter se.* τιθέναι, *ponere*; συντιθέναι, *componere*, συντίθεσθαι, in voc. med. *componere inter se, pacisci.* ἀλλήλοις, v. ἀλλήλων.

15. ἐκπίωσιν,] *ebiberent.* v. πίνω.

16. καὶ εἶθ' οὕτως] *et sic deinceps.* εἶτα, ante consonant. εἶτ' ante vocal. lævigatam; εἶθ' ante vocal. aspiratam.

17. παραγένωνται.] *advenirent*, v. παραγίνομαι.

18. Συνέβη] *contigit.* συμβαίνω, *contingo.* Vid. βαίνω, in Gram.

19. πιοῦσαις] Angl. *upon drinking.* Vid. πίνω, *bibo*, in Gram.

20. πρὶν διαραγῆναι, ἢ τῶν βυρσῶν ἐφικέσθαι.] *ut prius dirumperentur quam ad pelles venirent.* πρὶν ἢ, *prius quam:* τῶν βυρσῶν ἐφικέσθαι, i. e. ἱκέσθαι ἐπὶ τῶν βυρσῶν· πρὶν construitur cum infinitivo.

21. κατεῖχε] *possidebat.* v. κατέχω.

22. ἐλθόντος δ' ἐλάφου, καὶ διαφθείροντος] *quum autem cervus venisset, et corrumperet*, vel *pessundaret*, &c. Angl. *and when a stag had come and was spoiling*, &c.

23. τιμωρήσασθαι] *to take vengeance upon*, &c. v. τιμωρέω.

24. ἠρώτα] v. ἐρωτάω.

25. τὸν ἄνθρωπον,] i. e. τινὰ ἄνθρωπον.—κολάσαι, v. κολάζω.

26. ὁ δ' ἔφησεν,] Angl. *and he* [viz. the man] *consented*, ἐὰν

λαβῃ χαλινον, *if he* [viz. the horse] *would receive a bit*, και αυτος, *and he* [viz. the man] αναβῃ επ' αυτον, *should mount him*, &c. v. αναβαινω, et βαινω.

27. συνομολογησαντος δε, και αναβαντος,] Angl. *and* the horse *having agreed, and* the man *having mounted*. v. συνομολογεω.

28. αντι τε τιμωρησασθαι,] Angl. *instead of taking vengeance* upon the stag. Vide αντι in Gram.

29. εδουλευσεν] v. δουλευω.

1. ὡρᾳ,] supple εν. 7.

2. βραχεντων.] gen. absol. v. βρεχω, *irrigo, madefacio.*

3. εψυχον,] *siccabant.* v. ψυχω.

4. ᾐτει] *petebat*, cum duplici accusativo, ut *peto* apud Latinos. v. αιτεω.

5. το θερος] *æstate*, vel, *per æstatem*; subauditur ανα.

6. συνηγες] *colligebas.* v. συναγω.

7. Ὁ δε] τεττιξ nempe.

8. ουκ εσχολαζον,] *non vacabam.* v. σχολαζω.

9. ᾐδον] *cantabam.* v. αδω.

10. ει θερους ὡραις ηυλεις,] i.e. εν ὡραις· Angl. *if you piped in the season of summer.* χειμωνος ορχου, [i. e. εν ὡραις χειμωνος·] *dance in winter.* v. αυλεω, et ορχεομαι.

11. τεμων] *quum secuisset.* v. τεμνω. et vid. supra ad p.3.n.4.

12. αραμενος,] *quum sustulisset.* v. αιρω. et vid. supra ad p. 3. n. 4.

13. επηχθισμενος] *pondere oppressus.* v. επαχθιζω.

14. εβαδιζεν.] v. βαδιζω.

15. απειρηκως.] v. απερεω.

16. απεθετο τε τα ξυλα,] Angl. *he both laid aside his sticks.* v. αποτιθημι.

17. επεκαλειτο.] Angl. *he began to invoke.* v. επικαλεομαι.

18. επιςαντος,] Subauditur pronomen reciprocum, επιςαντος ἑαυτον, *having presented himself.* εφιστημι.

19. καλοιη] *vocaret:* Atticè pro καλεοι, contractè καλοι.

20. αρας] *quum sustulisses*, επιθης μοι, *imponeres mihi.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] Notanda hic differentia inter αρας et αραμε-

νος supra; αραμενος dictum est de illo, qui sustulisset proprium onus, αρας autem de illo, qui sustulisset onus alterius.

21. κυνα Μελιταιον] *canem Melitæum:* i. e. *ex Insulâ Melite*, hod. *Meleda.*

22. διετελει τῳ κυνι προσπαιζων.] *semper cum cane colludebat:* "διατελεω, *pergo*, cum participio constructum redditur per adverbium." Hoogeveen apud Vigerum. v. διατελεω, et προσπαιζω.

23. προσιοντι παρεβαλεν.] *accedenti projecit.* v. προσειμι, et παραβαλλω.

24. ζηλωσας,] *invidia motus.* v. ζηλοω.

25. προεδραμεν] v. προτρεχω· item simplex τρεχω, in Gram.

26. ελακτιζε] v. λακτιζω.

27. τον δεσποτην.] Angl. *his master*. Vid. supra ad p. 3. n. 9.

28. εκελευσε παιοντα αυτον απαγαγειν] εκελευσε, supple τινα, *jussit* quendam *at feriret et abduceret illum*, &c. vel *ut feriens abduceret*—

8. 1. περι θηλειων ορνιθων,] *de femellis avibus*, i. e. *de gallinis.*

2. κατετροπωσατο.] v. κατατροποω.

3. ὁ μεν——ὁ δε] *alter quidem—alter vero.*

4. ἡττηθεις,] *superatus.* v. ἡτταομαι.

5. απιων εκρυβη.] *abiens delituit:* εκρυβη est aor. 2. pass. in sensu med. v. κρυπτω, et απειμι.

6. αρθεις,] *sublatus.* v. αιρω.

7. καταπτας,] v. καθιπτημι.

8. Εχις εισελθων] *vipera ingressa*—[Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. εισερχομαι.

9. εκ των σκευων των οντων,] supple εκει; *ex utensilibus quæ* ibi *erant.*

10. παρεκαλει] *obsecrabat.* v. παρακαλεω.

11. δουναι] *ut daret*—v. διδωμι.

12. ὑποτυχουσα] v. ὑποτυγχανω.

13. τι αποισεσθαι οιομενος] *si putes te aliquid ablaturum pro teipso*, ut planè indicat vox med. v. αποφερω.

14. ἡτις] v. ὁστις.

15. ειωθα.] *solita sum.* v. εθω.

16. επεπηγει.] *hæserat*. v. πηγνυω.

17. παρεξειν ειπεν,] *se præbiturum dixit*. v. παρεχω.

18. την κεφαλην αυτης επιβαλουσα,] *capite suo immisso*. v. επιβαλλω.

19. εκβαλοι.] *ejiceret, extraheret*. v. εκβαλλω.

20. δολιχοδειρος ουσα,] *quippe quæ longum haberet collum*.

21. επεζητει,] v. επιζητεω.

22. θηξας,] v. θηγω.

23. αρκει σοι—] Constructio est, και τουτο [το πραγμα] μονον αρκει μισθος σοι, Angl. *even this alone is sufficient as a reward for thee*.

24. εξηρες] *abstuleris*. v. εξαιρω.

25. μηδεν παθουσαν,] *nihil passum*—mali scil. Vide πασχω, in Gram.

1. εθεασατο] *conspicatus est*. v. θεαομαι. **9.**

2. καταλειφθεντα] *relictos*—carnem scil. et panem. v. καταλειπω.

3. εισελθουσα] *ingressa*. v. εισερχομαι.

4. εξογκωθεισα] *tumefacta*. v. εξογκοω.

5. εξελθειν της καλυβης.] i. e. ελθειν εκ της καλυβης, *egredi è tugurio*.

6. εστενε και ωλοφυρετο.] v. στενω, et ολοφυρομαι.

7. μαθουσα] v. μανθανω.

8. τοιαυτη] v. τοιουτος, *talis*.

9. γενη] Vide γινομαι, in Gram.

10. ὁποια ουσα εισηλθες.] *qualis existens ingressa es*, i. e. *qualis esses ingressa*, vel *quum ingressa fueris*.

11. κοινωνιαν θεμενοι,] *quum societatem inter se constituissent*. v. τιθημι.

12. Γενομενων δε αυτων] *quum autem essent*. Vide supra ad p. 3. n. 4.

13. αιγες αγριαι.] supple ησαν.

14. στας,] supple ἑαυτον, *quum statuisset se*, i. e. *stans*. v. ἱστημι.

15. εξιουσας] v. εξειμι.

16. συνελαμβανεν.] v. συλλαμβανω.

17. ενηλατο αυταις,] i. e. ἡλατο εν αυταις, Angl. *he danced among them.* ενηλατο est 3. s. aor. 1. m. verbi εναλλομαι, *insilio;* ex εν et ἁλλομαι, *salio*, quod vide.

18. ωγκατο] *brayed.* v. ογκαομαι.

19. πλειςας] v. πολυς.

20. ηγωνισατο,] v. αγωνιζομαι.

21. εξεδιωξεν.] εκδιωκω.

22. ευ ισθι] *bene scito.* ισθι per sync. pro ισαθι ab ισημι.

23. αν—εφοβηθην,] *timerem.* εφοβηθην, aor. 1. pass. in sensu med. ut sæpè fit apud scriptores Græcos.

24. ει μη ηδειν σε ονον οντα.] *nisi novissem te existentem asinum;* i. e. *te esse asinum.* v. ειδεω, ut vide infra ad p. 32. n. 13.

25. εμεμφετο,] *vituperabat.* v. μεμφομαι ὡς—οντας, *ut existentes*—i. e. *quippe qui essent.*

10. 1. επηνει,] *laudabat.* v. επαινεω.

2. Μηδεπω πιων,] *quum nondum bibisset*—v. πινω.

3. Επι πολυν δε τοπον δραμων] *quum autem per longum spatium cucurrisset*, vel *longo autem spatio percurso.* v. τρεχω.

4. εμβας,] v. εμβαινω.

5. εμπλακεις] *implicitus.* v. εμπλεκω.

6. εθηρευθη,] *captus est*, v. θηρευω.

7. εσωθην,] v. σωζω.

8. προεδοθην,] *proditus sum.* v. προδιδωμι.

9. οἱς εκαυχωμην.] *quibus gloriabar.* v. καυχαομαι.

10. αφηκε νεμεσθαι.] *dimisit pascendam.* v. αφιημι, et νεμω.

11. ηθυμει σφοδρα,] *admodum dejectus erat.* v. αθυμεω.

12. μετα μικρον,] supple χρονον, *post paulum tempus; brevi.*

13. ἑωρακε] v. ὁραω.

14. της λυπης απολυθεις,] Angl. *being delivered from his grief.* της λυπης reguntur ab απο in composit. Vide supra ad p. 3. n. 9.

15. απο τȣ νυν] *dehinc.* i. e. απο τȣ χρονȣ οντος νυν.

16. μαχομενȣς αλληλοις.] *pugnantes inter se.* Subauditur ονν.

17. εκαθισεν.] supple ἑαυτον, se *sedere fecit;* i. e. *sedebat.* v. καθιζω.

18. περιγινεσθαι του κρεατος,] i. e. γινεσθαι περι του κρεατος; Angl. *to make himself master of the flesh.*

19. στασα] supple ἑαυτην, *quum statuisset se*, i. e. *stans.*

20. και ὁτι ἡρμοζε σοι] ac *convenire tibi*—hic pulcherrimè transit oratio à tertiâ ad secundam personam, ut sæpè fit apud optimos auctores. v. ἁρμοζω.

21. ει και—ὑπηρχες·] *si etiam esses*—v. ὑπαρχω.

1. χαυνωθεις] v. χαυνοω. 11.

2. μεγαλως εκεκραγει.] Angl. *croaked aloud.* v. κραζω, quod, quia verbum est neutrum, hic in voce med. legitimè ponitur. Tempus autem quod vocant plusquamperfectum sæpè redditur tanquam ac esset aoristus præteriti.

3. νους δε γε λειπει.] *mens autem deficit.* Vide supra ad p. 5. n. 21.

4. την φιλιαν πιστουμενος,] *amicitiam cum eo confirmans.* v. πιστοω.

5. παρετιθει] *proponebat.* Imperf. ab obsol. παρατιθεω, pro quo in usu est παρατιθημι, quod vide.

6. οιδε τοις ενοικουσιν] v. ειδεω, *scio*, et ενοικεω.

7. των οντων] Vide supra ad p. 8. n. 9.

8. ανεκοπτε·] *arcebat.* v. ανακοπτω.

9. απηλαυνοντο πειρας,] *they were driven away from their attempt.* πειρας, reg. ab απο in comp. v. απελαυνω.

10. επειρωντο] v. πειραομαι.

11. τελευταιον] *postremò.* Sumitur adverbialiter.

12. προτιμων] *pluris faciens.* v. προτιμαω.—Gen. regitur à προ in composit.

13. ληφθεισα,] v. λαμβανω.

14. αποκοπεισης της ουρας] *abscissâ caudâ*, v. αποκοπτω.

15. διαδρασα,] v. διαδιδρασκω.

16. αβιωτον—ἡγειτο τον βιον.] *non vitalem agebat vitam*, v. ἡγεομαι.

17. Εγνω ουν] *statuit igitur.* v. γινωσκω.

18. συγκαλυψειεν] *cooperiret.* 3. s. a. 1. opt. act. Att. &c. pro συγκαλυψαι. [Vide infra ad p. 30. n. 3.] v. συγκαλυπτω.

19. παρηνει] Angl. he began to exhort them. v. παραινεω.

12. 1. ὡς—τουτο το μελος ον,] *as this member being*, i. e. *since member was*——

2. προσηρτημενον.] *appensum, hanging at* them, v. προσαρταω.

3. Ὑπολαβουσα] Vide supra ad p. 5. n. 19.

4. ω αὑτη,] Adverbium vocandi ω jungitur interdum cum pronomine οὑτος, eodem sensu, quo apud Latinos, *heus tu*, et apud Gallos, *un tel*: etiamsi verbatim sonent ista duo, *ô hic*. Vigerus, cap. 7. § 11 reg. 5.

5. αλλ' ει ου σοι τουτο προσεφερεν ουκ αν ἡμιν αυτο συνεβουλευες.] Angl. *but if this had not suited thyself, thou wouldst not have recommended it to us.* Ubi notandum; voculam αν tribuere vim subjunctivi imperfecto indicativi [συνεβουλευες.] quod quum ita fit, linguæ Græcæ ratio non postulat ut eadem hæc particula exprimatur cum altero indicativi imperfecto [προσεφερεν] in eadem sententiâ v. προσφερω, et συμβουλευω.

6. κοινωνιαν ποιησαμενοι.] *initâ inter se societate.*

7. συλληφθεισης] *captâ*, v. συλλαμβανω.

8. διελειν αυτοις,] supple την θηραν, *dividere prædam illis*. v. διαιρεω.

9. εκ των ισων,] *æqualiter.*

10. εκλεξασθαι τουτους προυτρεπετο.] *hortabatur eos ut sibi eligerent*. v. εκλεγω, et προτρεπω. προυτρεπετο, pro προετρεπετο.

11. θυμωθεις.] *iratus*. v. θυμοω.

12. σωρευσασα,] *quum coacervâsset.* Vide supra ad p. 3. n. 4.

13. Δια,] v. Ζευς.

14. παρασχειν.] *ut præberet*. v. παρεχω.

15. συνιδων αυτων την ευηθειαν,] *eorum stoliditate perspectâ*. v. συνειδω.

16. καθηκεν] *demisit*. v. καθιημι.

17. το μεν πρωτον] *primum quidem*. Adverbial.

18. καταπλαγεντες τον ψοφον,] *perculsi strepitu*. v. καταπλησσω.

19. εδυσαν.] v. δυνω.

20. Ὑστερον] *postremò*. Adverbial.

21. ανᾳδοντες.] v. αναδυω.

22. καταφρονησεως,] Gen. Att.

1. επικαθεζεσθαι.] v. επικαθιζω, vel επικαθεζω. 13.

2. αναξιοπαθουντες] v. αναξιοπαθεω.

3. εκ δευτερου,] *iterum*.

4. παρεκαλουν] v. παρακαλεω.

5. αλλαξαι] v. αλλασσω.

6. απωλεσε] *perdidit*. v. απολλυμι.

7. περιελθων] v. περιερχομαι.

8. πασαν την ερημον,] supple χωραν· *omnem solitudinem.*

9. διετριβεν ερευνων·] supple χρονον· *consumpsit tempus indagando*. v. διατριβω, et ερευναω.

10. ηδυνηθη,] *potuit*, Atticè pro εδυνηθη, aor. 1. à δυναμαι, *possum*.

11. ηυξατο] v. ευχομαι, *precor*.

12. ὑποδειξη,] v. ὑποδεικνυμι.

13. προσαξειν.] *se oblaturum*. v. προσαγω.

14. μεγα] *valdè, magnoperè*. Sumitur adverbialiter.

15. επαρας τας χειρας] *sublatis manibus*. v. επαιρω et vide supra ad p. 3. n. 4.

16. επηγγειλαμην—δωσειν] *pollicitus sum me daturum*. Quando infinitivus ad personam verbi præcedentis referatur, ratio linguæ Græcæ accusativum ante illum infinitivum non postulat. [Vide infra ad p. 32. n. 17.] v. απαγγελλω.

17. ὡδευον.] *iter faciebant*. v. ὁδευω.

18. ἑσπερας δε καταλαβουσης,] supple αυτους, quum *vespera invasisset eos*. v. καταλαμβανω.

19. κατα το ειωθος,] *more solito*. v. εθω.

1. εδραμε·] v. τρεχω. 14.

2. ηξιου,] v. αξιοω.

3. επιθυμειν—] Constructio est: γαρ [ειπεν] επιθυμειν ασπασασθαι ζωον εχον φωνην οὑτω αγαθην, [dixit] *enim se cupere salutare animal, præditum voce tam pulcrâ*. [Vide supra ad p. 13. n. 16.] v. ασπαζομαι.

4. του δε ειποντος] scil. αλεκτρυονος; *but he having desired* him

14. τον θυρωρον προτερον διϋπνισαι, *first to awake the porter.* v. διϋπνιζω.

5. ὡς εκεινȣ ανοιξαντος κατιλθειν·] ad verbum, *ut quum ille aperuisset descendere.* Sed hoc non est Latinè loqui. Post *ut* idioma Latinum postulat *descenderet.*

6. διεσπαραξεν.] *dilaceravit.* v. διασπαρασσω.

7. γνωναι] *scire.* v. γινωσκω.

8. εις αγαλματοποιȣ,] supple εργαστηριον, *in officinam statuarii.*

9. εικασας] v. εικαζω.

10. ηρωτα,] v. ερωταω.

11. ποσȣ] *quanti*—Subauditur αντι. Vide Gram.

12. τȣ δε ειποντος δραχμης,] Angl. *and upon his saying, for a drachma.* Subauditur αντι.

13. ποσȣ το της Ἡρας,] i. e. αντι ποσȣ τις δυναται πριασθαι το αγαλμα της Ἡρας.

14. ειποντος δε,] scil. αγαλματοποιȣ.—πλειονος, subauditur αντι.

15. ηρετο] *interrogabat.* v. ερομαι.

16. εαν τȣτȣς ωνηση, και τȣτον προσθηκην σοι διδωμι.] Angl. *if thou purchase these, I give thee this one into the bargain.* v. ωνεομαι.

II. NOTÆ IN HIEROCLEM.

15. 1. ἹΕΡΟΚΛΟΥΣ ΑΣΤΕΙΑ.] Hoc est—HIEROCLIS FACETIÆ. HIEROCLES, philosophus Alexandrinus, vixit circiter A.D. 485. Philosophiam Platonicam Alexandriæ, magnâ cum laude, docuit. Varia scripsit, præsertim librum de Providentiâ et Fato, ex quo Excerpta servavit Photius in suâ Bibliothecâ; item commentarium in Aurea Carmina Pythagoræ; et Facetias, quæ, paucis exceptis, hic exhibentur; quanquam dubitârunt nonnulli an ab illo hæ Facetiæ profectæ fuerint, nec potiùs ab alio quodam Hierocle recentioris ævi. Nam varii erant ejusdem nominis, cum quibus hicce philosophus Alexandrinus non est confundendus. [Vide Fabricii Biblioth. Gr. Lib. II. cap. 12.] Li-

bet hic indicare harum Facetiarum quasdam Editt. 1. ἹΕΡΟ- 15.
ΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΑΣΤΕΙΑ. HIEROCLIS PHILOSOPHI FACETIÆ. Lond. Ex Officina J. REDMAYNE, 1673, in 12mo. Extat hæc editio in vol. cui tit.—ἹΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ὙΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑ ΤΩΝ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΩΝ επη τα χρυσα. HIEROCLIS Philosophi Commentarius in Aurea PYTHAGOREORUM Carmina. JOAN. CURTERIO Interprete, &c. London—1673, in 12mo. Cujus libri tomus alter sequentem titulum exhibet—HIEROCLES de Providentiâ et Fato: Una cum *Fragmentis* ejusdem; et LILII GYRALDI Interpretatione *Symbolorum Pythagoræ;* NOTISQUE MERICI CASAUBONI ad Commentarium *Hieroclis* in Aurea Carmina. London. &c. 1673. Affirmat Fabricius hanc esse repetitionem prioris editionis Londinensis. At in hoc falli virum eruditissimum, cuivis inspicienti lîbrum ipsum et prolegomena Joannis Pearsoni, verisimile videbitur. 2. HIEROCLIS FACETIÆ—Gr. et Lat. cum notis, Lugd. 1605, 8vo. 3. Eædem è recensione J. Adam. Schier, Lipsiæ, 1750, in 8vo. Sed hîc ferè sequuti sumus selectas quas dedit FRID. ANDR. STROTH, in Crestomath. suâ Græcâ. Quedlinburg. 1780, in 8vo.

2. παρα μικρον επνιγη.] *parum abfuit quin suffocaretur.* v. πνιγω.

3. ωμοσεν αν μη ἁψασθαι ὑδατος,] *juravit igitur (non tangere,* i. e.) *se non tacturum aquam*—ἁπτω, *necto;* ἁπτομαι, in v. med. *tango.*

4. εαν μη πρωτον] *nisi primum,* i. e. *prius quam;* μαθῃ, *didicisset.* v. μανθανω.

5. συναντησας] *obviam factus.* v. συναντεω. Vide etiam supra ad p. 3. n. 4.

6. σε ιδων προσηγορευσα] *te conspicatus compellavi:* idem ac σε ειδον και προσηγορευσα, *te vidi ac compellavi.* v. προσαγορευω.

7. Ὁ δε,] scil. ειπε· συγγνωθι μοι, ὁτι ου προσειχον supple τον νουν, *ignosce mihi quod mentem non adhibuerim.* v. προσεχω.

8. νοσουντα επισκεπτομενος,] *ægrotum invisens,* ηρωτα, *interrogabat*—v. ερωταω.

15. 9. ηδυνατο] Att. pro εδυνατο. v. δυναμαι.

10. αποκριθηναι] *respondere.* v. αποκρινομαι.

11. οργισθεις ουν] *iratus igitur*—scil. scholasticus, εξηλεγξεν *objurgavit*—ægrotum scil. v. οργιζω, et εξελεγχω.

12. ελπιζω καμε νοσησαι,] Angl. *I expect myself too to be sick;* hoc est Lat. *expecto me etiam ægrotaturum.* Observandum est pronomen εμε non esse accusativum ante infinitivum, more Latinorum, sed regi à verbo ελπιζω. Vide supra ad p. 13. n. 16.

13. και μη μοι μεμψη,] *et ne mihi vitio vertas.* v. μεμφομαι.

16. 1. Αποθανοντος δε του ιππου] *mortuo autem equo*—v. αποθνησκω.

2. Μεγα εζημιωθην] Angl. *I have sustained a great loss.* v. ζημιοω.

3. οτε γαρ εμαθε—] Angl. *for when he had learned*—[v. μανθανω.] τοτε απεθανε, *then he died.* v. αποθνησκω.

4. περιεφερε.] *circumferebat.* v. περιφερω.

5. ειδεναι,] *scire.* v. ειδημι.

6. καμμυσας εσοπτριζετο.] *clausis oculis speculum inspexit.* v. καμμυω, et εσοπτριζομαι.

7. εκρυβη.] *delituit.* v. κρυπτω.

8. Τινος δε πυθομενου την αιτιαν,] *Quum autem quidam percontatus esset causam.* v. πυνθανομαι.

9. καιρον εχω μη ασθενησας,] Angl. *'tis a great while since I was sick*—

10. Αμιναιαν] Planè singularis est hujus vocis h. l. significatus, propriè enim adjectivum est, dicitur αμιναιος οινος, αμιναια σταφυλη. Significat autem hoc loco *dolium vino amineo repletum.* Vini hujus mentionem facit *Virgilius,* Georg. II. 97. et magnis laudibus extollit: it. *Plinius,* H. N. XIV. 2. *Cato* de re rust. c. 5. *Macrob.* Saturn. II. 26. STROTH. v. Αμιναιος.

11. εσφραγισεν] *consignavit*—v. σφραγιζω.

12. τρησαντος,] *quum perforâsset*—v. τιτραω.

13. ελαττουτο,] Angl. *was constantly growing less.* Uti planè indicat tempus imperf. v. ελαττοω.

14. μη κατωθεν αφηρεθη.] *ne subtus ablatum fuerit.* v. αφαιρεω.

15. ȣ το κατωθεν λειπει,] i. e. το μερος ον κατωθεν ȣ λειπει, *pars quæ est subtus non deficit*, &c.

16. ὑπεισελθων,] *quum subiisset*,—v. ὑπεισερχομαι.

17. ὑφαπλωσατο τον κολπον,] *substravit sinum*. v. ὑφαπλοω.

18. τον κολπον,] *gremium, sinum* : et unde Angl. *a gulf*.

19. ὡς ὑποδεξομενος] *tanquam excepturus*.

20. εμαθον ὁτι απεθανες·] *intellexi te mortuum* esse. v. μανθανω, et αποθνησκω.

1. και ὁ σχολαστικος,] supple εφη. 17.

2. πιειν ὑδωρ, ει καλον, εν τῳ αυτοθι φρεατι·] Intell. ει το ὑδωρ το εν τῳ αυτοθι φρεατι καλον η προς το πιειν. Stroth. Angl. *if the water in the well there was good for drinking*.

3. των δε φησαντων ὁτι καλον,—] i. e. των δε ανθρωπων εκει οντων φησαντων ὁτι το ὑδωρ το εν τῳ φρεατι η καλον πιειν, *quum autem homines, qui ibi erant, dixissent aquam in puteo bonam esse ad bibendum*.

4. ηδυναντο !] idem Att. quod εδυναντο, imperf. à δυναμαι.

5. μαθων] aor. 2. part. act. à μανθανω, quod vide.

6. ζη,] contract. pro ζαει, à ζαω, *vivo*.

7. αγορασας] *quum emisset*—v. αγοραζω.

8. εις χειμωνα—] εις videtur poni hic pro εν. Sed est forsan per aliquam ellipsin, ut εισηγμενος εις χειμωνα, vel tale quid.

9. και των συμπλεοντων ἑκαστου περιπλεκομενων σκευους—] i. e. ἑκαςȣ πλεκομενȣ περι σκευȣς, Angl. *while each of the passengers was folding himself round an utensil*, or *was clinging to, or grasping some instrument*—προς το σωθηναι, *in order to save himself*. v. σωζω.

10. ετελευτησε,] sc. του βιου, quæ vox sæpè omittitur, ita ut τελευταν simpliciter *mori* denotet. Stroth. Eodem modo *finio* interdum apud Latinos usurpatur.

11. συ απεθανες,] Angl. *was it you who died*—&c. v. αποθνησκω.

12. ναυαγειν μελλων,] *naufragium facturus*—πινακιδας ητει, *demanded tablets*, ἱνα διαθηκας γραφη, *that he might write or make his will.*

13. ελευθερω γαρ ὑμας.] Angl. *for I am giving you your liberty.* "Quasi testamentum ipsum, et qui per testamentum "manumitterentur, non cum ipso perituri sint." STROTH.

14. ανηλθεν εις το πλοιον εφιππος·] *conscendit navigium eques,* Angl. *went aboard the boat on horseback.*

15. εφη, σπουδαζειν.] *dixit se festinare.* Vide supra ad p. 13. n. 16.

18. 1. συγχαιρε ἡμιν,] i. e. χαιρε συν ἡμιν, Angl. *rejoice with us —congratulate us.*

2. τα βιβλια τρεφει.] Neutrum plurale, &c.

3. ιδων] *conspicatus.* v. ειδω.

4. ὑπο του πατρος] Angl. *by his father.* Vide supra ad p. 3. n. 9.

5. ὑπεσχετο] *pollicitus est.* v. ὑπισχνεομαι.

6. αγαγειν.] reduplicat pro αγειν.

7. Ὁ δε] σχολαστικος scil.

8. ευχομαι και χωρις κεφαλης—] Constr. est, ευχομαι ιδειν σε και ελθοντα χωρις κεφαλης μονον οντα ὑγιη, και ευφρανθηναι. Angl. *I pray I may be but so happy as to see you return safe home, even though you should want the head.*

9. του δε αμελησαντος] του δε σχολαστικου scil. Angl. *but he having neglected* the commission.

10. τῳ φιλῳ συνωφθη,] Angl. *he was seen by his friend.* Latini utuntur eadem locutione, sic, *neque cernitur ulli,* i. e. ab ullo. v. συνοπτομαι.

11. απεστειλας] *misisti.* v. αποστελλω.

12. ουκ εκομισαμην.] *non accepi.* v. κομιζω.

III. NOTÆ IN PALÆPHATUM.

19. 1. ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ ῾ΙΣΤΟΡΙΩΝ.] Hoc est——PALÆPHATI DE INCREDIBILIBUS HISTORIIS Liber. Quisnam fuerit PALÆPHATUS, aut quando vixerit, valdè est

incertum. Alii putant eum fuisse Atheniensem, alii Ægyp- 19.
tium. Sed non audiendi sunt ii qui eum ante Homerum vixisse affirmant. Conjiciunt nonnulli varios fuisse hujus nominis. Ille autem de quo hic agitur, si stylum spectes, inter scriptores Græcos vetustiores censendus est. Saxius in Onomastico ætatem ejus statuit circiter Olymp. cxiv. ante Christum natum 320. Libros quinque scripsisse fertur περι των απιστων, quorum primus tantum restat. Primum prodiît, una cum Æsopi et Gabriæ Fabulis, Phurnuto, &c. apud Aldum, Venetiis, anno 1505, in fol. Cæteræ Editiones melioris notæ sunt —1. Editio Cornelii Tollii, Amstelod. 1649, in 12mo. 2. Illa quæ extat inter Opuscula Mythologica, Ethica and Physica, quæ Gr. et Lat. edidit Thomas Gale: Cantabr. 1671, et quæ repetita erant Amstelod. 1678, in 8vo. 3. Sexiès edidit Palæphatum J. Frid. Fischerus, Lipsiæ, 1760—1789, in 8vo. quæ postrema est optima hujus auctoris editio; tertiam sequutus est Frid. And. Stroth. in sua Chrestomath. Gr. Quedlinb. 1780, in 8vo. ex quo libello quæ hic Palæphati exhibentur desumpta sunt. Qui plura velit de Palæphato adeat Fabricii Bib. Gr. Lib. I. cap. 21. Theophili Christ. Harles Introd. in hist. Gr. Ling. p. 9. Altenburg. 1778, in 8vo. et Fischeri Præfationes.

2. φασιν] scil. ανθρωποι, ut Latinorum *dicunt*. STROTH.

3. ειχον] *habuerunt*. v. εχω.

4. ταυτην δε ανδρος.] i. e. ειχον ταυτην [ὡς την κεφαλην] ανδρος.

5. αδυνατον πεπιστευκεν·] Angl. *he believes an impossibility*—Tempus est scil. quod ritè nuncupant *præsens perfectum*. v. πιστευω.

6. συμφωνος] scil. εστι· *consentanea est*.

7. διελθειν·] *transire*. v. διερχομαι.

8. και νυν αν ὑπηρχε] Angl. *it would have existed now*. v. ὑπαρχω.

9. Το δ' αληθες] scil. πραγμα. *Palæphatus* enim in omnibus fabulis aliquid veri esse, seu illas rebus quibusdam gestis niti supponit. STROTH.

10. εχει ὡδε.] *sic se habet.*

20. 1. απηγριωθη] *furore correptum est.* v. απαγριοω.

2. οικουμενα] supple μερη κατιοντες, *descendentes.* v. κατειμι.

3. ὑποζυγια] scil. θηρια· ad ὑποζυγια autem referuntur bos, asinus, et camelus. STROTH. τα ὑποζυγια συνδιεφθειραν· *jumenta simul perdiderunt.* v. συνδιαφθειρω.

4. Εκηρυξεν ουν ὁ Ιξιων—] *Ixion igitur voce præconis edixit.* [v. κηρυσσω.] ὡς, ει τις ανελοι τους ταυρους, τουτῳ δωσειν—*si aliquis tauros è medio tolleret, huic se daturum,* &c. εκηρυξε δωσειν, *voce præconis edixit* SE *daturum,* &c. est constructio solennis apud Græcos. Nihil enim opus est accusativo ante infinit. quando infinit. ad verbi personam refertur; sic εκηρυξα δωσειν, *voce præconis edixi* ME *daturum,* &c. Tum autem infinitivus ante se accusativum postulat quum ad aliam personam referatur; sic, εκηρυξα εκεινον δωσειν, *voce præconis edixi* ILLUM *daturum,* &c. [Vide supra ad p. 13. n. 16.] Porro, in istiusmodi constructione particula etiam ὡς sæpè præmittitur; præsertim apud Atticos scriptores. Cæterùm ανελοι est aor. 2. opt. act. verbi αναιρεω, quod vide.

5. επινοουσιν ἱππους κελητας διδαξαι·] Angl. *contrive to train riding or galloping horses.*

6. ουκ ηπισταντο εφ' ἱππων οχεισθαι,] *nesciebant equis vehi;* ηπισταντο, pro επισταντο. v. επισταμαι, et οχεω.

7. εχρωντο·] pro εχραοντο, *utebantur.* v. χραομαι.

8. Οὑτω δε αναβαντες τους κελητας] *sic autem, conscensis celetibus,* ηλαυνον—ἑαυτους, scil. και τους ἱππους, *agitabant seipsos et equos,* i. e. *vehebantur equis, they rode,* εφ' οὑ, i. e. επι το μερος, εφ' οὑ, *to the quarter where,* &c.

9. επεισβαλλοντες τῃ αγελῃ] i. e. εισβαλλοντες ἑαυτους επι τῃ αγελῃ, *et impetum facientes in gregem,* ηκοντιζον, illum *jaculis petebant.* v. ακοντιζω

10. ὁτε δε εστησαν οἱ ταυροι,] εστησαν supple ἑαυτους, Angl. *when the bulls halted.*

11. τουτον τον τροπον] scil. κατα.

12. κατεκεντουν,] *stimulis agitabant.* v. κατακεντεω.

13. ουδεν γαρ προσεστι] Dicere vult: nomen non à figurâ, sed ab opere acceperunt; figuræ enim illorum nihil inest quod à tauro desumptum esset; cum hæc potius equi et hominis sit. Verba igitur απο του εργου, sicuti illa ὁτι τους ταυρους κατεκεντουν, referenda sunt ad ονομα ελαβον. STROTH.

14. ὑβρισται ὑπηρχον] *contumeliosi existebant.* v. ὑπαρχω.

15. ὁς ῳκει] *qui habitabat.* v. οικεω.

16. κεκλημενοι] *vocati.* v. καλεω.

1. ῳχοντο φευγοντες] *statim fugiebant.* v. οιχομαι, quod sæpè conjungitur hoc modo cum participiis. Vide infra ad p. 36. n. 13. 21.

2. εις την οικειαν] supple χωραν.

3. ὡρμωντο.] *prodibant.* v. ὁρμαομαι.

4. επολεμουν ουν τοις Λαπιθαις,] supple συν, v. πολεμεω.

5. ενεδρας εποιουν.] *insidias struebant.*

6. απετρεχον] *aufugiebant.* v. αποτρεχω.

7. επλασθη,] *conficta est.* v. πλασσω.

8. καταβρωθηναι.] *devoratum esse.* v. καταβρωσκω.

9. αἱ θηρευτικαι] supple κυνες—*canes venatici.* Vide supra ad p. 6. n. 11.

10. ανειλον] v. αναιρεω.

11. συνεθεσαν] *contexunt.* Aor. enim sæpissimè usurpatur de eo quod semper est, vel quod solet esse. v. συντιθημι.

12. το γενος] i. e. κατα το γενος.

1. ημελει.] *negligebat.* v. αμελεω. 22.

2. εγεωργουν.] *terram colebant.* v. γεωργεω.

3. των οικειων,] supple πραγματων.

4. διεφθαρη] *perdita erat.* v. διαφθειρω.

5. ουκετι ειχεν ουδεν,] *nihil amplius habuit.* Sed apud Græcos—"duplex negatio vehementiùs negat."

6. γελοιον.] supple εστι.

7. μαλλον η] *magis quam* hoc loco valet αλλ' ουκ, *sed non;* equus enim nullo modo carne pascitur. STROTH.

22. 8. ἡ δε αληθεια ἡδε.] supple ἐστι, veritas autem haec est. ἡδε, ἡδε, τοδε, idem est quod οὗτος, αὕτη, τουτο.

9. κεκτημενων,] possidentibus. Hæc vox et quæ præcedunt sunt gen. absol. [v. κταομαι. Vide etiam supra ad p. 19. n. 5.] ἁτε την γην εργαζομενων, quippe qui terram ipsi colerent.

10. ἱπποτροφειν οὗτος επελαβετο,] equos alere hic [nempe Diomedes] aggressus est. v. επιλαμβανω.

11. μεχρι τουτου] supple του χρονου· μεχρι τουτου ἑως οὗ, tamdiu donec.

12. τα αὑτου] supple χρηματα· απωλεσε, perdidit. v. απολλυω.

13. και παντα πωλων κατηναλωσεν] et omnia vendens consumpsit, i. e. omnia vendita consumpsit. v. καταναλισκω.

14. οὗ γενομενου] quo facto, [genit. absol.] προηχθη, propagata est.

15. ζωσα] contract. pro ζαουσα, vivens, dum viveret. v. ζαω.

23. 1. εθεασαμεθα] vidimus.

2. οἱα] i. e. τοιαν vel τοιαυτην οἱαν, talem qualis.

3. τα ὑπο γην] i. e. τα πραγματα οντα ὑπο γην.

4. ψευδος.] supple εστι.

5. πρωτος ηρξατο] i. e. πρωτος ην ὁς ηρξατο. v. αρχω.

6. κατελιπεν] reliquit. v. καταλειπω.

7. αγαθος τα πολεμικα] i. e. κατα τα πολεμικα εργα, Angl. brave in warlike deeds, και επιστημων του μαχεσθαι, et peritus pugnando.

8. ετρωθη,] vulneratus est. v. τιτρωσκω.

9. απεθανεν,] hoc verbum jungendum est verbo συμμαχων, nam mortuus quidem est, sed non εν τῃ μαχῃ; id est, non vulnere. STROTH. v. αποθνησκω.

10. αλλα συλλαβοντες αυτον μονον κατεχωσαν,] sed eum ab illis comprehensum tantum terrâ obruerunt. v. συλλαμβανω, et καταχωννυω.

11. ετελευτησεν.] finivit—i. e. vitam suam. v. τελευταω.

12. ανελομενοι] quum extulissent. v. αναιρεω.

24. 1. τον γε αλλον βιον] i. e. κατα παντα τον γε—&c.

2. την Φοινικος] scil. θυγατερα.

3. εχυμενην] contract. pro εχεομενην. v. εχεω. 24.

4. αφικεσθαι.] v. αφικνεομαι.

5. αναβηναι.] conscendisse. v. αναβαινω.

6. ἥρπασεν] v. ἁρπαζω.

7. την του βασιλεως.] θυγατερα vel exprimitur, vel non.

8. εχων ῳχετο·] Angl. *went away with her—eloped with her.* v. οιχομαι· et vide infra ad p. 36. n. 13.

9. προσανεπλασθη] v. προσαναπλασσω. Verum Pollucis explicatio verisimilior esse videtur, qui navem, in qua vecta sit rapta Europâ Taurum dictam esse putat. STROTH.

10. κυριευων των πνευματων,] idem quod κυριος των—&c.

11. εν ασκῳ.] Vide Hom. Odyss. κ, 19.

12. Περι δε τουτου,] jungendum τῳ ειμαι. STROTH.

13. ὡς ουχ' οἱον τε,] supple εστι· *quomodo non sit possibile*— "Non minus elegans quam frequens hic est loquendi mos "apud Græcos; quem si tyrones clarè percipere velint, intel-"ligant locutionem esse ellipticam. V.G. Ουχ' οιος τε εστι φι-"λοσοφειν. Propriè: *Non est qualis philosophari.* Hæc verba "ita supplentur, ουκ εστι τοιουτος, οἱον δει ειναι τον μελλοντα φιλοσο-"φειν. *Non est talis qualem illum esse oportet, qui vult philoso-"phari.* Vel simpliciter ut nominativus casus constet. Ουκ εστι "τοιουτος, οἱος ὁ μελλων φιλοσοφειν." HOOGEVEEN apud *Vigerum.*

14. επιτολαι τινες ανεμων] i. e. επιτολαι τινες αστερων, ανεμους επιφερουσαι· επιτολαι enim non immediatè jungendum esse voci ανεμων, sed omisso αστερων, cum ex eo patet, quod επιτολη propriè de sideribus dicitur, tum, quod Æolus αστρολογος dicitur. Notum etiam priscis mortalibus, ortu quorundam siderum oriri ventos nonnullos, hinc Horat. *nautis infestus Orion;* et Virg. *nimbosus Orion.* Æn. I. 535. STROTH.

15. τῃ πολει] Urbs ejus fuisse dicitur Lipara in insulâ ejusdem nominis sita: de muro æneo vide Hom. Odyss. κ, 3. seqq. *Id.*

16. περιεβεβλητο.] v. περιβαλλω.

1. εστρατευσατο.] v. στρατευω. 25.

2. ῳκει] v. οικεω.

3. *περιελασας ενεθετο*—] v. *περιελαυνω*, et *εντιθημι*.

4. *εισηγαγεν*] Atticè, pro *εισηγεν*. v. *εισαγω*.

5. *προσαναπλασθη*.] v. *προσαναπλασσω*.

26. 1. *αντιποιουμενον*] v. *αντιποιεω*.

2. *θεωμενοι*] contract. pro *θεαομενοι*. v. *θεαομαι*.

3. *το μεν μεγεθος*] subauditur *κατα*.

4. *προς τους πυνθανομενους*] supple *περι των βοων*.

5. *περιηλασεν*,] v. *περιελαυνω*.

6. *ὑπελαβον*] *putârunt*. v. *ὑπολαμβανω*.

7. *εφειπετο τα τετραποδα*,] supple *ζωα*. Neutrum plur. &c. v. *εφεπομαι*.

8. *μανεισαι*] v. *μαινομαι*.

9. *διεσπασαν*] v. *διασπαω*.

10. *εις το ορος*,] sc. in Pierum montem, musis sacrum. Stroth.

11. *δεδιοτες*] *metuentes*. v. *δειδω*.

12. *μεταπεμψαμενοι*.] v. *μεταπεμπομαι*.

13. *εδεοντο*] v. *δεομαι*.

14. *ὁν τροπον*] i. e. *καθ' ὁν τροπον*, *quo modo*.

15. *ναρθηκας*] qualia postea gestârunt Bacchantes in Orgiis. Stroth. v. *ναρθηξ*.

27. 1. *ενεφαινετο*] Neutr. plur. &c. v. *εμφαινω*.

2. *εφασαν*] v. *φημι*.

3. *ανεπλασθη*.] v. *αναπλασσω*.

4. *μυθος τραγικωδης*,] Angl. *a tragical story—a story fit for the tragic muse*; de qua quidem Fabulâ Euripides fecit Tragœdiam, cui nomen Alcestis.

5. *ὡς δη μελλοντος*—] *ὡς* idem quod *ὁτι*· *μελλοντος* est gen. absol. v. *μελλω*.

6. *θανειν*,] v. *θνησκω*.

7. *εἱλετο ὑπερ αυτου θανατον*.] Angl. *chose death in his behalf*. v. *αἱρεω*.

8. *αφελομενος*,] v. *αφαιρεω*.

9. *απηδωκεν*] Att. pro *απεδωκεν*. v. *αποδιδωμι*.

10. Ακαστος ὁ Πελιου] supple υἱος. 27.

11. και καθεζομενην επι της ἑστιας ουκ εβουλετο Αδμητος Ακαστῳ εκδοτον εξαιτουμενῳ δουναι.] Angl. *and Admetus refused, while she was a suppliant at his hearth, to deliver her up to Acastus who demanded her*: καθεζομενην, "propriè hoc verbum de supplici-"bus adhibetur." STROTH. επι της ἑστιας. Ad focum, sicuti ad aras confugere solebant supplices.—Supplices autem erant, quicunque supplicium vel ob commissum homicidium vel ob aliam causam timentes, ad locum sacrum, vel ad principem quendam confugerant, ut Adrastus apud Herodotum. *Id.* Vide Coll. Gr. Maj. p. 7.

12. παρακαθισας] v. παρακαθιζω.

13. επυρπολει αυτους.] sc. τους πολιτας, [*Cives*] quod semper eleganter latet in vocabulo αυτοι, quoties id post πολις positum est. STROTH. v. πυρπολεω.

14. επεξιων] v. επεξειμι.

15. συνεληφθη ζων.] *vivus captus est.* v. συλλαμβανω, et ζαω.

16. ηπειλει] v. απειλεω.

17. πυθομενη] v. πυνθανομαι.

1. ὑπεραπεθανεν Αδμητου.] i. e. απεθανεν ὑπερ Αδμητου, Angl. *died in behalf of Admetus.* v. ὑπεραποθνησκω. 28.

2. εξενισεν] *hospitio accepit.* v. ξενιζω.

3. επιτιθεται] v. επιτιθημι.

4. λαφυρα] propriè spolia sunt, quæ quis à vivis hostibus refert: quæ occisis hostibus σκυλα nominantur. STROTH.

5. εντυχων] v. εντυγχανω.

6. ερρυσατο] v. ρυομαι.

7. προσανεπλασθη.] v. προσαναπλασσω.

IV. NOTÆ IN LUCIANUM.

1. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΝΕΚΡΩΝ] Hoc est—LUCIANI DIALOGI MORTUORUM. Ortus est LUCIANUS Samosatâ, urbe Syriæ: undè Samosatensis cognomen adeptus est. Floruisse 29.

29. dicitur circiter annum Christi 164, sub imperatore Marco Antonino. Primùm sculpturæ opificio, quippe humili loco natus, operam dedit. Dein ad studia liberalia se contulit, et postquam Antiochiæ, per aliquod tempus, causas egisset, magnam eloquentiæ laudem in itineribus per Gallias, Macedoniam, Ioniam atque Achaiam à se factis, acquisivit. Tandem artis causidici pertæsus, ad studium philosophiæ se dedidit. Denique sub imperatore Marco Antonino, actuarius seu graphiarius fuit in Ægypto. Erat ille quidem vir "nullius addictus jurare in verba Magistri." Deorum non minus quam hominum irrisor, magnum sibi, dum vivebat, odium ac invidiam peperit. Sed salibus ejus, quos in deos ethnicorum profudit, utcunque suis temporibus tanquam impii à quibusdam bonis hominibus haberi potuissent, nihil impedit quo minus nos hodierni delectemur. Quare optimi magistri selecta quædam ex ejus Dialogis, manibus juventutis ingenuæ terenda, magno cum fructu, jampridem proponere consueverunt. Nam —"Tantum obtinet in dicendo gratiæ, [Verba sunt Erasmi] "tantum in inveniendo felicitatis, tantum in jocando lepôris, "in mordendo aceti, sic titillat allusionibus, sic seria nugis, "nugas seriis miscet: sic ridens vera dicit, vera dicendo ridet; sic hominum mores, affectus, studia, quasi penicillo "depingit: neque legenda, sed planè spectanda oculis exponit, ut nulla comædia, nulla satyra cum hujus *Dialogis* conferri debeat, seu voluptatem spectes, seu spectes utilitatem." [Epist. Lib. 29. Ep. 5.] Permulta scripsit, quæ tamen quo minus hic loci recenseamus impedit instituti nostri brevitas. Lectorem interea ad sequentes Editiones relegare visum est. 1. Luciani Samosatensis opera, ex versione variorum, cum J. Bourdelotii, Theodori Manilii, et Gilb. Cognati notis. Lutetiæ Paris. 1615, in fol. 2. Eadem Gr. et Lat. à Joanne Benedicto: 2 tom. Salmurii, 1619, in 8vo. [Harlesius vocat hanc editionem egregiam et castigatissimam.] 3. Eadem Gr. et Lat. ex versione Joannis Benedicti, cum notis variorum, et Isaaci Vossii scholiis in editis. 2 tom. Amst. 1687, in 8vo.

[Hanc idem Harlesius vitiosissimam appellat.] 4. Eadem, 29. cum nova versione Tiberii Hemsterhusii et J. Matthiæ Gesneri, Græcis scholiis, ac notis variorum, ac præcipuè Mosis Solani et J. M. Gesneri. Curantibus Tib. Hemsterhusio et Joan. Friderico Reitzio. 3 tom. Amst. 1743, in 4to. [Quæ nuper repetita sunt Biponti, in 8vo.] Adjectus est tom. 4. qui Indicem complectitur, à Car. Conr. Reitzio. Traj. ad Rhen. 1746, in 4to.—Partes diversæ operum Luciani sæpè inveniuntur seorsum editæ. Exempli causa. 1. Colloquia Selecta, et Timon; Cebetis Thebani Tabula &c. cum notis Tib. Hemsterhusii. Amst. 1708, et Basil. 1771, in 12mo. 2. Nonnulli è Luciani Dialogis selecti——ab Edwardo Leedes. Lond. 1726, in 8vo. Qui plura velit de hoc auctore adeat Fab. Bib. Gr. Lib. IV. c. 16. et Harles. introd. ad Hist. Gr. Ling. p. 405.

2. Τȣτο εκεινο το της παροιμιας,] i. e. Τȣτο εςι το εκεινο πραγμα της παροιμιας, Angl. *This is the very thing of the proverb, This is the old saying verefied—*

3. Ὁ νεβρος τον λεοντα—] supple νενικηκε—vel tale quid. *Hinnulus leonem* devicit. Nimirum inducitur *Cnemon* apud inferos, recens mortuus et secum colloquens; quem statim interpellat, ei obviam factus, *Damippus.* Hi enim dialogi, siqui alii δραματικωτατοι sunt, et in quibus verba ad personas colloquentium mirè sunt adaptata.

4. Τι—] Ut Latini *quid?* dicunt pro eo quod est *ob quid* vel *propter quid?* Sic Græci τι; pro δια τι; *propter quid? quapropter? quare? cur?*

5. ὁ, τι—] i. e. δι' ὁ, τι—*quare*—&c. citra interrogationem. Ὁ, τι sic scribitur ut distinguatur ab ὁτι conjunct. *quod.* Vide librum nuper editum cui titulus—Επεα πτεροεντα, or, The Diversions of Purley: auctore *Joan. Horne Tooke*, A. M. ch. VI.

6. καταλελοιπα,] Angl. *I have left for myself*—uti planè indicat. perf. med. v. καταλειπω.

7. κατασοφισθεις—] Angl. *over-reached*—v. κατασοφιζω.

8. οὑς εβȣλομην αν—] i. e. εκεινȣς οὑς &c. Angl. *those whom I should have wished*—v. αν.

9. σχειν ταμα,] i. e. σχειν τα εμα χρηματα. v. εχω.

10. επι θανατῳ·] Angl. *reckoning* UPON—*counting* UPON *his death—in hopes of his death*—nam eam esse significationem præpositionis επι, quando regit dat. ostendunt multi apud Græcos scriptores loci.

11. προσιετο.] *admittebat*. v. προσιημι.

30. 1. θεσθαι διαθηκας ες το φανερον,] *proferre meum testamentum in publicum*—

2. καταλελοιπα ταμα παντα,] i. e. παντα τα εμα χρηματα.

3. ζηλωσειε,] In aor. 1. opt. act. pro ζηλωσαιμι—αις—αι, &c. dicunt Attici, Iones et Æoles ζηλωσεια—ας—ε, &c. v. ζηλοω.

4. τα αυτα πραξειε.] τα αυτα—*eadem*—[v. αυτος] πραξειε, pro πραξαι—3. s. aor. 1. opt. act. verbi πρασσω, *facio*. Vide not. quæ proximè præcedit.

5. εκεινος;] supple εποιησε ;—

6. ενεγραψε—] *inscripsit*—v. εγγραφω.

7. οιδα—] *novi*—perf. m. verbi ειδεω, quod vide.

8. απεθανον,] *mortuus sum*, v. αποθνησκω.

9. μοι επιπεσοντος·] Angl. *having fallen upon me*—v. επιπιπτω.

10. —τῳ δελεατι συγκατασπασας.] i. e. κατασπασας—συν τῳ δελεατι. v. δελεαρ.

11. Ου μονον,] supple το αγκιστρον τῳ δελεατι συγκατασπασας.

12. αυτον σε—] σεαυτον, *teipsum*.

13. συντεθεικας.] v. συντιθημι.

14. Εοικα·] Angl. *methinks so*. v. εικω.

15. Πȣ δε οἱ καλοι εισιν.—] Angl. *But Mercury! where are the handsome men, and the handsome women?* Pergit Menippus, in scenam inductus, quasi continuans colloquium jampridem cum Mercurio institutum, quod quidem vocula δε planè demonstrat. De qua particulâ vide ingeniosam Dissertationem Grammaticam, quæ auctorem habet virum eruditissimum Joannem Hunter, LL.D. Litt. Hum. Prof. in Acad. Andreapolitanâ. Extat in *The Transactions of the Royal Society of Edinburgh*. Vol. I. p. 113. LIT. CL.

16. ξεναγητον—] v. ξεναγεω. 30.

17. Ου σχολη—] supple εστι.

18. Μενιππε.] Menippus, qui primas partes in multis Luciani dialogis sustinet, Cynicus erat philosophus. Hi autem philosophi sic dicti sunt à κυων, *canis*, propter acerbum et mordacem eorum sermonem: ad quam rem Lucianus sæpissime alludit.

19. πλην, κατ' εκεινο αυτο,] *veruntamen, propter illam ipsam rem*,—post αυτο subintellige πραγμα.

20. ὡς επι τα δεξια,—] supple μερη, *tanquam ad dextram*,—

21. 'Υακινθος—] Hyacinthus puer fuit formosissimus, ab Apolline adamatus, quem, cum ille imprudens disco necâsset, in florem rubrum vertit, qui etiam vocatur *Hyacinthus*. LEEDES. Vide Ovid. Met. L. 10. Fab. 5.

22. ὁ Ναρκισσος,] Narcissus, Cephisi fluminis ex Lyriope Nympha filius, fuit admodum formosus, qui, cum à multis nymphis amaretur, et omnes superbè contemneret, tandem cum se in fonte conspicatus esset, suâ ipsius formâ captus contabuit, et in florem purpureum mutatus est. *Id.*

23. Νιρευς.] De Nireo ita cecinit Homerus:

Νιρευς Αγλαΐης θ' υιος, Χαροποιο τ' ανακτος·
Νιρευς, ὁς καλλιστος ανηρ ὑπο Ιλιον ηλθε,
Των αλλων Δαναων, μετ' αμυμονα Πηλειωνα·
Αλλ' αλαπαδνος εην,—— Iliad. β, 673.

Nireus Aglaïæque filius, Charopique regis;
Nireus, qui formosissimus vir ad Ilium venit,
Cæterorum Danaorum, post laudatissimum Pelidem:
Sed imbellis erat,——

Vide ad locum virum doctissimum Sam. Clarke.

24. Αχιλλευς,] Achilles, Pelei filius, nepos Æaci; et mater ejus erat Thetis, dea maris: fortissimus et pulcherrimus omnium Græcorum sui ævi; de cujus irâ tam præclarè cecinit Homerus in Iliade.

30. 25. Τυρω,] Tyro Heroina celeberrima, filia Salmonei, à Neptuno stuprata. Vide Hom. Odyss. λ, 234.

26. Ἑλενη.] Helena, omnium fœminarum sui ævi formosissima, uxor Menelai, quam Paris unus natorum Priami rapuit; quæ res causa erat Belli Trojani celeberrimi. Vide Hom. Iliad. passim.

27. Ληδα,] Leda fuit Tyndari regis conjux, cum qua Jupiter in forma cygni concubuit, et illa duo ova protulit, ex quorum uno nati sunt Pollux et Helena, ex altero Castor et Clytæmnestra. Leedes. Homerus autem hoc commentum ridiculum de Jove in cygnum mutato, &c. ignorâsse videtur.

28. καλλη] hîc ponit καλλη, *formas*, pro eo quod est καλους, *formosos*. Eodem modo nos vernaculè— *Beauties*.

29. εκεινα εστιν, α—] Neutrum plurale, &c.

30. εοικας—] *videris*—v. εικω.

31. δειξον·] v. δεικνυμι.

31. 1. διαγνοιην—] v. διαγινωσκω.

2. Τουτι.—] Att. pro τουτο.

3. νηες—] Nom. plur. Ion. à ναυς, quod vide.

4. επληρωθησαν—] v. πληροω.

5. επεσον—] v. πιπτω.

6. γεγονασιν;] perf. med. à γιγνομαι, quod vide.

7. ζωσαν—] pro ζαουσαν, à ζαω, quod vide.

8. εφης γαρ αν και συ—] *Etenim tutè diceres.* v. αν.

9. Τοιηδ'—] Versus Homericus. Vide Iliad. γ, 156, ubi exhibentur seniores etiam Trojanorum principes admirantes pulchritudinem tam exquisitæ mulieris, hisce verbis,—

Ου νεμεσις Τρωας και ἐϋκνημιδας Αχαιους
Τοιηδ' αμφι—κ. τ. λ.

Non est indignè ferendum, Trojanos et bene-ocreatos Achivos
Tali de muliere longum tempus dolores pati.

Ad quem locum ita Quinctilianus—" Non putant indignum " Trojani principes Graios Trojanosque propter Helenæ spe-

"ciem tot mala, tanto temporis spatio, sustinere: quænam 31.
"igitur illa forma credenda est?" Inst. Orat. VIII. c. 4.

10. *αποβεβληκοτα*—] v. *αποβαλλω*.

11. *δοξει*.] neutrum plurale &c. v. *δοκεω*.

12. *ει μη συνιεσαν*—] *πονουντες*, *quod non intelligerent*—vel —*non intellexisse se laborare*—"*ει μη* nonnunquam ponitur pro *ὁτι*, "*quod non*." Zeunius apud *Vigerum*. [p. 494.] Participium sæpè ponitur post verbum—*συνιεσαν πονουντες*, *intelligebant se laborare*: *παυομαι λεγων*, *desino loqui*: &c.

13. *συμφιλοσοφειν σοι*] i. e. *φιλοσοφειν συν σοι*, *philosophari tecum*.

14. *επιλεξαμενος*—] Angl. *having chosen for thyself*—v. *επιλεγω*.

15. *μετελευσομαι*—] v. *μετερχομαι*.

16. *Αποδος*] v. *αποδιδωμι*.

17. *ἡδιον*,] supple *η σιγαν*, *quam tacere*. v. *ἡδυς*.

18. *ανθ' ὡν σε διεπορθμευσαμην*.] i. e. *τα πορθμια ανθ' ὡν*—Angl. *the fare for which I ferried thee over*. [Vide supra ad p. 4. n. 5.] v. *διαπορθμευω*.

1. *ουκ αν λαβοις παρα του μη εχοντος*.] Angl. *thou wouldst not take from one who has nothing*, *ὁ εχων*, *he who has*. Gen. *του εχοντος*. v. *λαμβανω*. 32.

2. *τις*,] supple *εστι*.

3. *εχω*.] *οβολον* scil.

4. *νη τον Πλουτωνα*,] scil. per Plutonem jurare condecuit personam Charontis.

5. *αποδῳς*.] aor. 2. subj. verbi *αποδιδωμι*, quod vide.

6. *Καγω τῳ ξυλῳ*—] Constructio est: *καγω πataξας τῳ ξυλῳ διαλυσω το κρανιον σου*.

7. *πεπλευκως*—] v. *πλεω*.

8. *αποδοτω*,] v. *αποδιδωμι*.

9. *Νη Δια ονaιμην*,—] Angl. *By Jupiter I should be a great gainer*—*οναιμην*, præs. opt. med. verbi *ονημι*, quod vide, vel pro *ονησαιμην*, aor. 1. opt. med. verbi *ονεω*.

10. *ει μελλω γε και ὑπερεκτινειν των νεκρων*.] i. e. *ει γε μελλω εκτινειν και ὑπερ των νεκρων*.

32. 11. ουκ αποστησομαι σου.] i. e. ου στησομαι απο σου. Angl. *I won't set myself away from thee—I won't quit thee.* v. αφιστημι.

12. ὁ γε μη εχω,] i. e. το πραγμα ὁ, &c.

13. ηδεις—] ηδειν—εις—ει, Att. et per sync. pro ειδηκειν, &c. *noveram.* v. ειδεω.

14. δεον;] supple η.

15. εχρην—] *oportebat—?* v. χρη.

16. αποθανειν;] v. αποθνησκω.

17. πεπλευκεναι;] v. πλεω· αυχησεις πεπλευκεναι, *gloriaberis te navigâsse.* Quum infinitivus post verbum refertur ad personam verbi, Græcum idioma accusativum ante verbum non postulat. [Vide supra ad p. 13. n. 16.] Tum autem accusativum postulat cum relatio exprimitur quæ non est ad personam verbi. Sic, αυχησεις εκεινον πεπλευκεναι, *gloriaberis illum navigâsse*, &c.

18. ηντλησα,] v. αντλεω.

19. της κωπης επελαβομην,] i. e. λαβομην επι της κωπης.

20. ταυτα—] supple τα πραγματα εστι. Vide supra ad p. 4. n. 16.

21. Θεμις—] supple εστι. v. Θεμις.

22. προσλαβω.] v. προσλαμβανω.

23. Δειξον—] v. δεικνυμι.

24. Θερμους,] *Gonsal. de Salas* observavit [ad *Petron.* "cap. "14.] lupinos olim vilissimum fuisse pauperum cibarium, "Cynicorum verò adeo creberrimum, ut vix unquam à Cynici "perâ abesse lupinos contingeret."

25. Ἑκατης το δειπνον.] *Hecate* diva erat triformis, *Diana* in terras, *Luna* apud superos, et *Proserpina* apud inferos. De cœnis quas olim illi offerebant, vide *Potteri* Archæol. B. 2. Chap. 20.

26. ηγαγες;] reduplic. pro ηγες. v. αγω.

27. των επιβατων—] Hîc consultò usurpâsse videtur Lucianus tam multa vocabula in ων desinentia, ut magis essent ridicula quæ hic profert de Menippo "portitor ille Charon." Quo modo et Terentius—*Tædet quotidianarum harum formarum.* Eun. Act. II. Scen. 3.

1. διεπορθμευσας;] v. διαπορθμευω. 33.

2. κουδενος—] pro και ουδενος—

3. αν σε λαβω ποτε.—] Angl. *if ever I catch thee*—αν pro εαν, si,—δις δε ουκ αν λαβοις,—*but it shall not be in thy power to catch me a second time.* Posterior αν particula est potentialis, quam vide.

4. Ου φερομεν,—] Angl. *It is not in our power to suffer*—

5. τουτονι—] Att. pro τουτον.

6. παροικουντα.] i. e. οικουντα παρ' ἡμας. v. παροικεω.

7. των ανω.] i. e. των εκεινων πραγματων οντων ανω.

8. Μιδας—] Midas rex stolidissimus, qui ut omnia quæ tangeret aurum fierent oravit, nec stultitiam suam intellexit donec, impetrato suo desiderio, cibus etiam aurum factus est; quo incommodo ut liberaretur, in Pactolo se lavare jussus est, unde isti fluvio arena aurea existeret. Eidem, cum in certamine musico inter Pana et Apollinem, victoriam ab Apolline, cæteris dissentientibus, abjudicâsset, deus iratus par asini aurium capiti affixit.

9. ουτοσι,—] Att. pro ουτος.

10. Σαρδαναπαλος—] Sardanapalus fuit ultimus Assyriorum rex, homo longè omnium mollissimus. De eo vide Justini Hist. Lib. I. et Juvenal. Sat. X. sub finem.

11. εγω δε,—] Crœsus rex Lydiæ, qui adeo erat dives, ut *Crœsi Divitiæ* in proverbium abierint. De colloquio ejus cum Solone, vide Coll. Græc. Maj. propè initium.

12. Τι—] i. e. δια τι. Vide supra ad p. 29. n. 4.

13. ουκ απεχρησε—] *non satis fuit.* v. αποχραω.

14. βιωναι—] v. βιωμι.

15. μεμνηνται,—] *recordantur*—nam tempus est quod ritè vocatur *præsens perfectum.* v. μναομαι.

1. περιεχονται των ανω.] i. e. εχονται περι των πραγματων οντων ανω. Angl. ad verbum, *they hold themselves about the things above.* i. e. *they eagerly employ their thoughts about the things in the regions above.* 34.

34. 2. χαιρω—ανιων—] Angl. *I delight in vexing*—Vide supra ad p. 31. n. 12.

3. λυπουνται γαρ—στερουμενοι.—] Angl. they are *distressed in being bereaved*—[Vide supra ad p. 31. n. 12.] v. λυπεω, et στερεω.

4. ὡς ουδε παυσομενου μου·] Notandus est elegans iste usus particulæ ὡς cum participio; quod enim Latini exprimunt per præteritum vel futurum infinitivi præcedente accusativo, Græci efferunt per participium aoristi aut futuri præcedente ὡς cum genitivo absolutè sumpto. Vigerus. ουτω γινωσκετε ὡς ουδε παυσομενου μου· *sic scitote me nunquam desiturum.*

5. ιητε—] v. ειμι, *eo.*

6. Ταυτα ουχ ὕβρις;] supple εστι. "Attica loquendi formu-"la gravem indignationem continens.—Terentius expressit: "*quid est, si hoc non contumelia est?* [Andr. A. I. Sc. 5.] "*Nam isthæc quidem contumelia est:*" [Heautont. A. III. Sc. 3.] Hemsterhuis.

7. εντρυφωντες,] v. εντρυφαω.

8. αφηρημενοι.] Angl. *bereaved.* v. αφαιρεω.

9. Πολλων γε—και μεγαλων κτηματων] supple εγω αφῃρημαι· et sic in cæteris.

10. το ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ—] illud nosce teipsum: dictum scilicet seu *Thaletis* Milesii, sive *Chilonis* Lacedæmonii, unius, è septem Sapientibus, quod, uti cecinit Juvenalis—*è cælo descendit.* Sat. XI. 27.

11. επασομαι ὑμιν·] Angl. *will make it my song to you.* v. επαδω.

12. πρεποι γαρ αν—επαδομενον] *deceret enim adcantari*—Vide supra ad p. 34. n. 2.

13. εγω μεν γαρ,—] Constructio est: γαρ οισθα μεν ὁτι εγω παρασιτος ων Δεινιου, εμφαγων πλειον του ἱκανου, απεπνιγην. Angl. *for indeed you know that I, being a parasite of Dinias, and having gormandized more than enough, was choked.* πλειον του ἱκανου—Comparativus gradus habet post se genitivum. v. αποπνιγω· οισθα est per sync. pro οιδασθα, quod est Æolicè pro οιδας, 2. s. perf. ind. med. verbi ειδεω, *scio,* quod vide.

1. το δ' εμον—] supple πραγμα, vel παθος, Angl. *my affair—my death—* 35.

2. οισθα γαρ και συ που Πτοιοδωρον τον γεροντα·] Particula γαρ, *nam*, ut in hac sententia, sæpè refertur non ad id quod proximè præcedit, sed ad id quod reticetur; sic—"Nihil opus "est ut te longo sermone morer"—ΓΑΡ και συ που οισθα—Nam *et tu forsan nôsti Ptœodorum illum senem.* [Vide virum acutissimum *Sam. Clarke*, ad Hom. Iliad. passim.] De που enclitico ita disserit *Zeunius* apud *Vigerum*—"Που encliti-"cum, h. e. quod non circumflectitur, nunquam planè otios-"um est putandum; sed significat 1. locum vagum, nec de-"finitum:—2. ex significatione loci vagi et incerti nascitur "usus στοχαστικος, ut omnino dicatur de *re non satis certa ac* "*definita*, nempè *fortassis*, et serviat modestiæ et cautioni "dicentis." *Viger. Idiotism. Gr.* Edit. 1777, p. 433.

3. Τον ατεκνον, τον πλουσιον,] scil. Ptæodorum.

4. ᾧ σε τα πολλα ηδειν συνοντα;] ᾧ regitur à συν in comp. τα πολλα, *plerumque*. Neutrum genus adjectivorum tum in sing. tum in plur. num. et cum artic. et sine artic. sæpissimè usurpatur adverbialiter; ηδειν, Att. et per sync. pro ειδηκειν. Vide supra ad p. 32. n. 13.

5. ὑπισχνουμενος επ' εμοι τεθνηξεσθαι.] Angl. *promising* to myself *that he would die in my favour*; επ' εμοι *penes me*; *depending upon me* for his heir; sic enim επι sæpè sign. quando regit dat. v. ὑπισχνεομαι, et τεθνηκω.

6. το πραγμα ες μηκιστον επεγινετο,] supple χρονον. v. μακρος, et επιγινομαι.

7. ὑπερ τον Τιθωνον ὁ γερων εζη.] Angl. *and the old man was living beyond* the age of *Tithonus*. Tithonus autem filius erat Laomedontis regis, pulcherrimus sui ævi, et dilectus ab Aurora; à qua, quum ei copiam fecisset ut quodcunque sibi placuerit peteret, eum petiisse ferunt immortalitatem, sed oblitum esse simul petere perpetuam juventutem; senem autem factum in *cicadam* ab amicâ suâ, seipso rogante, mutatum esse.

8. εξευρον.] v. εξευρισκω.

35. 9. ανεπειστα—] v. αναπειθω.

10. επειδαν ταχιστα—] *simulatque*—επειδαν construitur cum subjunct.

11. πινει δ' επιεικως.] hîc ironicè dictum, Angl. *he drinks moderately, pretty freely.*

12. ζωροτερον] Angl. *of a more potent or efficacious sort.* v. ζωρος.

13. επωμοσαμην αφησειν—] *juravi me manumissurum*—v. επομνυμι, et αφιημι. Vide supra ad p. 32. n. 17.

14. την μεν—την δε—] Angl. *the one—the other*—Vide supra ad p. 6. n. 1.

15. σφαλεις] v. σφαλλω.

16. μαλα εκταδην εκειμην—] Angl. *lay extended at my full length*—v. κειμαι.

17. τι τουτο;] supple εστι, *quid hoc est?*

18. Αστεια γαρ—πεπονθας.] γαρ refertur ad id quod reticetur—"Nequeo quin rideam" *passus es* ENIM *lepida.* [Vide supra ad p. 35. n. 2.] v. πασχω.

19. τι προς ταυτα;] supple εποιησε—

20. ὑπεταραχθη προς το αιφνιδιον.] supple παθος—Angl. *he was somewhat alarmed at the sudden catastrophe.* [Vide supra ad p. 4. n. 26.] v. ὑποταρασσω.

21. συνεις—] v. συνιημι.

36. 1. εγελα και αυτος οἱα γε ὁ οινοχοος ειργασται.] οἱα, i.e. δια τοιαυτα πραγματα οἱα—Angl. *he himself laughed on account of what the cupbearer had done:—the trick the cupbearer had played.* v. γελαω, et εργαζομαι.

2. Πλην αλλ' ουδε σε την επιτομον εχρην τραπεσθαι.] την επιτομον, supple ὁδον. *Veruntamen neque te oportebat ad istam compendiariam viam te convertere.* v. τρεπω.

3. ἡκε γαρ αν σοι—] supple ὁ κληρος· *venisset enim tibi hæreditas.*

4. δια της λεωφορου—] supple ὁδου Angl. *by the high road—in common course.* v. ασφαλης, et λεωφορος.

5. μη ὑπεριδητε—] v. ὑπερειδω.

6. ἢ τις ἂν τυγχανεις;] Angl. *or who mayest thou happen* 36.
to be? Nam τυγχανω cum participio conjunctum quandam *fortuiti* significationem involvit. Sic, τυγχανω ων, *I happen to be:* ετυγχανομεν περιπατουντες, *we were by chance walking,* [Ceb. Tab. ad. init.] v. τυγχανω.

7. ὁ Ἰφικλου,—] i. e. ὁ υἱος Ἰφικλου Φυλακιος. A Phylace, urbe Phthiotidis non procul à Thebis, quæ tamen inter fines Thessaliæ; unde nonnunquam apud hunc auctorem *Thessalus* vocatur Protesilaus. Leedes.

8. των επ' Ιλιον] supple ελθοντων—*eorum qui ad Ilium venerunt*.

9. αφεθεις προς ολιγον,—] supple χρονον—*dimissus ad breve tempus*. v. αφιημι.

10. αναβιωναι—] v. αναβιοω.

11. τυχη] aor. 2. subj. act. verbi τυγχανω, quod vide.

12. ου του ζην—ερω εγωγε,] *non amore vivendi ego teneor,*—Quanquam ερασω, *amo*, paulò supra habet post se substantivum cognatum in casu accusativo, Τουτον τον ερωτα—νεκροι ερωσι· *hunc amorem mortui amant*, (quæ structura non infrequens est tum apud Græcos tum apud Latinos scriptores, ut *errare errorem*, et similia) idem tamen verbum εραω, utpote verbum affectûs, hic rectè construitur cum genitivo: nam του ζην est à nominativo το ζην· et infinitivus modus cum articulo sæpissimè apud Græcos supplet vicem nominis vel Latinorum gerundii. Nisi mavis: ου [ἑνεκα] του ζην—ερω εγωγε [τουτον τον ερωτα, ἑνεκα] δε της γυναικος,—Cæterùm ζην est contractè pro ζαειν, à ζαω, *vivo*; et ερω, *pro* εραω, *amo*. Vide infra ad p. 37. n. 1.

13. ωχομην αποπλεων.] Verbum οιχομαι, *abeo, proficiscor,* &c. sæpè invenitur hoc modo cum participio conjunctum; nec abundat, ut quidam putant, [adeo ut ωχομην αποπλεων, *abibam navigans*, idem sit ac επεπλεον, vela dabam; et ωχομην απιων, abibam discedens, idem sit ac απηειν, *discedebam*, &c.] sed οιχομαι, cum participiis hoc modo conjunctum, quandam celeritatis vim involvit. Significat igitur ωχομην αποπλεων, *ex-*

6

36. *templo vela dabam*, vel, ut rectè Hemsterhusius et Gesnerus, *conscensâ navi me proripui.*

14. *καν προς ολιγον οφθεις αυτῃ*—] i. e. *οφθεις αυτῃ και εαν ῃ προς ολιγον χρονον*, Angl. *after being seen by her, even if it were for a short time.* Ubi notandum verbum *οπτομαι*, *video*, quanquam sit deponens, passivè tamen usurpari in aor. 1. part. et *οφθεις αυτῃ*, *visus illi*, elegantius esse, et Græcè, et Latinè, quam *οφθεις ὑπ' αυτης*, *visus ab illâ.*

15. *και μαλα, ω δεσποτα·*—] Angl. *yes, my Liege, and that copiously: το δε πραγμα ὑπερογκον ην· but my disaster was beyond its power:* quomodo et loquitur Cicero—*gravior erat, quam ut hausta Lethes aqua potuerit extingui.* [Off. III. 35.] "*Ὑπερογκα* sane dicuntur à Græcis propriè, quæ molem magnitudinis enormem habent, atque immoderata sunt." HEMSTERHUIS.

37. 1. *ηρασθης*—] *amore captus fuisti*—De verbo *ερω*, *amo*, hoc observatu dignum, id, in voce passivâ, non significare *amor*, sed *amore capior.* Vide supra ad p. 36. n. 12.

2. *οισθα*—] pro *οιδασθα*, et hoc Æolicè pro *οιδας*, *nosti:* [v. *ειδεω*·] *οιον* [*πραγμα*] *το εραν εστι·* *quale* [negotium] *sit amare.* Vide supra ad p. 36. n. 12.

3. *οιμαι πεισειν κακεινην*—] *puto me persuasurum ipsi quoque.*—[Vide supra ad p. 32. n. 17.] "Uxori ejus nomen erat "Laodamia, quam ferunt desiderium mariti non ferentem sibi "necem conscivisse." DU SOUL.

4. *ληψῃ μετ' ολιγον.*—] supple *χρονον.* v. *λαμβανω.*

5. *ουδε εγινετο*—] *ουδε ταυτα εγινετο*—"Neutrum plurale," &c.

6. *δι' αυτην ταυτην τ. α.*] Angl. *for this very reason*—

7. *ὁμογενη μου Αλκηστιν*—] Angl. *my relation Alcestis*—Utraque scilicet ab Æolo originem traxit. De Alcestide vide p. 27. hujus libelli. Fabula Orphei et Eurydices satis nota etiam tironibus.

8. *φανηναι;*] *apparere.* Aor. 2. inf. pass. in med. sensu, ut sæpè fit, præsertim in hoc verbo. v. *φαινω.*

9. *προσοψεται*—] f. 1. à *προσοπτομαι*, *adspicio.* Meminerint

tirones οπτομαι, in fut. 1. ita flecti, οψομαι, οψει, οψεται, ita 37.
quoque in præs. βουλομαι, *volo*, βουλει, βουλεται, et οιομαι, *puto*, οιει. οιεται.

10. διαγνωναι—] v. διαγινωσκω.

11. φοβησεται—] *timebit*—φοβεω, *terreo;* in voc. med. *timeo.*

12. φευξεται σε·] *fugiet te ;* f. 1. m. Hoc verbum et similia, quanquam interdum construuntur cum accusativo, sunt revera verba intransitiva; unde in quibusdam temporibus vox act. vel med. ex æquo usurpari possit.

13. εση—ανεληλυθως—] Angl. *shalt thou have ascended*— [Vide supra ad p. 32. n. 7.] v. ανερχομαι.

14. ιασαι.] aor. 1. imperat. verbi ιαομαι, quod vide.

15. καθικομενον εν τη ῥαβδῳ—] Angl. *having touched him with his wand*—εν interdum hoc modo constructa invenitur cum dat. instrumenti. [Vide supra ad p. 3. n. 9.] v. καθικνεομαι.

16. απεργασασθαι—] v. απεργαζομαι.

17. μεμνησο—λαβων—] Angl. *remember that thou hast got*— Vide supra ad p. 34. n. 2.

1. Τι κλαεις,—] i. e. δια τι κλαεις—v. κλαιω. 38.

2. επι τῃ λιμνῃ ἱστως;—] Angl. *standing close upon the lake?* [Vide Hom: Odyss. λ. 582.] Homerus tamen Tantalum posuit *in* lacu; ἑστως—ωσα—ως, pro ἑσταως—αυια—αος· perf. part. med. verbi σταω, pro quo in usu est ἱστημι, *sisto, statuo*; ἑστως, *quum teipsum constituisses*, i. e. *stans.* Alii volunt ἑστως esse ἑστακως, per Sync. ἑσταως, et per Crasin ἑστως. Vide Gram.

3. απολωλα—] *perii.* v. απολλυμι.

4. η και νη Δι' αρυσαμενος κοιλῃ τῃ χειρι ;] Angl. *or having drawn some for thyself in the hallow of thy hand, by Jupiter!* v. αρυω.

5. Ουδεν οφελος,] supple εστι, *nihil prodest.*

6. αισθηται—] v. αισθανομαι.

7. προσενεγκω—] v. προσφερω.

8. ου φθανω βρεξας ακρον το χειλος,—] φθανω, *praevenio*, sæpissimè construitur cum participio, et retinet significationem suam *occupandi* et *antevertendi.* "Est ubi *priusquam* redden-

8. dum; ità Tantalus apud Lucianum—πριν φθανω βρεξας ακρον το χειλος, και δια των δακτυλων διαρρυεν ουκ οιδ' όπως αυθις απολειπει ξηραν την χειρα μου, *priusquam summum labellum irrigo, per digitos dilapsa* [aqua] *nescio quomodo rursus aridam meam manum relinquat.*" Hoogeveen apud *Vigerum.* [Cap. 5. sect. 14. reg. 4. Ubi ostenditur φθανω, præcedente a et sequente και, ut hic, posse etiam reddi *ut primum—continuo*] διαρρυεν, aor. 2. part. pass. verbi διαρρεω, quod idem ac διαρρεω, *diffluo, dilabor.* Vide Xenoph. Anab. p. 362. Edit. Hutch. 4to.

9. τι γαρ και δεη τε πιειν;] Istud γαρ refertur ad id quod reticetur: scilicet ληρεις, *insanis;* vel aliquid tale. [Vide supra ad p. 35. n. 18.] Insanis—*quare enim etiam indiges potu?* τι, i. e. δια τι;

10. πεινην, και διψην—] contractè pro πεινααιν, και διψαειν. Ubi notandum verba quædam, in hujusmodi contractione, pro α assumere η. Sic ζην, *vivere,* χρησθαι, *uti;* et siquid aliud.

11. διψωης.] Pro διψαοιμι—ωμι, διψαοις—ως, διψαοι—ω &c. dicunt Attici διψωην, διψωης, διψωη, &c.

12. Τουτ' αυτο—] supple πραγμα—Angl. *this very circumstance—ἡ κολασις εστι—is my punishment—*το [πραγμα] *the* circumstance, *viz.* την ψυχην μου διψην—*that my soul should thirst*—&c.

13. φης τῳ διψει κολαζεσθαι.] *dicis* te *siti puniri.* Vide supra ad p. 20. n. 4.

14. εσται;] per Sync. pro εσεται, ab ειμι, *sum.*

15. η δεδιας—] Angl. *art thou afraid?* v. δειδω.

16. η θανατον—] supple αγοντα.

17. το επιθυμειν πιειν,—] Angl. *my desiring to drink—μηδεν δεομενον, when I have no occasion.* Ante επιθυμειν subauditur εμε, ad quod δεομενον refertur.

39. 1. ὡς αληθως—] "Præmittitur ὡς quibusdam adverbiis positivi gradus, quorum tamen ad significationem nihil addit." Ita *Vigerus.* [Cap. VIII. sect. 10.] Aliter tamen sentiunt *Hoogeveen* et *Zeunius.* "Non sine sensu," inquit *Zeunius* [ad locum jam citatum] "existimandum est ὡς addi adver-

"biis, sed esse ellipsin intelligendam, non malè conjicit 39.
"Hoogevenus. V. c. Plat. Apol. p. 41. initio: Ἑυρησει τους ὡς
"αληθως δικαστας, supplet orationem ita: ουτως δικαστας οντας,
"ὡς αληθως ονομαζοι αν τις vel ὡς τις αν ονομαζων, αληθως ονομα-
"ζοι." Ubi vide plura.

2. ὁςις τ' αναντιον—πεπονθας,—] Angl. *who art in a situation the reverse of those*, &c. πεπονθας, temporis est quod ritè nuncupant præs. perf. v. πασχω.

3. γενοιτο μοι μονον.] Angl. *could I but get it.*

4. Θαῤῥει,—] nihil aliud quam αμελει, *ne solicitus sis*, &c. Hemsterhuis. v. Θαῤῥεω.

5. πιεται—] In. f. 1. m. pro πιουμαι, πιῃ, πιειται, dicimus πιομαι, πιῃ, πιεται. v. πινω.

6. καιτοι ὀ παντες——ὀκ ὑπομενοντος.] Angl. *even though they be not all condemned to be thirsty like thee, while the water constantly avoids them;* εκ καταδικης, ad verbum, *ex condemnatione.*

7. Τι αγχεις,——την Ἑλενην προσπεσων;] i. e. Δια τι, &c. Angl. *Why art thou strangling Helen, after having made an attack upon her?—Why hast thou attacked Helen, as if thou wert going to strangle her?* v. προσπιπτω.

8. ἡμιτελη μεν τον δομον—] Vide Hom. Iliad. β. 701.

9. Αιτιω—] 2. s. præs. imperat. contractè pro αιτιαε, verbi αιτιαομαι, quod vide.

10. αιτιατεον.] supple εστι μοι, *culpandum est mihi.*

11. Ουκ εμε,—] i. e. ουκ αιτιατεον εστι σοι εμε, *non est culpandum tibi, m*[illegible]

12. ῳχετο [illegible]πασας·] Vide supra ad p. 36. n. 13.

13. Αμεινον—] supple εστι.

1. Δυσπαρι,—] Vide Hom. Iliad. γ. 39. et quæ vir acutissimus *Sam. Clarke* ibi annotavit. 40.

2. απο των χειρων.] supple μου. Vide supra ad p. 3. n. 9.

3. Αδικα ποιων,] i. e. ει ουκ αφησεις ποτ' εμε απο των χειρων εσῃ ποιων αδικα. *Si nunquam dimittes me è manibus tuis, injusta feceris.*

4. και ταυτα, ὁμοτεχνον οντα σοι·]—και ταυτα solum, in media

40. periodo, sequente participio, vertitur Latinè *licet*, *quamvis*, item *præsertim*.—Sic,—apud Plat. in Gorg. pag. 508. Συ δε μοι δοκεις ȣ προσεχειν τον νȣν τȣτοις, ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ σοφος ων. *Tu vero mihi videris minus ad hæc advertere animum*, (verbatim) *et hæc sapiens*. Subauditur verbum ποιεις, ut sit integrum; *Et hoc tu facis qui es sapiens*. HOOGEVEEN, apud *Vigerum*, [Cap. IV. reg. 16.] και ταυτα, ὁμοτεχνον οντα σοι· hæc ita suppleri postulant; και ποιεις ταυτα εκεινον οντα ὁμοτεχνον συν σοι. [Ubi notandum verbum ποιειν habere post se duplicem accusat.] *et hæc facis in eum qui ejusdem est artis tecum*. Vel elliptice etiam Latinè, *idque in eum qui est ejusdem artis*. Et Angl. *and that too to one who is of the same trade with* thyself.

5. και τῳ αυτῳ Θεῳ κατεσχημαι·] Angl. *and I am bound to the same god*. v. κατεχω.

6. οισθα δε ὡς αχȣστιον τι εςι,—] Alludere videtur hîc Lucianus ad colloquium de amore inter Cyrum et Araspem, apud Xenophontem in Cyropædia. Vide Historiam Pantheæ in Coll. Græc. Maj. p. 65.

7. φησει γαρ αυτος—τȣ εραν—γεγενησθαι·αιτιος·] Hunc Græcismum Latini reddunt plerumque per accusativum ante et post infinitivum—*dicet enim seipsum causam extitisse amandi*—Vide supra ad p. 20. n. 4.

8. εκλαθομενος—] *oblitus*. v. εκλανθανω.

9. προεπηδησας των αλλων,] i. e. επηδησας προ των αλλων, *ante alios exsiluisti* v. προπηδαω.

10. δοξης ερασθεις—] *amore gloriæ captus*. Vide supra ad p. 37. n. 1.

11. και το—οὑτως επικεκλωσθαι] Angl. *and its being so ordained by fate*. v. επικλωθω.

12. Τι τȣτο,] supple εςι·—και συ τεθνηκας; Angl. *art thou also dead?* v. θνησκω.

41. 1. εψευδετο.] *mentiebatur*. v. ψευδω.

2. ησθα;] Æolice pro ης.

3. Αμμωνος ων.] supple ὁ υἱος.

4. ὁμοια] supple ψευδη· *similia mendacia*.

5. τεχθηναι] *prognatum fuisse.* v. τικτω. 41.

6. εξηπατησθαι οιομενον—] *deceptum esse quum putaret.* [Vide supra ad p. 34. n. 3.] v. εξαπαταω.

7. ου γαρ εφθασα επισκηψαι τι—] *nihil enim ante* mortem *mandare potui*—[Vide supra ad p. 38. n. 8.] v. φθανω, et επισκηπτω.

8. πλην αλλα τι γελας,—] Πλην αλλα ferè significat *tamen, veruntamen,* ut etiam πλην και.—Quo modo interdum repellentis est, ac refellentis: interdum approbantis et concedentis. Vigerus. Cap. VIII. sect. 1.

9. Τι γαρ αλλο η ανεμνησθην,—] Non concinnus est in responsione Diogenis sensus, nisi legas, Τι γαρ αλλο, η ὁτι ανεμνησθην. &c. Ὁτι videtur excidisse; idque consideravit Interpres. *At quid rides, Diogenes?* Diog. *Quid autem aliud rideam, quam quia in mentem venit eorum, quæ Græci fecerunt,* &c. Jensius. Istud autem γαρ refertur ad id quod reticetur—*δια τι ερωτας; γαρ δια τι αλλο—Quare interrogas?* Nam *ob quid aliud rideo quam?* &c. v. αναμιναομαι.

10. οια εποιει ἡ Ἑλλας,] i. e. τοιαυτα οια εποιουν οἱ Ἑλληνες, *quæ fecerunt Græci.* Nam *Græcia* hîc ponitur pro *Græci.*

11. παρειληφοτα—] v. παραλαμβανω.

12. και νεως οικοδομουμενοι,] Angl. *and building themselves temples for thee,*—νεως, Att. pro ναους. v. νεως.

13. ην ποτε αγαγῃ σχολην απο των θορυβων των εν ποσιν] *siquando otium agat à turbis quæ nunc instant,*—ad verbum—*quæ sunt in pedibus.*

1. εν ᾁδου—] i. e. εν τῳ δομῳ ᾁδου, *apud inferos.* 42.

2. ες τον εισω τȣ στομιȣ παρελθοντων·] In verbis ες τον εισω τȣ ϛομιȣ posset quidem intelligi τοπον· at non dubito quin Lucianus scripserit ες το εισω τȣ ϛομιȣ.—In editionis quoque Florentinæ exemplari, in pergamenum impresso, video doctam manum in voculâ τον extrivisse literam ν, Jensius.

3. ὁσην ευδαιμονιαν ὑπερ γης απολιπων, αφιξαι.] Angl. *after having left so much felicity upon earth, thou art come* hither —v. αφικνεομαι.

42. 4. Τα μεγαλα θηρια.] Τους ελεφαντας λεγει.

5. και το επισημον ειναι ελαυνοντα,—] Angl. *and the being conspicuous riding on a chariot,*—[ελαυνω, *agito*, sæpè dicitur de eo qui navi, equo, vel curru vehitur;] διαδεδεμενον ταινια λευκῃ [κατα] την κεφαλην, *having thy head bound with a white fillet*, [κατα] πορφυριδα εμπεπορπημενον, *having thy purple garmen fastened with buckles:* v. διαδεω, et εμπορπαω.

6. τα παρα της τυχης;] supple χρηματα· Angl. *the goods of fortune:*

7. εμε μονον εασον τα Αριστοτελους ειδεναι, όσα μεν ητησε παρ' εμου —] τα Αριστοτελους, i. e κατα τα πραγματα Αριστοτελους, et ordo est—κατα τα πραγματα Αριστοτελους εασον εμε μονον ειδεναι [τοσαυτα] όσα ητησε παρ' εμου· Angl. *with respect to what concerns Aristotle, permit me alone to know what things he demanded from me—the exorbitance of his demands.*

8. οία δε επεστελλεν.] i. e. τοιαυτα οία, &c. Angl. *and such letters as he sent.*

9. ὡς δε κατεχρητο—] Ordo est: ὡς δε κατεχρητο τη φιλοτιμια μου περι παιδειαν, θωπευων, &c. *quam abusus est meo doctrinarum ambitioso studio, adulans*, &c. v. καταχραομαι.

10. ὡς και τουτο μερος ον ταγαθου,] *tanquam ac si hæc esset pars summi boni*,—ταγαθου, pro του αγαθου.

43. 1. ὡς μη αισχυνοιτο και αυτος λαμβανων;] Angl. *that he himself might not be ashamed when receiving.* Verbum apud Græcos sæpè hoc modo construitur cum participio. [Vide supra ad p. 34. n. 3.] v. αισχυνω.

2. πλην αλλα] Vide supra ad p. 41. n. 8.

3. απολελαυκα—] v. απολαυω.

4. το λυπεισθαι—] Angl. *the being vexed*—v. λυπεω.

5. κατηριθμησω—] Angl. *thou didst enumerate.* v. καταριθμεω.

6. οισθα ὁ δρασεις;] Angl. *knowest thou what thou shalt do?*

7. ὑποθησομαι,] *suggeram:* v. ὑποτιθημι.

8. συ δε, καν το ληθης ὑδωρ χανδον επισπασαμενος πιε,] Angl. *do thou at least however draw and drink the water of Lethe in large gulps.*

9. παυσῃ—ανιωμενος;] *desines dolore affici.* [Vide supra ad p. 34. n. 3.] v. ανιαω. 43.

10. και γαρ και Κλειτον εκεινον ὁρω,] Abi—*etenim et Clitum illum video,*—

11. ὡν εδρασας αυτους.] i. e. αντι των κακων ὡν εδρασας αυτους, Angl. *for the injuries which thou didst them:* δραω, *facio,* habet duplicem accusativum; sed ὡν relativum hic in genitivo ponitur, ut concordet cum antecedente subaudito. Nam "Relativum apud Græcos sæpè concordat cum antecedente non solum in genere et numero, verum etiam in casu."

12. ὡστε την ἑτεραν συ ταυτην βαδιζε·] i. e. δια την ἑτεραν ταυτην ὁδον.

13. Λογισωμεθα,] Angl. *Let us reckon together—Let us settle accounts*—v. λογιζομαι.

14. αμεινον γαρ ὁρισαι περι αυτων—] Angl. *for it is better to come to a determination about them*—και απραγμονεστερον, *and attended with less trouble.* v. ὁριζω, et απραγμων.

15. εντειλαμενῳ—] supple σοι· *tibi mandanti.* v. εντελλω.

16. πεντε δραχμων.] supple αντι· Angl. *for five drachmas.*

17. πολλου λεγεις,] supple αντι· *magno dicis.* Et sic in cæteris ejusmodi subauditur αντι.

18. Τιθει—] Angl. *set down.* Contracte pro τιθεε, præs. imp. à τιθεω, pro quo τιθημι.

1. ὑπερ του ἱστιου,] Angl. *to mend the sail.* 44.

2. ὡς επιπλασαι—τα ανεῳγοτα,] Angl. *to stop up the chincks.* v. πλασσω, et ανοιγω, ὡς præfigitur infinit. more Attico.

3. δυο δραχμων ἁπαντα.] Angl. *in all two drachmas.*

4. αξια ταυτα ωνησω.] Angl. *thou hast bought these cheap enough.* v. ωνεομαι.

5. διελαθεν—] Angl. *has escaped me.* v. διαλανθανω.

6. αποδωσειν φῃς;] Vide supra ad p. 32. n. 17.

7. ενεσται ποτε—] Angl. *then one shall be able*—[ενεσται contract. pro ενεσεται, ab ενειμι.] αποκερδαναι εν τῳ πληθει, *to gain* something *in the crowd*—παραλογιζομενον τα πορθμια, *by over-*

50. 16. *αραμενος σε,*] *quum te pro meipso sustulero,*—vide supra ad p. 7. n. 20.

17. ὡστε μηδε τον Παιωνα ιασασθαι σε,—] *adeo ut ne ipse quidem Pœan tibi mederi potuerit;* ὡστε construitur cum infinitivo, præcedente accusativo: το κρανιον συντριβεντα, supple κατα· *cranium contritus:* vel, *contrito cranio.*

18. αποπεμψομαι ὑμας του συμποσιου·] Gen. hic regitur ab απο in compositione.

19. καιτοι ευγνωμον,] supple εστι.

51. 1. ην εθελησω—] Vide Hom. Iliad. Θ, 17. unde hæc desumpta sunt.

2. ὑμεις δ' ην αποκρεμασθεντες κατασπαν βιαζησθε με,] *si autem vos inde suspensi me violenter detrahere conaremini.* v. αποκρεμαννυμι, et βιαζομαι.

3. και την θαλασσαν συναρτησας—] *mari etiam appenso*—μετεωριω· *in sublime tollam;* f. 1. ind. act. more Attico pro μετεωρισω, verbi μετεωριζω, quod vide.

4. ακηκοας.] Att. pro ηκοας, 2. sing. perf. ind. med. verbi ακουω, *audio.*

5. καθ' ἑν'] *singulatim,* ἑν' pro ἑνα.

6. ουκ αν αρνηθειην.] *non negaverim.* v. αρνεομαι.

7. ὁμου δε των τοσουτων ὑπερφερειν,] *simul autem tot* diis *antecellere.* Verba excellentiam denotantia habent post se genitivum. Nam eandem ferè vim possident quam gradus comparat.

8. ὡς μη καταβαρησειν αυτον.] i. e. ὡς μη ἡμας καταβαρησειν αυτον. Angl. *that we shall not be able to weigh him down:* ὡς et ὡστε cum infinitivo construuntur, præcedente accusativo. Vide supra ad p. 50. n. 17.

9. προσλαβωμεν.] Angl. *we should add.* v. προσλαμβανω.

10. ουκ αν πεισθειην.] Angl. *I would not be persuaded* to believe it. v. πειθω.

11. Ευφημει,] *Bona verba;* Angl. *softly.* v. ευφημεω.

12. της φλυαριας.] supple απο, vel ἑνεκα· Angl. *from*—or —*on account of our prating.* Vide supra ad p. 3. n. 9.

13. Οιει γαρ—] Refertur istud γαρ ad aliquid subauditum—

Nihil opus est ut ita moneas—*putasne* ENIM—&c. οιει, in 2. 51
pers. præs. pro οιῃ, ab οιομαι. Vide supra ad p. 50. n. 3.

14. ουχι δε προς μονον σε,—] Angl. *and not but to thee alone*, —ὃν εχεμυθειν ηπισταμην, *whom I knew capable of keeping a secret*; ηπισταμην, idem Atticè quod επισταμην, imperf. ab επισταμαι. Th. ισημι, *scio*.

15. ὁ γουν μαλιστα—] Ordo est, γουν ουκ αν δυναιμην σιωπησαι προς σε [το πραγμα] ὁ εδοξε μοι ακουοντι μαλιστα γελοιον μεταξυ της απειλης, *non igitur potuerim reticere ad te id quod visum est mihi audienti maximè ridiculum inter minas ejus.*

16. ου προ πολλου,] i. e. plenis notis exaratum, πολλου χρονου ου οντος προ, *haud ita pridem.*

17. ὁ Ποσειδων—] Vide hanc fabulam apud Hom. Iliad α, 396.

1. επαναστασαντες,] supple ἑαυτους. Ad verbum, *quum excitâs-* 52
sent se, i. e. *seditione motâ*. v. επανιστημι.

2. επεβουλευσαν ξυνδησαι—] Ordo est: επεβουλευσαν λαβοντες αυτον ξυνδησαι; Angl. *they formed a plot to lay hold of him and bind him*: ξυνδησαι, Atticè idem quod συνδησαι. v. συνδεω.

3. ὡς παντοιος ην—] Angl. *how he tried every shift*, δεδιως *being terrified*. v. δειδω.

4. και ταυτα τρεις οντας.] Angl. *and that too though there were but three of them*. Vide supra ad p. 40. n. 4.

5. Βριαρεων] Accusat. Att. à nominat. Βριαρεως· *Briareus*. Vide supra ad p. 6. n. 3.

6. καν εδεδετο—] καν pro και αν· Angl. *he would even have been bound*, [συν] αυτῳ κεραυνῳ και βροντῃ, *with his very lightning and thunder*: εδεδετο, 3. s. plusq. ind. pass. à δεω, quod vide.

7. επῃει μοι γελαν—] Angl. *a fit of laughing seized me*—επῃει—3. s. imperf. ind. Att. verbi επειμι.

8. Πρωτευ,] Proteus Deus marinus, Oceani et Tethyos filius. Hunc artium peritum fuisse tradunt *Homerus* Od. iv. et *Virgilius* item iv. Georg. et in varias se formas vertere solitum; ut nunc animal, quandoque arbor aut ignis, aut aqua, aut quid aliud videretur. COGNATUS.

52. 9. εναλιον γε οντα,] Angl. *since thou art a sea god.* Vide supra ad p. 5. n. 21.

10. και δενδρον ετι φορητον] i. e. και ετι φορητον εστι σε γινεσθαι δενδρον. *Et ferri etiam potest te fieri arborem.*

11. αλλαγειης,] *teipsum mutaveris.* Aor. 2. pass. in sensu med. v. αλλαττω.

12. ειρησεται—] Uti vero dantur verba quædam, quæ sub formâ Mediâ significationem merè Activam habeant; ita etiam dantur verba, sub eadem formâ significationem contrariam, id est, merè Passivam habentia; quæ appellare possis *Medio Passiva.* In hoc genere nullum tempus frequentius Passivè usurpatur quam *Futurum.* Kuster de *Verb. Med.* sect. 3. ειρησεται igitur hic poni videtur pro ειρηθησεται, v. ερεω. Vide Coll. Gr. Maj. ad p. 99. n. 1.

13. ανεῳγμενοις] v. ανοιγω.

14. ες όσα—] supple ειδη, *in quantas formas,* μετεποιησα εμαυτον; *mutaverim meipsum?*

53. 1. προσενεγκαι—] aor. 1. imperat. med. v. προσφερω.

2. εισῃ] 2. sing. f. 1. ind. med. ab ειδεω, quod vide.

3. το καιειν] *facultas urendi.* Vide infra ad p. 76. n. 6.

4. ουδε πολυπουν έωρακεναι πωποτε,] *Polypum nunquam vidisse.* "De polypi vario ingenio meminit *Plinius* IX. c. 29. "Præterea *Plutarch,* in libello περι πολυφιλιας, ex Theognide." Cognatus.

5. ουδ' ὁ πασχει ὁ ιχθυς ούτος ειδεναι,] Prius ὁ est pronomen relativum, cujus antecedens est το πραγμα subintellectum; posterius ὁ est articulus. Verbum πασχω significare dicitur *patior,* et interdum, quod forsan mireris, *ago.* Potius significat *afficio aliqua re: in peculiari sum conditione,* adeo ut hæc verba reddi possunt Angl. *nor to know the peculiar situation, condition, or nature of that fish.*

6. Ὁποιᾳ αν πετρᾳ προσελθων αρμοσῃ τας κοτυλας,] Angl. *to whatever rock it happens, upon approaching, to apply its hollow claws,* και προσφυς εχηται κατα τας πλεκτανας, *and by clinging, hold itself fast by its shaggy surface.* v. ἁρμοζω, et προσφυω.

7. λαθῃ] v. λανθανω.

8. το δε σον—] supple πάθος, Angl. *but thy situation*— 53.

9. πιστευσειας,] pro πιστευσαις. Vide supra ad p. 30. n. 3.

10. Εχεις μοι ειπειν,] *Potesne mihi dicere*—Nam εχω interdum idem significat ac δυναμαι, modò subintelligas την δυναμιν, *potentiam*.

1. ξυγγενομενος,] Att. pro συγγενομενος. v. συγγινομαι. 54.

2. ὁμοιοι γαρ.] supple εισι.

3. ὁποσα ὑπο του Βεβρυκος Αμυκου ετρωθη,] i. e. τα ιχνη τοσουτων τραυματων ὁποσα ετρώθη ὑπο του Βεβρυκος Αμυκου. Angl. *the scars of such wounds as he received from Bebrycian Amycus*. Erat ille Amycus Bebryciorum rex, quem Pollux cum suis, in Argonautarum expeditione, malo dolo agere conantem interfecit; Ex quo facto Pollux interdum Αμυκοφονος vocatur. v. τιτρωσκω.

4. ἁτερος—] pro ὁ ἑτερος.

5. το προσωπον.] subauditur κατα.

6. ωνησας, διδαξας—] me *juvisti docendo*—Vide supra ad p. 31. n. 12.

7. ξυνεισιν—] Att. pro συνεισιν· ἡμιν regitur à συν in composit.

8. εξ ἡμισειας,] supple μοιρας; *ex dimidia* parte, vel *alternis vicibus*.

9. τεθναναι] præs. inf. à τεθνημι, pro quo in usu θνησκω.

10. πλην αλλα.] Vide supra ad p. 41. n. 8.

1. η αργοι ευωχησονται, τηλικουτοι οντες;] Angl. *shall they do nothing but feast with us, stout as they are?* v. ευωχεω. 55.

2. Εστι γαρ τις—] Refertur istud γαρ ad id quod in hoc colloquio præcessisse videtur. Interrogaverat forsan Mercurius —"Nonne miseret te mei?" (vel tale quid)—*Estne enim aliquis*, &c.—

3. τι μη λεγω,—] i. e. δια τι, &c. Vide supra ad p. 29. n. 4.

4. διαστρωσαντα την εκκλησιαν.] Angl. *after having arranged the council chamber*. v. διαστρωννυμι.

5. και επανελθοντα ετι κεκονιτμενον,] Angl. *and after I have returned all over dust*. v. επανερχομαι, et κονιζω.

6. πριν δε τον νεωνητον τουτον οινοχοον ἡκειν,] *prius autem quam recens emptus hic pincerna veniret*—Ganymedem intelligit: "rapti Ganymedis honores." Virg. Æneid. I.

56. 1. αλλ' ετι και νεκρικα συνδιαπραττειν μεμεριςμενον] Angl. *but I must moreover manage the affairs of the dead, distracted as I am.* v. μεριζω.

2. τα μεν της Ληδας τεκνα,] Castor et Pollux. Cum Castor in pugnâ adversus Athenienses cecidisset, Pollux suam immortalitatem cum eo communicavit, et impetravit à Jove ut alternatim viverent. Leedes. Vide Virg. Æneid. vi. 121. et quæ ibi annotavit vir doctissimus Car. Ruæus.

3. εν ᾁδου εισιν] Vide supra ad p. 42. n. 1.

4. και οι μεν Αλκμηνης και Σεμελης υιοι,] i. e. Hercules et Bacchus, nam Hercules fuit Jovis et Alcmenæ filius: Bacchus vero Jovis ex Semele Cadmi filia. Leedes.

5. ο δε Μαιας Ατλαντος—] i. e. ο δε υιος Μαιας της θυγατρος Ατλαντος—

6. παρα της Καδμου θυγατρος,—] Si *Europam* intelligit, illa erat soror, non filia Cadmi. "Vel hæc esse valde corrupta oportet, vel quod potius credo, *Lucianum* memoriæ vitio, dum his ludicris animum relaxat, parum attentum pro sorore Cadmi, filiam posuisse." Hemsterhuis. *Danae*, Acrisii Argivorum regis filia, à patre in quadam turri conclusa fuit, ob id quod in responsis habuit, se manu ejus qui ex filia nasceretur moriturum, ad hanc Jupiter (cum alia non pateret via) in aureum imbrem ex tegulis per impluviam in gremium ejus se cadere permisit, quæ ex eo compressa Perseum genuit. *Antiope*, Lyci Thebarum regis uxor, fuit Æsopi filia, vel, ut alii volunt, Nyctei. Hanc Jupiter in satyrum conversus gravidam fecit, quæ Zethum et Amphionem ex eo compressu peperit. Leedes.

7. πεπομφε—] Att. pro πεπεμφε. v. πεμπω.

8. απηγορευκα—] v. απαγορευω.

9. αν ηξιωσα πεπρασθαι,] *postulaverim vendi.* v. πιπρασκω.

V. NOTÆ IN PLUTARCHUM.

1. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.] Hoc est—PLUTARCHI APOPHTHEGMATA, sive *Dicta brevia et sententiosa* illustrium hominum. Natus est PLUTARCHUS Chæroneæ in Bœotiâ, (unde Chæronensis dicitur) anno Christi 50. Roman venit, ibique philosophiam docuit; et consulari dignitate ab Imperatore Trajano ornatus, Illyrio præfuit; posteaque ab Hadriano Græciæ procurator constitutus est. Admodum senex functus est sacerdotio Pythii Apollinis; et obiit in patriâ suâ circiter ann. Chr. 130. Multa monumenta reliquit ingentis eruditionis et miræ fecunditatis ingenii. Sed in stylo suo nequaquam assecutus est elegantiam summorum veterum scriptorum. Attamen quæ scripsit thesaurum scientiæ tam amplum et pretiosum complectuntur, ut ex eorum studio senes, viri, juvenes summum emolumentum et voluptatem percipere possint. Opera Plutarchi in duas classes vulgo dispertiuntur, quarum prior comprehendit *Vitas parallelas*, opus sanè egregium et utilissimum; posterior autem *Moralia*, &c. quæ omnia diligenter enumeravit doctissimus Fabricius in Bibliothecâ Græcâ. Ex variis editionibus, quæ post inventam artem Typographicam prodierunt, sequentes indicare liceat. 1. PLUTARCHI CHÆRONENSIS opera quæ extant, Græcè, ex vetustis codicibus emendata per Henricum Stephanum, 6 tom. apud ipsum Steph. 1572, in 8vo. 2. Eadem, Gr. et Lat. ex versione Hermanni Cruserii et Gul. Xylandri, cum notis Xylandri et H. Stephani, &c. 2 tom. Francof. 1620, in fol. 3. Plutarchi Chæronensis quæ supersunt omnia; Gr. et Lat. Principibus ex Editionibus castigavit, virorumque doctorum, suisque annotationibus instruxit Jo. Jac. Reiske; 12 tom. Lipsiæ 1774—1782, in 8vo. 4. Plutarchi Vitæ Parallelæ, cum singulis aliquot, Gr. et Lat.—ex recensione Augustini Bryani: 5 tom. Lond. 1723, 1724 et 1729, in 4to. 5. Plutarchi Apophthegmata, Gr. et Lat. Editore Mich. Maittaire. Lond. 1741, in

57.

57. 4to. 6. Plutarchi Chæronensis Moralia &c. Græca emendavit, &c. Daniel Wyttenbach, &c. [V Tom. jam prodierunt.] Oxon. 1795, &c. in 8vo. Plura volentes de Plutarcho adeant Fab. Bib. Gr. Lib. IV. cap. xi. et Christoph. Theoph. Harles Introd. in Hist. Gr. L. p. 331.

2. Μεμνων,] Persici exercitus dux ad Granicum.

3. πολεμων] Verba pugnandi, sequendi, adorandi, precandi, hortandi, jubendi, reprehendendi, utendi, conversandi, colloquendi, Dativum requirunt. STROTH.

4. πολλα βλασφημια και ασελγη—] supple επεα. Angl. *many injurious and petulant expressions.*

5. τρεφω μαχουμενον,] *alo ut pugnes.* Apud Græcos participium sæpè ponitur hoc modo post verbum; τρεφω σε μαχουμενον, Angl. *I maintain thee to fight,—*

6. εξωρκιζον,] Angl. *used to bind by an oath.* v. εξορκιζω.

58. 1. πρεσβευσαμενων προς αυτον ἁμα των Τρωων και των Αχαιων,] *quum misissent legatos ad eum simul Trojani et Achivi,—*

2. εκελευσε τον Αλεξανδρον, αποδοντα την Ἑλενην, &c.] Angl. *desired Paris to give up Helen, and to accept of* TWO *handsome women from* HIM. Paris vocatur etiam Αλεξανδρος ab Homero: αποδοντα την Ἑλενην, *restitutâ Helenâ.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. αποδιδωμι.

3. Σιταλκου—] Et hic Sitalces, qui etiam Sitalcus dicitur, Thracum erat rex. STROTH.

4. των ἱπποκομων οιεσθαι μηδεν διαφερειν.] Angl. *that he thought there was no difference betwixt him and his grooms.* [Vide supra ad p. 32. n. 17.] μηδεν regitur à κατα subintellectâ: et των ἱπποκομων ab απο.

5. διεβη—] v. διαβαινω et confer Corn. Nepot. in Milt. c. 3. STROTH. διεβη Δαρειος, *Darius expeditionem fecisset.*

6. απαλλαττεσθαι·] *ut ab eo deficerent.* v. απαλλαττω.

7. αρχεις Μακεδονων—] αρχω regit genit. per vim nominis quæ inest verbo: idem est scil. ac αρχων ειμι.

8. μεμαθηκοτων] v. μανθανω.

9. ηρωτησεν, ει τουτο ποιει Φιλιππος.] Angl. *asked if Philip*

does this—In ejusmodi scil. locutionibus præs. temp. usurpari possit. v. ερωταω.

59. 1. θαυμαζοντων δε των αλλων,] *et omnibus admirantibus*—Ismeniam scil.

2. ωμοσεν] *juravit ; ἡδιον*—supple ειναι· vel simpliciter ἡδιον ακουειν, *se jucundius audire.* v. ομνυμι.

3. επει τελευταν εμελλε,] Angl. *when he was going to die, when he was upon his deathbed,*—[Vide supra ad p. 4. n. 18.] τελευταν supple τον βιον· [vide supra ad p. 17. n. 10.] etiam hic Scilurus Scytharum erat rex.

4. εξελων] v. εξαιρεω.

5. συνεκλασε·] v. συγκλαω.

6. συνεστωτες,] perf. part. med. verbi συςαω, pro quo in usu συνιστημι, perf. med. συνεσταα, in part. συνεσταως—αυια—αος, Att. et contr. συνεςως,συνεςωσα, συνεςως, gen. συνεςωτος,συνεςωσης, συνεστωτος, &c. Alii volunt esse pro συνεστακως, perf. part. act.

7. ειωθει] *solebat.* v. εθω.

8. ὁτι τοιαυτα ποιων προτερον,] Angl. *that though he used to make such formerly,* fictilia scil. νυν ταυτα ποιει—*he now makes these*—aurea scil. Pulcherrimus hîc usus temporis præs.

9. ὁτι, Ω κεραμευ,] non peculiaris est Plutarcho hæc apparens redundantia vocis ὁτι· usurpatur hoc modo apud elegantissimos scriptores. Vide infra ad p. 72. n. 11.

10. Αικα ταυταν ἑλω,] *si hanc cepero ; αικα ταυταν,* Doricè pro ειχε ταυτην, supple πολιν. v. αἱρεω.

11. κατα κρατος,] *vi, per vim.*

12. προς τους κυριους ὑμων εσται μοι ὁ λογος.] Angl. *I'll treat with*—or *I will complain to your masters :* εσται per sync. pro εσεται.

60. 1. προσβαλοντες] supple ἑαυτους· *quum appulissent ad*—τῃ νησῳ regitur à προς in compos.

2. απεσπασαν,] *abstulissent.* v. αποσπαω.

3. βασιλευς] respicit fabulam Ulyssis et Polyphemi. Vide Hom. Odyss. ι, 382.

4. Διων,] Vide Corn. Nepot. in Dione.

60. 5. των φιλων—] Angl. *of his friends*—subauditur εκ. Vide supra ad p. 3. n. 9.

6. ουχ ὑπεμεινεν ελεγξαι,] *de illo questionem habere noluit,*—v. ὑπομενω, et ελεγχω· ζην pro ζαειν. v. ζαω· "ζην φυλαττομε-" "νον per Græcismum ponitur, pro οὑτω ζην ὡστε φυλαττεσθαι." STROTH.

7. του Φιλιππου κατορθουντος,] *Philippo feliciter gerente*—v. κατορθοω.

8. κταται·] pro κταεται, Angl. *he is acquiring*. v. κταομαι.

9. Ολυμπια δραμειν σταδιον,] *ut ludis Olympiis stadium curreret:* Ολυμπια, supple κατα. v. τρεχω.

10. Επιθυμιωντι—] *thura adolenti*—v. επιθυμιαω.

61. 1. της λιβανωτοφορου κρατησης.] *quando subegeris thuriferam* regionem: nam χωρας subauditur: et κρατεω regit genit. Vide supra ad p. 58. n. 7.

2. ειδως] *quum cognoveris*, contractè pro ειδηκως, v. ειδεω.

3. της αρωματοφορου—] Vide supra ad p. 61. n. 1.

4. ὁσον αν αιτηση] *quantum posceret;* τοσουτον ὁσον, *tantum quantum.*

5. Ολυμπια και Πυθια—] κατα scil.—νενικηκοτων. v. νικαω.

6. επολιορκουν;] v. πολιορκεω.

62. 1. ηρωτησαν οἱ στρατηγοι· Μη τι προς τουτοις ἑτερον;] supple κελευει· *interrogabant duces: ecquid præterea illis mandaret?*

2. Ουκ οιδας,—ὁτι βελτιων ουκ εστιν εν μαχῃ λαβη πωγωνος;] Angl. *don't you know that in battle nothing gives a better hold than a beard?* πωγωνος post βελτιων in gradu compar. ponitur in genitivo.

3. διδοντος] pro δωσειν μελλοντος vel etiam επαγγελλομενου, quod verbum etiam ad infinitivum νειμασθαι intelligendum est. STROTH.

4. Καγω,] scil. αν ελαβον. Vide Longin. de Subl. sect. 9.

5. των ὁλων—] scil. πραγματων, similiter Latini *de summa rerum periculum inire.* STROTH.

6. προς ἑκατον μυριαδας αντιτεταγμενας,] Angl. *with a million of men opposed against him.* v. αντιτασσω· προσιεσαν. v. προσειμι.

7. συντιθεμενων] Angl. *agreeing among themselves.* v. συν- 62.
τιθημι.

8. το βασιλικον ανοισουσιν,] supple ταμιειον, *ærarium.* v. αναφερω.

9. εξεωσε της φαλαγγος] i. e. ωσε εκ της φαλαγγος, Angl. *he thrust him out of the line ;* εξεωσε, pro εξωσε. v. εξωθω.

10. ανεγνω,] 3. s. aor. 2. verbi αναγνωμι, pro quo in usu αναγινωσκω, *lego.*

1. αφελομενος] v. αφαιρεω. 63.

2. επεθηκεν·] v. επιτιθημι.

3. Εν δ' Αμμωνος] supple τῳ ἱερῳ· ὑπο τȣ προφητου, Vate nempè, per quem consultantibus oraculum Jovis Ammonis, responsa dabantur. Stroth. Vide supra ad p. 42. n. 1.

4. ἑαυτου δε ποιειται τους αριστους·] Angl. *he makes those who are best his own sons.* Post ἑαυτου subauditur ὑιους.

5. πληγεις] v. πλησσω· et vide supra ad p. 4. n. 8.

6. συνεδραμον των πολλακις ειωθοτων—] v. συντρεχω, et εθω.

7. διαχυθεις τῳ προσωπῳ] *vultu placido vel hilari.* v. διαχεω. Τουτι Att. pro τουτο· supple εστι.

8. ιχωρ,] sanguinis species subtilior, non rubri sed albi coloris, quæ ex vulneribus Deorum profluere à poëtis putabatur. Hæc verba ex Homero ab Alexandro desumpta sunt, ubi Diomedes Venerem vulnerâsse dicitur. [Vide Iliad. ε, 340.] οἱος περ, subauditur τοιος· μακαρεσσι θεοισι, dat. pl. poëticè.

9. τα δε ενδον,] i. e. κατα τα πραγματα οντα ενδον.

10. ἱστιωντος] v. ἱστιαω.

11. εισενεγκαντος,] v. εισφερω.

12. η λιβανωτον] jocus in eo positus est, quod intelligat, sive me ut hominem sive ut Deum excipis: si me hominem esse putas, lignorum plus afferri oportet, ne frigus sentiam ; sin vero deum, thus ad sacrificandum mihi. Stroth.

13. ανελειν προσεταξε.] v. αναιρεω et προστασσω.

14. ὁτι πολλων ἡμερων ου μεμελετηκε,] Angl. *that he had not practised for many days,*—και εφοβηθη διαπεσειν, *and was afraid he should miss.* v. μελεταω, et διαπιπτω.

63. 15. ὁτι μαλλον αποθανειν ὑπεμεινεν, &c.] Angl. *because he chose to suffer death rather than to appear unworthy of his reputation.* [Vide supra ad p. 60. n. 6.] v. αποθνησκω, et ὑπομενω· φανηναι est aor. 2. pass. inf. in sensu medio, ut sæpè fit præsertim in verbo φαινω, quod vide.

64. 1. προυκαλειτο] Ordo est; προυκαλειτο Αλεξανδρον κ. τ. λ. v. προκαλεω.

2. ευ πασχειν,] Angl. *to receive favours;* ευ ποιειν, *to bestow favours.*

3. μαχητεον ειναι,] supple ἡμιν· ποτερος περιγενηται ευ ποιων, Angl. *which of us should have the superiority in conferring favours.*

4. ενεχειρισεν] v. εγχειριζω.

5. προσεθηκε] v. προστιθημι.

6. ὑπερβεβληκεναι] Angl. *that he surpassed*—v. ὑπερβαλλω. [εν] ταις πραξεσιν, *in his deeds.* Vide supra ad p. 3. n. 9.

7. εδεξατο,] v. δεχομαι.

8. τους φιλους] *meos amicos.* [Vide supra ad p. 3. n. 9.] ηρκεσεν. v. αρκεω.

65. 1. πλειονα χωραν ἡς προτερον ειχε προσεθηκε.] Angl. *he gave him in addition greater extent of country than that, which he formerly possessed;* της χωρας ἡς, &c. "Relat. concordat cum "antecedente non solum in genere et numero, verum etiam sæpè in casu." v. προστιθημι.

2. Πυθομενος—λοιδορεισθαι,] *quum audivisset* se *exprobrari* —[Vide supra ad p. 32. n. 17.] v. πυνθανομαι· βασιλικον, εφη, εστιν ευ ποιουντα, κακως ακουειν· Angl. *it is incident to a king, said he, when he does good, to be evil spoken of; audio* etiam significat interdum Angl. *to be spoken of.*

3. τον επιταφιον εσομενον.] i.e. επιταφιον λογον, quia multum de eo dici poterat, latumque oratores campum habebant. STROTH.

4. εκτετυφλωμενῳ τῳ Κυκλωπι.] *excæcato Cyclope.* [Vide supra ad p. 60. n. 3.] v. εκτυφλοω.

5. παραδους,] v. παραδιδωμι· ὡς επιεν—v. πινω.

6. μεταδω.] *participem fieri* in Græca lingua non magis

quam in Latina et vernacula, genitivum requirit. STROTH. 65.
τινος σοι ειπε, των εμων [πραγματων] μεταδω; *Cujus, inquit, rerum mearum te participem faciam?* κακεινος [εφη μεταδος τουτου του πραγματος] οὐ βουλει, *et ille* me, inquit, participem fac *cujuscunque volueris,*—v. μεταδιδωμι· βουλομαι, βουλει, non βουλῃ in secundâ personâ.

7. των φιλων και θεραποντων αποπλανηθεις,] i. e. πλανηθεις απο των φιλων κ. τ. λ. v. πλαναω.

1. εμβαλων λογον—] *quum in sermone injecisset*—vel *quum mentionem intulisset*—v. εμβαλλω. 66.

2. ταλλα—] i. e. κατα τα αλλα· ὁτι χρηστος εστιν ταλλα, *eum cæteroquin esse bonum,*——

3. τα πλειστα παρορᾳ,] *pleraque negligere*—v. πολυς, et παροραω.

4. δια το—ειναι.] Angl. *on account of being—because he was*—

5. ἁμα—ἡμερᾳ,] i. e. ἁμα συν ἡμερᾳ—Angl. *at day break.*

6. αφ' ἡς—ἡμερας] i. e. απο της ἡμερας αφ' ἡς—Angl. *from the day when*—ὑμας ανειληφα, *I took you up*—την πορφυραν, scil. και το διαδημα· quæ alloquitur per prosopopœiam. v. αναλαμβανω.

7. προς την μεγιστην ἑορτην] Pascha intellige. STROTH.

8. χρυσοκερως] Accus. plur. à χρυσοκερως, *qui est auratis cornibus.* Flectitur more Attico. Vide suprà ad p. 6. n. 3.

9. παραδους] *quum tradidisset.* v. παραδιδωμι.

10. ενεχειρισαν.] v. εγχειριζω.

VI. NOTÆ IN XENOPHONTEM.

1. ΕΚ ΤΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΥ Ε,] Hoc est—E LIBRO QUINTO XENOPHONTIS DE CYRI INSTITUTIONE. XENOPHON Athenienis natus est Olymp. LXXXII. 3. Ante Chr. 449. Et obiit Olymp. CV. 1. Ante Chr. 359. Fuit vir verè illustris, non minus belli quam pacis artibus excultus; et in scriptis adeo elegans, ut à veteribus nunc Musæ, nunc Apis, Atticæ appellationem adeptus fuerit. Multa enim scripsit varii argumenti, partim philosophici, partim historici, 67.

67. partim politici, quæ omnia recensere non est hujus loci. [Vide Fabricii Biblioth. Græc. Lib. III. C. IV.] Inter cætera jure eminet 'Η ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ, cujus hîc tironibus proponitur brevissimum tantum specimen, plura perspecta habituris quum ad Collectanea Majora, deindè ad ipsum opus pulcherrimum, fuerit perventum. Omnia quæ extant Xenophontis opera sæpè edita fuerunt simul. [De Xenophonte, ejusque operum Editionibus, vide plura in Coll. Gr. Major. ad p. 45. n. 1. Edit. 4tæ.] Inter editiones meliores sunt—1. Xenophontis omnia quæ extant opera, &c. apud Henricum Stephanum, 1561, in fol. 2. Eadem ex recensione tertiâ, et cum versione, &c. *Joh. Leunclavii* Amelburni, apud Wechel. Francof. 1594, in fol. 3. Eadem, quæ est repetitio Wechelianæ. Par. 1625. 4. Eadem, edente *Edvardo Wells*, 5 tomis. Oxon. 1703, in 8vo. 5. Eadem, cura Caroli Augusti Thieme, 4 tomis. Lipsiæ 1763, et 1764, in 8vo. Quædam opuscula Xenophontis sæpè seorsum prodierunt: *De Cyri Institutione* sæpissimè; cujus optimæ Editiones sunt—1. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ. Xenophontis de Cyri Institutione Libri octo. Græca recognovit, &c. binisque dissertationibus auxit et illustravit, &c. Thomas Hutchinson, A. M. Oxon. 1727, in 4to. Qui sæpè etiam prodierunt, in 8vo. sed omissis dissertationibus. [Idem *Th. Hutchinson* etiam edidit, in eadem formâ magnificâ, Xenophontis de Cyri expeditione Libros septem; et de Agesilao Rege Orationem; quæ bis quoque prodierunt in 8vo.] 2. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ. Recensuit et explicavit Joannes Carolus Zeunius Prof. Gr. Litt. Viteb. 2 vol. Lipsiæ, 1780, in 8vo. Vide Fabr. Bib. Gr. ubi supra; Harlesii Introd. in Hist. Gr. Ling. p. 163. et Præfationem Zeunii.

2. 'Ο δε Κυρος συνεκαλεσε παντας τȣς αρχοντας των συμμαχων] *Cyrus autem omnes sociorum principes convocavit.* Particula δε hæc connectit cum præcedentibus. Nimirùm Gadatas princeps regionis Babyloni finitimæ, et regi Assyriorum sub-

jectæ, ab Assyrio pessimè multatus, ad Cyrum defecerat. Certior autem factus Assyrium se ad incursionem in ipsius agrum faciendam parare, Cyrum adit, veniamque impetrat ut, ab eo dimissus in suam regionem, munitiones saltem contra vim Assyrii tueri eniteretur. Profecto Gadata, Cyrus suos ad auxilium ei ferendum hortatur. 67.

3. εδοκουν—παρειναι.] *videbantur adesse.* Notandum est, verba δοκειν, φαινεσθαι, νομιζεσθαι, ita à Græcis adhiberi solere, ut per ea significent (non dubii quidpiam aut ambigui, non quod *videtur*, sed) quod *revera est.* Hutchinson.

4. ἁ εδοκει] i. e. τα πραγματα ἁ εδοκει.

5. πριν και ὁτιουν αγαθον ὑφ' ἡμων παθειν.] Angl. *even before he obtained from us any favour whatsoever:* πριν construitur cum Inf. v. ὁστισουν, et πασχω. De και ταυτα, vide supra ad p. 40. n. 4.

6. εμβαλλειν] supple ἑαυτον και το στρατευμα· Angl. *to be making an incursion*—

7. καλον τι αν μοι δοκουμεν ποιησαι,] Angl. *methinks we should do an honourable thing,* ει, *if*—&c.

1. φαινοιμεθα—πειρωμενοι] Angl. *we should plainly endeavour*—[vide supra ad p. 49. n. 11. et ad p. 67. n. 3.] νικαν κακως ποιουντας κακως ποιουντες, *to have the advantage in injuring those who injure us;* τους δ' ευεργετουντας αγαθοις ὑπερβαλλομενοι, *and to excel our benefactors in good deeds;* εικος [εστι] *it is probable,* &c. 68.

2. Γαδατα,] gen. s. à nominat. Γαδατας. Ut Θωμας, in gen. Θωμα.

3. ἡττωμεθα αυτου ευ ποιουντος,] Angl. *we are inferior to him in doing good,* ἑνος ανδρος, *to one man,* και τουτου ούτω διακειμενου, *and him too in such a situation;* τοσοι δε οντες, *We,* I say, *who are so many?* Verba vim habentia comparativi gradûs regunt genit. v. ἡτταομαι.

4. συνεπῃνουν ισχυρως ταυτα ποιειν.] Angl. *agreed to act with vigour accordingly.* v. συνεπαινεω.

5. συνδοκει ταυτα,] Angl. *these things seem proper,*—

68. 6. αρχετω αυτων,] Γωβρυας δε ἡμιν αρχετω αυτων και ἡγεισθω αυτοις· Angl. *And let Gobryas take the command of them for us, and lead them*: αρχω atque alia verba ejusmodi habent post se genit. Valet nempè αρχω idem ac αρχων ειμι, *imperator sum*, exercitus sçil. Possunt et habere Dat. ut ἡγεομαι αυτοις, i. e. ειμι ἡγεμων αυτοις, *dux sum illis*, *duco eos*.

7. ταλλα ἱκανος·] i. e. κατα τα αλλα ἱκανος, *ad* quævis *alia idoneus*.

8. τας επιουσας ἡμερας ἡδιον αν] αν videtur ex superioribus hîc repetitum esse ex oscitantia librarii. Certè futurum non requirit necessariò illud. Zeunius. τοσουτῳ [κατα] τας επιουσας ἡμερας ἡδιον—*tanto jucundius per sequentes dies*—&c.

69. 1. εφ ἑνος] H. e. *singulis singulos præcedentibus et sequentibus*; αθροοι, *densi*. Hoc pertinet ad agminis altitudinem, quæ hîc erat centenorum hominum. Zeunius.

2. ταχιστα και ασφαλεστατα] usurpantur scil. *adverbialiter*, celerrimè et tutissimè—v. ταχυς, et ασφαλης.

3. βαρυτατον εστι] supple μερος. v. βαρυς.

4. θαττον] αναγκη ἑπεσθαι παντα τα θαττον ιοντα· *facilius omnia sequantur necesse est, quæ expeditiora sunt*. Scholii hæc sive glossæ verba, textum autem esse, παντα τα ελαττονα vel ελασσονα, censuit Leunclavius. Et hoc quidem modo in edit. *Flor.* legitur. Nos MSti Bodl. Stephani edit. *Ald. Eton.* aliarumque fidem secuti sumus. Hutchinson. Probo equidem sententiam Leunclavii, statuentis, θαττον ιοντα esse Scholion τε ελαττονα, Zeunius: qui legit αναγκη ἑπεσθαι παντα τα ελαττονα, scil. μερη, *necesse est ut facilius sequantur omnes partes minores*.

5. το ταχιστον] supple μερος· *pars expeditissima*.

6. το γαρ προταχθεν] scil. μερος του στρατευματος, *agmen primum*: αποδιδρασκει. Cum hoc verbum propriè significet *aufugere ut nescias quo quis fugerit*, eleganter transfertur h. l. *ad eos, qui nocturno itinere tam celeriter antecedunt, ut sequentes nesciant, quo illi abierint*. Zeunius.

7. το Μηδων πεζικον·] *peditatum Medicum*. Plerumque dicunt Græci το πεζικον, ἱππικον, ναυτικον, ξενικον, Ἑλληνικον, Περ-

σικον, &c. subaudiendum lectoribus relinquentes substantivum πληθος, vel στρατευμα. Lamberti Bos Ellips. Græc. voce πληθος. 69.

8. Αγοντων] Atticè pro αγετωσαν.

9. ἑπεσθωσαν.] οἱ σκευοφοροι παντων ἑπεσθωσαν. Angl. *let the baggage servants of the whole army follow.* v. ἑπομαι.

10. επιμελεισθωσαν παντων, ὁπως αν συνεσκευασμενοι τε ωσι παντα πριν καθευδειν,] Angl. ad verbum, *take care of all, that they may have all their baggage packed up before they go to sleep,* i. e. *take care that all may have every part of their baggage packed up*—&c. συνεσκευασμενοι ωσι—perf. subj. pass. in med. sensu, ut sæpè fit. v. επιμελεομαι, et συσκευαζω.

1. το σαυτου ἱππικον·] *tuum equitatum.* Vide supra ad p. 69. n. 7. 70.

2. μεθ' ὧν] i. e. αγετωσαν [vel Atticè αγοντων] εκεινους μεθ' ὧν—

3. το νυν ειναι,] i. e. κατα το νυν, *in præsentia.* "Infinitivus ειναι, apud Atticos, interdum abundat." Vigerus. cap. v. sect. 6. reg. 10.

4. το ταραχθηναι] Angl. *the being put into confusion*—v. ταρασσω.

5. ασκητεα,] *tenendum est,* και ἡ ταξις διαφυλακτεα, *et ordo servandus.*

6. εξαναστησεσθαι] ὁταν μελλητε [δια] νυκτος εξαναστησεσθαι, h. e. *quotiescunque castra moturi estis nocte.* Zeunius. v. εξανιστημι.

7. ἁ δει ἑκαστον,] i. e. τα πραγματα ἁ δει ἑκαστον εχειν.

8. ὁ δε ὁρμωμενος,] Angl. *and let the person advancing,* αει τῳ [ανθρωπῳ] κατ' ουραν παρεγγυατω ἑπεσθαι, *always exhort the one in his rear to follow.* v. παρεγγυαω.

1. Εκ τουτου] supple του χρονου· Angl. *after this—from this time.* 71.

2. ὡς μνημονικος ὁ Κυρος, ὁποσοις—] Dativus refertur ad ellipsin εκεινοις ante ενετελλετο. Ordo est; πως ὁ Κυρος ονομαζων ὡς μνημονικος (s. μνημονικως) ενετελλετο, ὁποσοις συνεταττε! h. e. *quantopere valet Cyrus memoria, ut quoscunque instruebat, iis nominatim mandata daret!* Nam ὡς μνημονικος est *valdè memoriter,*

71. et πως pertinet ad ενετελλετο, atque in participio ονομαζων, pro Lat. gerundio, inest modus quo mandarit. ZEUNIUS.

3. εισεται] f. 1. med. ab ειδεω, scio, quasi ab ειδω.

4. ορεγεσθαι] Ordo est—οἱ δε δοκουντες γιγνωσκεσθαι ὑπο του αρχοντος εδοκουν αυτῳ και μαλλον ορεγεσθαι του ὁρασθαι ποιουντες τι καλον, και—Angl. *and those who thought they were known by their commander seemed to him both to have a greater desire to be seen doing any honourable deed, and*—v. ορεγω.

5. του αισχρον τι] Ordo est—μαλλον προθυμεισθαι εχεσθαι απο του ποιειν τι αισχρον, Angl. *to be more eager to abstain from doing any base deed.*

6. το,] το πραγμα scil. *the* following *circumstance*, ὁποτε [ὁ στρατηγος] βουλοιτο τι πραχθηναι, *when the general should want any thing to be done*, [αυτον] προσταττειν οὑτω ὡσπερ—that he *should give orders just as*, &c.

72. 1. προσταττοι] supple αυτους τι. Sensus est, *cum ipse singulis aliquid mandaret, eos nominatim compellare solebat.*

2. καταστησαμενοι] v. καθιστημι.

3. εκοιμηθησαν.] *quieti se dederunt*; aor. 1. pass. in sensu med. v. κοιμαω.

4. εν μεσῳ νυκτων,] Intellige ὁ χρονος. ZEUNIUS.

5. εν τῳ προσθεν] supple μερει· Angl. *in the front of the army.*

6. εξῃει] *egrediebatur*, imperf. Att. ab εξειμι. Vide Gram.

7. ὁτι] i. e. λεγων ὁτι.

8. ἑστηκως] supple ἑαυτον, *cum constituisset seipsum*, i. e. *stans*—εν τῳ αυτῳ supple τοπῳ, *in eodem loco.*

9. προυπεμπετο] Atticè pro προεπεμπετο, Angl. *sent forward*, εν ταξει, *in order*, τον προσιοντα, *whoever came up.*

10. επι δε—] Ordo est—επεμπε δε επι τον ὑστεριζοντα καλων, Angl. *and he sent to call any one that loitered.*

11. ερουντας ὁτι, Εν ὁδῳ ηδη παντες· αγε δη ουν θασσον.] *qui dicerent, Omnes jam in viâ sunt; quare celeriùs ducito.* Stephanum ad hunc locum libenter audio, qui illud ὁτι hîc, sicut plerisque locis παρελκειν sibi persuasit, et post ipsum ponen-

dam hypostigmen, ut Ἐν ὁδῷ initium sit orationis. Hutchinson. Vide supra ad p. 59. n. 9. 72.

12. εις το προσθεν,] supple μερος, *in anteriorem partem.*

13. προσελαυνων αυτοις,] *illis adequitans,*—vide supra ad p. 42. n. 5.

14. ειεν ηρωτα,] ειεν pro ειησαν. v. ειμι et ερωταω.

15. πυθοιτο,] 3. sing. aor. 2. opt. med. verbi πυνθανομαι, quod vide; επηνει. v. επαινεω.

16. αισθοιτο,] 3. sing. aor. 2. opt. med. verbi αισθανομαι, quod vide.

17. κατασβεννυναι την ταραχην επειρατο.] *motum componere conabatur.* v. κατασβεννυμι, et πειραομαι.

VII. NOTÆ IN CEBETEM.

1. ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ ΠΙΝΑΞ.] *Hoc est,* Cebetis Thebani Tabula. Cebetem Thebanum fuisse hujusce tabulæ auctorem ex testimoniis, a doctissimo Gronovio collectis, abunde patet. De ipso autem Cebete adeo tacent veteres scriptores, ut vita ejus ex illis nequaquam colligi possit. Xenophon inter istos Socratis familiares, qui innocentia cæteris præstiterint, eum numerat. Plato in Phædone testatur Cebetem singulari cura investigasse veritatem, nec facile solitum assentiri, nisi manifestis argumentis convinceretur. Cæteri scriptores Cebetis nullam mentionem faciunt. Simpson. Hujus libelli editiones præcipuæ sunt sequentes. 1. Editio princeps sine anni et loci nota. 8vo. 2. Editio Wolfiana, multum a Schweighæusero laudata, Basiliæ, 1560. 3. Editio Parisiana apud Martinum Juvenum, cum Pythagoræ aureis carminibus impressa, "Gronovii potissimum laudibus celebrata." 1557. 4. Edidit Jac. Gronovius, hoc titulo; Κεβητος Θηβαιου Πιναξ, *Cebetis Thebani Tabula, Gr. et Lat. multis in locis restituta ex manuscriptis Codicibus, unde etiam Græca in fine reposita, ab* Jacobo Gronovio, *cujus accedunt Notæ et Emendationes; Amstelodami apud Henr. Wetstenium.* 1589. Ante Gronovia- 73.

73. nam, inquit Schweighæuser, omnes editiones auctoritate unius solum codicis (et quis incertum est) nitebantur. Ad codicis errores accesserunt alii ex culpa typothetarum et negligentia editorum. Libellum nostrum his mendis Jac. Gronovius ope trium codicum purgavit, adjuta etiam clausula Græca, quæ in omnibus Græcis editionibus adhuc defuerat, et in multis post Gronovianam omissa. 5. Cebes et Epictetus a Berkelio. 8vo. Edit. Delph. 1638. 6. Cebes cum Epicteto a Meibomio. 4to. 1711. 7. Edidit Johnsonus cum versione in Puerorum usus donata, et selectioribus criticorum notis illustrata, Londini, 1720. 8. Cebes cum Epicteto et Theophrasto, Gr. et Lat. per Simpson. Oxon. 1739. 9. Cebes cum Epicteti manuale, Lipsiæ, 1798, Gr. et Lat. 8vo. a Johanne Schweighæusero. Omnium editionum hæc longe est præstantissima.

2. Διαλογȣ Προσωπα.] Cebes ipse videtur esse senex tabulam commonstrans et explicans; illi autem, quibus exponitur, extranei. Quorum unus e numero Cebetem percontatur. Cebes Thebanus fuit. Thebis igitur colloquium haberi fingitur. Templum Staturni, cui consecrata hæc tabula, Thebis fuisse censendum. Peregrini vero Attici si forte, aut Ionici generis juvenes fuerunt. Salmasius.

3. ΕΤΥΓΧΑΝΟΜΕΝ περιπατουντες.] Forte evenerit, ut deambularemus.

4. ανεκειτο.] *suspensa erat*, vel *consecrata*.

5. ξενη,] Nova est hæc pictura, nec deprompta ex Homero, aut alio poeta; quas fabulas pictas et sculptas passim videre erat. Etsi autem et ipsæ habent, quibus tenera ætas erudiatur, tamen non prorsus in universum eo respiciunt, quemadmodum hæc tabula. Tota enim in hoc occupatur, ut varias vitæ et omnium quotquot sunt rationes, spectatori proponat, atque itidem vitæ rectam viam, quam qui ingressus sit et persequatur, rectius vivat et beatius. Ideo non tam esse pictura existimanda est, quam philosophia. Simpson.

6. τινες και ποτ' ησαν.] Non constat hospites omnino quæsivisse unde pictura erat, scire tantum voluisse, quid sibi velit.

Credo και elegantem esse pleonasmum, uti δη in τινες δη ποτε, quod frequens occurit. SIMPSON. 73.

7. το γεγραμμενον,] supple σχημα.

8. εδοκει] Notandum est, verba δοκειν, φαινεσθαι, νομιζεσθαι, ita a Græcis adhiberi solere, ut per ea significent (non dubii quidpiam aut ambigui, non quod *videtur*, sed) quod *revera est*. Vide Xenophontis Cyropædia. HUTCHINSON.

9. εμφασιν εποιει,] *indicium faciebat, quasi ingredienti turbæ aliquid præciperet.* SIMPSON.

1. Ουδεν δεινον πασχετε, ω Ξενοι, εφη,] *Nihil miri, inquit,* 74.
O hospites, vobis accidit. SIMPSON.

2. τι ποτε αὐτη ἡ μυθολογια δυναιτο·] *quid sibi velit hæc pictura.*

3. πολιτικον το αναθημα.] *civitatis nostræ donarium.* SCHWEIG.

4. δεινος περι σοφιαν,] *sapientia præstans.*

5. ει μη τις—] constructio est,—ει μη τις μεγαλη ασχολια τυγχανει ουσα σοι—*if no great business occupies you.*

6. φθονος,] Quia invidi ægre aliis benefaciunt. SIMPSON.

7. Σφιγγος] Nomen vatis cujusdam alatæ, faciem virgineam habentis, reliquo corpore leoni similis; quæ responsa consulentibus intellectu difficilia reddebat. Ausonius Griph. seu Eidyll. xi. 40.

Terruit Aöniam volucris, leo, virgo, triformis
Sphinx; volucris pennis, pedibus fera, fronte puella. SIMPSON.

1. αινιττεται] Ασημω; λεγει, λεληθοτως περι τινος λεγει. SAL- 75.
MASIUS.

2. καθαπερ τη τιμωρια παραδιδομενος.] *ut qui conjecti in carcerem manum carnificis expectant.* SCHWEIG.

3. Ουκ αν φθανοις τοινυν διηγουμενος, ὡς ἡμων προσεξοντων ου παρεργως, επειπερ και το επιτιμιον τοιουτον εστιν.] Horum verborum hic est sensus. Non citius ea nobis enarraveris, quam nos erimus prompti ad attendendum quid dicas, quandoquidem tale propositum est præmium vel pœna. Nam ita Græce significat το επιτιμιον; et utrumque hic convenit. SALMASIUS.

75. 4. και ὁ οχλος—] Ordo est, και ὁ πολυς ὁ οχλος εφεστως παρα την πυλην εισιν οὑτοι, οἱ μελλοντες εισπορευεσθαι εις τον βιον.

76. 1. μελλουσιν—] pro βουλονται. WOLFIUS.

2. πεπλασμενη τῳ ειδει.] *fucata vultu.*

3. ποτιζει] Ποτιζω cum dativo habet accusativum personæ post se expressum vel subintellectum, et verti debet, *perfundit hominem sua vi.* Cum vero accusativum habet rei, subauditur dativus personæ, et verti debet, *dat ei bibendam suam vim*, vel, *infundit ei suam vim.* SIMPSON.

4. πλειον] Subauditur πομα. Idem.

5. αναπηδωσιν αὐται,] *insiliunt more canum blandientium.* Idem.

77. 1. ὁπη αν τυχοι.] Alii vulgo ὁπη αν αὐται δεικνυωσιν. SCHWEIG.

78. 1. ῥιπτει.] Scilicet ἡ τυχη. *Ea quæ fortuna temerè projicit.* WOLFIUS.

79. 1. τινος] subauditur χρονου.

2. ὑπ' αυτης] Malo αυτων; quippe αυτης ad ἡδυπαθειαν referas necesse est. SIMPSON.

3. ῥακη] Unde vox Anglica, *rags.* SIMPSON.

80. 1. κακοπραγια] Alii legunt κακοδαιμονια.

2. απο της τυχης] *fortè.*

3. ἑστηκεν.] Αοριστος vice præsentis ἱστησι. SIMPSON.

81. 1. Δοξαι] Subauditur εισπορευονται.

2. μενει γαρ] Alii vulgo ετι μεν γαρ, sed μεν γαρ MS. absque ετι. Quare μεν in μενει ex conj. mutavi. SCHWEIG.

82. 1. απογνοντες της ψευδοπαιδειας,] Anglice, *renouncing false science.*

2. τας τουτων καθαρτικας δυναμεις.] *purgatricem istarum rerum vim.* SCHWEIG.

3. αναβασις στενη πανυ,] *ascensus valdè angustus.*

4. χαλεπη προσιδειν.] *visu formidabilis.*

5. κυκλῳ αποκρημνον;] *undique præruptam.* SCHWEIG.

83. 1. μικρον] Subauditur χρονον.

84. 1. καθεστηκυια το προσωπον,] *of a grave countenance.*

2. μεση δε και κεκριμενη ηδη τῃ ἡλικιᾳ,] *media autem et jam* 84.
matura ætate.

3. καλλωπισμον;] *Simplicem vero et stolam habens et ornamentum,* vel, *et reliquum corporis cultum.* Schweig.

4. Εμφαινει οὑτως εχειν.] *Hæc ita se habere adparet.* Simpson.

5. των διδομενων ἡ δοσις] *her presents*—διδομενων præs. pass. part.

6. Επιστημη, εφη, του μηδεν αν ποτε δεινον παθειν εν τῳ βιῳ.] *Scientia, inquit, nihil unquam in vita grave patiendi.* Simpson.

7. ποτιζῃ] vide supra ad p. 76. n. 3.

8. φιλοτιμως] insolens hujus vocis vis est in hoc loco, sed quia studio honoris et ambitione vehementer ducuntur homines, ita qui quovis modo vehementer laborat φιλοτιμως laborare merito dicatur. Simpson.

9. εξεβαλε] εξεβαλε et καθεστηκεν vim habere videntur præsentis temporis pro εκβαλλει et καθιστησι. Simpson.

10. αναληψιν και ὑγιειαν] pro αναληψιν της ὑγιειας. Simpson.

1. Τον αυτον τοινυν τροπον,] subauditur κατα. 85.

2. ἁ] scilicet πραγματα.

3. ἐξιν—] Ordo est, και περιποιησεσθ' ἑξιν ἀν ακουετε.

1. ὑψηλον εκεινο,] subauditur ορος. 86.

1. καλων εργων] subauditur ἑνεκα. Simpson. 87.

1. ὡς κακως πρασσουσιν.] *how miserable the others are*— 88.
πρασσω, ut sæpe, pro πασχω.

2. Κωρυκιον αντρον εχοντι·] Significat, locum hunc tutum et amœnum esse, instar antri Corycii, cujus elegantem τοπογραφιαν vide apud Melam, lib. 1. 13. in descriptione Ciliciæ. Meminit ejus quoque Strabo, lib. xiv. Snecanus.

3. εχιοδηκτοι·] Lego εχιοδεκται (*viper catchers*) a δεχομαι, *capio;* ita tollitur omnis disputatio de sanandis viperæ morsibus, viperarum morsu. Simpson.

1. λυπης και ταραχης μεστοι,] Loco quatuor horum verbo- 89.
rum, olim tria hæc erant, οἱ μεν απεγνωσμενοι. In uno MS. vero tria ista λυπης και ταραχης, quibus ego quartum, μεστοι, ex conject. adjeci, pro quo poterat et γεμοντες poni. Schweig.

89. 2. οἱ σεσωσμενοι εισι προς την Παιδειαν, και ευφραινονται, τετυχηκοτες αυτης·] *qui incolumes ad Eruditionem pervenerunt, eaque se potitos esse lætantur.* SCHWEIG.

90. 1. επι κεφαλαιου·] *in a word.*

91. 1. Ταυτῃ κελευει,—] Constructio est, Εφη, [Δαιμονιον] κελευει μη πιστευειν ταυτῃ, και πιστευειν [αυτον] εχειν μηδεν βεβαιον, μηδε ασφαλες, ὁ, τι τις αν λαβῃ παρ' αυτης.

2. Και δια ταυτην ουν την—] *He therefore orders them to regard all her presents with indifference, and not to rejoice if she makes them any, nor be dejected if she takes them away.* JOHNSON. αηττητους—ηττω erat in MS. Meibom. ἡττους in aliis, unde ουκ ἡττους, correxerunt nonnulii editores. Wolfius ex conjectura posuit αηττητους. Et quidem cum ob alias causas, tum quod vocabulum ἡττων non cum προς præpositione, sed cum genitivo casu construi debuerat, (quemadmodum ἡττων ἡδονης, ἡττων ὑπνου, et similia dicimus) haud dubiè vulgatæ lectioni præferenda visa est Wolfii conjectura αηττητους, quæ vox facile ab imperitis librariis truncari potuit, et in ἡττους corrumpi. Esse autem imprimis aptum huic loco vocabulum αηττητους, ex illa definitione intelligitur, quam apud Epictetum legimus, Dissert. I. 18, 21. cum ait; Τίς ουν ὁ αηττητος; Ὁ ουκ εξιστησιν ουδεν των απροαιρετων. *Quis est invictus? Quem nihil earum rerum, quæ voluntati nostræ non sunt subjectæ, de statu mentis dejicit.* SCHWEIG.

3. εικη, και ὡς ετυχε,] *temere, et fortuito.*

4. απαιτωνται,] Dubitatur passivè an activè capienda sit vox ista; utrum creditores an trapezitæ sit nominativus. Videtur passivè potius accipi. Anglicè, *when they are called upon for it again.* SIMPSON.

5. δεινα οιονται πεπονθεναι·] *they think themselves ill used.*

6. εχειν] Subauditur ἑαυτους.

92. 1. ην διασωθωσιν εκει.] *si eo pervenerint incolumes.*

2. μη πιστευειν μηδε ταυταις μηδεν,] Vehemens negatio et insitata. SIMPSON.

3. φθονος·] vide p. 74. n. 6.

4. *και των αλλων μαθ.*—] Vulgo, *και τα των αλλων μαθηματων*; invitis Msstis. *et cæteræ disciplinæ.* SCHWEIG. 92.

1. *Ὡς γαρ δι ἑρμηνεως συμβαλλομεν τα λεγομενα ποτε*—] Quo potissimum pertineat hæc similitudo ab interprete ducta, variæ excogitari rationes possunt. At ego, totum hunc locum mihi haudquaquam satis planum esse, atque etiam sub finem manifesto defectu videri laborare profiteor, *δι' ἑρμηνεως συμβαλλομεν τα λεγομενα* plerique vulgo cum Wolfio intelligunt *per interpretem ea, quæ dicuntur, cognoscimus*; quam interpretationem et H. Steph. in Thesauro probavit, cum ait verbum *συμβαλλω* non solum pro *conjicio* et *conjecturâ assequor* poni, sed etiam pro *intellectu assequor*; ubi ad hunc ipsum Cebetis locum provocavit. Unum Meibomium in diversam partem accepisse video. *Quemadmodum enim per interpretem interdum sermones conferimus*; quasi *συμβαλλομεν τα λεγομενα* idem valeret ac *συμβαλλομεν λογους*; quod equidem nec adfirmare nec negare ausim. SCHWEIG. 93.

2. *ἡμας και αυτους την φωνην ακριβεστεραν εχειν, αν τι συνηκαμεν·*] Verbum *εχειν* eodem fere modo, ac paulo inferius *κατεχειν*, (§ 34. *κατεχειν τα μαθηματα*) positum facile patet; sed sitne de *facultate percipiendi ea quæ dicuntur*, an de *dicendi usu* maxime capiendum non definiam. Qui quidem deinde cum plerisque editoribus *καν τι συνηκαμεν* legunt, illud *φωνην ακριβεστεραν εχειν*, referunt ad intelligentiam *eorum quæ ab aliis dicuntur*, et *καν τι συνηκαμεν* intelligunt *quamvis aliquid per interpretem perceperimus.* At Græca illa scriptura *καν τι συνηκαμεν*, quam in eam partem accipiunt, nulla vel scriptorum librorum vel vetustiorum editionum auctoritate nititur; sed ex unius Wolfii conjectura (quam et in notis ille proposuerat, et in versione expresserat) ducta est. Editiones veteres et Odaxii liber, et Ms. Meib. in *αν τι συνηκαμεν* consentiunt, id est, *si quid intellexissemus*, ut Meibomius vertit; possis etiam, *si quid perceptum habemus, si quid novimus*, vertere. SCHWEIG.

3. *ουτω και ανευ τουτων των μαθηματων ουδεν κωλυσει γενεσθαι.*] *Ita sine his etiam studiis fieri meliores nihil prohibebit.* Ante

93. γινεσθαι inserendum βελτιους aut καλους κᾳγαθους suspicati sunt interpretes. Ego vero totius hujus comparationis rationem minus mihi perspectam esse: suspicor autem, non unam vocem, sed plura quædam verba jam olim per antiqui cujusdam librarii errorem esse prætermissa. Schweig.

4. το περας,] Subauditur κατα, *denique*.

94. 1. πως ετι προεχουσιν, αρα η ακινητοτεροι, η δυσμαθεστεροι εισι;] *quonam modo proficiunt? nisi forte prorsus indociles et durioris ingenii sunt.* Schweig.

2. Ὁτι εν τῳ δευτερῳ περιβολῳ, ει μηδεν αλλο, ὁ προσποιουνται γε επιστασθαι, ουκ οιδασιν] id est, *quoniam in secundo septo, si nihil aliud,* (nempe quod faciat, ut minus facile commoveri possint et minus sint dociles) *illud certe est, quod, quæ percepta se habere profitentur, ea nesciant,* Schweig.

3. Και ὑμεις τοινυν, ω Ξενοι, εφη, εαν μη ούτω ποιητε, και ενδιατριβητε τοις.] *Atque etiam vos, O hospites,* (nempe, *salvi esse non poteritis*) *nisi hoc agatis et perseveretis,* &c. Schweig.

95. 1. αποκρινασθαι το φαινομενον] *respondere quod sentias.*

2. αλλα πως—] Ordo est, αλλ' κακον ὑπαρχει αυτῳ, ᾡ το ζῃν κακως αν ὑπαρχοι, πως αυτῳ το ζῃν ουκ εστιν κακον;

3. Αλλ' ου το αυτο, εφη, ὑπαρχει το ζῃν τῳ κακως ζῃν.] Ordo est, εφη, αλλα το ζῃν ουκ ὑπαρχει το αυτο [ὀν] τῳ ζῃν κακως.

96. 1. ὡσπερ ουδε το τεμνειν και καιειν—] Satis plana est sententia, quam tamen interpretes non plane sunt assecuti. Dixerat prius, fieri non posse, ut eadem res per se, aut sua natura, bona sit et mala. Quod uni bonum, alteri malum, per se neque bonum neque malum est. Ut in re medica, *uri, secari;* quia quandoque prodest ignis ad salutem; quandoque nocet, si intempestive adhibeatur; ergo per se, sive simpliciter et absolute, neque bonum, neque malum. Casaubonus.

97. 1. το συνολον δε] Subauditur εστι, quod verbum Gronovius quidem adjiciendum commendavit in notis; et potuerat sane adjici. Schweig.

2. το ευδαιμονειν—] *felicitatem.* Infinitivum, ut sæpe, cum

articulo, loco nominis: επομενας, *consequenter*, hujusce cau- 97.
sâ, i. e. quia in his solis consistere felicitatem arbitrantur.

3. αγνοουσι γαρ—] Ante Gronovium editiones omnes in verbis δια την του αγαθου αγνοιαν finem faciebant hujus libelli, et reliqua prorsus ignorabant; nisi quod, ex quo Arabica sive versio sive *paraphrasis* ejusdem libelli (nam subinde consulto uberius evagatus est ille interpres) cura Elichmanni in lucem edita erat. Sed postquam hoc supplementum a Gronovio mox publici juris factum, sive argumentum spectes, sive orationis colorem, sive connexionem verborum, a quibus illud incipit, cum superioribus, tam apte et mirifice cum reliquo Dialogo convenit, denique tam commodum finem toti disputationi imponit, ut, quid in eo desiderari cum aliqua veri specie possit, non videas. Quo accedit, quod, quamquam ex codice alioquin probatissimo et integerrimo Meibomiano nihil tale commemoretur, tamen ex Odaxii versione perspicue adpareat, eamdem prorsus clausulam hujus Dialogi in codice Urbinate, quo usus erat hic interpres, exstitisse. Quo magis putida videri debet eorum editorum sive negligentia, sive stupiditas, qui permultis etiamnum annis postquam illa perapta hujus libelli conclusio a Gronovio edita esset (quod anno LXXXIX. superioris seculi factum) in ipsis verbis δια την του αγαθου αγνοιαν libellum hunc finientes, diserte adjicere confirmareque non erubuerunt, *Reliqua Græce nondum esse reperta*. Schweig.

4. Πλειστον δε εστι πολλους κτησαμενους ιδειν] i. e. οιον vel δυνατον εστιν. *Multos autem licet videre*, &c.

5. εκ του προδιδοναι, και ληιζεσθαι, και ανδροφονειν, και συκοφαντειν, και αποστερειν,—] *ex proditionibus, deprædationibus, homicidiis, calumniis, rapinis*, &c. Schweig.

6. Αλλ' ουδε το φρονειν γε ουδε δικαιοπραγειν ουκ εστι] Ut supra ου δυνατον εστι, et infinitiva nominum loco. *Cæterum sapientiam et justitiam e malè factis minimè possunt homines adipisci.*

FINIS

NOTARUM AD PARTEM PRIMAM.

NOTÆ

AD

EXCERPTA EX POETIS.

I. NOTÆ IN ANACREONTEM.

* ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΩΔΑΙ.] Hoc est—Anacreontis 101.
Odæ, vel Carmina. Anacreon, celeberrimus Poëta Lyricus, ex Teo, urbe Ioniæ, oriundus est; unde Teius sæpè vocatur. Natus fuisse dicitur anno 2. Olymp. LV. quo ferè tempore Cyrus Major, rex Persarum, regnare cœpit. Ob ingenii acumen et morum comitatem, primùm à Polycrate, Sami Tyranno, arcessitus est, atque summo cum favore exceptus. Dein, invitante Hipparcho, Pisistrati filio, Athenas navigavit, ibique ab eodem magnoperè dilectus est. Cujus post interitum in patriam rediit; ubi, annum 85 agens, diem supremum obiit: acino uvæ passæ, uti fertur, suffocatus. Vino et amori nimis erat deditus. Ipsius autem carmina suavitatem et hilaritatem spirant, quæ planè sunt admiranda, adeo ut in levioris Lyrici carminis genere, omni ævo, facilè princeps habitus sit. Ex multis, quæ scripsit, pauca tantum ad nostra tempora pervenere: Odarum scilicet circiter LVI. et quædam fragmenta. Quorum sequentes editiones sunt præcipuæ. 1. Anacreon Græcè seorsim; ab Henrico Stephano, &c. Lutetiæ, 1554, in 4to. [N. B. Variæ sunt Editiones Anacreontis, apud Stephanos.] 2. Anacreon, &c. Græcè, adjectis exadversum partim Stephani, partim Andreæ metricis interpretationibus, et Tanaquilli Fabri notis. Salmurii, 1660, in 12mo. [Quæ editio repetita est triginta annis post.] 3. Anacreontis et Sapphûs poëmata Græcè; cum Gallica interpretatione Annæ Daceriæ, ejusque ac Tan. Fabri notis, &c. Parisiis, 1662, in

101. 12mo. item Amstel. 1699, 1716, &c. 4. Anacreontis et Sapphûs opera; Græcè; cum Longopetræi [*Longepierre*] metricâ versione Gallica et notis. Parisiis, 1682, 12mo. 5. Anacreontis Teii Carmina. Plurimis—mendis purgavit, turbata metra restituit, Notásque cum novâ Interpretatione adjecit Willielmus Baxter. Editio altera, &c. Londinii Augustæ, 1770, in 8vo. 6. Anacreon Teius, Poëta Lyricus, &c. Operâ et Studio Josuæ Barnes, S. T. B.—Editio tertia. Londini, 1734, in 8vo. 7. Anacreontis Opera Græcè; cum Latina Versione, Notis et Indice. Lond. excudebat Gul. Bowyer, 1725, in 4to. 8. Anacreontis editio altera, cum novis versionibus scholiis et notis. Lond. excudebat Gul. Bowyer, 1740, in 4to. [N. B. Hæ duæ sunt Editiones splendidissimæ Michaelis Mattaire, quarum uniuscujusque centum sola excussa sunt exemplaria. Unum utriusque asservatum est in Biblioth. Acad. Edinb.] 9. Anacreontis Odæ et Fragmenta, Gr. et Lat. cum notis Joan. Corn. de Pauw. Traj. ad Rhen. 1732, in 4to. [De hac edit. consule D'Orvilli Vannum Criticam. Amstel. 1737, in 8vo.] 10. Anacreontis Teii Carmina: cum notis perpetuis; et versione Latina, numeris Elegiacis paraphrasticè expressâ. Lond. 1742. in 8vo. 11. Bis edidit Anacreontem Jon. Frid. Fischerus. Lipsiæ. 1754, 1776, in 8vo. [Posterior editio multò priore plenior est.] 12. Anacreontis Carmina è MSS. Codd. et doctorum virorum conjecturis emendata. Argentor. 1778, in 12mo. Anacreontis Carmina. Accedunt Selecta quædam è Lyricorum Reliquiis. Editio Secunda emendatior. Argentor. 1786, in 12mo. [Hæ sunt editt. Brunckii qui antea ediderat Anacreontem in Analectis veterum poëtarum Græc. 3. vols. 8vo.] Qui plura velit de Anacreonte, adeat has editt. item Fab. Biblioth. Gr. Lib. II. cap. 15. et Harlesii Introd. in Hist. Ling. Gr. p. 73. Cæterùm editionum minorum multiplex est ubique proventus.

I. 3. 4. 'Α βαρβιτος δε χορδαις Ερωτα μουνον ηχει] Angl. *But my Lyre, with its strings, sounds only love.* Or, *But the strings of my Lyre sound Love alone:* ἁ βαρβιτος, *my Lyre*, v. ἁ, [et

vide supra ad p. 3. n. 9.] "Erat autem Barbitos, auctore 101.
"Horatii Interprete, *Lyra septichordis Eburnea.*" BAXTER.

5. Ημειψε, &c.] Advertendum veteres pro diversâ materiâ Carminis immutâsse sibi fidiculas. *Idem.* v. αμειβω.

6. Καγω μεν ηδον αθλους—] Angl. *And I began to sing—And I fell a singing the labours,* &c. Notandum, Poëtas sæpè Articulum omittere ubi eo solutæ orationis Scriptores utuntur; sic, αθλους pro τους αθλους, et *ver.* 1. Ατρειδας pro τους Ατρειδας, et *ver.* 8. λυρη pro ἡ λυρη.

10. Χαιροιτε, λοιπον, ἡμιν,] Angl. *Farewell henceforth, for* 102.
me,—λοιπον sumitur adverbialiter, ut et multa alia adjectiva in genere neutro, et in singul. vel plur. num. Articulo nunc usurpato, nunc omisso.

☞ Genus carminis, in hac Ode, est Iambicum Dimetrum Catalecticum; cujus primam sedem occupat indifferenter Iambus vel Spondæus, secundam Iambus, tertiam Iambus, unâ syllabâ claudente versum.

II. 1. κερατα] Versus postulat ut penultima vocis κερατα producatur. Est igitur non à κερας,—ατος, sed à κεραας,—ααος, contractè κερατος. "Universam de accentibus doctrinam non "assis facio. Sed quæ de iis traduntur regulæ, si constare "sibi debent, et aliquid utilitatis habere, hîc et aliis in locis, "ubi κερατα contractum ex κεραατα mediam producit, scribendum est κερατα." BRUNCK.

3. Ποδωκιην] Ionicè pro ποδωκιαν *pedum pernicitatem.*

4. Λεουσι χασμ' οδοντων] *Leonibus hiatum dentium* i. e. *hiuntes dentes;* χασμ' pro χασμα, quod vide.

5. το νηκτον,] Angl. *the faculty of swimming.*

6. πετασθαι,] *the faculty of flying.* Infinitivus modus cum Articulo, et interdum sine Articulo, fungitur vice nominis. v. πετομαι.

7. Φρονημα.] Angl. *Valour.* H. Stephanus vertit *Prudentiam.*

8. Γυναιξιν—ουκ ετ' ειχεν.] Angl. *For Women—she had no more—*of that sort.

102. 12. 13. Νικᾳ,] Angl. *And any Woman who is beautiful vanquishes both steel and fire—overcomes fire and sword.* v. νικαω.

☞ Hujus odes genus carminis idem est ac prioris.

III. 1. Μεσονυκτιοις ποθ' ὡραις] Angl. *Once upon a time, about midnight;* ποτε ante consonant. ποτ' ante vocalem cum spiritu leni, ποθ' ante vocalem cum spiritu aspero.

2. 3. Στρεφεται—]Ordo est: ὁτ' Αρκτος ηδη στρεφεται κατα την χειρα βοωτου, Angl. *when* the constellation of the *Bear is already turning at the hand of Boötes.* Αρκτος, ου, ὁ, ἡ, *Ursus* vel *Ursa.* Βοωτης, ου, ὁ, *Boötes;* qui et *Arctophylax* interdum vocatur, i. e. *Custos Ursæ.* Nam antiqui putabant *Ursum majorem*, quæ signum est cœleste ad septentrionem, juxta polum, constans ex viginti septem vel viginti novem stellis, custodiri ac dirigi à Boöte, qui, constans ex viginti duobus stellis, videtur secundum Scholiastem in Aratum, alterâ manu tenere pedum, et alterâ Ursam urgere. Qui plura velit, adeat notam Gallicam Longopetræi ad hunc locum.

4. Μεροπων—] Supple ανθρωπων. Angl. *of articulate speaking men*—Nam μεροψ componitur ex μειρω, *divido*, et οψ *vox.*

103. 5. Κεαται] Ionicè pro κεινται. Ubi observandum, neutrum plurale construi cum verbo etiam plurali: quod raro fit in sermone Græco. Nam apud Græcos neutrum plurale plerumque gaudet verbo singulari.

7. Τοτ' Ερως—] Ordo est: Τοτ' Ερως επισταθεις εκοπτε οχηας θυρεων μευ. Angl. *Then Cupid, having come, fell a knocking at the bars of my door:* επισταθεις, *having set himself near:* Nam uterque Aoristus Passivus sæpè simitur in sensu medio; μευ θυρεων οχηας, Ionicè pro μου θυρων οχεας. v. εφιστημι, θυρα, οχευς.

9. Κατα μευ σχισεις ονειρους.] i. e. κατασχισεις ονειρους μευ. Angl. *You will interrupt my dreams.* Nam κατα disjungitur à σχισεις, per tmesin.

12. 13. Βρεχομαι δε,—] Angl. *I am* all *wet too.* [Vide su-

pra ad p. 30. n. 15.] και πεπλανημαι κατα ασεληνον νυκτα, *and* 103.
I have gone astray [I wander] *in the moonless night;* πεπλανημαι, tempus est quod ritè vocant *præs. perf.* Perf. autem pass. sæpè sumitur in sensu medio: πλαναω, *errare facio*, πλανωμαι, in voce med. *erro*.

15. Ανα δ' ευθυ, λυχνον ἀψας] i. e. ευθυ δε αναψας λυχνον, *et statim accensâ lucernâ.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] ανα disjungitur à participio, per tmesin, uti supra *ver.* 9.

16. 17. Ανοιξα και βρεφος—] Notandum, vocem βρεφος, quæ est neutrius generis, hîc construi cum φεροντα in gen. masc. omninò rectè. Sexus enim infantis istius, Cupidinis scil. non amplius latere potuit Anacreontem, ostio jam aperto, gestantem in manibus lucernam. Eodem modo apud Homerum, occurrit φιλε τεκνον, *chare fili*, [Iliad. χ, 84.] ubi Hecuba inducitur alloquens filium suum Hectora. Locus, ut id obiter moneam, est pulcherrimus, et ad commovendos audientium vel legentium affectus egregiè accommodatus.

20. παλαμαισι—] Ionicè pro παλαμαις, ut et φαρετρην et ιστιην, paulò suprà, pro φαρετραν et ιστιαν, vel ιστιαν.

23. επει κρυος μεθηκε,] subauditur εαυτο. Angl. *when the cold abated.* v. μεθιημι.

24. 25. 26. Φερε, φησι, πειρασωμεν τοδε τοξον—] Angl. *Come, says he, let us try this bow,* ες τι νευρη βραχεισα νυν βλαβεται μοι, *how much* [to what extent] *the string*, by *being wet, is now sustaining hurt for me*, i. e *let us try what injury the string of this bow of mine suffers by being wet.* Tametsi hic sequuti sumus lectionem, quam probarunt ac dederunt Baxterus, Brunckius, aliique, nescio annon multò melior sit ea in qua Brunckius, vir doctissimus, nullum reperit sensum, adeoque damnavit his verbis: "E codice H. Stephanus edidit τοδε " τοξον εστι μοι νυν. Quibus verbis, cum nullus inesset sensus, " emendare tentârunt eruditi, quorum plerisque parum felici- " ter successit conatus. Separandæ tantùm erant malè junc- " tæ literæ." Hæc ille: Sed quid impedit qro minus interpungamus et reddamus hoc modo?

103. Φερε, φησι, πειρασωμεν·—
Τοδε τοξον εστι μοι νυν·—
Βλαβεται βραχεισα νευρη.

Come, says he, let us make an experiment: I have got this bow here now: the string (I am afraid) *is getting spoiled by being wet.* Vide annon hic sensus pulchrior sit illo altero, et multo convenientior infantili calliditati quam hìc affectat Cupido. Quare nihil opus est ut ex εστι duas efficiamus voces ες τι, cum Baxtero, Brunckio, aliisque: nedum ει τι cum ipso Stephano et Barnesio. Quod autem ad vocem βλαβεται attinet, quam vir acutus Jac. Moor [Element. Ling. Gr. p. 154.] deducit à βλαπτω, adeo ut sit 3. sing. fut. 2. med. pro βλαβειται· ut πιομαι, πιῃ, πιεται, pro πιουμαι, πιῃ, πιειται· et φαγομαι, φαγῃ, φαγεται, pro φαγουμαι, φαγῃ, φαγειται· ea revera est 3. sing. præs. Ind. pass. ab antiquo verbo βλαβω. Vide Iliad. τ, 82. et 166. ubi eadem vox occurit, nec ullo modo fieri potest ut sit fut. temporis.

28. Μεσον ἡπαρ,—] subauditur δια, *per medium jecur*; ὡσπερ οιστρος, Angl. *like a gadfly.* Cæterùm putâsse veteres jecur esse sedem amoris notissimum est.

104. 29. Ανα δ' ἁλλεται, καχαζων,] Angl. *He springs up, with a hearty laugh*—ανα disjungitur à verbo suo, per tmesin.

30. 31. 32. Ξενε, δ' ειπε—] Angl. *And "mine host," said he, "congratulate me: my bow is quite sound,——but* THOU *"shalt be sick at heart."* καρδιην, Ion. pro καρδιαν, subauditur κατα.

☞ Hoc alterum genus carminis quo sæpè utitur Anacreon, scandi potest hoc modo.

Pyrrich.	Troch.	Troch.	Spond.
⏑ ⏑	– ⏑	– ⏑	– –
Μεσο	νυκτι	οις ποθ'	ὡραις

Ubi notandum, ultimam versus syllabam, etiamsi alioqui naturâ sit brevis, longam semper habendam esse, propter pausam; uti optimè observavit vir eruditissimus Sam. Clarke, ad Hom. Iliad. α, 51. Quare Trochæus in fine hujus versus, secus ac quidam putârunt, stare nequit.

Idem versus scandi potest aliter, hoc modo, 104.

Anapæst.	Iamb.	Iamb.	Catalect.
˘ ˘ -	˘ -	˘ -	-
Μεσονυκ	*τιοις*	*ποθ' ὁ*	*ραις*

Quod eodem redit.

IV. 1. 2 .3. Επι μυρσιναις—]Ordo est: Στορεσας [supple εμαυτον] επι τερεινας μυρσιναις, τε επι λωτιναις ποιαις, θελω προπινειν. Angl. *Reclining upon tender myrtles and the leaves of the lote tree, I choose to indulge in drinking.* Myrtus, arbor Veneris, amori scilicet et hilaritati dicata. De λωτῳ, unde λωτινος, Vide Hom. Iliad. ξ, 348. ubi enumeratur inter herbas suaves et molles quas terra protulit ad cubile parandum Jovi. "Intelligi isthuc debet de *Loto sativa, seu urbana*, quam Dioscorides ἡμερον λωτον vocat. Est autem illius odor suavissimus." Tan. Faber.

4. 5. 6. χιτωνα δησας ὑπερ αυχενος παπυρῳ] *Having bound his Tunick over his neck with a rush,* διακονειτω μεθυ μοι, *serve me with wine.* Lepidum quidem ministerium! "παπυρος, "frutex Ægypti in palustribus nascens: *Plin. lib.* 3. *Les "anciens se servoient de sa petite ecorce, de même que nous "nous servons du ruban.*" Longepierre.

9. κεισομεσθα—] pro κεισομεθα. v. κειμαι.

11. Τι σε δει—] τι, i. e. δια τι. [Vide supra ad p. 29. n. 4.] "Nam quod notissimum est, olim et cadavera, et sepulchra "ipsa odoribus et unguentis aspergebantur et illinebantur." Tan. Faber.

12. ματαια;] supple πραγματα. Angl. *Superfluities.* Mos etiam erat antiquis effundere diis vini libamina, quæ Græcis χοαι vocabantur.

16. 17. 18. Πριν, εγω σε,—] Hæc, quam dedimus; item Brunckius aliique dederunt, lectio est Baxteriana; quamque Baxterus ipse, in secundâ suâ editione, sic reddidit; *Prius, obsecrabo te, quàm oporteat me abire, Ad inferorum choreas,*

104. *Dissipare volo curas.* Sed hoc duriusculum videtur. Vulgatam prætulerim lectionem quæ sic se habet:

> Πριν, Ερως, εκει μ' απελθειν
> Ὑπο νερτερων χορειας
> Σκεδασαι θελω μεριμνας.

Angl. *I wish to dissipate my cares, before, O Cupid! I go away to that* gloomy *place,—to the choirs of infernal inhabitants.* Brunck. in 2da suâ. Edit. dedit—πριν εκειϲε δει μ' απελθειν.

☞ Carminis genus idem est ac odes præcedentis.

105. *V.* 1. 2. Το ῥοδον το—] Angl. *Let us mingle with wine the Rose of the loves.* Διονυσος, *Bacchus* sumitur pro ipso vino: ut Ceres pro frumento, &c. Rosa erat flos in deliciis apud antiquos, et, non solum hîc, sed et alibi, pulcherrimè decantatur ab Anacreonte.

4. Κροταφοισιν] Ionicè pro κροταφοις.

5. ἁβρα—] sumitur adverbialiter.

5. 6. 'Ροδον, ω φεριστον ανθος,] Angl. *O Rose! exquisite flower.* 'Ροδον ειαρος μελημα· *Rose! thou favourite of the spring:* ειαρος, pro εαρος.

10. Στεφεται καλοις ιουλοις] Στεφομαι τους ιουλους ῥοδοις, et στεφομαι τοις ιουλοις ῥοδα dicitur. Barnes.

11. Χαριτεσσι] pro Χαρισι· regitur à συν in composit.

15. 'Ροδινοισι στεφανισκοις Πεπυκασμενος,] Angl. *Adorned thick with rosy chaplets,*—ῥοδινοισι, Ionicè. v. πυκαζω.

☞ Hæc Ode continet versus varii generis; de quibus vivâ voce inter docendum.

VI. ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ] Veteres hunc morem habebant, ut cùm aliquid citò et diligenter domum nuntiari vellent, peregrè secum columbas auferrent, quas ipsi cùm in locum propositum venerant, laxare, earumquè collo aut pedibus epistolas, seu quid aliud alligare solebant; unde, illis ob prolis et pristinæ sedis amorem remeantibus, certior fieret familia, sal-

vos et incolumes eo pervenisse, quo profecti fuerant.— 105.
Hinc intelligentia hujus Odarii pendet. Tale autem est hoc Poëmatium, ut non ab homine aliquo, sed a Musis ipsis et a Gratiis collatâ operâ compositum esse videatur. TAN. FABER.

2. ποθεν πετασαι;] Angl. *Whence art thou flying.* "Sine "necessitate Barnesius πεταοσαι. Cæteri editores πετασαι.— "Vera scriptura est πετασαι. Non enim est à πεταμαι, cujus "secunda πετασαι, duas primas syllabas necessariò et semper "corripit, sed à πεταομαι, πεταεσαι, πετασαι· πεταεται, πεταται." BRUNCK.

3. 4. 5. Ποθεν μυρων—] Ordo est: Ποθεν, επ' ηερος θεουσα, πνεεις τε και ψεκαζεις [απο] τοσουτων μυρων; Angl. *Whence as thou movest on the air, dost thou waft and diffuse odours from such a profusion of ointment?* Nam, uti notavit doctissima Domina Dacier, veteres columbas suas, quemadmodum hodierni catellos, odoribus perfundere solebant.

6. Τις εις;—τι σοι μελει δε;] Angl. *Who art thou?—and* 106.
what is thy business? thy errand? thy commission? Hanc lectionem nos, cum Brunckio prætulimus. H. Stephanus exhibet Τις εσσι, σοι μελει δε· sed in notâ proponit, τι δ' εστι σοι μελημα; Barnesius dedit Τις εσσι; σοι Μελει δε, Baxterus autem, Τις εσσι σοι μεληδων; aliique aliter, quæ omnia proferre et excutere otio foret abutentis.

9. 10. Τον αρτι των απαντων—] Angl. *who now commands and reigns over the affections of all. Who is now the universal favourite.*

11. Πεπρακε—] Quid ad commendationem Poëtæ faciat magis, quam quod ei Venus vel unius hymniculi aut canticuli pretio, unam ex suis columbulis, quas illa tantoperè amabat, haud recusarit concedere? TAN. FABER.

14. Διακονω τοσαυτα—] i. e. Διακονω τοσαυτα πραγματα οσα νυν διακονω· Angl. *I execute such important commissions as the present.*

15. Και νυν, ὁρᾳς—]Ingeniosa hæc atque elegantissima emendatio Stephani mihi præ vulgari οἰας placet. HARLES.

17. 18. Και φησιν—ποιησειν.] Vide supra ad p. 13. n. 16.

19. κην] pro και εαν.

22. Ορη τε και κατ' αγρους,] i. e. κατ' ορη και αγρους.

23. καθιζειν—] supple εμαυτον. Angl. *to perch upon.*—

26. Αφαρπασασα χειρων] i. e. ἁρπασασα αφ' χειρων.

107. 31. 32. Και δεσποτην—] Edidit H. Stephanus και δεσποτην Ανακρεοντα πτεροισι συγκαλυψω. Illud Ανακρεοντα verè censent eruditi glossema esse, quod genuinæ lectionis locum invasit: εμοισι debetur eidem Stephano, nec facilè melius quid invenietur. Nam αδοντα, quod nuper excogitavit vir doctus, in metrum deccat. Absolutissimi hujus carminis versiculi omnes Iambum habent in tertiâ sede, nec obstat ποιησειν, cujus primam corripiunt poëtæ. Pro συγκαλυψω membr. dant συσκιασω, non ut falsò auctor est Barnesius, συσκιαζων. Illud ad metri præscriptum mutandum esse in συσκιαζω verè statuit Salmasius. Inde totum locum, ut vides, constitui. Particula potentialis αν ea vi, qua hîc gaudet, cum verbo præsentis temporis rectè construitur. BRUNCK. Negat tamen vir eruditissimus R. Porson voculam αν præsenti indicativo unquam jungi. Vide. Coll. Gr. Maj. Vol. II. ad p. 131.

VII. 9. 10. 11. Ὡς τῳ γεροντι—] Ordo est: ὡς πρεπει τῳ γεροντι παιζειν τα τερπνα, [τοσουτῳ] μαλλον ὁσῳ τα [πραγματα] μοιρας εστι πελας. Angl. *that it becomes an old man to sport the more merrily the nearer the things of fate* [*Death*] *is at hand.* τα τερπνα, sumuntur adverbialiter. Vide supra ad. p. 76. Od. I. 10.

108. *VIII.* 3. 4. νοημα—Αβουλον—] Angl. *a wayward disposition.*

7. Μαχῃ με προυκαλειτο.] Angl. *challenged me to fight,* προυκαλ. pro προεκαλ.

9. Θωρηχ'—] Sic ante vocalem aspiratam pro θωρηκα, quod pro θωρακα.

10. *Και δουρα,*] v. δορυ.

12. Εβαλλ'—] i. e. εβαλλε, Angl. *he fell a darting*, tempus scil. inceptivum præteriti.

13. 14. 15. 'Ως δ' ουκ ετ'—] Angl. *And when he ran short of darts, he flew into a passion, and then discharged himself at me in the way of a dart*, [or, having metamorphosed himself *into a dart*.]

19. 20. Τι γαρ βαλωμεθ'—] Angl. *For why need we be darting without, when the war is raging within me.* βαλωμεθ' rectè se habet in voce mediâ. Quidam legunt βαλωμεν. Cæterùm nihil jocosæ Lyræ convenientius esse potest, hoc lepidissimo carmine.

IX. 3. 'Ροδιης κοιρανε τεχνης,] *Rhodiæ princeps artis.*— 109.
Nam Rhodii pictores erant celeberrimi. Quidam legunt ροδεης τεχνης, *roseæ artis*; quod forsan metaphoricè pro *pulchræ artis*, picturæ scil. Confer Virg. Æneid. L. I. ver. 402. Cæterùm pro κοιρανε quidam legunt τυρανε, metri gratiâ. Brunck. in Edit. suâ 2da, dedit καρανε, quod habet penultimam longam, sic idem sonat quod κοιρανε.

6. 7. το πρωτον] Vide supra ad p. 102. Od. I. 10. τριχας—απαλας τε και μελαινας, Angl. *hair soft and black.*

8. 'Ο δε κηρος αν δυνηται,] Tabulas pictas olim factas esse ex cera notum est. Harles.

9. Γραφε και μυρου πνεουσας,] Angl. *paint it also breathing with fragrant ointment.* Vide supra ad p. 105. Od. VI. 3.

10. 11. 12. Γραφε δ' εξ όλης παρειης,—] Sic construe: γραφε δε ελεφαντινον μετωπον εξ όλης παρειης ὑπο πορφυραισι χαιταις. Angl. *and paint an ivory forehead* rising *from a full* [plump] *cheek, below dark-coloured hair.* "όλη παρεια est *gena plenior*, "quam nulla macies obsidet." Harles. "Πορφυρεος apud "Græcos, sicut et *purpureus* apud Latinos, sæpè valet *nigricans*, sive *subniger*; imò interdum significat quemvis colorem cum splendore quodam." Anonymus.

13.—17. Το μεσοφρυον, &c.] Hi versus construi et reddi pos-

109. sunt hoc modo: μη δε διακοπτε μοι, μητε μισγε το μεσοφρυον, Angl. *and do not entirely disjoin for me, nor yet confound the intermediate parts of the eye-brows;* το δε [τον εικονα ειναι] λεληθοτως συνοφρυν εχετω, όπως εκεινη [εχει,] ιτυν βλεφαρων κελαινην. *and let the* figure *with the eye-brows, thus imperceptibly united, have, like her's, the circular extremity of the eye-lids,* [i. e. *the eye-lashes*] *of a black hue.* Quæ verissima interpretatio; quamque tantùm non vidit *Baxterus.* Nam si το λεληθοτως συνοφρυν [i. e. το τον εικονα ειναι λεληθοτως συνοφρυν] nominativus est verbi εχετω, (et quo minus ita sit haud equidem video quid impediat) perit tota difficultas quæ torsit interpretes.

21. Ἁμα δ' ὑγρον,—] Nugantur hîc Baxterus, Barnesius, Stephanus; per ὑγρον intelligentes *pætum, tremulum, petulans,* &c. Ad literam verto *humidum.* Oculi (ut rectè Dacieria) in quibus inest quantulumcunque humoris, sunt vividi magis quam alii, et ignis pleniores. Anon. I think—that the beauty of the eye consists, first, in its *clearness;* what *coloured* eye shall please most depends a good deal on particular fancies; but none are pleased with an eye whose water (to use that term) is dull and muddy. Burke: *Of the Sublime and Beautiful,* Part III. sect. 20.

110. 27. Περι λυγδινῳ τραχηλῳ,] Angl. *around an alabaster neck.* [v. λυγδινος.] "*smooth as monumental alabaster.*" Shakespeare, Oth. Act. 5.

29. 30. Στολισον το λοιπον αυτην] Angl. *As to the rest, array her in a flowing robe of a faint purple dye.* Vide supra ad p. 4. n. 26; et ad p. 102. Od. I. 10.

33. Απεχει·] Vulgo redditur impersonaliter, *sufficit.*

X. 5. Η Νειλον η επι Μεμφιν.] i. e. η επι Νειλον, η επι Μεμφιν. Vide supra ad p. 80. Od. VI. 22.

8. 9. Ποθος—] δε ὁ μεν Ποθος πτεροονται, Angl. *And one Loveling is just fledging,* ὁ δε ακμην εστιν ωον, *and another is now an egg,* ὁ δε ηδη ἡμιλεπτος, *and a third is just half hatched.*

111. 17. Τι μηχος, &c.] *Quodnam remedium* erit? Non ut Da-

cieria, *Quis finis* erit? Multo minus, ut Baxterus, *Quid* 111.
de me fiet? Anon.

19. Ερωτας εκσοβησαι] Vulgo ερωτας εκβησαι. Fœdè corrupta lectio, quam qui ridiculè tuentur explicare nequeunt, nec emendavit quisquam ante me feliciter. Brunck. v. εκσοβειν.

XI. 6. οδευει.] Verbum οδευειν vel adventum, vel abitum indifferenter notare potest; et hîc loci videtur notare non tantùm reditum, vel migrationem; sed volandi modum, istis avibus peculiarem. Anon.

7. Αφελως δ' ελαμψε Τιταν.] Angl. *And Titan shines constantly bright.* De aor. in hoc sensu vide Coll. Græc. Maj. Vol. I. ad p. 19. n. 6. Edit. 2. 3. et 4.

10. 11. Καρποισι γαια προκυπτει·] Versum hunc pro spurio habeo. Brunck. Quem et ejiciendum etiam putavit *Tan. Faber.* Καρπος ελαιας προκυπτει. Angl. *The fruit of the olive bends forth.*

12. Βρομιου στεφεται ναμα.] Quo modo explicari debeat hic versus divinare nequeo, nec fortè dixerit ipse carminis auctor siquidem sic reliquit scriptum. Brunck. Procul dubio nihil aliud intelligit Poëta, quam vinum, sive poculum, in conviviis floribus coronatum; cujus mentionem sæpius facit. Vere autem suavius bibitur istud Βρομιου ναμα. Tunc etiam *primùm* coronatur quia tunc *primùm* nascuntur flores. Anon. Reddas igitur: Angl. *The liquor of Bacchus now begins to be crowned,*—with flowers, viz. in the cup. Quæ verissima videtur interpretatio. Cæterùm idem vir sagax anonymus, cum Barnesio, legit το ναμα, ratus metrum non alioquin constare. Sed de metris Anacreontis plura inter docendum.

14. Καθελων ηνθησε—] Istud καθελων vertit Baxterus *deducens se;* Barnesius *diffundens se;* Dacieria *exerens se.* Omnes subintelligunt εαυτον. Fateor me non videre, quomodo vel primus, vel secundus, vel tertius sensus ex verbi καθαιρειν significatione recte erui possit. Anon. Si post καθελων subauditur ανθη vel ανθηλια, sensus oriri videtur satis dilucidus. Fructus

enim in arboribus non nisi flosculis interemptis apparet. Reddas igitur Angl. hoc modo; κατα φυλλον, κατα κλωνα, καρπος ανθησι καθελων. *Beside the leaves and along the boughs, the fruit, having destroyed the blossoms, abounds: or, the fruit flourishes upon tde ruins of the blossoms.*

112. *XII.* 3. αλλ' ετρωθη.] Angl. *but was stung.* v. τιτρωσκω.

4. 5. Τον δακτυλον—] Horum versuum vulgaris interpretatio hæc est; δαχθεις δε [κατα] τον δακτυλον τας χειρος, ωλολυξε; *morsus igitur digitum manus suæ ejulavit.* Quum autem vir doctus R. F. Phil. Brunck. in his verbis pleonasmum indignum Anacreonte invenerit, locum ita emendavit: [in utraque edit. impressâ Argentorat. 1778. et 1786.]

——αλλ' ετρωθη	——*sed vulneratus est*
τον δακτυλον· παταξας	*digitum. Collisis*
τας χειρας, ωλολυξε·	*manibus, ejulavit.*

Nam in MS. Vaticano, eodem monente, pro δε δαχθεις invenitur παταχθεις, et pro τας χειρος, τας χειρας. Sed quum idem vir doctus non animadvertisset apud Græcos scriptores aoristos passivos in sensu medio sæpè usurpatos, pro παταχθεις nimis audacter de suo substituit παταξας.

13. Ἀ δ' ειπεν·] Ἀ Dor. pro ἡ. Sic supra δαχθεις pro δηχθεις, τας pro της· &c. [Nempè si vulgaris lectio præferenda sit.] Nam, uti observavit Baxterus, "mirè convenit sermo "Doricus, utique rusticior, simplicitati hujus fabellæ."

14. 15. Πονει—πονουσιν.] Similiter Latinè. *Dolet hoc mihi, et ego doleo.* Anon.

16. ὁσους συ βαλλεις;] i. e. τοσουτοι ὁσους, &c. Cæterùm hanc oden lepidissimam adumbravit Theocritus in Idyllio suo 19. quod inscribitur Κηριοκλεπτης.

XIII. 3. Ολιγην δροσον πεπωκως,] Angl. *Having sipped a little dew.* Ita Virgil. Eclog. V. 77. *Dumque thymo pascentur apes, dum rore cicadæ.* Confer Hom. Il. γ, 151.

113. 7. Χ' ὁποσα.—] Pro και ὁποσα· scil. αι dipthongo elisâ, κ ante vocalem aspiratam necessariò sit χ. Cæterùm in eodem

versu pro vulgato Ὧραι, [Angl. *the seasons*] cum Brunckio 113.
reposuimus ὅλαι.

15. Τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει,] Alludit ad *Tithoni* historiam, qui cum immortalitate donatus, senectutis tamen incommodis gravatus esset, in *cicadam* dicitur fuisse conversus; quæ animalia in senio veteres ponunt tunicas, et proinde juvenescunt, ut *Lucret.* IV. 56. *Cum veteres ponunt tunicas æstate cicadæ.* Barnes.

16. Σοφὲ, γηγενὴς.—] Σοφὸς dicitur *cicada* ob musicæ peritiam. Γηγενὴς, quomodo Gigantes, Cyclopes, et Titanes, *Saturnus*, aliique filii *Terræ* et *Cœli*; cicadæ etiam in agris nascuntur. Alludit preterea ad *Athenienses* αὐτοχθόνας. Idem.

17. ἀναιμοσάρκε·] Vide Hom. Iliad. ε, 342.

XIV. 3. Χαλεπώτερον] Forsan legendum χαλεπώτατον, sed minimè necessum est. Anon.

4. Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.] i. e. φιλοῦντα ἀποτυγχάνειν. Angl. *for a Lover to fail in obtaining the object of his passion.*

10. Διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφὸς,] Scil. ἡμῖν ἐστι, i. e. argentum 114.
magis curamus quam fratres atque parentes. Stroth.

XV. 2. Φιλῶ νέον χορεύειν.] Barnesius mero Ionismi studio χορευτὴν reposuit. Baxter.

4. 5. Τρίχας—] i. e. κατὰ τρίχας, et τὰς φρένας, i. e. κατὰ τὰς φρένας.

II. NOTÆ IN BIONEM.

* ΒΙΩΝΟΣ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.] Hoc est—Bionis Idyllia. 115.
Oriundus erat Bion è Smyrnâ, Asiæ minoris urbe celeberrimâ, unde Smyrnæus sæpè vocatur. Vixisse dicitur circiter A. M. 3807. ante Christum natum 177. Discipulum habuit Moschum Syracusanum; cujus quæ supersunt Carmina, plerumque Bucolica, unà cum Bionis ab editoribus vulgò exhibentur. Scripsit uterque Doricâ Dialecto. Quanquam, in Idylliis

145. suis, naturæ simplicitatem et varietatem, quæ Theocritum distinguunt, minus consequuti sint, laudem tamen elegantiæ et nitoris insigniter meruerunt. Editiones præcipuæ sunt: 1. Henrici Stephani inter Græcos Poëtas Principes, Parisiis, 1566, in fol. 2. Fulvii Ursini ad calcem carminum novem illustrium Fœminarum. Antwerp. 1568, in 8vo. [Cujus libri rarissimi nobis benignè copiam fecit, ex instructissimâ suâ Bibliothecâ, vir consultissimus et doctissimus David Dalrymple, Eques Baronettus.] 3. Radulphi Wintertoni inter Poëtas minores. Cantabr. 1652, in 8vo. 4. Bionis et Moschi Idyllia, ex recensione Nic. Schwebelii, cum ejusdem animadversionibus, et notis variorum, &c. Venet. 1746, in 8vo. 5. Bionis Smyrnæi, et Moschi Syracusani, quæ supersunt. Notis Johannis Heskin, ex Æde Christi. Oxon. 1748. 6. Editio cum notis variorum, quam curavit M. Jo. Adam Schier. Lipsiæ, 1752, in 8vo. 7. Bionis, et Moschi carmina edidit etiam Rich. Fr. Phil. Brunck. in Analectis veterum poëtarum Græcorum. Argentor. 1773, 3. tom. in 8vo. Denique: Theocriti, Bionis, et Moschi Carmina Bucolica. Gr. et Lat. &c. edidit L. C. Valckenaer. Lugd. Bat. 1781, in 8vo. Vide Fab. Biblioth. Gr. lib. III. cap. 17.

I. 1. ΑΙΑΖΩ τον Αδωνιν] Constat hoc Idyllium, quod est Epitaphium Adonidis, ex versibus 98. quorum tantum 47. hîc exhibentur. Cæterum Adonis Cyniræ Assyriorum regis filius fuisse fertur, tamque eximiâ pulchritudine ut ipsius Veneris deliciæ esset. Ictu aprugno inter venandum periit. Hinc Veneri ingens luctus, illæque lacrymæ: et hinc festa illa apud veteres tam celebrata quæ ex illius nomine Αδωνια nuncupabantur. Vide Theocriti Idyll. XV. quod inscribitur Συρακουσιαι, η Αδωνιαζουσαι. et Potteri Archæol. Lib. II. cap. 20.

2. 3. —μηρον οδοντι] Ordo est: τυπεις [κατα] λευκον μηρον οδοντι—λευκῳ οδοντι. Angl. *having his white thigh wounded with a tusk—a white tusk.* Cæterùm pro λευκῳ Heskinus legendum conjicit λυγρῳ, ad vitandum istum in verbis lusum,

quem omninò indignum Bione censet. Quod tamen impro- 115
bat doctissimus Valckenaer.

6. Και το ῥοδον φευγει—] Ordo est: Και το ῥοδον τω χειλεος φευγει.

9. —ὁ μιν] ὁ per Apocopen pro ὅτι.

13. Παχεας αμπετάσασα κινυρετο,] *Brachia extendens lugubri voce querebatur:* αμπετασασα pro αναπετασασα. v. αναπεταννυμι.

16. —και ερχεαι] Vide Moor Elementa Ling. Gr. p. 121. 116

17. Και στυγνον βασιληα—] Plutonem scil.

20. —το δε παν καλον ες σε καταρρει.] Angl. *Every fine thing devolves to thee.* Vide Theocr. Idyl. I. 5.

21. —ποθος δε μοι] Dudum vidi emendandum ποτις δε μοι ὡς οναρ επτη. VALCKENAER.

22. Σοι δ' ἁμα κεστος—] De Veneris Cesto vide Hom. Iliad. ξ, 214.

23. —τι γαρ, τολμηρε κυναγεις; Καλος, &c.] Vir doctissimus Valckenaer legendum conjicit: τι γαρ, τολμηρε κυναγε, Καλος τοσσουτο μεμηνας θηρσι παλαιειν;

28. Αἱμα ῥοδον τικτει,] Vide Ovid. Met. Lib. 10. fab. 1.

31. Εστ' αγαθα στιβας,—] Vide Theocr. Idyll. 15. Vix opus est ut tirones moneamus Dores ponere sæpissimè α pro η, ut αγαθα, pro αγαθη.

36. —χὡ μεν οἴστως,] Pro και ὁ μεν οἴστους.

39. —φορεησιν—] Pro φορεει. 117

40. πτερυγεσσιν—] Poeticè pro πτερυξι. Formatur scil. Dat. pl. poët. à Nom. pl. addendo σι. v. πτερυξ.

43. —εξεπετασσε—] Pro εξεπετασε, ut sit penultima longa. εκπεταννυμι.

45. —κλαιοντι—] Dor. pro κλαιουσι· τω Κινυραο, pro του Κινυρου.

46. —κωρα—] Proserpina scil. unde festa ipsius κορεια dicta sunt. Cæterùm εθελω, interdum signif. *possum*.

II. 3. —πυξοιο—] Ion. Gen. 2. declin. v. πυξος.

5. Τως καλαμως—αλλαλοισι— Pro τους καλαμους—αλληλοις.

117. 6. Τα και τα—] Pro τῃ και τῃ— *huc illuc transilientem observabat Amorem.*

7. —ἱνεχ' οἱ τελος ουδεν απαντῃ.] Angl. *because there was no end of this.* ἱνεχ' ante voc. aspirat. pro ἱνεκα· απαντῃ pro απαντασι.

12. Φειδεο τας θηρας—] i. e. φειδου της θηρας· ταρνεον ἑρχεν i. e. το ορνεον ερχου.

118. 15. —επαλμενος—] Valckenaerius cum Higitio, &c. reposuit απαλμενος. v. επαλμενος.

III. 2. —ευχεαι—] Vide Moor Element. L. Gr. p. 121.

8. —επετραπεν—] Angl. *permits,* uti Aor. Sæpissimè redditur. Vide Coll. Gr. Maj. Vol. I. ad p. 19. n. 6. Edit. 2. 3. et 4.

18. —αως,] Pro ηως, *aurora;* quæ hîc sumitur pro eo quod est *dies.*

III. NOTÆ IN MOSCHUM.

119. * ΜΟΣΧΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.] Hoc est—Moschi Idyllia. Vide supra ad p. 115. n. *

I. ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ.] Dulcissimum Idyllium, et omnibus elegantiis, et gratiis refertum.—Huic alludit Spenserus nostras, F. Q. B. 3. C. 6. St. 11. Heskin.

1. 2. Ἁ Κυπρις,] Ordo est: Ἁ Κυπρις μακρον εβωστρει,—ει τις ειδεν Ερωτα—τον Ερωτα τον υἱεα πλανωμενον επι τριοδοισι, [ut rectè monuit Valckenaer.] Angl. *Venus proclaimed aloud—If any one has seen Cupid,—my Son Cupid wandering near the public ways.*

6. —εν εικοσι πασι μαθοις νιν.] Angl. *You would know him among a whole score.* Vide Sam. Clarke, ad Iliad. σ, 470.

120. 13. Μικκυλα—] μικκυλος, dimin. à μικκος, quod vide; τηνω, Gen. Dor. pro εκεινου.

22. *Παντα μεν αγρια, παντα·* &c.] Valckenaer probare videtur aliam lectionem, viz. *Ταυτα μεν αγρια παντα·* &c. *Τᾳ ἡλιον*—&c. *Sæva quidem ista sunt omnia; sed multo his sævior est ipsi parvula fax, qua solem ipsum accendit.*

II. 9. —Πλευτηι—] v. Πλουτευς. 121.

14. *Αχω δ' εν δονακεσσι*—] Angl. *Echo among the reeds, feeds upon thy songs.*

18. *Τουτο, Μελη,*—] Meles fluvius Ioniæ, qui Smyrnæ mœnia adlavat, à nonnullis Homeri pater dicitur: unde vates Melesigines appellatus, antequam oculis captus fuisset: posteà ab illo malo nomen Homeri consecutus. Longepierre. Vide ad initium Bionis Idyll.

36. Κηϊον αστυ] *Κηϊον αστυ* nobilitavit Simonides. Valck. 122.

42. —*ζωοντι*—*φυοντι*—] Dor. pro *ζωουσι*, et *φυουσι*. v. *ζωω*.

IV. NOTÆ IN TYRTÆUM.

* ΤΥΡΤΑΙΟΥ ΕΛΕΓΕΙΑΙ.] Hoc est—Tyrtæi Elegiæ. 123. Tyrtæus Atheniensis, Poëta Elegiacus, floruit circiter initium Olymp. xxiv. ante Christum natum 682. In bello secundo Messenio, quum Lacedæmonii, oraculi Delphici jussu, ducem ab Atheniensibus adversus Messenios peterent, hi Tyrtæum, qui pede claudus erat, ludibrii gratiâ, miserunt. Is tamen, carminibus suis elegiacis pro concione recitatis, tantum ardorem militibus addidit, ut, re benè gestâ, victoriam reportaverint. Quo facto jus civitatis, præmium quæsitum meritis, à Lacedæmoniis accepit. Paucæ tantùm ex ejus Elegiis, quibus magnum sibi nomen peperit, ad nostra tempora pervenere. 1. Editæ sunt post Callimachi Hymnos, apud Frobenium, 1532, in 4to. 2. Inter poëtas Gnomicos. Basil. 1551, in 8vo.

PARVUM

LEXICON,

VOCABULA EXHIBENS,

QUÆ IN

COLLECTANEIS GRÆCIS MINORIBUS

OCCURRUNT:

IN GRATIAM TIRONUM.

EDITIO NOVA, AUCTA ET EMENDATA.

N. B. *Voces quæ Vulgò primitivæ censentur, et Nomina propria à literis majusculis incipiunt.*

LEXICON.

'Α, DOR. pro ἡ, articul. fem. gen.

ἀβατος, ου, ὁ, *invius*: ex α priv. et βατος, *pervius*, quod à βαινω, *vado*.

ἀβεβαιως, adv. *inconstanter*.

ἀβιωτος, ου, ὁ, ἡ, *sine vita, non vitalis*: à βιοω, *vivo*. Th. βιος, *vita*.

ἀβλαβης, εος, ὁ, ἡ, *innoxius, illæsus*: ex α priv. et βλαπτω, *noceo*.

ἀβουλος, ου, ὁ, ἡ, *consilii expers, inconsultus, stultus*: ex α priv. et βουλη, *consilium*.

'Αβρος, α, ον, *mollis, delicatus*.

Αγαθοκλης, εος, εους, vel ης, ους, *Agathocles*.

ἀγαθος, ου, ὁ, *bonus, prudens, fortis*, &c. Vide Gram.

Αγαλλω, f. λω. p. κα, *orno, facio delectabile*. hinc

ἀγαλμα, ατος, το, *ornamentum, statua*: hinc

ἀγαλματοποιος, ου, ὁ, *statuarius*: à ποιεω, *facio*, et ἀγαλμα.

Αγαν, adv. *nimis, valdè*.

Αγανακτεω, ω, f. ησω. p. ηκα, *doleo, indignor, ægrè fero*.

ἀγγελια, ας, ἡ, *mandatum*. Th. ἀγγελλω.

Αγγελλω, *nuntio*, f. λω. p. ηγγελκα. a. 1. ηγγειλα. a. 1. part. pass. ἀγγελθεις.

ἀγγελος, ου, ὁ, *nuntius, angelus*: ab ἀγγελλω, *nuntio*.

Αγελη, ης, ἡ, *armentum, grex*, d. pl. Ion. ἀγελῃσι.

ἀγενης, vel ἀγεννης, εος, ὁ, ἡ, *cujus genus est obscurum, ignobilis*: ex α, et γενος, *genus*.

Αγκιστρον, ου, το, *hamus*.

Αγκυρα, ας, ἡ, *anchora, præsidium*.

Αγλαος, ου, ὁ, *splendidus*.

ἀγνοεω, ω, *ignoro*, f. ησω. p. ηκα: ex α priv. et νοεω, *cogito*.

ἀγνοια, ας, ἡ, *ignorantia*.

ἀγοραζω, *emo*, f. σω. p. ηγορακα, pass. ηγορασμαι. a. 1. ηγορασθην. Th. ἀγορα, *forum*.

Αγρα, ας, ἡ, *captura, præda, venatio*.

ἀγριος, ια, ιον, *agrestis, ferus*. Th. ἀγρος.

Αγρος, ου, ὁ, *rus, ager*.

ἀγρυπνια, ης, ἡ, *vigilia*: ab ἀγρυπνος, *insomnis*: quod ex α priv. et ὑπνος, *somnus*.

ἀγυρτης, ου, ὁ, *agyrta*: Angl. *a quack, a mountebank*, ab ἀγυρω *colligo*.

Αγχω, *strangulo*, f. ξω. p. χα.

Αγω, *duco, æstimo, instituo*, &c. f. 1. ἀξω. perf. ηχα. Attic. ἀγηχα, et, per Epenthesin, του ο, ἀγηοχα. a. 2. ηγον. Att. ηγαγον.

Αγων, ωνος, ὁ, *certamen, cœtus*.

ἀγωνιζομαι, *certo, prælior*, f. ισομαι. p. pass. ηγωνισμαι. Th. ἀγων, *certamen*.

Αδα, ας, ἡ, *Ada*, nom. propr.

Αδελφος, ου, ὁ, *frater*, ἀδελφη, ης, ἡ, *soror*.

ἀδεως, *sine metu, impunè*: ab ἀδεης, *metu carens*: quod ex α priv. et δεος, *metus*.

'Αδης, ου, *regio inferorum, orcus, mors*.

ἀδικεω, *injuriâ afficio, lædo*, f. ησω. p. ηδικηκα: ex α privativo, et δικη, *jus*.

ἀδικος, ου, ὁ και ἡ, *injustus, iniquus*.

Αδμητος, ου, ὁ, nomen viri.

αδοκιμος, ου, ὁ, ἡ, *judicii expers* : ex α, et δοκιμος. Th. δοκεω, *videor.*

αδοξια, ἡ, *infamia, dedecus, ignominia* : ex α priv. et δοξα, *opinio, gloria.*

αδραστος, ου, ὁ, *minimè fugitivus,* Angl. *willing* : item *Adrastus,* rex Argivorum.

αδρηστος, Ion. pro αδραστος.

αδυνατος, ου, ὁ, *impossibilis* : ex α, et δυναμαι, *possum.*

ἁδυς, Dor. pro ἡδυς, *suavis.*

Αδω, *satio.* f. ασω. Sed αδω *cano,* contractè pro αειδω, f. ασω. p. ηκα.

Αδων, ονος, ἡ, *luscinia.* Dor. pro αηδων.

Αδωνις, ιδος, ὁ, *Adonis,* nom. propr.

αεθλιον vel αεθλον, vel αθλον, ου, το, *certaminis præmium* : ab αεθλος seu αθλος.

Αεθλος, ου, ὁ, *certamen, labor.*

Αει, *semper,* Adv.

Αειδω, *cano.*

αεργιη, Ion. pro αεργια, ας, ἡ, *pigritia* : ex α, et εργον.

Αετος, ου, ὁ, *aquila.*

αηδως, adv. *molestè* : ab α, et ἡδυς, *suavis.*

Αηδων, ονος, ἡ, *luscinia.*

Αηρ, αερος, ὁ, *aër* ; *Sed* αηρ, ἡ, *tenebræ.*

αηττητος, ου, ὁ και ἡ, *inexpugnabilis, qui nulli largitioni succumbit* : ex α priv. et ἡτταομαι, *vincor.*

αθανασια, ας, ἡ, *immortalitas* : ex α priv. et θανατος, *mors.*

αθανατος, ου, ὁ, ἡ, *immortalis* : ex α, et θανατος.

Αθηνη. Dicitur et Αθηνα, gen. Αθηνας, ab Αθηναα, *Minerva.*

αθλητης, ου, ὁ, *luctator.* Th. αθλος.

αθλιος, ου, ὁ, *miser.*

αθλιως, adv. *miserè, infeliciter.*

αθλος, ου, ὁ, idem quod αεθλος, *certamen, labor.*

Αθρεω, f. ησω. p. ηκα, *video, cerno.*

αθροιζω, *congrego,* f. σω. perf. ηθροικα. Th. αθροος.

Αθροος, ου, ὁ, *confertus.*

αθρυπτως, *non delicatè, viriliter* : ex α priv. et θρυπτω, *frango.*

αθυμεω, ω, *animo sum dejecto, sum fractus animo,* f. ησω. p. ηθυμηκα : ex α priv. et θυμος, *animus.*

αθυμια, *animi dejectio* : ab α, et θυμος.

Αι, *heu, hei.*

αιαζω, *lugeo, lamentor,* f. ξω, vel σω· ab αι, *heu.*

Αιακος, ου, ὁ, *Æacus* : judex apud inferos.

Αιγαιον, ου, το, supple πελαγος, *Ægeum mare.*

Αιγυπτιος, ου, ὁ, *Ægyptianus.*

Αιγυπτος, ου, ἡ, *Ægyptus.*

αιδεομαι, ουμαι, f. εσομαι et ησομαι. perf. ηδεσμαι, *veneror, revereor.* Ab αιδως.

αΐδεω, gen. Ion. ab αΐδης.

Αΐδης, et in prosa ᾅδης, ου, ὁ, *Pluto, orcus, inferi, mors.*

Αιδωνευς, εος, ὁ, idem quod Αΐδης, *Pluto, orcus.*

Αιδως, οος, ους, ἡ, *pudor.*

Αιθηρ, ερος, ερι, ὁ, *æther.*

Αιθω, f. σω. p. κα, *uro, accendo, fulgeo.*

αικα, *vel* αικι, Dor. pro ειπερ, *siquidem.*

Αἱμα, ατος, το, *sanguis.*

αἱματοεις, οεσσα, οεν, *sanguineus* : ab αἱμα.

αινιγμα, ατος, το, *ænigma, obscurus sermo* : ab

Αινισσομαι, vel αινιττομαι, f. ιξομαι, *obscurè significo, occultè* seu *ænigmaticè innuo.*

Αινος, ου, ὁ, *gravis, horribilis.*

Αἲξ, αιγος, ἡ, *capra.*

Αιολος, ου, ὁ, nom. propr. regis

ventorum, *Æolus.*

Αἱρεω, *capio,* f. ησω. p. ἡρηκα. f. 2. ελω. præs. m. αἱρεομαι, *eligo.* Vide Gram.

αἱρετος, η, ον, *eligendus præ aliis, optabilis.*

Αιρω, *tollo, aufero, porto,* f. αρω. p. ηρκα.

Αισθανομαι, *sentio;* f. αισθησομαι. p. ησθημαι. a. 2. m. ησθομην.

Αισχος, εος, το, *turpitudo, probrum.*

αισχρος, α, ον, *turpis.*

αισχυνη, ης, ἡ, *pudor.* Th. αισχος.

αισχυνω, *pudefacio, contemno,* f. υνω. p. ησχυγκα, in med. *erubesco:* ab αισχος.

Αισωπος, ου, ὁ, *Æsopus* fabulator.

Αιτεω, ω, *peto, postulo,* f. ησω. p. ητηκα. præs. m. αιτεομαι, f. ησομαι, *peto utendum, mutuum postulo.*

Αιτια, ας, ἡ, *causa, ratio, culpa, crimen.*

αιτιαομαι, ωμαι, *causam attribuo, criminor, culpo, acceptum fero,* fut. ασομαι. p. ητιαμαι. Th. αιτια, *culpa.*

αιτιατεον, *accusandum est.* vid. αιτιαομαι.

Αιτιον, ου, το, *causa, culpa.*

αιτιος, ου, ὁ και ἡ, *auctor:* ab αιτια.

Αιτνη, ης, ἡ, *Ætna,* mons.

αιφνης, adv. *subito, repente:* ex αφνω. per Syncop. pro αφανως, per Apocopen του ς· ab αφανης.

αιφνιδιος, ου, ὁ, *repentinus:* hinc αιφνιδιως, adv. *repente:* ab αιφνης.

αιχμαλωτος, ου, ὁ, *captivus:* q. d. τῃ αιχμῃ ἁλωτος, quod ab ἁλισκω.

Αιχμη, ης, ἡ, *cuspis.*

Αιψα, et αιψ', adv. *statim, celeriter.*

Ακαστος, ου, ὁ, *Acastus,* nom. propr.

Ακεομαι, *medeor,* f. εσομαι, et ησομαι.

ακεστρα, ας, ἡ, *acus:* ab ακεω, *medeor.*

ακινητος, ου, ὁ, ἡ, *immobilis:* ex α, et κινεω.

ακμαιος, α, ον, *vigens, florens ætate,* &c. ab ακμη, *cuspis, vigor, flos ætatis.*

ακμην, adv. *etiam nunc.*

ακολουθεω, ω, *sequor,* f. ησω. p. ηκολουθηκα: ab ακολουθος, *pedissequus.*

ακοντιζω, *jaculor,* fut. ισω. p. ικα. Th. ακων, οντος, *jaculum.*

ακοντιον, ου το, *jaculum, telum:* ab ακων, idem.

ακος, εος, το, *medela:* ab ακεομαι, *medeor.*

ακουσιος, ου, ὁ, ἡ, *non voluntarius, invitus, coactus:* ex α priv. et ἑκων, *volens.*

Ακουω, *audio, obedio.* f. ουσω. p. ηκουκα. f. 1. p. ακουσθησομαι. p. m. ηκοα. Att. ακηκοα.

ακρασια, ας, ἡ, *intemperies, intemperantia:* ab

ακρατεω, f. σω. p. κα. *sum intemperans:* et

ακρατης, εος, ὁ και ἡ, *incontinens, intemperans:* ex α priv. et κρατεω, *possideo, compos sum.*

ακρατος, ου, ὁ και ἡ, *merus, non dilutus:* ex α, et κεραννυμι.

Ακριβης, εος, ὁ, ἡ, *exquisitus, accuratus:* comp. ακριβεστερος· superl. ακριβεστατος.

ακριβως, adv. *planè, penitùs:* ab ακριβης.

Ακροαομαι, f. ασομαι, *audio, pareo,* p. pass. ηκροαμαι.

ακροπολις, εως, ἡ, *arx; quod summum est:* ex ακρος, et πολις, *urbs.*

Ακρος, α, ον, *summus, extremus.*

Ακταιων, ονος, et ωνος, ὁ, *Actæon,* nom. propr.

ακων, et αεκων, ουσα, ον, *invitus:* ab α, et ἑκων.

αλαζονεια, ας, ἡ, *fastus, ostentatio,*

jactantia. Th. Αλαζων, *gloriosus, arrogans*

αλαθευω, Dor. pro αληθευω, quod vide.

αλαλος, ου, ὁ, ἡ, *mutus* : ex α, et λαλος, *loquax.* Th. λαλεω, *loquor.*

Αλαομαι, f. ησομαι, *vagor, incertus sum, erro.*

αλαπαδνος, ου, ὁ, *vastatu facilis, imbecillis* : ab αλαπαζω, f. ξω, *diripio.*

αλγεω, f. ησω. p. ηλγηκα, *doleo.* Th. αλγος.

Αλγος, εος, το, *dolor, mæror.*

αλεκτρυων, ονος ὁ, ἡ, *gallus*, vel *gallina.*

αλεκτωρ, ορος, ὁ, *gallus*, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex α, et λεκτρον. *lectus.*

Αλεξανδρος, ου, ὁ, *Alexander Magnus* : item *Paris.*

αληθεια, ας, ἡ, *veritas.* Th. αληθης.

αληθευω, *vera loquor*, f. ευσω. p. ηληθευκα : ab

Αληθης, εος, ὁ, ἡ, et το αληθες, *verus.*

αληθινος, η, ον, *verus* : ab αληθης.

αληθως, *verè*, adv. ab αληθης, *verus.*

αληπτος, ου, ὁ και ἡ, *qui capi nequit* : ex α priv. et λαμβανω, *capio.*

ἁλιευς, εος, ὁ, *piscator* : ab ἁλς, *mare.*

ἁλιος, ου, ὁ, Dor. pro ἡλιος, *sol.*

Ἁλισκω, vel ἁλωμι, *capio* ; f. ἁλωσω. p. ἡλωκα. Att. ἑαλωκα. a. 2. ἡλων. Att. ἑαλων, *captus sum.*

Αλκη, ης, ἡ, *robur, vires auxilium.*

Αλκηστις, ιδος, *Alcestis*, nom. mulieris.

αλκιμος, ου, ὁ, ἡ, *robustus* : ab αλκη *robur.*

Αλκμηνη, *Alcmene*, nomen feminæ.

Αλλα, *sed.*

Αλλασσω, vel αλλαττω, Att. *muto* : f. ξω. p. ηλλαχα. a. 2. ηλλαγον. p. pass. ηλλαγμαι. a. 1. ηλλαχθην. a. 2. ηλλαγην. f. 1. αλλαχθησομαι. f. 2. αλλαγησομαι.

αλληλων, gen. pl. caret nominativo : dat. αλληλοις, αις, οις. acc. αλληλους, ας, α, *invicem, mutuò, alius alium.* Th. αλλος.

αλλοθεν, *aliunde*, adv. αλλοθι, *alibi*, et αλλοθι : ab αλλος, *alius.*

Ἁλλομαι, *salio*, f. m. ἁλουμαι.

Αλλος, αλλη, αλλο, *alius, alia, aliud.*

αλλοτε, *aliàs, interdum*, adv.

αλλοτριος, α, ον, *alienus.* Th. αλλος.

αλλοφυλος, ου, ὁ, ἡ, *qui est ex aliâ tribu, alienigena* : ex αλλος, et φυλη, *gens, tribus.*

αλλως, adv. *aliter, temerè* : ab αλλος.

αλοχος, ου, ἡ, *uxor* : ex α pro ἁμα, et λεχος.

Ἁλς. ἁλος, ὁ, *sal*, sed ἡ, *mare.*

Αλσος, εος, το, *lucus, nemus.*

Αλωπηξ, εκος, ἡ, *vulpes.*

ἁλωσις, εος, ἡ, *captura, captivitas.* Th. ἁλισκω.

Ἁμα, adv. *unà cum.*

αμαθεστατος, ου, ὁ, superlat. ab

αμαθης, εος, ὁ, ἡ, *indoctus* : ex α, et μανθανω.

ἁμαρτανω, *aberro, pecco*, f. ἁμαρτησω. p. ἡμαρτηκα. a. 2. ἡμαρτον.

αμβροσια, *cibus Deorum* : ex α, et βροτος.

αμβροσιος, ου, ὁ, *immortalis.*

Αμειβω, f. ψω, *permuto* ; in med. *respondeo, alterno, vices reddo* ; p. ημειφα.

αμεινων, *melior* : αμεινον, ονος, *melius*, comp. ab αγαθος.

Αμελγω, f. ξω. p. ημελχα, *mulgeo.*

αμελει, *ne cura, ne sis sollicitus*, imperat. verbi αμελεω, hinc transit in adv. et significat *certè, nimirum, utique* : ex α, et μελει.

αμελεω, ω, *negligo*, f. ησω. p. ημεληκα : ex α priv. et μελει.

αμελης, εος, ὁ, ἡ, *negligens* : ab iisdem.

αμεταβλητος, ου, ὁ και ἡ, *immutabilis* : ex α priv. et μεταβαλλω.

Αμιναιος, α, ον, *Amineus* : αμιναια, *dolium vino Aminæo repletum*. vid. ad p. 16. n. 10.

αμμι, *nos*, acc. pl. Poët. dicitur pro ἡμας, et in dual. Dor. et Æol. pro νωϊ, νω.

αμμες, Æol. pro ὑμεις.

Ἀμμων, ωνος, ὁ, *Hammon*.

Αμμωνιος, ου, ὁ. *Ammonius*.

αμορφος, ου, ὁ, *informis*, *deformis* : ex α, et μορφη.

Αμυκος, ου, ὁ, *Amycus*. nom, propr

Αμυμων, ονος, ὁ, ἡ, *inculpatus*.

Αμυνω, f. νω, *auxilior* : p. ημυγκα, in med. *ulciscor*.

Αμφι, præpoſitio, *circa* ; Angl. *about*, *on both ſides*, cum genitivo : et cum accus. *circa* et *circiter* ; cum dat. quoque, *circùm*.

αμφιδευειν, *obſervo capiendi cauſâ*. vide δευω.

αμφιεννυμι vel αμφιεννυω, f. εσω, *induo* ; ημφιεσμενος, *indutus*, perf. pass. part.

αμφοτερος, α, ον, *uterque*, *ambo*. Th. αμφω.

Αμφω, *ambo*, vel *amba* ; αμφοιν, gen. et dat.

Αν, particula potentialis ; de qua conſulendus eſt doctiſſimus *Hoogeveen*, de L. G. particulis. Cum indic. conjuncta tribuit vim ſubjunctivi. Sæpiſſimè prænuntia eſt ſubj. vel optat. de qua plura, vivâ voce, inter docendum. Poëtæ pro ea ponunt, κε, κεν. Eſt etiam αν, pro ανα, Poëtis.

Ανα, *per*, præp. regens acc. Angl. *through*, *up and down*. In compoſitione valet *retrò*, *rè*, *ſurſùm*.

αναβαινω, *aſcendo*, *conſcendo*, f. βησομαι. p. βεβηκα. a. 2. ανεβην. part. αναβας. Th. βαινω.

αναβασις, εως, ἡ, *adſcenſio*, *adſcenſus* : ex αναβαινω.

αναβιβαζω, *aſcendere facio*, *impono*, *ſubduco*. fut. ασω. p. βεβιβακα. a. 1. ανεβιβασα. Th βαινω.

αναβιοω, *reviviſco* : ex ανα, et βιοω, *vivo*, aor. 2. εβιων, à βιωμι.

αναγγελλω, f. λω, *renuncio* : ex ανα, et αγγελλω.

αναγινωσκω, *lego*, f. 1. m. αναγνωσομαι. p. act. ανεγνωκα. a. 2. εγνων. p. pass. ανεγνωσμαι. Th. γινωσκω.

αναγκαζω, f. 1. ασω. p χα, *cogo*. Th αναγκη.

αναγκαιος, αια, αιον, *neceſſarius* ; item *amicus* : ab αναγκη.

Αναγκη, ης, ἡ, *neceſſitas*.

αναγορευω, *publicè pronuntio*. Th. αγορα, *forum*.

αναγω, εις, ει, *ſubduco*, *tollo*, f. αναξω. p ανηχα : ex ανα, et αγω, *duco*.

αναδυω vel αναδυμι *emergo*. Th. δυω vel δυμι, quod vide.

αναθαλπω, *refoveo*, *refocillo* Th. θαλπω, *calefacio*.

αναθημα, ατος το. *donarium Deo in templo ſuſpenſum* : ab ανατιθημι.

αναιθω, *uro*, *accendo*. Th. αιθω, *uro*.

αναιμοσαρκος, ου, ὁ, ἡ, *cujus caro ſanguinis expers eſt* ; ex α priv αιμα, *ſanguis*, et σαρξ, *caro*.

αναιμωτι, adv. *ſine cruore* : ab α, et αιμα, *ſanguis*.

αναινομαι, *renuo*, *recuſo*.

αναιρεω, *tollo*, *aboleo*, *interficio*, f. ησω. p. ανῃρηκα. a. 2. act. ανειλον. sub. ανελω, ῃς, ῃ. a. 2. m. ανειλομην, ου, ετο. a. 1. pass. ανῃρεθην, f. 1. αναιρεθησομαι. Th. αιρεω.

ανακαμπτω, f. ψω. p. φα, *reflecto*, *revertor* : ex ανα, et καμπτω.

ανακειμαι, *conſecratus*, *ſitus*, *repoſitus ſum*. Th. κειμαι.

ανακοος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ανηκοος, *sine auditu, cujus nomen ignotum:* ex α, et ακουω.

ανακοπτω, *inhibeo, interpello, arceo,* f. ψω. p. κεκοφα. a. 1. ανεκοψα. Th. κοπτω.

Ανακρεων, οντος, ὁ, *Anacreon,* poëta Lyricus.

αναλαμβανω, *recipio,* f. ληψομαι. p. ανειληφα. a. 2. ανελαβον. part. αναλαβων.

αναληψις, εως, ἡ, *virium refectio:* ab αναλαμβανω.

αναλισκω, f. 1. αναλωσω. p. ηλωκα, *absumo:* ex ανα et ἁλισκω, *capio.*

αναμερος, Dor. pro ανημερος, quod vide.

αναμναω, *suggero, admoneo,* f. ησω. p. κα: à μναω, *in memoriam revoco:* Angl. *to put in mind.*

ανανηφω, ψω, *ad sobrietatem redeo ab ebrietate, resipisco.* Th. νηφω, *sobrius, sum.*

Αναξ, ακτος, ὁ, *rex.*

Αναξαρχος, ου, ὁ, *Anaxarchus.*

αναξιοπαθεω, ω, *indigna patior:* ab αναξιος, et πασχω, *patior.*

αναξιος, ου, ὁ, ἡ, *indignus:* ex α, et αξιος.

αναπαλιν, adv. *è contrario, in vice.*

αναπειθω, *persuadeo:* f. σω. p. κα. Th. πειθω.

αναπιταννυμι, f. ασω, *aperio, extendo,* a. 1. inf. αναπετασαι. Th. πιταω, *pando.*

αναπηδαω, ω, f. ησω. p. ηκα, *exsilio:* ex ανα et πηδαω.

αναπλασσω, *fingo, facio.* Th. πλασσω.

αναπλεως, ὁ, ἡ, Att. pro αναπλεος, *plenus.* Th. πλεος.

αναπνεω, *respiro, recreo.* Th. πνεω, *spiro.*

αναρχια, ας, ἡ, *Anarchia, ubi nullus est magistratus:* ex α, et αρχη.

ανασκιρταω, *exsilio, lascivio,* f. ησω. p. ανεσκιρτηκα. Th. σκιρταω, *salio.*

αναστατος, ου, ὁ και ἡ, *eversus, vastatus:* ab ανιστημι, *everto.* Th. ἱστημι.

αναστεναχω, *graviter suspiro.* Th. στενω, *gemo.*

αναστρεφω, *revertor, subverto, conversor,* f. ψω. p. φα. p. pass. ανεστραμμαι. p. m. ανεστροφα. Th. στρεφω, *flecto.*

ανατιθημι, f. θησω. p. τεθεικα, *consecro:* ex ανα et τιθημι.

αναφαινω, *ostendo,* f. φανω. p. πεφαγκα. Th. φαινω.

αναφερω, *effero, subduco,* f. ανοισω. a. 1. ανηνεγκα. Th. φερω.

αναψυχω, *refrigero, recreo,* f. ξω. p. ανεψυχα: ex ανα, et ψυχω.

ανδραγαθια, ας, ἡ, *fortitudo.*

Ανδραμιας, ου, ὁ, *Andramias,* nom. propr.

ἀνδραποδον, ου, το, *mancipium:* ex ανηρ, *vir,* et πους, *pes.*

ανδρεια, ας, ἡ, *fortitudo:* ab ανηρ.

ανδρειος, ου, ὁ, *virilis:* ab ανηρ, *vir.*

ανδρια, ας, ἡ, idem quod ανδρεια.

ανδριας, αντος, ὁ, *statua:* ab ανηρ.

ανδροφαγος, ου, *humanâ carne vescens:* ex ανηρ, et φαγω.

ανδροφονεω, ω, f. 1. ησω, *sum homicida, occido:* ab ανηρ et φονεω, *occido.*

ανδρωδης, εος, ους, ὁ, ἡ, *virilis:* ab ανηρ.

ανειλον, ες, ε, *sustuli, interemi,* a. 2. act. ανειλαμην. a. 2. m. ab αναιρεω.

ανελκω. vel ανελκυω, imperf. ανειλκον, *sursum traho:* ab ἑλκω, *traho.*

ανεμεσητος, ου, ὁ και ἡ, *carens invidiâ, non culpandus:* ex α priv. et νεμεσαω, *indignor.*

Ανεμος, ου, ὁ, *ventus.*

ανεμωνη, ης, ἡ, papaveris genus.

ανερχομαι, *ascendo, conscendo,* f. ανελευσομαι. a. 2. ανηλθον. Th.

ερχομαι, *venio.*

ανευ, *absque, sine ;* adv. regit gen.

Ανεψιος, ου, ὁ, *fratris* aut *sororis filius, consobrinus, patruelis.*

Ανηθον, ου, το, *anethum.*

ανημερος, ου, ὁ, ἡ, *immitis :* ex α, et ἡμερος, *mitis.*

Ανηρ, ὁ, *vir,* ανερος, per Sync. ανδρος, ανδρι, ανδρα, ω ανερ, &c.

ανθεω, *floreo,* f. ησω. Th. ανθος.

Ανθος, εος, ους, το, *flos.*

ανθρωπειος, et Ion. ανθρωπηϊος, ου, ὁ, et ανθρωπινος, η, ον, *humanus.*

Ανθρωπος, ου, ὁ, ἡ, *homo* : quasi ex ανω, *sursùm,* τρεπω, *verto,* et ωψ, *vultus.*

ανθρωποφαγος, ου, ὁ, ἡ, *humanâ carne vescens :* ex ανθρωπος, et φαγω.

ανιαω, *tristitia afficio,* f. ασω, p. ηνιακα : ab ανια, *tristitia.*

ανιαρος, ου, ὁ, *tristis,* comp. ανιαρωτερος, superl. ανιαρωτατος· ab ανια, *tristitia.*

ανιηροτατος, superl. Ion. ab ανιηρος, pro ανιαρος.

ἀνικα, Dor. pro ἡνικα, *quando.*

Ανουβις, ιος, ὁ, *Annubis,* deus Ægyptiorum.

ανοδια, ας, ἡ, *iter impervium.* Ex α, et ὁδος.

ανοιγω, ανοιγνυω, et ανοιγνυμι, *aperio,* f. ανοιξω, p. ανεωχα, Att. pro ανωχα, a. 1. ανεωξα, et ηνοιξα, inf. ανοιξαι, p. pass. ανεωγμαι, et ηνεωγμαι, a. 1. ηνεωχθην, et ανεωχθην, 3. pl. ανεωχθησαν, p. m. ανεωγα, part. ανεωγως, οτος, ὁ, *apertus.* Th. οιγω.

ανοχη, ης, ἡ, *tolerantia* : ab ανεχομαι, *tolero.*

ανταγωνιστης, ου, ὁ, *qui cum aliquo certat, certator.* Th. αγων, *certamen.*

ανταξιος, ου, ὁ, *existimatione par, æqualis pretii :* ab αντι, *contrà,* et αξιος, *dignus.*

Αντι, præp. *pro, contra, vice :* Angl. *instead of, for : against.*

αντιβλεπω, *ex adverso intueor.*

αντιλεγω, *contradico,* f. ξω, p. χα, ex αντι, et λεγω.

Αντιοχος, ου, ὁ, *Antiochus,* nom. propr.

Αντιοπη, ης, ἡ, *Antiope* : vide ad p. 56. n. 6.

Αντιπατρος, ου, ὁ, *Antipater.*

αντιποιεω, *contra facio* ; in V. med. *vindico, mihi attribuo.* Th. ποιεω, *facio.*

αντιτασσω, *contra aciem struo :* ex αντι, et τασσω.

αντιφαρμακον, ου, το, *antidotum, remedium.*

αντιφωνεω, *contrà sono, respondeo,* f. ησω. Th. φωνη, *vox.*

αντλεω, ω, *haurio,* f. ησω, p. ηντληκα, a. 1. ηντλησα. Th. αντλος, *sentina.*

Αντρον, ου, το, *antrum.*

Ανω, *sursùm.*

ανωμοτος, ου, ὁ και ἡ, *sine jurejurando,* adv : ex α et ομνυμι.

αξιοπιστος, *fide dignus :* ex αξιος, *dignus,* et πιστις, *fides.*

αξιοω, ω, *dignor, æquum censeo, peto,* fut. ωσω, p. ηξιωκα. Th. αξιος, *dignus.*

αοιδη, ης, et Dor. αοιδα, ας, ἡ, *cantus* : à perf. m. ηοιδα, verbi αειδω, *cano.*

αοιδος, ου, ὁ, *cantor, poëta.* Th. αειδω.

Αορνος, ου, ὁ, *Aornus,* nom. loci.

απαγγελλω, *renuntio,* f. απαγγελω, p. απηγγελκα, a. 1. απηγγειλα· ex απο, et αγγελλω, *nuntio.*

απαγορευω, *prohibeo, interdico, succumbo, nego :* ex απο, et αγορευω, *loquor.*

απαγριοω, ω, *agreste reddo, effero :* ab απο, et αγρος.

απαγω, *abduco,* f. αξω, p. απηχα, a. 2. απηγον, Att. απηγαγον,

imp. απαγαγε. Th. αγω.

απαθης, εος, ὁ, ἡ, *impatiens, qui non est passus* : ex α, et επαθον, a. 2. verbi πασχω.

απαιτεω, ω, *repeto* : ab απο, et αιτεω, *peto*.

απαλλασσω, vel Att. -ττω, *dimitto, abire jubeo, libero*, f. αξω, p. απηλλαχα· απαλλαττομαι, m. f. ξομαι, *abeo discedo* : ex απο, et αλλασσω, *muto*, ab αλλος, *alius*.

Ἁπαλος, η, ον, *tener, mollis, delicatus*.

ἁπαλυνω, *mollio, emollio*, item *delicatè attingo* ; f. υνω. Th. ἁπαλος, *mollis*.

απανθεω, *defloreo, florem amitto* : ex απο, et ανθεω, *floreo*. Th. ανθος, *flos*.

απανθρακοω, ω, *in carbones verto, exuro*. Th. ανθραξ, *carbo*.

απανταω, ω, *occurro* : ab απο et ανταω. Th. αντι.

Ἁπαξ, adv. *semel*.

ἁπας, ἁπασα, ἁπαν, *omnis* : ex ἁ pro ἁμα, et πας.

Απαταω, ω, *decipio, fallo*, f. ησω, p. ηπατηκα.

απατη, ης, ἡ, *fraus, fallacia* : ab απαταω, *decipio*.

απεθανον, ες, ε, *mortuus est*, a. 2. act. ab αποθνησκω, quod vide.

απειθεω, ω, *non pareo, incredulus sum*, f. ησω, p. ηπειθηκα· ex α, et πειθω.

Απειλεω, ω, *minor, interminor*, f. ησω, p. ηπειληκα.

απειλη, ης, ἡ, *mina*.

απειμι, vel απιημι, *abeo*, f. απεισομαι, a. 2. απιον· ex απο, et ειμι, vel ιημι, *eo*.

απελαυνω, *abigo, expello, arceo*, f. απελασω, p. απηλακα· ex απο, et ελαυνω, *agito*.

απεργαζομαι, *efficio, fingo, operor*, f. ασομαι, p. απειργασμαι· ex απο, et εργαζομαι. Th. εργον, *opus*.

απερεω, inusitat. sed inde venit p. act. απειρηκα, *deficio* ; quasi *nequeo loqui præ lassitudine, valdè sum fatigatus* : in part. απειρηκως, *valdè defessus*. Th. ερεω, *dico*.

απεριεργως, adv. *non exquisitè, incuriosè*.

απερχομαι, *abeo, exeo*, f. απελευσομαι, a. 2. απηλθον, p. m. απεληλυθα· ex απο, et ερχομαι.

απεχω, εις, ει, *absum, abstineo*, f. αφεξω, p. απεσχηκα, a. 2. απεσχον, cum acc. et in m. απεχομαι, *abstineo*, cum gen. a. 2. m. απεσχομην. Th. εχω, *habeo*.

απεων, Poët. pro απων, *absens*, præs. part. ab απειμι, quod ex απο, et ειμι, *sum*.

απιθανος, ου, ὁ, ἡ, *improbabilis* : ex α, et πιθανος, quod ab επιθον, a. 2. verbi πειθω.

απιθανως, adv. *improbabiliter*.

απιστεω, ω, *diffido*, f. ησω. Hinc απιστουμενος, præs. part. pass. Ex α, et πιστις, quod à πειθω, *persuadeo*.

απιστος, ου, ὁ, *infidus, incredulus, incredibilis* : unde απιστως, *incredibiliter* ; ex α, et πιστις, quod à πειθω, *persuadeo*.

απλαστος, ου, ὁ και ἡ, *infucatus, informis*.

απληστια, ας, ἡ, *avaritia, insatiabilitas*. Ex α priv. et πληθω, *plenus sum*.

Ἁπλοος, οη, οον ; *usitate*, ἁπλους, η, ουν, *simplex*.

Απο, præp. regit gen. *à, ab, post* : Angl. *from ; after*.

αποβαλλω, *abjicio, amitto*, f. αποβαλω, p. αποβεβληκα, a. 2. απεβαλον. Th. βαλλω, *jacio*.

αποβασις, εως, ἡ, *descensus* : Angl. *disembarking* : ab αποβαινω.

αποβλεπω, *intueor, respicio, oculos*

converto ad: f. ψω, p. αποϐεϐλιφα. Th. βλεπω, *video.*

απογινωσκω, fut. γνωσομαι, p. γνωκα, *rejicio, non agnosco.* perf. pass. part. απεγνωσμενος, η, ον, *rejectus.* Ex απο, et γινωσκω, *nosco.*

αποδειλιαω, ω, f. ασω, *reformido, præ timore refugio,* perf. part. αποδεδειλιακως, *timidus:* ex απο et δειλιαω, *formido.*

αποδιδρασκω, *aufugio.* Th. διδρασκω.

αποδιδωμι, *reddo, dono, persolvo, do.* Th. διδωμι, *do.*

αποθλιβω, *exprimo,* f. ψω, p. αποτεθλιφα· ex απο, et θλιβω. *premo.*

αποθνησκω, *morior,* f. 2. m. αποθανουμαι, p. αποτεθνηκα, a. 2. απεθανον, a. 2. subj. αποθανω, ης, η, a. 2. inf. αποθανειν, a. 2. part. αποθανων, ουσα, ον. Th. θνησκω, *morior.*

αποκαλεω, *voco, advoco.* Th. καλεω, *voco.*

αποκερδαινω, *lucrifacio, lucror ex aliqua re.* Th. κερδαινω, quod vide.

αποκναιω, *tædio afficio, adfligo:* Angl. *to vex, to gall.* Th. κναιω, *rodo.*

αποκοπτω, *abscindo,* f. ψω, p. αποκεκοφα. Th. κοπτω.

αποκρεμαννυμι, vel—ννυω, *suspendo.* Th. κρεμαω, id.

αποκρημνος, ου, ὁ και ἡ, *abruptus, præruptus.*

αποκρινομαι, *respondeo,* f. 1. pass. αποκριθησομαι, perf. pass. αποκεκριμαι, a. 1. pass. απεκριθην, ης, η, *respondi,* a. 1. imperat. pass. αποκριθητι, ητω· et in 2. plur. αποκριθητε, *respondete,* a. 1. part. pass. αποκριθεις, εισα, εν, a. 1. m. απεκριναμην, ω, ατο, *respondi.* Th. κρινω.

αποκτεινω, *occido, aboleo,* f. αποκτενω, perf. απεκταγκα, a. 1. act. απεκτεινα. Th. κτεινω.

αποκυεω, ω, *gigno, pario,* f. ησω, p. αποκεκυηκα, a. 1. απεκυησα· ex απο, et κυεω, ω, *sum gravida.*

απολαμβανω, f. αποληψομαι, *recipio, recupero,* perf. απολεληφα, et Att. απειληφα, part. perf. απολεληφως, et Att. απειληφως, υια, ος.

απολαυσις, εως, ἡ, *fruitio, usus:* ab απολαυω, *fruor;* cum gen. perf. απολελαυκα· ex απο, et λαυω, *fruor.*

απολειπω, εις, ει, *derelinquo, relinquo,* f. ψω, p. απολελοιφα, a. 2. part. act. απολιπων· ex απο, et λειπω, *linquo.*

απολλυμι, seu απολλυω, *aboleo, perdo,* f. 1. απολεσω, perf. απωλεκα, et Att. απολωλεκα, præs. med. απολλυμαι, *pereo,* f. 2. med. απολουμαι, [illegible] 2. [illegible] απωλομην, ου, ετο, p. m. απωλα. Att. απολωλα. Th. ολλυμι.

Απολλων, ωνος, ὁ, *Apollo.*

απολυω, *dimitto, absolvo, libero,* f. υσω, p. απολελυκα. Th. λυω, *solvo.*

απονενοημενως, *stultè, dementer:* Angl. *foolishly, indiscreetly,* à perf. pass. verbi απονοεω. Th. νους.

απονος, ου, ὁ κ ἡ, *otiosus.* Ex α priv. et πονος, *labor.*

αποπειρα, ας, ἡ, *experientia.* Th. πειρα, *experimentum.*

αποπεμπω, *dimitto.* Th. πεμπω, *mitto.*

αποπλαναω, *seduco,* f. ησω, p. αποπεπλανηκα, præs. med. αποπλαναομαι, *aberro,* perf. pass. αποπεπλανημαι, a. 1. pass. απεπλανηθην, *erravi.* Th. πλανη, *error.*

αποπλεω, *navi discedo, solvo,* f. αποπλευσω, perf. αποπεπλευκα. Th. πλεω.

αποπνεω, et Poët. αποπνειω, *efflo,*

exhalo, exſpiro, f. 1. ind. απεπνευσα, p. αποπεπνευκα· ab απο, et πνεω.

αποπνιγω, *ſuffoco,* f. αποπνιξω, p. αποπεπνιχα. Th. πνιγω.

απορεω, *dubito, perplexus ſum;* item *indigeo;* f. ησω, p. ηπορηκα: à πορος, quod à πειρω, *tranſadigo.*

αποῤῥητος, ȣ, ὁ και ἡ, *arcanus, ſilentio ſuppreſſus:* ex απο, et ρεω, *dico.*

αποῤῥιπτω, f. ψω, *abjicio, projicio.*

αποσπαω, *abſtraho, educo, evello,* f. ασω, p. απεσπακα, a. 1 paſſ. απεσπασθην, a. 1 part. paſſ αποσπασθεις. Th. σπαω, *traho.*

αποστελλω, *mitto, ablego,* f. ελω, p. απεσταλκα, a. 1. απεστειλα, p. paſſ. απεσταλμαι, p. med. απεστολα, &c. Th. στελλω.

αποστερεω, ω, f. ησω, *privo, rapio, fraudo.*

αποτιθημι, *depono,* f. αποθησω, p. αποτεθεικα. Th. τιθημι.

αποτρεχω, *aufugio.* Th. τρεχω, *curro.*

αποτροπος, ὁ, ἡ, *averſandus, injucundus, et declinatione dignus.* Th. τρεπω.

αποτυγχανω, *aberro,* f. τευξομαι· ex απο, et τυγχανω.

αποφερω, *abduco, aſporto, aufero, tollo,* f. αποισω, a. 1. απηνεγκα, a. 2. απηνεγκον, a. 1. paſſ. απηνεχθην, a. 1. inf. paſſ. απενεχθηναι. Th. φερω.

αποφευγω, *effugio,* f. αποφευξομαι, a. 2. απεφυγον. Th. φευγω.

αποφθεγμα, ατος, το, *apoththegma, ſententia breviter et ſcitè dicta:* ab

αποφθεγγομαι, *eloquor, ſententiosè dico,* f. γξομαι, a. 1. med. απεφθεγξαμην, ω, ατο· ex απο, et φθεγγομαι.

αποφραττω, ſive αccω, f. αξω, *obſtruo, obturo.* Th. φραττω, ſive φρασσω, *ſepio.*

αποχρα, *ſufficit,* imperf. ab inuſ.

αποχρημι, ης, ησι, et per Apocopen αποχρη, unde inf. αποχρην pro αποχρηναι, *ſatis eſſe;* f αποχρησει, *ſatis erit;* part. αποχρων. à χραω, *commodo.*

αποψυχω, *exanimor, exſpiro, animo concido,* f. ξω, p. απεψυχα. Th. ψυχω.

απραγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *quietus, moleſtiæ expers, otioſus, ſegnis, iners:* ex α priv. et πρασσω, *facio.*

απρεπης, ὁ, ἡ, και το απρεπες, εος, ους, *indecorus:* ex α, et πρεπει, *decet.*

απροϐȣλευτος, ȣ, ὁ και ἡ, *temerarius, inconſultus.* Ex α priv. et προϐουλευω.

Ἅπτω, *necto, accendo,* f. ἅψω, p. ἧφα, a. 1. ἧψα, part. ἅψας, a. 2. ἧφον, med. ἅπτομαι, *tango.*

απωθεω, ω, f. ωσω, vel ωθησω, *repello, abjicio,* a. 1. m. part. απωσθεις, *repudiatus, a, um.*

αρα, *utique, nempe, igitur.*

Αρασσω, ſeu αραττω, f. ξω, *amputo:* item *pulſo.* Anacr.

Αρϐηλα, ων, τα, *Arbela,* nom. reg.

αργαλεος, ȣ, *moleſtus, difficilis, gravis,* pro αλγαλεος: ab αλγος, *dolor.*

Αργος, ου, ὁ, *albus;* item *otioſus, piger,* q. ab αεργος· ab α, et εργον· item *Argus,* nom. propr.

αργυριον, ου, το, *argentum, pecunia, nummi argentei:* ab αργυρος.

Αργυρος, ȣ, ὁ, *argentum.*

Αρεθουσα, *Arethuſa,* fons Siciliæ.

Αρεσκω, *placeo,* f. αρεσω, p. ηρεκα.

Αρετη, ης, ἡ, *virtus.*

Αρης, εος, vel ȣς, εως, ηος, ητος, ὁ, et voc. Αρες, *Mars, prælium, vulnus, ferrum.*

αριθμητικος, η, ον, *numerandi peritus.*

αριστημος, ȣ, ὁ, ἡ, *bello clarus:* ex αρι, *valdè,* et σημα, *ſignum.*

αρισταω, ω, *prandeo,* f. ησω, p. ηριστηκα. Th. αριστον, *prandium.*

Αριστερος, α, ον, *ſiniſter, infauſtus.*

αριστευω, f. ευσω, p. ηριστευκα, *excello, fortissimè me gero.* Th. Αρης, *Mars.*

Αριστον, ου, το, *prandium.*

αριστος, *optimus:* superl. ab αγαθος, *bonus,* comp. αρειων. Th. Αρης, *Mars.*

Αριστοτελης, εος, ους, *Aristoteles,* philosophus.

Αρκαδιος, ου, ὁ, *Arcas,* homo ex Arcadia.

Αρκεω, *sufficio, arceo, opitulor,* f. εσω, p. ηρκεκα, f. 1. pass. αρκεσθησομαι.

Αρκτος, ὁ, ἡ, *ursus, ursa:* item *signum cœleste.*

Ἁρμα, ατος, το, *currus, vehiculum.*

Αρμενιος, ου, ὁ, *Armenius.*

ἁρμοζω, vel ἁρμοττω, *aptè connecto, apto, quadro, convenio,* f. οσω, p. ἡρμοκα· ab αρω, *apto.*

Αρνεομαι, *nego, abnego,* f. ησομαι, p. ηρνημαι.

αροτρευς, εως, Poët. pro quo et αροτης, ου, ὁ, et αροτηρ, ηρος, ὁ, *arator, agricola.* Th αροω, *aro*

αρουραιος, *agrestis, arvalis, campestris:* ab αρουρα, quod ab αροω, *aro.*

Ἁρπαζω, *rapio,* f. σω, et ἁρπαξω, p. ἡρπακα, p. pass. ἡρπασμαι, a. 1. pass. ἡρπασθην, a. 2. pass. ἡρπαγην, p. m. ἡρπαγα.

Αρρην, vel αρσην, ενος, ὁ, *mas:* item adjectivè, ὁ, ἡ, *masculus;* αρρεν vel αρσεν substantivè, *mas.*

αρρωστεω, ω, f. ησω, *infirmus sum:* ex α priv. et ῥωννυμι.

Αρταβαζος, ου, ὁ, *Artabazus,* nom. propr.

Αρτεμις, ιος, ιδος, ἡ, *Diana:* acc. -ιν et -ιδα; voc. ω Αρτεμι.

Αρτι, *modò, nuper, nunc, adhuc.*

Αρτος, ου, ὁ, *panis, cibus.*

Αρτουχος, ου, ὁ, *Artuchus,* nom. propr.

Αρυω, et αρυτω, f. σω, p. ηρυκα, *haurio, ex profundo traho.*

αρχαιος, αια, αιον, *antiquus, a, um:* ab αρχη, *initium.*

Αρχη, ης, ἡ, *principium, principatus, imperium.*

αρχηγος, ου, ὁ, ἡ, *dux, princeps:* ex αρχη, et ἡγεομαι, *duco.*

Αρχιλοχος, ου, ὁ, *Archilochus,* poëta.

αρχω, *prior aliquid facio, incipio,* inde *impero,* cum genit. f. ξω, p. ηρχα; in m. αρχομαι, *incipio,* sine respectu ad aliquem sequentem; in p. *subditus sum.* Th. αρχη, *principium.*

αρχων, οντος, ὁ, *princeps.*

Αρωμα ατος, το, *aroma, odoramentum;* αρωματα, ων, τα, *aromata.*

αρωματοφορος, *aromata ferens.*

ασεβης, εος, ὁ και ἡ, και το ασεβες, *impius:* superl. ασεβεστατος, *impiissimus.* Ex α priv. et σεβω, *colo.*

Ασελγης, εος, ὁ, ἡ, *petulans, protervus, lascivus, impudicus.*

ασεληνος, ου, *obscurus:* ex α priv. et σεληνη, *luna,* q. *sine lunâ.*

ασημως, adv. *obscurè, ignobiliter.*

ασθενεω, ω, *ægroto, languoo, infirmus sum,* f. ησω, p. ησθενηκα· ex α, et σθενος, *robur.*

ασθενης, εος, ὁ, ἡ, *infirmus, imbecillis, impotens:* ex α, et σθενος, *robur.*

Ασθμα, ατος, το, *anhelatio, spirandi difficultas.*

Ασια, ας, ἡ, *Asia.*

ασκητεος, α, ον, *exercendus.* Th. ασκεω, *exerceo.*

Ασκληπιος, ου, ὁ, *Æsculapius.*

Ασκος, ου, ὁ, *uter, utris:* Angl. *a bottle.*

Ασκρη, Ion. pro Ασκρα, nomen proprium pagi.

ασμενως, adv. *cum gaudio, libenter.*

Ασπαζομαι, *saluto, amplector, osculor, blandior, amicè et familiariter excipio,* f. ασομαι, pref. pass. ησ-

πασμαι.
Ασπις, ιδος, ἡ, *clypeus.*
Ασσυριος, ου, ὁ, *Assyrius.*
αστειος, εια, ειον, *venustus, facetus, urbanus* : ab αστυ, εος, το, *urbs.*
αστεφανωτος, ου, ὁ και ἡ, *incoronatus, coronam non habens.*
Αστηρ, ερος, ὁ, *stella.*
αστικος, ου, *urbis, incola* ; item *urbanus, festivus.* Th. αστυ, *urbs.*
αστοισιν, *civibus*, dat. pl. Ion. ab αστος, *civis.* Th. αστυ.
αστος, ου, ὁ, et in f. g. αστη, ἡ, *civis, popularis.* Th. αστυ.
αστρολογος, ου, *qui ex astris, futura prædicit* : ab αστρον, [cujus Th. αστηρ] et λογος, quod à λεγω, *dico.*
Αστυ, εος, το, *urbs.*
ασφαλεια, ας, ἡ, *securitas, cautio.*
ασφαλης, εος, ὁ, ἡ, *certus, minimè lubricus, tutus à lapsu* : ex α, et σφαλλω, *supplanto.*
ασφαλως, adv. *tutò, securè, firmiter.*
Ασχαλλω, quod et ασχαλαω, *mæreo, doleo, succenseo.*
ασχετος, ου, ὁ, ἡ, *intolerabilis, qui cohiberi nequit* : ex α, et σχεω, seu εχω.
ασχημονεω, ω, f. ησω, *indecorè ago, turpiter me gero* : ex α priv. et σχημα.
ασχολια, ας, ἡ, *occupatio, negotium.*
ασωτια, ας, ἡ, *luxuria, lascivia.*
Αταρ, *sed, ut, verùm, cæterùm.*
Ἁτε, *utpote, quippe, quia, quasi.*
Ατεας, ου, ὁ, *Ateas*, nom. propr.
ατεκνος, ου, ὁ, ἡ, *liberis carens* : ex α, et τεκνον, *proles.* Th. τικτω.
ατερμων, ονος, ὁ, ἡ, *interminatus, infinitus* : ex α priv. et τερμα, *terminus.*
Ἁτερος, *alter*, Att. pro ὁ ἑτερος, in genit. θατερου, et sic porro : ἁτεροι, pro οἱ ἑτεροι.
ατιμαζω, f. ασω, p. κα, *sperno, contemno, dedignor* : ex α priv. et τιω.

Ατλας, αντος, ὁ, *Atlas.*
Ατρειδης, ου, ὁ, *Atrei filius, Atrides*, ut *Agamemnon, et Menelaus.*
ατρυφερος, ου, ὁ και ἡ, *incultus, minimè mollis* : ex α priv. et τρυφη.
ατρωτος, ου, ὁ, ἡ, *invulneratus* : ex α, et τιτρωσκω, *vulnero.*
Αυ, *rursum.*
αυθις, *rursus*, pro αυ.
αυλεω, *tibia cano*, f. ησω, p. ηυληκα. Th. αυλος, ου, ὁ, *tibia.*
αυλητης, ου, ὁ, *tibicen.* Th. αυλος, *tibia.*
αυξανω, *augeo, cresco*, f. αυξησω, p. ηυξηκα. Th. αυξω, id.
αϋπνος, ου, ὁ, ἡ, *insomnis* : ex α, et ὑπνος, *somnus.*
Αυριον, *cras, crastino die.*
Αυστηρος, ου, ὁ, *austerus, severus.*
αυστηρως, *severè.*
Αὐταρ, *sed, deinde, autem, cæterum.*
αυτικα, *statim*, adv. ab αυτος, *ipse.*
αυτοθι, *ibi, illic*, adv. ab αυτος.
Αυτος, η, ο, *ipse, a, um*, præposito articulo, *idem.*
αυτουργος, ου, ὁ, *qui ipse opus facit sine servis* : ab αυτος, et εργον.
Αυχεω, *glorior*, f. ησω, p. ηυχηκα.
Αυχην, ενος, ὁ, *cervix.*
αφαιρεω, ω, *aufero, adimo*, f. ησω, p. αφῃρηκα, præf. paff. αφαιρεομαι, -ουμαι, *auferor*, p. paff. αφῃρημαι, f. 1. paff. αφαιρεθησομαι, a. 1. paff. αφῃρεθην, a. 2. m. αφελομην, ου, ετο, a. 2. sub. m. αφελωμαι, η, ηται, a. 2. int. m. αφελεσθαι· ex απο et αιρεω, *capio.*
αφανης, ὁ και ἡ, το αφανες, εος, *obscurus, non manifestus* : ex α, et φαινω, *ostendo.*
αφαντος, ου, ὁ, ἡ, *non conspicuus, non apparens* : ex α priv. et φαινω.
αφαρμακτος, ου, ὁ και ἡ, *veneno non infectus* : ex α priv. et φαρμακον, *venenum.*
αφαρπαζω, *surripio, abripio.*

αφειδως, adv. *sine parsimonia, incessanter, impune.*
αφιλως, *simpliciter, nude,* adv. ab αφιλης, *tenuis.*
αφθονος, ον, ὁ, *invidia carens, copiosus:* hinc αφθονως, adv. *sine invidia, copiose:* ex α priv. et φθονος, ου, ὁ, *invidia.*
αφιημι, *dimitto, relinquo, omitto,* f. αφησω, a. 2. αφην, ης, η, a. 2. part. αφεις, εντος· ex απο, et ἱημι, *mitto.*
αφικνεομαι, ουμαι, *pervenio, advenio, assequor,* f. αφιξομαι, p. αφιγμαι. Th. ἱκνεομαι, *venio.*
αφιστημι, *abduco, dimitto,* f. αποστησω, p. αφεστακα· ex απο, et ἱστημι, *statuo.*
αφνω, adv. *repente,* pro αφανως· ex α, et φαινω, *ostendo.*
αφοβια, ας, ἡ, *securitas, animus metu carens.*
αφομοιοω, ω, *similem reddo, assimilo,* f. ωσω, p. αφωμοιωκα.
Αφροδιτη, ης, ἡ, *Venus.*
αφρονεω, ω, f. ησω, p. ηκα, *desipio, amens sum.* Ex α priv. et φρην.
αφροντις, ιδος, ὁ, ἡ, *curis liber, securus:* ab α, et φροντις, *cura.*
αφροσυνη, ης, ἡ, *insipientia, amentia:* ex αφρων.
αφρων, ονος, ὁ και ἡ, *amens, stultus:* ex α priv. et φρην, *mens.*
Αχαιοι, *Achivi:* ab Αχαΐα, *Græcia.*
Αχερων, *Acheron,* fluvius Epiri: item inferni.
Αχιλλευς, εως, ὁ, *Achilles.*
αχρηστος, ου, ὁ, ἡ, *inutilis:* ex α, et χρηστος, *utilis.* Th. χραομαι, *utor.*
αχρι, vel αχρις, adv. *usque, donec.*
αχω, αχως, ἡ, Dor. pro ηχω, *echo.*
αως, αοος, ους, ἁ, Dor. pro ηως, ἡ, *aurora.*

B

Βαβυλων, ωνος, ἡ, *Babylon,* nomen urbis.
βαδιζω, *eo,* f. ισω, Att. βαδιω, p. βεβαδικα. Th. βαινω, *eo.*
βαθος, εος, το, *profunditas.*
Βαθυκολπος, ου, ὁ, ἡ, *profundum sinum habens,* q. βαθυν κολπον εχων.
Βαθυλλος, ου, ὁ, *Bathyllus,* nom. propr.
βαθυς, εια, υ, *profundus.*
Βαιος, ου, ὁ, *parvus, modicus.*
Βακτρα, ων, *Bactra,* nom. reg.
βακχευω, et βακχεω, *Orgia celebro, debacchor:* à Βακχος.
Βακχη, ης, ἡ, *sacerdos Bacchi, furore percita:* à
Βακχος, ου, ὁ, *furore percitus; Bacchus.*
Βαλλω, f. βαλω, p. βεβληκα, *jacio, conjicio, jaculor,* perf. m. βεβολα.
Βαναυσος, ου, ὁ, ἡ, *artifex mechanicus et illiberalis.*
Βαπτω, *intingo, mergo, lavo,* f. ψω, p. βεβαφα.
Βαρβαρος, ου, ὁ, ἡ, *barbarus, rudis, non Græcus, extraneus.*
Βαρβιτος, ου, ὁ, ἡ, vel βαρβιτον, ου, το, *barbitus* vel *barbitum,* instrumentum musicum.
Βαρος, εος, το, *pondus, onus, molestia.*
βαρυνω, *gravo, premo,* f. υνω, p. βεβαρυγκα· à βαρυς, *gravis.*
βαρυς, εια, υ, *gravis, e:* comp. βαρυτερος, superl. βαρυτατος. Th. βαρος.
βασιλεια, ας, ἡ, *regnum, diadema:* à βασιλευς.
βασιλευς, εος, Attic. εως, Poët. et Ion. ηος, ὁ, *rex.*
βασιλευτερος, ου, ὁ, comp. *augustior:* et in superl. βασιλευτατος, *regno dignissimus:* à βασιλευς.
βασιλευω, *regno, impero, sum rex,* f.

ευσω, p. βεϐασιλευκα· à βασιλευς, *rex*.

βασιλικος, η, ον, *regius, a, um* : à βασιλευς. Hinc

βασιλικως, *regaliter, more regio.*

βασιλισσα, ης. η, *regina.*

Βατραχος, ε, ὁ, *rana.*

βαφη, ης, ἡ, *tinctura, color* : à βαπτω, *tingo.*

Βεϐαιος, ὁ, ἡ, *stabilis, firmus.*

βεϐαιως, adv. *firmiter* : à βεϐαιος.

Βεϐρυκος. ε, ὁ και ἡ, *Bebrycus.* Th. Βεϐρυξ

βελεμνον, ε, το, idem quod βελος, *telum.*

Βελος, εος, το, *telum, jaculum, sagitta, ictus* : à βαλλω, *jacio.*

βελτιων, ονος, ὁ, ἡ, βελτιον, το, compar. ab αγαθος, *bonus ;* superl. βελτιστος.

Βια, ας, ἡ, *vis, robur, violentia.*

βιαζομαι, f. σομαι, a. 1. εϐιασαμην, *vim affero, cogo* : à Th. βια, *vis.*

βιαιως, adv. *violenter, vi* : à βιαιος, quod à βια, *vis.*

βιϐλιον, ε, το, *liber, scheda.* Th. βιϐλος, *liber.*

Βιϐλος, ε, ἡ, *liber.*

βιη, Ion. pro βια, ας, ἡ, *vis.*

Βιος, ε, ὁ, *vita, victus, facultates.* At βιος, ου, ὁ, *arcus, nervus arcus.*

βιοτος, ε, ὁ, idem poëtis ac βιος, *vita.*

βιοω, *vivo*, f. ωσω, et ωσομαι, p. βεϐιωκα, a. 2. εϐιων, (à βιωμι, inus.) unde opt. βιωην, inf βιωναι, part. βιες, perf. pass. βεϐιωμαι.

Βιων, ὁ, *Bion*, nom. propr.

Βιωναι, *vixisse*, a. 2. inf. ab inus. βιωμι, quod à βιοω, quod à βιος, *vita.*

βλαϐερος, ρα, ρον, *noxius, perniciosus* : à βλαϐη.

Βλαπτω, *lædo, noceo*, f. ψω, p. βεϐλαφα.

Βλαστανω, interdum βλαστεω, *germino, fruticor*, f. βλαστησω, p. βεϐλαστηκα, a. 2. εϐλαστον.

βλασφημος, ε, ὁ, ἡ, *blasphemus, maledicus* : q. à βλαπτειν φημην.

βλεμμα, ατος, το, *aspectus* : à βλεπω, *aspicio.*

Βλεπω, *video, aspicio, intueor*, f. ψω, p βεϐλεφα.

Βλεφαρον, ε, το, *palpebra, pellis tegens oculos.*

Βοαω, *clamo. vociferor*, f. ησω, imperf. εϐοαον, ων, p. βεϐοηκα.

βοεια, ας, ἡ, *pellis bubula, scutum.* Th. βες, *bos.*

βοη, ης, ἡ, *clamor* : à βοαω, *clamo.*

Βοηθεω, ω, *auxilior, succurro*, f. ησω, p. βεϐοηθηκα.

Βοιωτια, ας, ἡ, *Bæotia* : hinc

Βοιωτος, ου, ὁ, *Bæotus*, et βοιωτις, ιδος, ἡ, *Bæota.*

Βορεας, et Ion. βορεης, ε, ὁ, *Boreas, aquilo.*

βοσκημα, ατος, το, *pecus, bellua.*

βοσκος, ε, ὁ, *pastor* : à βοσκω, *pasco.*

βοσκω, *pasco*, f. βοσω, p. βεϐοκα, à βοω, *pasco.* inus.

Βοτρυς, υος, ὁ, *uva, racemus.*

βουκολεω, ω, f. ησω, *boves pasco* : ex Βες, *bos*, et κολον, *cibus.*

βουκολος, ε, ὁ, *bubulcus, armentarius* : ex βες, *bos*, et κολον, *cibus.*

Βουλομαι, *volo*, in 2. perf. βουλει, *vis*, pro βουλη, f. βουλησομαι, p. βεϐουλημαι· tanquam à βουλεομαι.

Βουνος, ε, ὁ, *collis, tumulus, acervus.*

Βες, οος, ὁ και ἡ, *bos, vacca.*

βουτης, et hoc à βοτης, pro quo et βοτηρ, ηρος, ὁ, *pastor.* Th. βοω, inus. *pasco.*

Βοωτης, ε, ὁ, *Bootes.* Nomen signi cœlestis, quod *Arctophylax* dicitur.

βραδυνω, *tardo, cunctor*, f. υνω. Th.

βραδυς, *tardus.*

Βραδυς, εια, υ, *tardus, a, um,* in compar. βραδιων, et βραδυτερος, superl. βραδιστος, vel βραδυτατος.

βραχυς, εια, χυ, εος, *brevis.*

βρεφος, εος, το, *infans.*

Βρεχω, *madefacio, irrigo,* f. ξω, p. χα.

βριαρεων, acc. sing. à βριαρεως, ω, ὁ, Att. pro Βριαρεος, ου, ὁ, *Briareus,* centimanus ; nomen gigantis.

Βρομιος, ου, ὁ, *Bromius,* cognom. Bacchi, à βρεμω, *fremo.*

Βροντη, ης, ἡ, *tonitru.*

Βροτος, ου, ὁ, *mortalis, homo.*

Βρυω, f. σω, p. βεβρυκα, *scateo, fundo—is, germino, pullulo.*

Βρωσκω, *comedo, depasco,* f. βρωσω, p βεβρωκα.

Βυθος, ου, ὁ, *fundum, profundum.*

Βυρσα, ης, ἡ, *corium, pellis.*

βωκολος, Dor. pro βουκολος, *bubulcus* : à βους, et κολον, *cibus.*

βωστρεω, Dor. verb. pro βοαω, *clamo, voco.*

βωτας, α, ὁ, Dor. pro βουτης, ου, ὁ, *pastor.*

Γ.

Γα, Dor. pro γη, *terra.*

Γαδατας, ου, ὁ, *Gadatas,* nom. propr.

Γαια, ας, et Poët. γαιη, ης, ἡ, *terra, tellus.*

Γαλα, ακτος, (tanquam à γαλαξ,) το, *lac.*

Γαληνη, ης, ἡ, *serenitas, tranquillitas maris.*

γαληνος, ου, ὁ και ἡ, *serenus.*

γαμηλιος, ου, ὁ, ἡ, *nuptialis, conjugalis.* Th. γαμος, *nuptiæ.*

γαμος, ου, ὁ, *nuptiæ* ; item *conjugium, matrimonium.*

Γαρ, *enim, nam,* conjunctio.

Γαργαλιζω, f. ισω, p. ικα, *titillo, lætitiâ adficio.*

Γαστηρ, ερος, τρος, ἡ, *venter.*

γαυριαω, f. ασω, p. ακα, *superbio, glorior, exulto* : à γαυρος, *arrogans.*

Γε, *quidem, certè, saltem,* &c. emphasin notat.

γεα, ας, et contractè γη, ἡ, *terra.*

γεγονα, p. m. *sum,* et in 3. pl. γεγονασι. Hinc p. m. inf. γεγονεναι, et in part. γεγονως, υια, ος· à γινομαι, *sum.*

Γειτων, ονος, ὁ, ἡ, *vicinus.*

Γελαω, *rideo,* f. ασω, p. γεγελακα.

γελοιος, ου, *ridiculus* : at

γελοιος, ου, *qui risum movet, jocosus, facetus.* Th. γελαω, *rideo.*

Γεμιζω, f. ισω, *impleo.* Th. Γεμω, *plenus sum.*

Γενειον, ου, το, *mentum, barba.* Th. γενυς, *mentum.*

γενναιος, ου, *ingenuus, nobilis* : à γενναω. Th. γινομαι.

γενναιως, adv. *generosè, fortiter* : à γενναιος, *nobilis,* quod à γεννα, *genus* ; et hoc à γιγνομαι.

γενναω, *gigno, pario, paro,* f. ησω, p. γεγεννηκα. Th. γινομαι.

γενος, εος, το, *genus, progenies, familia, natio, species.* Th. γινομαι.

γεραιος, ου, *senex,* item *senilis* : à γερων, *senex.*

Γερανος, ου, ἡ, *grus.*

Γερας, τος, αος, ως, το, *præmium, munus.*

Γερων, οντος, ὁ, *senex.*

γεωμετρης, ου, ὁ, *geometra, agri mensor.*

γεωργεω, *terram colo, agriculturam exerceo,* f. ησω, præt. γεγεωργηκα· ex γη, *terra,* et εργον, *opus.*

γεωργος, ου, ὁ, *agricola, colonus* : ex

γεα, *terra*, et εργον, *opus*.

γη, gen. γης, ἡ, *terra*, *regio*: ex inuſ. γεα.

γηγενης, εος, ὁ, ἡ, *terrigena*, *indigena*: ex γη, *terra*, et γενος, *genus*, quod à γινομαι, *naſcor*.

Γηρας, το, ατος, αος, ως, dat. γηρατι, αϊ, ᾳ, *ſenectus*.

γηρασκω, *ſeneſco*, *conſeneſco*, f. ασω, p. γεγηρακα. Th. γηρας, *ſenectus*.

Γηρυονης, ου, ὁ, *Geryones*, nom. propr.

Γινομαι, vel γιγνομαι, *ſum*, *fio*, *naſcor*, *gignor*, f. 1. m. γενησομαι, perf. paſſ. γεγενημαι, a. 2. m. part. γενομενος, η, ον, *factus*.

Γινωσκω, vel γιγνωσκω, *cognoſco*, item *ſtatuo*, f. γνωσω, p. εγνωκα, a. 2. εγνων, ως, ω; 3. pl. εγνωσαν, a. 2. imperat. γνωθι, a. 2. opt. γνοιην, a. 2. ſub. γνω, ῳς, ῳ, a. 2. inf. γνωναι, a. 2. part. γνους, ουσα, ον à γνωμι.

Γλαυκος, ου, *glaucus*, *cæſius*.

γλαυκωπις, ιδος, ἡ, *cæſios habens oculos*; in acc. γλαυκωπιν, et ιδα· à γλαυκος, *glaucus*, et ωψ, *oculus*. Th. οπτομαι, *video*.

γλυκερος, α, ον, Poëticum idem ac th. γλυκυς, *dulcis*.

Γλυκυς, εια, υ, *dulcis*, *e*, *jucundus*.

Γλωσσα, et Attic. γλωττα, ης, ἡ, *lingua*, *ſermo*.

γνωρισμα, ατος, το, *indicium*. Th. γινωσκω.

Γοαω, f. ασω, *gemo*, *deploro*, *lugeo*.

Γοης, ητος, ἡ, *incantator*, *præſtigiator*, *impoſtor*: Angl. *a juggler*. Unde

γοητεια, ας, ἡ, *præſtigiæ*, *incantatio*.

γονευς, εος, ὁ, *parens*: à perf. m. γεγονα, verbi γινομαι.

γονη, ης, ἡ, *fœtus*, *ſoboles*. Th. γινομαι.

Γονυ, το, *genu*, gen. γονυος, γονατος, γουνος, et γουνατος, dat. pl. γονασι, γουνασι.

γουν, pro γ' ουν, *igitur*, *certe*, *ſaltem*: ex γε, et ουν.

γουνατα, acc. pl. γουνασι, dat. pl. à γονυ, *genu*.

γραμμα, ατος, το, *litera*, *ſcriptum*, *epiſtola*.

Γρανικος, ου, ὁ, *Granicus*, fluvius.

γραφη, ης, ἡ, *ſcriptura*, *pictura*.

Γραφω, *ſcribo*, *pingo*: olim *inſculpo*, f. ψω, p. γεγραφα, a. 1. εγραψα, perf. paſſ. γεγραμμαι, ψαι, πται, part. γεγραμμενος, η, ον, *ſcriptus*, *pictus*.

Γυμνος, ου, *nudus*.

γυμνοω, f. ωσω, p. ωκα, *nudo*, *ſpolio*: à γυμνος.

Γυνη, ἡ, *mulier*, *uxor*, genit. γυναικος, voc. ω γυναι, dat. pl. γυναιξι.

Γωβρυας, ου, ὁ, *Gobryas*, nom. propr.

Δ.

Δαιμονιον, ου, το, *genius*. A Δαιμων, *deus*.

δαιμονιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divinus*, *felix*, *auguſtus*.

Δαιμων, ονος, ὁ, *Deus*, *genius*, *dæmon*.

Δακνω, *mordeo*, *pungo*: format tempora q. à δηκω, ut f. 1. act. δηξω, f. 2. δακω, a. 1. εδηξα, a. 2. εδακον, p. δεδηχα, perf. paſſ. δεδηγμαι.

Δακρυ, υος, το, *lacryma*.

δακρυον, ου, το, idem quod δακρυ.

δακρυω, f. υσω, p. υκα, *lachrymor*. Th. δακρυ.

δακτυλιος, ου, ὁ, *annulus*: à Δακτυλος, ου, ὁ, *digitus*, *pes metricus*.

δαμαλις, εως, ἡ, *juvenca*: à δαμαω, *domo*.

Δαματας, ου, ὁ, *Damatas*, nom.

propr.

Δαμαω, *domo, subigo, affligo, occido*, f. ασω, p. κα.

Δαμιππος, ου, ὁ, *Damippus*, nom. propr.

Δαναη, ης, ἡ, *Danaë*, nomen mulieris. Vide ad p. 56. n. 6.

Δαπαναω, ω, *consumo, impendo, sumptus facio*, f. ησω, p. δεδαπανηκα.

δαπανη, ης, ἡ, *sumptus:* et δαπανημα, ατος, το, *idem.*

Δαρειος, ου, ὁ, *Darius*, rex Persarum.

δασας, Dor. pro δησας, a. 1. part. act. à δεω, *ligo.*

Δαψιλης, εος, ὁ, ἡ, *largus, copiosus.*

δαψιλως, *largè, lautè, opiparè.*

Δε, conj. *verò, at, tamen, autem, igitur, sed*, &c. Vide *Transact. of the R. S. Edin.* Vol. I. p. 113 *Lit. Cl.*

δεδια, perf. m. verbi δειδω, *timeo*, quod vide.

δεησις, εως, ἡ, *supplicatio:* δεησεις, *preces.* Th. δεομαι, *oro.*

δει, *oportet, convenit:* imperf. cum accus. in sub. δεῃ, imperf. εδει, f δεησει, a. 1. εδεησε, præs. inf. δειν, part. δεον. Th. δεω, *ligo.*

δειγμα, ατος, το, *exemplum:* Angl. *a sample:* à δεικνυμι, *monstro*, perf. pass. δεδειγμαι.

Δειδω, *timeo, trepido*, f. δεισω, p. δεδεικα, perf. m. δεδοικα pro δεδοιδα· item δεδια, à διω, inus. plusq. p. εδεδοικειν, perf. inf. δεδιεναι, et part. δεδιως.

Δεικνυμι, vel δεικνυω, *ostendo, monstro, indico*, f. δειξω, p. δεδειχα, perf. pass. δεδειγμαι.

δειλαιος, αια, αιον, ου, idem ac δειλος, *timidus, miser.*

δειλιαω, ω, *formido, ob ignaviam refugio*, f. ασω, p. δεδειλιακα. Th. δειλος, *ignavus.*

Δειλος, η, ον, *timidus, ignavus, miser.*

δειμαινω, *timeo*, f. ανω, p. γκα. Th. δειδω, *timeo.*

Δεινιας, ου, ὁ, *Dinias*, n. propr.

Δεινος, η, ον, *dirus, peritus, vehemens, gravis.*

δειπνεω, *cæno*, f. ησω, p. δεδειπνηκα. Th. δειπνον, *cæna.*

Δειπνον, ου, το, *cæna, cibus.*

Δεκα, *decem.*

Δελεαρ, ατος, το, *esca.*

δενδρηεις, ησσα, ην, Dor. δενδραεις, *nemorosus, arboribus abundans.* Th. δενδρον, *arbor.*

Δενδρον, ου, το, et δενδρος, εος, το, *arbor.*

δεξιος, α, ον, *dexter.*

δεομαι, *oro, rogo;* item *indigeo:* cum genit. f. 1. δεησομαι, perf. δεδεημαι, tanq. ab inus. δεεομαι. Th. δεω.

Δερκω, et δερκομαι. *video, aspicio*, f. ξω, p. χα, f. 2. δρακω, a. 2. εδρακον, a. 2. inf. δρακειν, perf. m. δεδορκα.

δεσμη, ης, ἡ, *fasciculus.* Th. δεω, *ligo.*

δεσποτης, ου, ὁ, *dominus.* Th. δεσποζω, *dominor.*

Δευρο, adv. *huc adesdum.*

Δευτερος, α, ον, *secundus, a, um.*

Δεχομαι, *capio, suscipio, sustineo, expecto*, f. δεξομαι, p. δεδεγμαι.

Δεω, *ligo, vincio, necesse habeo*, f. δησω, p. δεδεκα.

Δη, *sane, profecto, quidem, verò, proindè, demum.*

δηϊος, ου, ὁ, ἡ, Ion. pro δαϊος, ου, *hostilis, bellicosus, ardens:* à δαιω, *uro.*

δηλαδη, *videlicet, certè.* Th. δη, *certè.*

δηλονοτι, *nimirum, omnino, profecto, quippe*, adv. q. δηλον ὁτι.

Δηλος, ου, *manifestus, notus, certus, perspicuus;* item, Delus, no-

men inſulæ.

δηλοω, f. ωσω, p. δεδηλωκα, *patefacio, declaro, manifeſto.* Th. δηλος.

Δημαδης, ου, ὁ, *Demades,* nom. propr.

Δημητηρ, ερος, vel τρος, ἡ, *Ceres,* dea frugum.

δημιεργος, ε, ὁ, ἡ, *conditor, opifex,* qui δημιον εργαζεται, *publicum operatur :* à δημιος, quod à δημος, et εργον, *opus.*

Δημος, ου, ὁ, *populus, plebs, vulgus.* Quod à δεω, *ligo.*

δηποτε, *aliquando, tandem.*

δηπου, δηπουθεν, adv. *utique, certè, profectò.*

Δια, præpoſit. cum genit. *per:* Angl. *through :* cum acc. *propter, on account of.* In compoſitione notat ſeparationem, vel intendit ſignificationem, *di* vel *dis, per, trans.*

διαβαινω, *tranſeo, trajicio,* f. βησομαι, p. βεβηκα, a. 2. διεβην, a. 2. inf. βηναι, part. a. 2. βας, αντος. Th. βαινω, *eo.*

διαβολη, ης, ἡ, *calumnia, obtrectatio :* à διαβαλλω, *traduco.*

διαγινωσκω, *dignoſco, cognoſco,* f. διαγνωσομαι, p. διεγνωκα, a. 2. διεγνων· ex δια, et γινωσκω, *cognoſco.*

διαδεω, f. ησω, p. ηκα, *corono, cingo:* à δεω, *ligo.*

διαδημα, ατος, το, *diadema, corona :* à διαδεω, *revincio.* Th. δεω, *ligo.*

διαδιδρασκω, *aufugio, evito,* f. διαδρασω, p. διαδεδρακα· ex δια, et διδρασκω, idem ; quod ab obſ. δραω.

διαθηκη, ης, ἡ, *fœdus, teſtamentum, diſpoſitio,* à διατιθημι, *diſpono.* Th. τιθημι, *pono.*

διαιρεω, *divido, diſtribuo,* f. ησω, p. διῃρηκα, a. 2. διειλον. Th. αἱρεω, *capio.*

διαιταω, ω, *alo* ſeu *nutrio medicè : rego, arbitror, diſcepto,* f. ησω, p. ηκα, διαιταομαι, ωμαι, *vitam dego :* à διαιτα, *victus, arbitrium.*

διακειμαι, *conſtitutus ſum, afficior :* ex δια, et κειμαι, *jaceo.*

διακονεω, ω, *miniſtro, famulor, inſervio,* f. ησω, p. διηκονηκα, perf. p. διηκονημαι· ex δια, et κονεω, *feſtino.*

διακοπτω, *amputo, diſſeco, intercido :* à δια, et κοπτω, *ſcindo.*

διακοσιοι, αι, α, *ducenti, æ, a :* ex δις, *bis,* et ἑκατον, *centum.*

διακρινω, *diſcerno, dijudico,* f. νω, p. διακεκρικα. Th. κρινω, *judico.*

διαλαλεω, *colloquor, divulgo,* f. ησω, p. διαλελαληκα, ex δια, et λαλεω, *loquor.*

δι[illegible]θανω, f. ησω, *perlateo, delitesco :* à λανθανω, *lateo,* quod vide. Th. ληθω, idem.

διαλεγομαι, *differo, colloquor :* cum dativ. p. διαλελεγμαι, a. 1. διελεχθην· ex δια, et λεγω, *dico.*

διαλειπω, f. ειψω, p. ειφα, *deſero, intermitto.* Th. λειπω

διαλεκτικος, η, ον, *dialecticus :* à διαλεγομαι, *differo.* Th. λεγω, *dico.*

διαλλασσω, et Att. ττω, *permuto, differo,* f. διαλλαξω, p. διηλλαχα, perf. paſſ διηλλαγμαι. Th. αλλασσω, *muto.*

διαλογιζομαι, *colloquor, cogito, ratiocinor,* f. ισομαι, perf. paſſ. διαλελογισμαι. Th. λογος, *ratio.*

διαλογισμος, ου, ὁ, *cogitatio, diſceptatio :* ex δια, et λεγω, *dico.*

διαλογος, ε, ὁ, *dialogus, colloquium :* à διαλογιζομαι, quod vide.

διαλυω, *diſſolvo, diminuo,* f. υσω, p. διαλελυκα· ex δια, et λυω, *ſolvo.*

διαμενω, *permaneo, perduro,* f. μεν

ιω, p. διαμεμενηκα· ex δια et μενω, *maneo.*

διαναπαυω, f. αυσω, *requiesco, recreo, quietem do.*

διανεμω, *divido, distribuo,* f. μω, perf. διανενεμηκα· ex δια, et νεμω, *tribuo.*

Διανυσος, ου, ὁ, *Bacchus,* vinum.

διανυω. propriè *iter absolvo, expedio,* f. υσω, p. διηνυκα· ab ανυω, *perficio.*

διαπιπτω, f. πεσουμαι, *intercido, interlabor, diffluo.* Th. πιπτω, *cado.*

διαπλεω, *transnavigo, pernavigo,* f. πλευσω, p. διαπεπλευκα, a. 1. διεπλευσα. Th. πλεω, *navigo.*

διαπορθμευω, *transfreto, transporto:* à πορθμος, *fretum,* quod à πειρω, *transadigo.*

διαπρασσω, et αττω, *perficio, perago.* Th. πρασσω, *facio.*

διαῤῥηγνυμι, vel διαῤῥησσω, *dirumpo, diffringo,* f. διαῤῥηξω, p. διεῤῥηχα. f. 2. διαῤῥαγω, aor. 2. pass. διεῤῥαγην, inf. διαραγηναι. Th. ῥησσω, vel ῥηγνυμι, *frango.*

διαῤῥυεω, *diffluo.* Inveniuntur in usu p. part. act. διεῤῥυηκως, et part. aor. 2. pass. διαῤῥυεις, et inf. διαῤῥυηναι. Th. ῥυεω, id. quod ῥεω, *fluo.*

διασπαρασσω, *dilacero, dilanio,* f. ξω, p. διεσπαραχα. Th. σπαρασσω, vel -ττω, *lacero.*

διασπαω, *discerpo, divello, distraho,* f. ασω, p. διεσπακα· ex δια, et σπαω, *traho.*

διαστρωννυμι, υνω, *sterno, paro.*

διασωζω, f. ωσω, p. κα, *servo, conservo.*

διατελεω, ω, *permaneo,* item *traduco, conficio,* f. εσω, p. διατετελεκα, à τελεω, quod à τελος, *finis.*

διατεμνω, f. μω, *disseco, separo, divello:* à τεμνω, seco.

διατι, *quare?* adv. interrogandi: ex δια, *propter,* et τι, *quid?*

διατριβη, ης. ἡ, *mora, commoratio:* à διατριβω, *absumo, commoror, tempus tero in aliquâ re,* f. ψω, p. διατετριφα. Th. τριβω, *tero.*

διαφαινω, *eluceo:* à φαινω, *luceo.*

διαφερω, *differo, antecello, sursum, deorsum fero,* f. διοισω, a. 1. διηνεγκα Th. φερω, *fero.*

διαφθειρω, *corrumpo, stupro, interficio,* f. 1. διαφθερω. p. διεφθαρκα· à φθειρω, *corrumpo,* quod à φθερω, id.

διαφυλακτεος, α, ον, *custodiendus:* à διαφυλασσω, vel -ττω *custodio, conservo.* Th. φυλασσω, idem.

διαχυω, idem quod διαχεω, *diffundo, effero.*

Διδασκω, *doceo,* f. διδαξω, p. δεδιδαχα.

Διδυμος, ου, ὁ, ἡ, *geminus, duplex:* διδυμοι, *gemelli:* q. à δυο, *duo.*

Διδωμι, *do, dono,* imperf. εδιδων, ως, ω, vel εδιδουν, ους, q. à διδοω, f. δωσω, p. δεδωκα.

διεξειμι, *edissero, narro, mente revolvo.*

διερευναω, ω, f. ησω, *indago, perscrutor:* ab ερευναω, *indago.*

διερχομαι, *transeo, prætereo,* f. διελευσομαι, a. 2. διηλθον, a. 2. part. διελθων, perf. m. διεληλυθα. Th. ερχομαι, *venio.*

διηγεομαι, ουμαι, f. ησομαι, *narro, commemoro:* ex δια et ἡγεομαι, *duco.*

δικαιοπραγεω, ω, f. ησω, *justè ago:* ex δικαιος et πραττω, *facio.*

δικαιος, αια, αιον, *justus, a, um, æquus, innocens, probus:* in comp. δικαιοτερος, superl. δικαιοτατος. Th. δικη, *jus.*

δικαιοσυνη, ης, ἡ, *justitia, æquitas.*

δικαστηριον, ου, το, *forum judiciale, judicium.* Th. δικη, *jus.*

δικαστης, ου, ὁ, *judex:* à δικαζω.

Th. δικη.

Δικη, ης, ἡ, *jus, justitia, dica, causa.*

δίο, conjunct. *ideo, propterea, proinde:* ex δια et ὁ, quod.

Διογενης, εος, ὁ, ἡ, *Jove editus:* item *Diogenes,* nom. propr. ex Ζευς, Διος, *Jupiter,* et γινομαι, *nascor.*

διοικητης, ου, ὁ, *negotiorum gestor, dispensator, administrator fisci.* Th. οικος, *domus.*

Διομηδης, εος, ὁ, *Diomedes,* nomen propr.

Διονυσιος, ου, ὁ, *Dionysius,* n. viri.

Διονυσος, ου, ὁ, *Bacchus.*

διοτι, *quoniam,* et interrogativè, *quamobrem?* conjunct. ex δια, *propter,* et ὁ, τι, *quod.*

διοχλεω, ω, f. ησω, *turbo, molestiam exhibeo.*

Δις, adv. *bis.*

διϋπνιζω, *expergefacio,* f. ισω, p. διυπνικα· ex δια, et ὑπνος, *somnus.*

Διψα, ης, ἡ, *sitis.*

διψαω, f. ησω, *sitio;* p. δεδιψηκα, a. 1. εδιψησα. Th. διψα, *sitis.*

διψος, εος, το, *sitis,* idem cum διψα.

διωγμος, ου, ὁ, *persecutio:* à διωκω, *persequor.*

Διωκω, *persequor, insequor, consector. percutio, ferio:* item *fugo:* f. διωξω, p. δεδιωχα.

Διων, ωνος, *Dion.*

δοκευω, f. ευσω, *observo;* item *insidior.*

Δοκεω, *videor, censeo, existimo,* imperf. εδοκεον, ουν, f. δοξω, rarò δοκησω. p. δεδοχα, et δεδοκηκα.

δολιος, ια, ιον, *dolosus.* Th. δολος. *dolus.*

δολιχοδειρος, ου, ὁ, ἡ, *collum longum habens:* a δολιχος, *longus,* et δειρη, *cervix.*

δομος, ου, ὁ, *domus.* Th. δεμω, *ædifico:* p. m. δεδομα.

Δοναξ, ακος, ὁ, *arundo, sagitta.*

Δονεω, *agito,* f. ησω.

δοξα, ης, ἡ, *opinio, fama, gloria.*

Δορυ, το, *hasta, lancea, pilum;* gen. δορατος, et δουρος (per Metath. pro δορυος,) dat. δορατι, et δουρι.

δορυφορος, ου, ὁ *satelles:* ex δορυ, *hasta,* et φερω, *fero.*

δοσις, εως, ἡ, *donum, donatio:* à διδωμι.

δουλευω, *servio, inservio, sum servus,* f. ευσω, p. δεδουλευκα· à δουλος, *servus.*

δουλη, ης, ἡ, *serva.*

Δουλος, ου, ὁ, *servus.*

Δουρα, vide δορυ.

Δρακων, οντος, ὁ, *draco.*

δραμειν, a. 2. inf. δραμων, ουσα, *currens,* a. 2. part. act. δραμουμαι, f. 2. m. à τρεχω, *curro:* f. θρεξω, p. δεδραμηκα, a. 2. εδραμον, p. m. δεδρομα.

δραπετης, ου, ὁ, *servus, fugitivus,* à δραω, *fugio.*

δραπετιδας, α, ὁ, Dor. pro

δραπετιδης, ου, ὁ, idem quod δραπετης.

Δραχμη, ης, ἡ, *drachma,* monetæ et ponderis nomen.

Δραω, f. ασω, *facio, ministro.*

δριμυλος, ου, ὁ, ἡ, *aliquantum acris* seu *acerbus, acriusculus:* à δριμυς, *acris.*

Δριμυς, εια, υ, *asper.*

Δρομαχετος, ου, ὁ, *Dromachetus,* nom. propr.

δρομος, ου, ὁ, *cursus:* à p. m. δεδρομα, verbi τρεχω, *curro.*

Δροσος, ου, ἡ, *ros.*

δρυμος, ου, ὁ, *sylva querna, quercetum nemus.*

δρυμων, ωνος, ὁ, *quercetum nemus:* à δρυς, *quercus.*

Δρυς νος. ἡ, *quercus, robur.*

Δυναμαι, σαι, ται, *possum, valeo:* in sub. præs. δυνωμαι, η, ηται· imperf. ηδυναμην, ω, ατο, Att.

pro εδυναμην, f. δυνησομαι, a. 1. pass. εδυνηθην, ης, η, a. 1. sub. δυνηθω, ης, η, legitur etiam 1. a. pass. εδυνασθην, et ηδυνασθην, et a. 1. m. εδυνησαμην, &c.

δυναμις, εως, ἡ, *potentia, vis, virtus:* à δυναμαι.

δυνατος, η, ον, *potens, possibilis.* Th. δυναμαι.

Δυνω, δυω, vel δυμι, *subeo, ingredior, induo;* δυνω tantum in compos. invenitur; δυω, f. δυσω, perf. δεδυκα, perf. pass. δεδυσμαι, δυμι, a. 2. εδυν, υς, υ, a. 2. inf. δυναι, a. 2. part. δυς, δυντος

Δυο, vel Att. δυω, *duo,* gen. dual. δυοιν, et in f. g. δυειν, dat. pl. δυσι.

Δυς, particula in compositione pro *ægrè, malè, infeliciter,* et pro α privante.

δυσαλωτος, ου, ὁ και ἡ, *difficilis captu:* ex δυς, et ἁλισκω, *capio.*

δυσειδης, εος, ὁ και ἡ, *deformis, turpis:* ex δυς et ειδος, *forma.*

δυσεργος, ου, ὁ, ἡ, *piger, ad opus faciendum lentus.* Th. εργον, *opus.*

δυσκαταςατος, ου, ὁ και ἡ, *sedatu difficilis:* ex δυς, et καθιστημι, *compono.*

δυσμαθης, εος, ὁ και ἡ, *indocilis, hebes:* ex μανθανω, *disco.*

δυσμενης, εος, ὁ, ἡ, *infestus, hostis:* ex δυς, et μενος, *animus, ira.*

δυσπαρις, ιδος, ὁ, vocat. δυσπαρι, *infelix Paris,* v. δυς.

δυσποτμος, ου, ὁ, ἡ, *infelix:* ex δυς, et ποτμος, *sors.*

δυστηνος, ου, ὁ, ἡ, *infelix, miser:* ex δυς et στενω, *gemo.*

δωδεκα, οἱ, αἱ, τα, *duodecim:* ex δυω, et δεκα.

δωρεομαι, ϐμαι, *dono, largior,* f. ησομαι, part. pass. δεδωρημαι, σαι, ται. Th. δωρον, *donum.*

Δωρις, ιδος, ἡ, *Doris,* vel *Doreia.*

Δωρον, ου, το, *donum, palmus minor.*

E

Εαν, *si,* conjunct. construitur cum subj. et opt.

Εαρ, ρος, το, et contract. ηρ, ηρος, *ver.*

ἑαυτου, ης, ου, et contractè αὑτου, ης, ου, ἑαυτῳ, &c. *sui ipsius,* &c. caret nominativo.

Εαω, *sino, permitto,* imperf. ειαον, ων, αες, ας, αε, α, f. εασω, perf. ειακα· recipit ι post ε pro augmento.

εγγιζω, f. ισω, p. κα, *appropinquo, accedo:* ab εγγυς, *propè.*

εγγραφω, *inscribo,* f. ψω, εγγεγραφα. Th. γραφω, *scribo.*

εγγυαω, f. ησω, *spondeo, promitto, despondeo:* ab

Εγγυη, ης, ἡ, *sponsio, fidejussio.*

εγγυθεν, Poët. pro εγγυς, *propè.*

Εγειρω, *excito, expergefacio,* f. εγερω, p. ηγερκα.

εγκαλεω, *in jus voco, accuso,* f. εσω, perf. act. εγκεκαληκα· ex εν, et καλεω, *voco.*

εγκαυμα, τος, το, *inustio:* ab εν, et καιω, *uro.*

εγκεφαλος, ϐ, ὁ και ἡ, *qui in capite est:* ex εν, et κεφαλη, *caput;* εγκεφαλος, supple μυελος, *cerebrum.*

εγκρατεια, ας, ἡ, *continentia, temperantia.*

εγχειριζω, *in manus trado, porrigo,* f. ισω, p. ικα. Th. χειρ, *manus.*

Εγχελυς, υος, ἡ, *anguilla.*

εγχεω, f. ευσω, *infundo.*

Εγχος, εος, το, *hasta, ensis.*

Εγω, εμου, &c. ego, emphaticè εγωγε, Angl. *I, for my part.*

Εδω, *edo.*

Ἑζομαι, f. ἑσομαι, f. 2. ἑδουμαι, *sedeo.*

ἑζω, *colloco, sedere facio*, imperf. εἱζον.

ἐην, *eram, erat:* Ion. et Poët. pro ἠν, 1. et 3. sing. imperf. verbi ειμι *sum*.

Εθελω, vel θελω, *volo:* imperf. εθελον, ες, ε, f. θελησω, p. τεθεληκα, perf. pass. τεθεληµαι, unde θεληµα, *voluntas*.

Εθνος, εος, το, *gens, natio, populus*.

Εθος, εος, το, *ritus, mos, consuetudo*.

εθω, inusitat. *consuesco*, p. m. ειωθα. Th. εθος, *mos*.

Ει, *si*, conjunct. hinc ειθε, *utinam*.

ειαρος, gen. sing. Poët. pro εαρος· ab εαρ, ρος, το, *ver*.

ειβεται, *distillat*, 3. sing. ind. Ion. et Poët. pro λειβεται. sic ειβειν, pro λειβειν, ειβομενος, pro λειβομενος. Th. λειβω, f. ψω, *libo, fundo*.

ειγε, *si quidem, si modo:* conjunct. cum indic.

ειδεναι, vel est præsens inf. ab ειδημι, vel perf. inf. act. per Sync. pro ειδηκεναι, ab ειδεω, *scio*.

ειδεω, *scio*, f. ειδησω, p. ειδηκα, plusq. ειδηκειν, et per Sync. ειδα, et ειδειν, Att. verò ηδειν, εις, ει et in 3. pl. ηδεισαν, p. m. οιδα, *novi*.

ειδημι, inus. idem quod ειδεω, *scio*, inf. ειδεναι.

ειδος, εος, το, *species, præstans forma, facies*. Th. ειδω, *video*.

ειδυλλιον, *Idyllium, ecloga:* ab ειδος, *forma*.

Ειδω, *video*, f. 1. m. εισομαι, a. 2. ειδον, et ιδον, ες, ε, a. 2. sub. ιδω, ης, η, a. 2. inf. ιδειν, a. 2. part. ιδων, ουσα, ον. Vide gram.

ειδως, *qui novit*, perf. part. act. per Sync. pro ειδηκως, οτος, verbi ειδεω, vel ειδημι, *scio*, f. ησω.

ειεν, *esto, satis de hoc:* ab ειμι.

ειθ', pro ειτα, *deinde:* propter aspirationem.

ειθε, *utinam*. Th. ει, *si*.

εικαζω, f. ασω, *assimilo*. Th. εικω, *similis sum*.

εικαιος αια, αιον, *temerarius, qui temerè aliquid facit*.

εικελος, ον, *similis*. Th. εικω.

Εικη, adv. *frustra, temerè, casu*.

εικος, οτος, το, *verisimile:* ab εικω, *similis sum*.

Εικοσι, *viginti*.

εικοτως, adv. *similiter, meritò:* ab εικως, οτος, *similis*. Th. εικω, *similis sum*.

Εικω, *similis sum;* item *cedo, non repugno:* f. ξω, perf. m. εοικα.

εικων, ονος, ἡ, *imago:* ab εικω.

Ειλειθυια, ας, *Lucina*.

ειμα, ατος, το, *vestis:* ab ἱω, *induo*, vel ἑννυω.

ειμι, εις, vel ει, εστι, *sum, es, est*, &c. Th. εω, inus. idem.

ειμι, *eo*, et in dual. ιτον, 3. pl. ισι, imperf. ειν, dual. ιτον, 3. pl. ισαν, a. 2. ind. ιον, ιες, præs. imperat. ιθι, ιτω, &c. Vide Gram.

ειπερ, *siquidem, si:* ex ει et περ.

ειποτε, *si quando*, adv. ex ει, *si*, et ποτε, *quando*, quod ab ὁτε, idem.

Ειρηνη, ης, ἡ, *pax*.

Εις, vel ες, *ad, in;* scil. *in*, quando regit accus.: accus. soli jungitur, in compos. *in, ad, intra*.

Ἑις, μια, ἑν, *unus, a, um;* item *quidam;* gen. ἑνος, μιας, ἑνος.

εισαγω, *introduco*, f. ξω, p. εισηχα· ex εις, *in*, et αγω, *duco*.

εισαπαξ, adv. *semel:* ex εις et απαξ.

εισειμι, *intro, ingredior:* ex εις et ειμι, *eo*.

εισερχομαι, *ingredior*, f. εισελευσομαι, a. 2. εισηλθον, ες, ε, perf. m. Att. εισεληλυθα. Th. ερχομαι, *venio*.

ειςετι, *in posterum quoque*, adv.

εισοδος, ου, ἡ. *ingressus, introitus:* ex εις et ὁδος.

εισοχα. Dor. et εισοκεν, *donec.*

εισοπισω, *postea.*

εισπορευομαι, f. ευσομαι, *ingredior.*

εισφερω. *ingero*, f. εισοισω, a. 1. εισηνεγκα. Th. Φερω.

εισω, et εσω, *intrà:* cum artic. ὁ εισω, *interior.* Th. εις, vel ες, *ad, in.*

Ειτα, adv. *postea, deinde, tum,* et interrog. *anne? itane vero?*

ειωθα, *consuevi*, perf. m. (pro ειθα per Pleonasm. ω,) infin. ειωθεναι, in 1. pl. ειωθαμεν, et in 3. pl. ειωθασι, ειωθοτες, *soliti*, perf. m. part. ab ειωθως, οτος· ab εθω, *soleo.*

Εκ vel εξ, *e, ex*, regit gen. εκ ante consonant. εξ ante vocal. ponitur: Angl. *out of.*

Ἑκαστος, η, ον, *quisque, unusquisque, singuli.*

Ἑκατερος, ρα, ρον, *alteruter, alter ex duobus; utervis, uterque.*

Ἑκατη, ης, ἡ, *Hecate*, Luna.

ἑκατι, Dor. pro ἑκητι, *causâ, gratiâ, propter, voluntate.* Th. ἑκων, οντος, *voluntarius.*

ἑκατογχειρος, ον, ὁ, *centum manus habens, centimanus:* ex ἑκατον, *centum*, et χειρ, *manus.*

Ἑκατον, *centum.*

ἑκατονταρχης, ου, ὁ, et ἑκατονταρχος, ου, ὁ, *centurio:* ex ἑκατον, et αρχος, vel αρχων, *princeps*, q. d. αρχων των ἑκατον.

εκβαλλω, f. εκβαλω, p. εκβεβληκα, *ejicio, excutio.* Th. βαλλω, *jacio.*

εκδιδασκω, *edoceo.* Th. διδασκω.

εκδιωκω, *expello*, f. εκδιωξω, a. 1. εξεδιωξα· ab εκ, et διωκω, *persequor.*

εκδοτος, ον, ὁ, ἡ, *deditus, traditus:* ab εκ, et διδωμι, *do.*

εκει, *illic, illuc, eò*, adv. loci.

εκειθεν, *illinc*, adv. e loco: ab εκεινος.

Εκεινος, η, ο, *ille, a, ud.*

εκεισε, *illic, illac, eò*, adv. Th. εκεινος, *ille.*

εκθερμαινω, *excalefacio:* ab εκ, et θερμαινω, idem quod θερω, *calefacio.*

εκκαθαιρω, *expergo*, f. εκκαθαρω, a. 1. εξεκαθαρα· ab εκ, et καθαιρω, *purgo.*

εκκαυμα, ατος, *id quo aut quod accendimus.* Th. καιω, *uro.*

εκκλησια, ας, ἡ, *concio, cœtus, convocatus, ecclesia.*

εκκολαπτω, *exscindo, deleo*, item *ovis excludo*, f. ψω, p. εκκεκολαφα: Angl. *to hatch.*

εκλανθανω, *oblivionem induco*, f. εκλησω, a. 2. εξελαθον, præs. m. εκλανθανομαι, *obliviscor:* f. m. εκλησομαι, perf. m. εκλεληθα, perf. pass. εκλελησμαι· ab εκ, et λανθανω, *lateo.*

εκλεγω, f. ξω, p. χα, *eligo, eximo.* Th. λεγω.

εκλυω, f. υσω, p. εκλελυκα, *exsolvo, dirimo, dissipo.* Th. λυω, *solvo.*

εκπεμπω, *emitto*, f. ψω, εκπεπεμφα, perf. pass. εκπεπεμμαι, ψαι, πται, a. 1. pass. εξεπεμφθην, a. 1. part. pass. εκπεμφθεις, et in pl. εκπεμφθεντες· ab εκ, et πεμπω, *mitto;* f. ψω.

εκπεταννυμι, *expando*, f. εκπετασω, a. 1. εξεπετασα, cum acc. ab εκ, et πεταω, *pando, aperio.*

εκπινω, *ebibo, epoto:* à πινω, f. πωσω, *bibo.* Vide Gram.

εκπτωσις, εως, ἡ, *casus, calamitas:* ab εκπιπτω.

εκσοβεω, ω, *commoveo, expello*, f. ησω.

εκταδην, adv. *porrectim.* Th. τεινω,

tendo.
εκτεινω, f. ενω, p. εκτετακα, *protendo, extendo:* ab εκ et τεινω, *tendo.*
εκτοτε, *ex eo tempore.* Th. τοτε, *tunc.*
εκτυφλοω, ω, *excœco:* à τυφλος, *cœcus.*
Ἑκτωρ, ρος, ὁ, *Hector,* Trojanorum dux, Priami filius.
εκφευγω, *effugio,* f. εκφευξω, p. εκπεφευγα. Th. φευγω, *fugio.*
εκφοβεω, *terrefacio,* f. ησω, perf. εκπεφοβηκα· ab εκ et φοβεω, *terrefacio,* quod à φοβος, *timor.* Th. φεβομαι, *fugio, timeo;* p. m. πεφοβα.
εκχεω, *effundo,* f. εκχευσω. Th. χεω, *fundo.*
Ἑκων, οντος, et in f. g. ἑκουσα, ης, *volens.*
Ελαια, ας, ἡ, *olea, oliva,* arbor.
ελαττοω, vel -σσοω, *minuo, diminuo,* f. ωσω, perf. ηλαττωκα, præs. inf. pass. ελαττουσθαι. Th. ελαχυς, *parvus;* ελασσων, vel -ττων, *minor.*
Ελαυνω. *agito, proveho, duco, ferio,* f. ασω, q. ab ελαω, p. ηλακα, et Attic. εληλακα, perf. pass. ηλαμαι, σαι, ται.
Ελαφος, ου, ὁ, ἡ, *cervus, cerva.*
Ελαφρος, ου, ὁ, ἡ, *levis et celer, non difficilis.*
ελεγειον, ου, το, *elegiacum carmen, elegia;* et ελεγεια, ας, ἡ· ab ελεγος, idem.
ελεγχος, ου, ὁ, *argumentum, probatio:* ab
Ελεγχω, f. ξω, *arguo, argumentis demonstro, convinco, refuto,* perf. ηλεγχα.
ελεεω, ω, *misereor,* f. ησω, ηλεηκα. Th. ελεος, ου, ὁ, *misericordia.*
Ἑλενη, ης, ἡ, *Helena.*
Ελεος, ȣ, ὁ, *misericordia, commiseratio,* vel εος, ους, το.
ελευθερια, ας, ἡ, *libertas.*
Ελευθερος, ου, ὁ, *liber.*
ελευθεροω, *libero,* f. ωσω, perf. ηλευθερωκα. Th. ελευθερος, *liber.*
ελευθερως, adv. *liberè,* ab ελευθερος.
ελεφαντινος, ου, *elephantinus, eburneus:* ab
Ελεφας, αντος, ὁ, *elephas;* item *ebur,* dens elephantis.
εληλαμενος, pro ηλαμενος, perf. part. Att ab ελαυνω, *abigo.*
Ἑλκος, εος, το, *ulcus, vulnus.*
Ἑλκω, *traho,* imperf. εἱλκον, f. ξω.
Ἑλλας, αδος, ἡ, *Græcia.* Th. Ἑλλην, quod vide.
Ελλεβορος, seu ἑλλεβορος, ου, ὁ, *helleborus, veratrum.*
ελλειπω, f. ψω, *relinquo, prætermitto,* p. φα, a. 2. ελιπον.
Ἑλλην, ηνος, ὁ, *Hellen,* filius Deucalionis: à quo *Græci* dicuntur Ἑλληνες.
ελπιζω, *spero,* f. 1. ισω, Att. ελπιω, p. ηλπικα, ab
Ελπις, ιδος, ἡ, *spes, expectatio.*
εμαυτου, *meiipsius,* dat. εμαυτῳ· caret nom. sing. dual. nec non plur.
εμβαινω, *ingredior,* f. εμβησομαι, p. εμβεβηκα, a. 2. ενεβην, a. 2. part. εμβας, αντος. Th. βαινω, *eo.*
εμβαλλω, *injicio, impello, infero, ingredior, irrumpo,* f. αλω, p. εμβεβληκα, a. 2. ενεβαλον· ab εν, et βαλλω, *jacio.*
Εμβας, *Embas,* nom. propr.
εμβροντητος, ου, *attonitus, vesanus:* ab εν, et βροντaω, *tono.* Th. βροντη, *tonitru.*
εμηνα, a. 1. ind. act. verbi μαινομαι, *insanio.*
εμμι, *sum,* Dor. et Æol. pro ειμι.
εμος, η, ον, *meus, a, um:* ab εμȣ, *mei,* gen. ab εγω, *ego.*
εμπειρος, *peritus.* Th. πειρα, *cona-*

tus.

εμπειρως, adv. *peritè, scitè, aptè.*

εμπιμπρημι, vel εμπιπρημι, *incendo,* f. ησω, p. εμπεπρηκα, in v. m. *ardeo.:* ex εν et πιπρημι, id. quod πρηθω, *incendo.*

εμπιπτω, *incido,* f. εμπτωσω, p. εμπεπτωκα, a. 2. ενεπεσον· ab εν, et πιπτω, *cado.*

εμπλεκω, *implico, irretio, intexo,* f. εμπλεξω, p. εμπεπλεχα· ab εν, et πλεκω, *necto.*

εμπλεω, *innavigo, innato.* Th. πλεω, f. ευσω, *navigo.*

εμπορπαω, ω, *infibulo, fibula conjungo,* f. ησω, p. εμπεπορπηκα. Th. πορπη, *fibula.*

εμπροσθεν, *coram, ante.* Th. προ, *ante, coram.*

εμπυκαζω, *tego, intego:* à πυκαζω, quod vide.

εμφαγω, et εμφαγομαι, *vescor, edo:* ex εν, et φαγομαι, *edo.*

εμφαινω, *repræsento, specimen præbeo:* ex εν, et φαινω, *ostendo.*

εμφασις, εως, ἡ, *species, representatio:* ex εμφαινω.

εμφοβεω. *exterrefacio,* f. ησω, p εμπεφοβηκα· à φοβεω, *terreo;* quod à φεβομαι, *fugio, timeo.*

εμφοβος, ου, ὁ, ἡ, *perterritus, metu perculsus:* ab εν, et φοβος, *metus:* à φεβομαι, *timeo;* p. m. πεφοβα.

εμφρων, ονος, ὁ και ἡ, *prudens, mentis compos, sapiens:* ex εν, et φρην.

Εν, *in,* præp. regit dat. et significat *loco.*

εναγκυλαω, et -λεω, ω, *amento:* ab αγκυλη, *amentum.*

εναλιος, ου, ὁ, ἡ. *marinus, maritimus.* Th ἁλς, ἁλος, ἡ, *mare.*

εναλλαττω, *permuto, alterno,* in. 1. pl. εναλλαττομεν, f. ξω, p. χα· ab εν et αλλασσω, vel ττω, *muto.*

εναντιος, ια, ιον, *contrarius, adversus.*

Εναργης, εος, ὁ, ἡ, *clarus, evidens:* q. ab εν, et αργος, *albus.*

ενδεια, ας, ἡ, *inopia.*

ενδιατριβω, f. ψω, *immoror:* ex εν, δια, et τριβω.

ενδοθι, Poët. *intus, in:* ab ενδον, idem.

ενδοιαζω, f. ασω, *dubito:* ex εν, et δοιος, *geminus.*

Ενδον, *intus,* adv.

Ενδυω, (ut et ενδυνω, et ενδυομαι,) *induo,* cum dupl. acc. f. υσω, perf. ενδεδυκα· ab εν, et δυω, seu δυνω, *subeo, induo.*

ενεδρα, ας, ἡ, *insidiæ.* Th. ἑζομαι, *sedeo.*

ενειμι, *insum:* ab εν, et ειμι, *sum.*

Ἑνεκα, et ἑνεκεν, *propter, causâ,* adv. regit genit.

ενεστι, et εξεστι, *licet, inest.* Th. ειμι.

Ενθα, adv. *hic, ibi, illic.*

ενθαδε, adv. *hic, istic.*

ενθεν, ενθενδε, et εντευθεν, *hinc, illinc;* adv. de loco. Th. ενθα, *hic, illic.*

ενθουσιαζω, seu -αω, f. ασω, p. ακα, *divino furore agor, numine afflor:* ab ενθους, *numine afflatus.* Th. θεος, *Deus.*

ενιοι, ιαι, ια, *aliqui, nonnulli.*

ενιοτε, *interdum:* ab ενιοι, *nonnulli.*

εννοεω, -ω, f. ησω, *mente concipio, cogito, recordor:* ab εννοος, *mentis compos, sapiens,* quod ab εν, et νοος, *mens.*

ενοικεω, *inhabito,* f. ησω, p. ενωκηκα, ab εν, et οικεω, *habito.* Th. οικος, *domus.*

ενοπλος, ου, ὁ, *armatus.* Th. ὁπλον, *telum.*

ενοχλεω, -ω, *turbo, molestus sum,* f. ησω, p. ενωχληκα· ab εν, et οχλεω, idem. Th. οχλος, *turba.*

ενταυθα, et ενταυθοι, *hic, illic, huc, eo.* Th. ενθα, *hic, ibi.*

εντελλομαι, *mando, jubeo*, f. 1. m. εντελλουμαι, perf. pass. εντεταλμαι, σαι, ται, a. 1. m. ενετειλαμην, p. m. εντετολα· ab εν, et τελλω, *sum, fio.*

εντευθεν, *hinc, illinc*, adv. loci. Th. ενθα, *hîc, illic.*

εντι, Dor. pro εισι, et εστι· ab ειμι, *sum.*

εντιθημι, et εντιθεμαι, *impono, insero, recondo.* Th. τιθημι.

εντικτω, *pario*, &c. ex εν, et τικτω, *pario*, quod vide.

εντρυφαω, ω, *oblecto me, insulto. luxuriose utor: ludificor*, f. ησω, p. εντετρυφηκα· ab εν, et τρυφη, *mollities.* Th. θρυπτω, *frango.*

εντυγχανω, *occurro alicui*, f. εντευξομαι, a. 2. ενετυχον· ab εν, et τυγχανω, *sum.*

Εξ, *ex*, præposit. regit gen. Vid. εκ.

εξαιρεω, *eruo, tollo, evello*, f. εξαιρησω, p. εξῃρηκα, εξελομην, a. 2. m. Ion. pro εξειλομην, part. εξελομενος. Th. αιρεω, *capio.*

εξαιρω, *tollo, aufero, effero*, f. εξαρω, p. εξηρκα, perf. pass. εξηρμαι· ab εξ, et αιρω, *tollo.*

εξαιτεω, *deposco, exposco:* ab εξ et αιτεω, *peto.*

εξανιστημι, *excito*, f. εξαναστησω· ab εξ, ανα, et ἱστημι, *sisto.*

εξαπαταω, ω, *seduco, decipio*, f. ησω, p. εξηπατηκα· ab εξ, et απαταω, *fallo.*

εξαπινας, Dor. pro

εξαπινης, *ex improviso*, Poët. pro εξαιφνης· ex α priv. et φαινω.

εξειμι, vel εξιημι, *exeo, egredior*, præs. inf. εξιεναι, a. 2. act. εξιον· ab εξ, et ειμι, vel ιημι, *eo.*

εξελεγχω, *redarguo, abjurgo*, f. γξω, p. εξηλεγχα, a. 1. εξηλεγξα, a. 1. inf. εξελεγξαι· ab εξ, et ελεγχω, *arguo.*

εξερεω, *dico*, vel *eloquar* per fut. ab εξ, et ερεω. *dico.*

εξερχομαι, *exeo, egredior*, f. εξελευσομαι, p. m. εξηλυθα, et Att εξεληλυθα. Th. ερχομαι. *venio.*

εξευρισκω. *excogito, comperio:* ab εξ, et εὑρισκω, idem f. ησω, p. εὑρηκα, a. 2. εὑρον.

εξηγεομαι, ουμαι, f. εξηγησομαι, *expono, enarro;* ab εξ et ἡγεομαι, *duco.*

εξηγησις, εως, ἡ, *enarratio, expositio.*

ἑξις, εως, ἡ, *habitus, in accus.* ἑξιν. Th. εχω.

εξογκοω, *tumidum reddo, tumefacio*, f. ωσω, p. εξωγκωκα. Th. ογκος, *tumidus.*

εξοιδεω, *extumesco.* Th. οιδεω, *tumesco.*

εξοιστρεω, *œstro exagito.* Th. οιστρος, *œstrus.*

εξολλυω, -λλυμι, f. ολεσω, *perdo.*

εξονειδιζω, *probris incesso.* Th. ονειδος, *probrum.*

εξοπισω, *retro, in postremum, postea*, adv. Th. οπισω, *retrorsum.*

εξορκιζω. *adjuro*, f. ισω, et Att. ιω, p. εξωρκικα. Th. ὁρκος, *jusjurandum.*

εξω, adv. *foras, foris:* εξω της πολεως, *extra civitatem:* ὁ εξω, scil. ων, *exterior.* Th. εκ, vel εξ. *ex.*

εξωθεν, adv. *extrinsecus, foris:* ab εξω. Th. εκ, vel εξ. *ex.*

εξωθεω, ω, *expello, extrudo*, f. εξωσω, p. εξωκα, a. 1. εξωσα, a. 1. inf. εξωσαι. Th. ωθεω, *pello.*

ἑοι, Poët. pro οἱ, seu αυτῳ. *ipsi.*

εοικα, ας, ε, *visus sum*, perf. m. Att. pro εικα, part. εοικως, υια, ος· ab εικω, *similis sum.*

εοισα, Dor. pro ουσα, præs. part. f. g. ab ειμι, *sum.*

Ἑορτη, ης, ἡ, *festum.*

επαγγελλω, *indico, denuntio*, f. επαγγελω, p επηγγελκα, præs. m.

επαγγελλομαι, *polliceor, profiteor, spondeo*, p. pass. επηγγελμαι, *promisi* · ab επι, et αγγελλω, *nuntio*.

επαδω, f. ασω, *accino*: ex επι, et ᾳδω, contract. ex αειδω, *cano*.

επαειδω, id. quod επαδω.

επαιαζω, *illachrymor*: ab αιαζω, *lamentor*.

επαινεω, ω, *laudo*, f. εσω, et ησω, p. επηνεκα, et -ηκα· ex επι, et αινεω, idem. Th. αινος, *laus*.

επαινος, ου, ὁ, *laus*: ex επι, et αινος, *laus*.

επαιρω, *attollo, erigo*: ex επι, et αιρω, *tollo*, f. αρω, p. ηρκα. Th. αιρω, *tollo*.

επακολουθεω, ω, f. ησω, *persequor*; ex επι et ακολουθος.

επακουω, *exaudio, obtempero*, f. ουσω, p. επηκουκα. Th. ακουω, *audio*.

επαλμενος, *insiliens*, per Sync. pro εφαλλομενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem: ab εφαλλομαι quod ab επι, et ἁλλομαι, *salio*.

επαν, *postquam*, conjunct. ex επι, et αν.

επανερχομαι, *redeo, accedo*, f. επανελευσομαι, a. 2. επανηλθον· quod ex επι, ανα, et ερχομαι, *venio*.

επανιστημι, *insurgo*, f. επαναστησω, p. επανεστηκα. Th. ἱστημι, *sisto*.

επανω, adv. *supra*; ex επι et ανω.

επαρκεω, *subvenio, opitulor, propulso*, f. επαρκεσω, p. επηρκεκα· ex επι, et αρκεω, *propulso, sufficio*.

επαυλις, εως, ἡ, *casa, villa*. Th. αυλη, *tugurium*.

επαχθιζω, *pondere premo*, f. ισω, p. επηχθικα· ex επι, et αχθιζω, idem. Th. αχθος, εος, το, *pondus*.

Επει, et επειδη, *postquam, quoniam*; conjunct. cum indicat.

επειδαν, *postquam*, pro επειδη αν. Th. επει, *quoniam*.

επειδη, idem quod επει, *postquam*.

επειμι, *succedo, adeo*, a. 2. επιον, ες, ε, plusq. p. m. επηειν, ηεις, ηει, Th. ειμι, *eo*.

επειπερ, *quandoquidem*, conjunct. cum indic. ab επει.

επεισβαλλω, *irrumpo*. Th. βαλλω, *jacio*.

επεξειμι, *erumpo, egredior*: ex επι, εξ, et ειμι, *eo*.

επεοικε, *convenit*, p. m. ex επι, et εικω, *similis sum*, vide εοικα.

επερχομαι, *supervenio*, f. επελευσομαι, a. 2. επηλθον· ex επι, et ερχομαι, *venio*: p. m. ηλυθα, Att. εληλυθα, &c.

Επι, præpositio: Angl. *upon*: cum gen. rest or motion *upon*: cum dat *close upon, depending upon, upon account of*, &c. cum accus. motion directed *upon, towards, against*.

επιβαινω, *conscendo*, f. επιβησομαι, p. επιβεβηκα, a. 2. επεβην. a. 2. part. επιβας· ex επι, et βαινω, *eo*.

επιβαλλω, *injicio, immitto*, f. επιβαλω, p. επιβεβληκα, a. 2 επεβαλον, a 2. part. act. επιβαλων, οντος, perf. pass. επιβεβλημαι. Th. βαλλω, *jacio*.

επιβατης, ου, ὁ, *epibata, vector*: Angl. *a passenger*. Th. βαινω.

επιβοσκω, *pasco*, f. βοσκησω. Th. βοω, ω. idem.

επιβουλευω, *insidias struo, animo agito*, f. ευσω. Th. βουλη, *consilium*.

επιγελαω, ω, f. ασω, *arrideo, illudo, insulto*. Th. γελαω, *rideo*.

επιγιγνομαι, η, εται, *differo, protraho*, f. επιγενησομαι, a. 2. m. επιγενομην, p. m. επιγεγονα· ex επι, et γινομαι, *nascor*.

επιδεικνυμι, vel επιδεικνυω, *ostendo, demonstro*, f. επιδειξω, p επιδεδειχα· ex επι, et δεικνυμι, *monstro*.

επιδιδωμι, *insuper do*, f. επιδωσω, p. επιδεδωκα, a. 2. επιδων, a. 1. επεδωκα, a. 1. pass. επεδοθην

Th. διδωμι, *do*.

επιδραττομαι, *prehendo*, *arripio*, f. ξω. Th. δραττω, id.

επιδρομη, ης, ἡ, *incursus*, *irruptio*.

επιεικως, adv. *æquè*, *moderatè* : ex επι, et εικω, *cedo*, *similis sum*.

επιζητεω, *requiro*, *efflagito*, f. ησω, p. επεζητηκα, a. 1. επεζητησα· ex επι, et ζητεω, *quæro*.

επιθυμεω, *concupisco*, *cupio*, *desidero*, f. ησω, p. επιτεθυμηκα· ex επι, et θυμος, *animus*.

επιθυμια, ας, ἡ, *concupiscentia*, *cupiditas*.

επιθυμιαω, ω, *suffio*, *adoromenta adoleo*. Th. θυω, *sacrifico*.

επικαθιζω, *colloco*, f. ισω, p. επικεκαθικα· ex επι, et καθιζω, *sedere facio*. Th. ἱζω, idem.

επικαλεομαι, ουμαι, *ad me voco*, *invoco*, *appello*, f. εσομαι, p. επικεκλημαι· ex επι, et καλεω, *voco*.

επικατοικεω, ω, f. ησω, *inhabito*, *incolo*. Th. οικος, *domus*.

επικινδυνος, ου, ὁ και ἡ, *periculosus*. Th. κινδυνος, *periculum*.

επικλυζω, *proluo*, *inundo* : quod ex επι, et κλυζω, f. σω, *abluo* : p. κεκλυκα.

επικλωθω, *neo*, *fatalia stamina duco* : ex επι, et κλωθω, *neo* : f. κλωσω.

επικυπτω, *pronus*, vel *propendens incumbo*, f. ψω. Th. κυπτω, idem.

επιλαμβανω, *insuper accipio*, *corripio*, *occupo*, *retineo* ; ex επι, et λαμβανω, *capio* : perf. λεληφα. Att. ειληφα.

επιλανθανομαι, f. επιλησομαι, perf. pass. επιλελησμαι, *obliviscor* ; ex επι et λανθανω.

επιλεγω, *eligo*, f. 1. m. επιλεξομαι, a. 1. m. επιλεξαμην, ω, ατο, *allegi* : ex επι, et λεγω, *dico*, *deligo*.

επιλειπω, f. ψω, p. επιλελειφα, *deficio*. Th. λειπω, *linquo*.

επιμελεια, ας, ἡ, *cura*, *diligentia*, *studium* : ab επιμελης, εος, ὁ, ἡ, *diligens*. Th. μελει, *curæ est*.

επιμελεομαι, ουμαι, *curam gero* : cum genit. f. ησομαι, p. επιμεμελημαι. Th. μελει, *curæ est*.

επιμελομαι, idem cum επιμελεομαι, *curo*.

επιμελως, adv. *diligenter*, *solicite* : ab επιμελης, *diligens*. Th. μελει, *curæ est*.

επιμενω, *permaneo*, *persevero*, f. επιμενω, p. επιμεμενηκα. Th. μενω, *maneo*.

επιμηχανιαομαι, ωμαι, *molior in aliquem*, f. ησομαι, perf. pass. επιμεμηχανημαι. Th. μηχανη, *machina*.

επινηχομαι, *innato*, *in superficie aquæ nato* : à νηχομαι, *nato*, quod à νεω, idem.

επινοεω, f. ησω, *comminiscor*, *cogito*, *animadverto* : ab επι, et νοεω, *cogito*. Th. νοος, νους, ὁ, *mens*.

επιορκεω, f. ησω, p. επιωρκηκα, *pejero* ; ex επι, *contra*, et ὁρκος, *jusjurandum*.

επιουσα, *sequens*, et in dat. sing. επιουσῃ, a. 2. part. f. g. ab επειμι. Th. ειμι, *eo*.

επιπαγχυ, *prorsus*, adv. ex επι, et παγχυ, pro πανυ, *valdè*.

επιπεμπω, *immitto*, *mitto insuper*, f. ψω. Th. πεμπω, *mitto*.

επιπιπτω, *irruo*, cum dat. f. επιπεσω, p. επιπεπτωκα, a. 2. part. επιπεσων, οντος. Th. πιπτω, *cado*.

επιπλασσω, vel ττω, *illino*. Th. πλασσω, quod vide.

επιποθεω, *expeto*, *desidero*, f. ησω, p. επιπεποθηκα· ex επι, et ποθεω. Th. ποθος, *desiderium*.

επισημος, ου, ὁ, ἡ, *insignis*, *illustris*. Th. σημα, *nota*.

επισως, adv. *æquè*, *æqualiter* : ex

επι, et ισος, *æqualis*, *par*.
επισκιπτομαι, *inviso*, *visito*, f. ψομαι, p pass. επισκιμμαι· ex επι, et σκεπτομαι, *circumspicio*, *viso*.
επισκηπτω, *cum impetu defero*, *urgeo*, *mando*. Th. σκηπτω, *cum impetu cado*.
επισκοπεω, ω, f. ησω, p. επισκοπηκα, *viso*, *visito*, *prospicio*, ex επι, et σκοπεω.
επισκωπτω, *irrideo dicteriis*. Th. σκωπτω, *dicteriis utor*, f. ψω.
επισπαω, ω, *attraho*, *haurio*. Th. σπαω, *traho*.
επισταμαι, σαι, ται, *peritus sum*, *scio*, et in 1. plur. επισταμεθα, præs. part. επισταμενος, η, ον, *sciens*: imperf. ηπισταμην, σο, ατο, f. επιστησομαι· ex επι, et ισημι, *scio*, facta Epenthes. lit. τ.
επιστελλω, *mitto*, f. επιστελω, p. επεσταλκα, a. 1. επεστειλα, p. m. επεστολα· ex επι, et στελλω, *mitto*.
επιστημη, ης, η, *scientia*, *peritia*, *ars*; ab επισταμαι, *scio*.
επιστημων, ονος, ο, η, *scientia præditus*: Angl. *skilful*; ab επισταμαι, *scio*. Th. ισημι, idem.
επιστολη, ης, η, *epistola*, perf. m. verbi επιστελλω.
επιταραττω, *interturbo*, *interpello*. Th. ταραττω, σσω, *turbo*, f. ξω.
επιτασσω, vel ττω, *colloco*, *impero*, f. ξω, p. τεταχα· ex επι et τασσω.
επιταφιον, ου, το, *epitaphium*.
επιταφιος, ου, ο, η, *funebris*: ex επι, et θαπτω, *sepelio*.
επιτελλομαι, η, εται, *exorior*. Th. τελλω, inus.
επιτηδειος, ου, *idoneus*, *commodus*, *opportunus*. Th. επιτηδης, idem.
επιτιθημι, *impono*, f. επιθησω, p. επιτεθεικα. Th. τιθημι, *pono*.
επιτιμιον, ου, το, *mulcta*, *pœna*; ex επι et τιμη.
επιτολη, ης, η, *ortus siderum*: ab επιτελλομαι, quod vide.
επιτομος, ου, ο και η, *in compendium redactus*. *compendiarius*: ex επι, et τεμνω, *seco*.
επιτρεπω, *permitto*, *committo*, f. ψω, p. επιτετρεφα. Th. τρεπω, *verto*.
επιτριπτος, ου, ο ϗ η, *contritus*, *perditus*: Angl. *hackneyed*, *impudent*, *abandoned*: ex επι, et τριβω, *tero*.
επιχειρεω, -ω, *aggredior*, f. ησω, p. επικεχειρηκα· ex επι, et χειρ, *manus*.
επιχωριος, ου, ο και η, *indigena*, *patrius*; ab επι et χωρος, *locus*.
ἑπομαι, *sequor*, f. ἑψομαι, imperf. vel a. 2. m. ἑιπομην. Th. ἑπω, *sequor*.
ἑπομενως, adv. *consequenter*, *exinde*.
επομνυμι, *juro*, f επομοσω, p. επωμοκα, a. 1. επωμοσα· ex επι, et ομνυμι, seu ομνυω, *juro*, f. ομοσω.
ἑπτην, ης, η, *volavi*, in 3. pl. επτησαν, a. 2. verbi πτημι, seu ἱπτημι.
Επω, *dico*; inus. in præs. (pro augmento post ε adsciscit ι, idemque per omnes modos servat:) a. 1. ειπα, ας, ε, a. 2. ειπον, ες, ε.
ερασμιος, ου, *amabilis*: ab εραω, *amo*.
εραστης, ου, ο, *amator*; ab εραω.
ερατος, ου, *amabilis*. Th. εραω, *amo*.
Εραω, *amo*, *appeto*, f. ασω, p. κα.
εργαζομαι, *operor*, *laboro*, imperf. ειργαζομην, ου, ετο, f. εργασομαι. a. 1. m. ειργασαμην, ω, ατο, (augetur enim recipiendo ι post ε,) perf. pass. ειργασμαι. Th. εργον, *opus*.
εργαλειον, ου, το, *instrumentum*: Angl. *a tool*: ab εργον, *opus*.
εργαστηριον, ου, το, *officina*, *fornix*.

Th. ἐργον, *opus*.
ἐργαστικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *operarius*. Th. ἐργον, *opus*.
Εργον, ȣ, το, *opus*, hinc ἐργαζομαι, *operor*.
Ερειδω, *figo*, *fulcio*, *innitor*, f. ἐρεισω, ηρεικα.
Ερευναω, ω, *indago*, *investigo*, f. ησω, p. ηρευνηκα.
ἐρεω, *dico*, *interrogo*, *nuntio*, f. ἐρω, *dicam*, &c. à verbo ειρω, imperf. ειρεον, (ι post ε pro augmento recipiens;) præs. m ἐρεομαι, *interrogo*: f 1. ἐρησομαι· à ῥεω, *dico*.
ἐρημαιος, αια, ον, Poët. idem ac ἐρημος, *desertus*.
Ερημος, ȣ, ὁ και ἡ, et η, ον, *desertus*, *solitarius*, *destitutus*: ἐρημος, ου, ἡ, sc. χωρα, *desertum*, *solitudo*.
ἐριζω, f. ισω, p. ικα, *contendo*, *certo*. Th. ἐρις, ιδος, ἡ, *lis*.
ἐριον, ȣ, το, *lana*: ab ειρος, εος, το, idem, q. ab ειρω, *necto*.
Εριφος, ȣ, ὁ, *hædus*.
῾Ερμηνευς, εως, ὁ, *interpres*, ab ῾Ερμης.
῾Ερμης, ȣ, ὁ, *Mercurius*, et ἑρμειας, et -ειας, idem.
῾Ερμολαος, ȣ, ὁ, *Hermolaus*, nom. propr.
ἐρομαι, *interrogo*. Th. ειρω, *loquor*. Vide etiam ἐρεω.
Ερχομαι, *venio*, *eo*, f. ἐλευσομαι, a. 2. ηλυθον, et per Sync. ηλθον, a. 2. part. ἐλθων, ουσα, ον, perf. m. ηλυθα, Att. ἐληλυθα.
ἐρως, ωτος, ὁ, *amor*, *Cupido*. Th. ἐραω, *amo*.
Ερωταω, *interrogo*, *oro*, f. ησω, p. ηρωτηκα.
Ερωτιδης, εος, ευς, *Amatorculus*, *pipio*. Th. ἐρως, *amor*.
ἐρωτικος, ου, *amatorius*: ab ἐραω, *amo*.
ἐς, Poët. et Att. pro εις, *in*.

ἑδομενος, *sedens*, Dor. pro ἑζομενος, pr ef. part ab ἑζομαι.
ἐσθιω, εσω, p. κα, *edo*, *comedo*.
Εσθλος, η, ον, *bonus*, *a*, *um*.
ἐσοπτομαι, *inspicio*. Th. οπτομαι, *video*.
ἐσοπτρον, ȣ, το, *speculum*: à præced.
ἐσοπτριζομαι, *in speculum inspicio*, f. ισομαι· ab ἐσοπτρον, *speculum*, et οπτομαι, *video*.
ἐσοραω, *aspicio*. Th. ὁραω, *video*.
ἑσπερα, ας, ἡ, *vespera*. Th. ἑσπερος, *vesper*.
῾Εσπεριδες, *Hesperides*, filiæ Hesperi.
῾Εσπερος, ȣ, ὁ, *Vesper*, item Hesperus, nom. propr.
ἐσσεαι, *eris*, Ion. et Poët. pro ἐσῃ, 2. sing. f. verbi ειμι, *sum*.
ἐστεφανωμενος, η, ον, p. part. pass. *coronatus*; à στεφανοω, *corono*.
ἑστηκως, οτος, part. perf. ab ἱστημι.
῾Εστια, ας, ἡ, *focus*, *lar*, *domus*: item, *Vesta*.
ἑστιαω, *convivio excipio*, f. ασω, p. ειστιακα. Sumit enim ι post ε loco augmenti: ab ἑστια, *lar*.
ἑστως, *stans*, perf. part. *act*. per Sync. pro ἑστακως, ab ἱστημι.
Εσχαρα, ας, ἡ, *focus*, *ara*.
Εσχατος, η, ον, *extremus*, *ultimus*.
ἐσω, *intrà*, adv.
ἑταιρα, ας, ἡ, *amica*, *meretrix*.
ἑταιρεια, ας, ἡ, *societas*. Th. ἑταιρος, *sodalis*.
῾Εταιρος, ȣ, ὁ, *sodalis*.
ἑτερος, α, ον, *alter*, *alius*: ab ἑις, *unus*.
ἐτησιος, ȣ, ὁ, ἡ, *annuus*, *anniversarius*: ab ἐτος, *annus*.
Ετι, *adhuc*, *insuper*, *ampliùs*.
῾Ετοιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *promptus*, *paratus*.
Ετος, εος, το, *annus*.
ευ, *bene*, *feliciter*, adv Th. ευς, *bonus*.
ευαδε, *placuit*, 3. sing. a. 2. pro

ἑαδε, Pleonaſm. Æol. του υ, et mutato ſimul ſpiritu, εαδε vero per reſolutionem, Ion. pro ἡδε, a. 2. verbi ἁνδανω, vel ἁδεω, *placeo.* Alii volunt eſſe perf. m. verbi ἁδω, *placeo*, p. m. ἡδα, et ſolutione εαδα, part. med εαδως. *Schr.*

ευαλωτος, ου, ὁ, ἡ *captu facilis* : ab ευ, et ἁλισκω, *capio.*

ευανθης, εος, ὁ και ἡ *pulchre floridus, venuſtus* : ex ευ, et ανθος, *flos.*

ευγε, Lat. *euge* : laudantis et exultantis adverb.

ευγενεια, ας, ἡ, *nobilitas.*

ευγνωμων, ονος, ὁ, ἡ, *æquus, candidus* : ex ευ, et γνωμων, ονος, ὁ, ἡ, *cognitor.* Th. γινωσκω, *cognoſco.*

ευδαιμονεω, ω, f. ησω, *felix ſum, beate vivo.*

ευδαιμονια, ας, ἡ, *felicitas* : ex ευ et δαιμων, *dæmon.*

ευδαιμονικος, η, ον, *beatus, ad felicitatem idoneus.*

ευδαιμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *felix, fortunatus* : ex ευ, et Δαιμων, *Deus, fortuna.*

ευδομες, Dor. pro ευδομεν· ab ευδω, *dormio.*

ευδοξεω, ω, f. ησω, *clarus ſum et illuſtris* : ab ευδοξος.

Ευδω, *dormio*, f ευδησω, p. κα.

ευειδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ſpecioſus, formoſus* : ex ευ, et ειδος, *ſpecies.*

ευεκτεω, ω, f. ησω, *ſum bonâ corporis habitudine.*

ευεργετεω, f. ησω, *benefacio.* Th. εργον.

ευεργετης, ου, ὁ, *beneficus* : Angl. *a benefactor* : ab ευ, et εργον, *opus.*

ευηθεια, ας, ἡ, *innocentia, ſtultitia* : et ευηθης, εος, ὁ, ἡ, *bonis moribus præditus, ſimplex* ; item *ſtultus* : ex ευ, et ηθος, εος, το, *indoles.*

ευθαλης, εος, ὁ, ἡ, *benè florens, floridus.* Th. θαλλω, *vireo.*

ευθετεω, ω, *aptus ſum, concinnè diſpono* : ex ευ, et τιθημι, *pono.*

ευθεως, adv. *ſtatim.* Th. ευθυς, *rectus.*

ευθυ, *ſtatim.*

Ευθυς, εια, υ, -εος, *rectus, a, um.*

ευθυ., etiam adv. *ſtatim.*

ευκαρπος, ου, ὁ και ἡ, *fructuoſus, fœcundus* : ex ευ, *benè*, et καρπος, *fructus.*

ευκαταφρονητος, ου, ὁ, ἡ, *deſpiciendus* : ex ευ, et καταφρονεω, quod vide.

ευκλειζω, *celebro*, f. ισω. Th. κλειζω.

ευκνημις, ιδος, ὁ, ἡ, *bene ocreatus*, vel *armatus* : ex ευ, *benè*, et κνημη, *tibia* ; hinc κνημις, ιδος, ἡ, *ocrea.*

ευλογως, adv. *rectè, opportunè, aptè.*

ευμεγεθης, εος, ὁ, ἡ, *ingens, procerus.* Th. μεγας.

ευμηκης, εος, ὁ, ἡ, *bene longus* : ex ευ, et μηκος, εος, το, *longitudo.*

ευμορφος, ου, ὁ, ἡ, *formoſus, ſpecioſus* : ab ευ, et μορφη, *forma.*

Ευνη, ης, ἡ, *cubile.*

Ευξεινος, ου, ὁ, pontus Euxinus.

ευπλοκαμος, ου, ὁ, ἡ, *pulchros cincinnos*, vel *cirros habens* : ex ευ, *benè*, et πλοκαμος, *cincinni* : quod à πλοκη, *implicatio.* Th. πλεκω, *plecto*, f. ξω, p. m. πεπλοχα.

ευπορευτος, ου, ὁ και ἡ, *facile pervius* : à πορευω.

ευπορος, ου, ὁ, *expeditus, opulentus* : ex ευ, *benè*, et πορος, *tranſitus.* Th. πειρω, *tranſadigo.*

ευπτερος, ου, ὁ, ἡ, *benè alatus* : ex ευ, *benè*, et πτερον, *ala.*

Ευρισκω, *invenio, deprehendo*, f. ευρησω, p. ευρηκα, a. 2. ευρον, f. 1. paſſ. ευρεθησομαι.

Ευρυδικη, ης, ἡ, *Eurydice*, nom. propr.

Ευρωπη, ης, ἡ, *Europa*, nom. mulieris.

ευσεβεια, ας, ἡ, *pietas:* ab ευσεβης, *pius.* Th. σεβω, *colo.*

ευτακτος, ου, ὁ, ἡ, *ordinem servans.*

ευτακτως, *ordinatè.*

ευταξια, ας, ἡ, *ordo.* Ex ταττω.

ευτελεια, ας, ἡ, *parvus sumptus, frugalitas.* Th. τελος, *vectigal.*

ευτελης, εος, ὁ, ἡ, *frugalis:* ab ευ, et τελος, *sumptus, finis.*

ευτρεπης, εος, ὁ, ἡ, *paratus, æquus:* ex ευ, et τρεπω, *verto.*

ευφημεω, ω, *celebro, laudo, dico bona verba, gratulor,* f. ησω· ex ευ et φημη, *fama,* quod à φημι, *dico.*

ευφραινω, *exhilaro, oblecto,* f. ευφρανω, p. ευφραγκα· ex ευ, et φρην, *mens.*

ευφροσυνη, ης, ἡ, *lætitia, hilaritas:* ab ευφρων.

ευφυως, adv. *ingeniosè, scitè:* ab ευφυης, *ingeniosus,* &c.

Ευχομαι, *precor, glorior,* f. ευξομαι, p. ευγμαι.

ευχος, εος, το, *gloria, honor, decus.*

ευχρηστος, ου, ὁ, ἡ, *utilis, valde utilis:* ex ευ, et χραω, *commodo, utendum do.*

ευωχεω, f. ησω, *convivio accipio.*

Ευωχια, ας, ἡ, *convivium, epulum.*

εφεπομαι, -εψομαι, *subsequor.* Th. ἑπομαι, *sequor.*

εφικνεομαι, -ουμαι, *pervenio,* f. εφιξομαι, p. εφιγμαι. Th. ἱκω, *venio.*

εφιππος, ου, ὁ, *equo insidens, eques.* Th. ἱππος, *equus.*

εφιπταμαι, *advolo, involo.* Th. ἱπταμαι.

εφιστημι, *insto, supervenio, præficio,* f. επιστησω, p. εφεστηκα, perf. part. εφεστηκως, οτος, et per Crasin εφεστως, a. 2. ind. act. επεστην, ης, η, *superveni:* ex επι, et ἱστημι, *sto.*

εφοδιον, ου, το, *viaticum, quicquid est inter sarcinas iter facientis.*

εχεμυθεω, ω, f. ησω, *linguam contineo:* ex εχω, *habeo,* et μυθος, *verbum.*

εχθες, idem quod χθες, *heri.*

εχθρος, α, ον, *inimicus, a, um:* ab εχθος, εος, το, *odium.*

εχιοδηκτος, ου, ὁ και ἡ, *morsus à vipera:* ex εχις, et δακνω, *mordeo.*

Εχις, ιος, vel εως, ὁ, *anguis, vipera,* mas.

Εχω, *habeo,* f. ἑξω, et σχησω, ab inus. σχεω, p. εσχηκα, f. 1. pass. σχεθησομαι, p. pass. εσχημαι. Vide Gram.

ἑωθεν, adv. *manè, diluculo:* ab ἑως, *aurora.*

εων, *qui est,* Poët. vel Ion. pro ων, præs. part. verbi ειμι, *sum.*

ἑωρα, *videbat,* 3. sing. imperf. Att. pro ὡρα, verbi ὁραω, *video:* sic ἑωρακα, pro ὡρακα, perf. Att. part. ἑωρακως.

ἑως, *donec, dum, usque.*

Z.

Ζαω, *vivo, vigeo, reviviscо, lætus sum,* imperf. εζαον, præs. part. ζαων, ζων, inf. ζαειν, contr. ζην f. ζησομαι, η, εται, a. 1. εζησα, ας, ε.

ζευγμα, ατος, το, *junctura, pons, conjunctio:* à ζευγνυω, *jungo.*

Ζευς, *Jupiter,* gen. Διος, dat. Διϊ, acc. Δια, voc. Ζευ.

Ζεω, *ferveo, bullio, scateo,* f. ζεσω, p. εζεκα.

ζηλοτυπεω, f. ησω, *zelotypus sum, zelo ducor, æmulor, invideo,* et

ζηλοτυπια, ας, ἡ, *zelotypia.*

ζηλοτυπος, ου, *zelotypus, invidia percussus,* q. ζηλῳ τυπεις· ex ζηλος, et τυπτω, *percutio.*

ζηλοω, *æmulor, invideo,* f. ωσω, p. εζηλωκα. Th. ζηλος.

ζημιοω, *damnum affero, mulcto,* f. ωσω, p. εζημιωκα, a. 1. pass. εζη-

μιωθην· à ζημια, *damnum.*

ζην, pro ζαν, præf. inf. verbi ζαω, *vivo.*

Ζηνοφαντης, ου, ὁ, *Zenophantes*, nom. propr.

Ζητεω, ω, *quæro, ſtudeo, requiro,* imperf. εζητουν, f. ησω, p. εζητηκα.

ζωγραφος, ου, ὁ, *pictor:* propriè qui ζωα γραφει, *animalia pingit.*

ζωογονεω, *vivifico, vivum conſervo,* f. ησω, p. εζωογονηκα· à

ζωογονος, ου, ὁ, ἡ, *vitalis:* à ζωη, *vita,* et γονος, *generatio,* quod à γινομαι, *naſcor.*

ζωον, ου, το, *animal.* Th. ζαω, *vivo.*

ζωος, η, ον, *vivus, a, um.* Th. ζαω, *vivo.*

Ζωρος, α, ον, *merus, efficax:* ut ζωρος οινος, frequentius in compar. ζωροτερος, *meracior.*

ζωω, Poët. pro ζαω, *vivo.*

H.

Η, particul. quæ ſæpe conſtruitur cum πριν· πριν η, *priuſquam,* η ſignif. etiam *vel.*

Ἡβη, ης, ἡ, *Pubes: pubertatis dea, juventus.*

ἡγεμονια, ας, ἡ, *imperium.* Th. ἡγεομαι, *duco.*

ἡγεμων, ονος, ὁ, ἡ, *dux:* ab

Ἡγεομαι, ουμαι, *duco, dux ſum, exiſtimo,* f. ησομαι, p. ημαι.

Ἡδε, Poët. *et.*

ηδειν, εις, ει, *noveram,* Att. et per Sync. pro ειδηκειν, pluſq. perf. act. verbi ειδεω, *ſcio:* f ησω, p. m. οιδα.

ἡδεως, *libenter,* adverb. ab ἡδυς, *ſuavis:* comp. ἡδιον, ſuperl. ἡδιστα, *libentiſſime.*

Ηδη, adv. *jam, mox, protinus.*

ἡδονη, ης, ἡ, *voluptas.*

ἡδονικος, η, ον, *voluptuarius.* Ab ἡδυς.

ἡδυπαθεια, ας, ἡ, *voluptas:* ex ἡδυς et παθος.

Ἡδυς, εος, ὁ, et in f. g. ἡδεια, et in n. g. ἡδυ, *ſuavis, jucundus, lætus:* q. ab ἡδω, *delecto:* compar. ἡδιων, ſuperl. ἡδιστος, et ἡδυτερος, ἡδυτατος.

ἡδω, f. ησω, a. 1. ησα, *delecto.* Th. ἡδυς, *ſuavis.*

ηερι, dat. ſing. Poët. pro αερι· ab αηρ, αερος, ὁ, *aër.*

Ηθος, εος, το, *domicilium, indoles, mores.*

Ἡκω, *venio, pertineo,* imperf. ἡκον, ες, ε, f. ἡξω, p. m. ἡκα.

Ηλιθιος, ὁ, ἡ, *ſtultus, vecors.*

Ἡλικια, ας, ἡ, *ſtatura, ætas, adoleſcentia.*

Ἡλιος, ου, ὁ, *ſol.*

Ἡλος, ου, ὁ, *clavus.*

ημεν, præſ. inf. Dor. pro ειναι.

Ἡμερα, ας, ἡ, et Ion. ἡμερη, *dies, lux.*

ἡμεροδρομεω, *ſum curſor, totum diem curro:* ex ἡμερα, *dies,* et δρομος, *curſor:* quod à τρεχω, *curro.*

ἡμετερος, ρα, ον, *noſter:* ab ἡμεις, *nos.* Th. εγω.

ἡμιλεπτος, ου, ὁ, ἡ, *ſemiexcluſus:* Angl. *half hatched;* ex ἡμισυς, *dimidius,* et λεπω, *decortico.*

ἡμιονος, ου, ὁ, ἡ, *mulus, a:* ab ἡμισυς, *dimidius,* et ονος, *aſinus.*

Ἡμισυς, ημισεια, ἡμισυ, *dimidius, a, um.*

ἡμιτελης, εος, ὁ, ἡ, -τελες, το, *imperfectus, ſemiperfectus:* ab ἡμισυς, *dimidius,* et τελος, *finis.*

ἡμιτομος, ου, ὁ, ἡ, *dimidiatus;* ex ἡμισυς, et τεμνω, *ſeco:* p. m. τετομα.

ἡμιφλεκτος, ου, ὁ και ἡ, *ſemiuſtus:* ex ἡμισυς, *dimidius,* et φλεγω, *uro.*

ημφιεσμενος, *indutus*, perf. part. pass. ab αμφιεννυμι, f. αμφιεσω, perf. pass. ημφιεσμαι. Th. ἐννυμι, *seu* ἑω, *induo*.

Ην, *si*, cum subjunct. ην μη, *nisi*.

Ἡνικα, *quum*, *quando*.

Ἡπαρ, ατος, το, *hepar*, *jecur*.

ηπατημενος, *deceptus*, perf. part. pass. ex Απαταω, ω, f. ησω, p. ηπατηκα, *decipio*, *fallo*.

ηπιεροπευτης, ου, ὁ, *deceptor*: Dor. ηπιεροπευτας· ab ηπιεροπευω, *decipio*.

ηπου, *aut*, *profecto*: ab η, *aut*, et που, *alicubi*, quod ab ὁς, *qui*: sed

ηπου, *utrum? an? certè*: ab η, idem. Th. η, *vel*.

Ἡρα, ας, et Ion. ἡρη, ης, ἡ, *Juno*.

Ἡρακλεης, -εεος, εους, et contractè Ἡρακλης, -εος, ους, *Hercules*.

ηρεσα, ας, ε, *placui*, a. 1. ind. act. verbi αρεσκω, f. αρεσω, *placo*, *et placeo*.

Ἡρως, ωος, ὁ, *heros*.

ησεν, 3. sing. a. 1. ab ᾳδω, *cano*.

ησθα, *eras*, Æol. pro ης, 2. sing. imperf. verbi ειμι, *sum*.

Ἡσιοδος, ε, ὁ, *Hesiodus*, nomen propr. poëtæ.

ἡσσαομαι, vel ἡτταομαι, ωμαι, f. ησομαι, *inferior evado*, *vincor*, *superor*, *succumbo*, *frango*. Th. ἡσσων, *minor*.

Ἡσσων, et ἡττων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*, *inferior*.

Ἡσυχος, ε, ὁ, *quietus*.

ἡσυχως, adv. *quietè*: ab ἡσυχος.

ητεε, et ητεεν, sequente vocali, et contractè ητει, 3. sing. imperf. verbi αιτεω, *peto*: f. ησω, p. ητηκα.

ητοι, *sive*, *seu*, *vel certè*. Th. η, *aut*.

ἡτταομαι, -ωμαι, vel ἡσσαομαι, *superor*, *inferior evado*, perf. pass. ἡττημαι. Th. ἡσσων, *minor*.

Ἡφαιστιων, ωνος, *Hephæstion*, nom. propr.

Ἡφαιστος, ε, ὁ, *Vulcanus*, *ignis*.

ηχεω, ω. f. ησω, *sono*. Th. ηχος, *sonus*.

ηχω, οος, ους, ἡ, *echo*, *sonus reciprocus*, *vox repercussa*. Th. ηχος, *sonus*.

Ηως, οος, ους, ἡ, *aurora*, *diluculum*, *dies*.

Θ.

Θαλαμος, ου, ὁ, *thalamus*, *cubiculum*.

Θαλασσα, seu θαλαττα, ης, ἡ, *mare*.

Θαλπω, f. ψω, *foveo*, *calefacio*.

Θαμβρακας, ε, ὁ, *Thambracas*, nom. propr.

θανατος, ου, ὁ, *mors*: à θνησκω, *morior*.

θανωμες, Dor. pro θανωμεν, 1. pl. aor. 2. subj verbi θνησκω.

Θαπτω, *sepelio*, f. ψω, p. τεταφα, p. m. τεθηπα.

θαῤῥεω, -ω, *confido*, *bono animo sum*, f. ησω, p. τεθαῤῥηκα· à θαῤῥος, idem quod θαρσος, *fiducia*.

θαῤῥυνω, *fiduciam addo*. Th. θαρσος, *fiducia*.

Θαρσος, εος, το, *fiducia*, *audacia*.

θαρσυνω, *fiduciam affero*, f. υνω. Th. θαρσος, *fiducia*.

θασω, Dor. pro θησω, fut. 1. verbi τιθημι.

θασσον, *celerius*, *citius*, compar. pro ταχιον· ex ταχυς, *celer*.

θασσων, *celerior*, comparativus ex ταχυς, *celer*, ταχιων, θασσων. vel θαττων.

θαττων, *celerior*, vide θασσων.

Θαυμαζω, *miror*, *admiror*, *colo*, *observo*, f. ασω, p. τεθαυμακα.

ϑαυμαστος, η, ον, *admirabilis.*

ϑεα, ας, ἡ, *dea:* sed

ϑεα, ας, ἡ, *spectaculum.* Th. ϑεαομαι, *specto.*

Θεαομαι, *specto, conspicor, contemplor,* f. 1. -ασομαι, perf. pass. τεθεαμαι.

Θηβαιος, αια, αιον, *Thebanus.*

ϑεηϊος, ȣ, ὁ, Poët. pro ϑεειος, quod pro ϑειος, *divinus.* Th. Θεος, *Deus.*

ϑειον, ου, το, *divinitas, numen:* à Θεος, *Deus.*

ϑειος, εια, ειον, *divinus, a, um.* Th. Θεος, *Deus.*

Θελγω, *mulceo, delinio, decipio,* f. ξω.

ϑελω, seu εθελω, *volo, opto;* item *possum;* f. ϑελησω, p. τεθεληκα, conjug. scil. à ϑελεω.

ϑεμα, ατος, το, *id quod ponitur, depositum.*

ϑεμις, ιστος, vel ιδος, ἡ, *jus, lex, fas, dea juris.*

Θεος, ου, ὁ, *Deus,* et aliquando etiam f. g. pro *dea.*

ϑεραπεια, ας, ἡ, *obsequium:* à ϑεραπευω, quod vide.

ϑεραπευω, *servio,* Angl. *to court, to cajole;* f. ευσω, p. τεθεραπευκα. Th. ϑεραπων, *minister, servus.*

Θεραπων, οντος, ὁ, *minister, famulus, servus.*

ϑερμαινω, *calefacio,* f. ανω, p. τεθερμαγκα. Th. ϑερω, id.

ϑερμη, ης, ἡ, *calor, æstus.* Th. ϑερω, *calefacio.*

ϑερμος, ου, ὁ, *lupinus, leguminis genus;* sed

ϑερμος, ου, ὁ, ἡ, *calidus.*

Θερος, εος, το, *messis, æstas.*

Θεσσαλια, vide Θετταλια.

Θετις, ιδος, ἡ, *Thetis,* nom. propr. Deæ.

Θετταλια, ας, ἡ, *Thessalia,* nomen regionis: hinc ϑετταλοι, οἱ, *Thessali.*

Θεω, f. ϑευσομαι, *curro, cursu contendo.*

ϑεωρεω, *specto,* f. ησω, p. τεθεωρηκα. Th. ϑεωρος, *spectator.*

Θηγω, *acuo,* f. ξω, p. τεθηχα.

Θηλυς, εος, ὁ, ἡ, et ϑηλεια, et το ϑηλυ, *fœmineus, a, um.*

ϑηρ, ρος, ὁ, *fera.*

ϑηρα, ας, ἡ, *venatio, præda.* Th. θηρ, *fera.*

ϑηρευτικος, ου, *venaticus:* à

ϑηρευω, *feras venor, capto,* f. ευσω, p. τεθηρευκα· à ϑηρ, *fera.*

ϑηριον, ου, το, *fera, bestia.* Th. ϑηρ, id.

Θησαυρος, ου, ὁ, *thesaurus.*

ϑιγω, *tango, attingo,* f. ξω, p. τεθιχα.

ϑνασκω, Dor. pro ϑνησκω, *morior.*

Θνησκω, *morior,* f. ϑνηξομαι, f. 2. m. ϑανουμαι, p. τεθνηκα, a. 2. εθανον.

ϑνητος, ου, ὁ, *mortalis.* Th. ϑνησκω, *morior.*

Θοινη, ης, ἡ, *epulum, convivium;* item *cibus.*

ϑολερος, ου, *turbidus:* à ϑολος, *sordes.*

ϑορυβεω, *tumultuor:* f. ησω, p. τεθορυβηκα. Th. ϑορυβος, *tumultus.*

ϑορυβος, ου, ὁ, *tumultus, turba.*

ϑουρος, ου, ὁ, *impetuosus:* in f. g. ϑουρις. Th. ϑορω, *salio.*

Θρακη, ης, ἡ, *Thracia.*

Θραξ, ακος, ὁ, *Thrax.*

ϑρασυς, εια, υ, *audax.* Th. ϑαρσος, *fiducia.*

ϑρεμμα, ατος, το, *pecus, omne quod alitur:* à τρεφω, *alo.*

Θρηΐκιος, ου, ὁ, *Thracius:* à ϑρηξ, ηκος, Ion. pro ϑραξ.

ϑρηνεω, *lamentor, lugeo,* f. ησω, p. τεθρηνηκα· à ϑρηνος, *luctus.*

Θριξ, τριχος, ἡ, *capillus, seta, villus:* dat. pl. ϑριξι.

ϑρονος, ου, ὁ, *thronus, solium.*

Θυγατηρ, *filia*, *nata*, gen. ερος, ρος, acc. θυγατερα, ατρα, voc. ω θυγατερ, dat. pl. θυγατρασι.

θυγατριον, ου, το, *filiola:* à θυγατηρ.

θυμιαμα, ατος, το, *suffitus;* à

Θυμιαω, *suffio, odores incendo.*

Θυμος, ου, ὁ, *animus, mens, ira.*

θυμοω, ω, *ad iram provoco, concito, incito,* f. ωσω, p. τεθυμωκα. Th. θυμος, *ira, animus.*

Θυρα, ας, ἡ, *janua, ostium.*

θυριον, ου, το, *ostiolum,* item *fenestra.*

θυρωρος, ου, ὁ, ἡ, *januæ custos, janitor,* pro θυρουρος· ex θυρα, et ουρος, *custos.*

θυσια, ιας, ἡ, *victima:* à θυω.

Θυω, *macto, sacrifico,* item *impetu feror, furo,* f. θυσω, p. τεθυκα.

θωκος, idem quod θακος, ου, ὁ, *sedile.*

θωπευω, *adulor,* f. ευσω, p. τεθωπευκα· à θωψ, *assentator,* quod à θωπτω, *assentor.*

Θωραξ, ακος, ὁ, *thorax, pectus, vestis qua tegitur pectus, lorica.*

θωρηκοφορος, ου, ὁ, ἡ, *thoracem ferens:* ex θωρηξ, et φερω. *fero.*

θωρηξ, Ion. pro θωραξ, *pectus,* quod vide.

I.

Ιαομαι, ωμαι, f. ασομαι, *medeor, sano, curo,* p. ιαμαι.

Ιασων, ονος, ὁ, *Jason,* nomen viri.

ιατρος, ου, ὁ, *medicus.* Th. ιαομαι, *sano.*

Ιδαθυρσος, ου, ὁ, *Idathyrsus,* nom. propr.

ιδεα, ας, ἡ, *visus, species, idea:* ab ειδω, *video.*

Ιδιος, α, ον, *proprius, a, um, privatus, suus.*

ιδων, ουσα, *conspicatus,* a. 2. part. act. verbi ειδω, *video.*

ιερευς, εος, ὁ, *sacerdos:* ab ιερος, *sacer.*

Ἱεροκλεης, εεος, εους, vel Ἱεροκλης, εος, ους, *Hierocles,* nom. propr.

ιερον, ου, το, *sacra ædes, templum.*

Ἱερος, α, ον, *sacer, a, um, præstans, magnus.*

Ἱεροσολυμα, ων, τα, *Hierosolyma.*

ιεροσυλεω, ω, *sacrilegium committo,* f. ησω, p. ιεροσυληκα· ex ιερον, et συλαω, *spolio.*

Ιθακη, ης, ἡ, *Ithaca,* nomen regionis, Ulyssis patriæ.

Ιθακησιος, ου, ὁ και ἡ, *Ithacus.*

Ἱκανος, η, ον, *idoneus, sufficiens, congruus.*

ικανω, *convenio, adeo, assequor.* Th. ικω, *venio.*

ικανως, adv. *sufficientèr, abundè.*

ικετευω, *supplico,* f. ευσω. Th. ικετης, *supplex.*

ιλαρος, α, ον, *hilaris, lætus.*

Ιλιον, ου, το, *Ilium, Troja:* ab Ιλος qui filius Trois regis.

Ἱνα, *ut,* conjunct.

Ιναχος, ου, ὁ, *Inachus,* nom. propr.

Ινδος, ου, ὁ, *Indus.*

ιξευτης, ου, ὁ, *qui visco aves captat, auceps.* Th. ιξος, *viscum.*

Ιξιων, ονος, ὁ, *Ixion,* nomen proprium.

Ιουδαιος, ου, ὁ, *Judæus:* item *Judaicus, a, um.*

ιουλος, ου, ὁ, *lanugo.* Th. ουλος, *mollis.*

ιππαρχος, ου, ὁ, *equitum præfectus, magister equitum;* ex ιππος, et αρχη, *principatus.*

Ιππευς, εως, ὁ, *eques.* Th. ιππος, *equus.*

ιππικον, ου, το, *equitatus:* ab

ιππικος, ον, *equestris.* Th. ιππος, *equus.*

ιπποκομος, ου, ὁ και ἡ, *equiso:* Angl. *a groom:* ex ιππος, *equus,* et

κομεω, *curo.*

Ἱππος, ου, ὁ, *equus*, in f. g. *equa*, et *equitatus.*

ἱπποτροφεω, f. ησω, *equos alo:* ab ἱππος, et τρεφω, *alo.*

Ἱπταμαι, *volo, as:* præs. inf. ἱπτασθαι, f. πτησομαι, q. à πταω.

Ιρις, ιδος, ιος, εως, ἡ, *arcus cœlestis, Iris*, dea.

Ισημι, ισης, ισησι, *scio.*

Ἰσις, ιδος, ἡ, *Isis*, nom. propr. deæ Ægyptiacæ.

Ισμηνιας, ου, ὁ, *Ismenias*, nom. propr.

Ισος, vel ισος, η, ον, *æqualis, par.*

Ἱστημι, *statuo, erigo, sisto:* q. à σταω, f. στησω, p. ἑστακα, vel ἑστηκα.

ἱστιην, Ion. pro ἱστιαν, accus. sing. ab ἱστια, *Vesta, focus, domus.*

ἱστιον, ου, το, *navis velum:* ab ἱστος, *malum navis.* Th. ἱστημι, *sto.*

Ιστρος, ου, ὁ, nomen fluv. Germanici, *Danubius, Ister.*

ἱστορια, ας, ἡ, *cognoscendi studium, historia:* ab ἱστωρ, *sciens.* Th. ισημι, *scio.*

ισχυρος, α, ον, *robustus, a, um:* in compar. ισχυροτερος, superl. ισχυροτατος. Th. ισχυς, *robur.*

ισχυρως, adv. *validè vehementer, enixè:* à præced.

Ισχυς, υος, ἡ, *robur, vis*, accus. ισχυν.

ισως, adv. *equaliter, fortassis.*

ιταμος, ου, *temerarius, audax, animosus, magnanimus.* Th. ιτης, id.

Ιτυς, υος, ἡ, *circumferentia et curvatura rotæ; omnis extremitas rotundæ rei.*

Ιφικλος, ου, *Iphiclus*, nom. propr.

Ιχθυς, υος, ὁ, *piscis.*

Ιχνος, εος, το, *vestigium.*

Ιχωρ, ωρος, ὁ, *sanguis crudus, sanies, tabum.* Sumitur et pro *humore, qui ex Deorum cute vulneratâ effluit.*

Ιω, οος, ους, ἡ, *Io*, nom. propr.

Ιων, ωνος, ὁ, *Ion*, à quo Iones dicti.

K.

Καγω, pro και εγω, *et ego.*

Καδμος, ου, ὁ, *Cadmus*, nomen viri.

Καδουσιος, ου, ὁ, *Cadusius.*

καθαιρεω, *detraho, everto, destruo*, f. ησω, f. 2. καθελω.

Καθαιρω, *purgo, mundo*, f καθαρω, p. κεκαθαρκα, a. 1. part. pass. καθαρθεις, εισα, εν.

καθαπερ, adv. *sicut:* ex κατα, et ἁπερ.

καθαρμα, ατος, το, *purgamentum:* hinc

καθαρματα, τα, *homines viles et abjecti.*

καθαρος, α, ον, *purus, a, um:* à καθαιρω, *purgo.*

καθαρτικος, η, ον, *purgandi vim habens:* à καθαιρω.

καθεζομαι, *sedeo*, præs. part. καθεζομενος, imperf. εκαθεζομην, f. 2. m. καθεδουμαι· ex κατα, et ἑζω, seu ἑω, *colloco.*

καθελκυω, *deorsum traho.* Th. ελκυω, *traho.*

καθελω, εις, ει, f. 2. ind. act. verbi καθαιρεω, *destruo*, quod vide.

καθευδω, *dormio:* ex κατα, et ευδω, f. ησω, *dormio.*

καθημαι, *sedeo.* Th. ἡμαι, id.

καθιζω, *sedere facio, colloco*, f. ισω, a. 1. εκαθισα, καθιζομαι, *sedeo:* ex κατα et ἱζω, *sedere facio.*

καθιημι, *demitto*, f. ησω, p. καθεικα· ex κατα, et ἱημι, *mitto.*

καθικνεομαι, *contingo, assequor:* ab ἱκνεομαι, *venio:* f. ἱξομαι, a. 2. m. ἱκομην.

καθιξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Dor. pro καθισας· à καθιζω, *sedere facio*, f. ισω.

καθιππευω, *perequito, equo decurro.* Th. ἱππος.

καθιπτημι, et καθιπταμαι, *devolo*, f. πτησομαι, a. 2. act. κατεπτην, part. καταπτας, *quum devolâsset.* Th. πταω, *unde* ἱπτημι, *volo.*

καθιστημι, vel καθισταω, *constituo*, f. καταστησω, p. καθεστηκα· ex κατα, et ἱστημι, *statuo.*

Και, *et, etiam.*

Καινευς, εος, ὁ, *Cæneus*, nomen propr.

Καινος, η, ον, *novus, a, um:* compar. καινοτερος, superlat. καινοτατος.

Καιρος, ου, ὁ, *occasio, opportunitas, tempus.*

καιτοι, *quanquam*, conj. cum ind. ex και, et τοι.

Καιω, *uro, accendo, cremo*, f. καυσω, p. κεκαυκα, perf. pass. κεκαυμαι.

κακεινος, *et ille*, pro και εκεινος.

κακια, ας, ἡ, *malitia, pravitas, vitium.*

κακοδαιμονια, ας, ἡ, *infelicitas, miseria.*

κακοδαιμων, ονος, ὁ και ἡ, *infelix, miser:* ex κακος, *malus*, et δαιμων, *dæmon.*

κακοπαθεια, ας, ἡ, *vexatio, molestia.* Th. πασχω *patior.*

κακοποιεω, *malefacio*, f. ησω, p. κεκακοποιηκα· ex κακος, et ποιεω, *facio.*

κακοπραγια, ιας, ἡ, *jactura, infelicitas.*

Κακος, η, ον, *malus, improbus, ignobilis, ignavus, timidus.*

κακοτης, ητος, ἡ, *calamitas, malum.* Th. κακος, *malus.*

κακως, *malè, improbè, perperam*, adv. à κακος, *malus.*

Καλαμος, ου, ὁ, *calamus, culmus, arundo.*

Καλεω, *voco, imploro, nomino*, f. εσω, p. κεκληκα, præs. ind. pass. καλουμαι, præs. part. pass. καλουμενος, η, ον.

καλια, ας, ἡ, *nidus*, acc. Ion. καλιην.

Καλλιδημιδης, ου, ὁ, *Callidemides*, nom. propr.

Καλλιοπη, ης, et Dor. Καλλιοπα, ας, ἡ, *Calliope*, nomen Musæ: ex καλος, *pulcher*, et οψ, οπος, ἡ, *vox.*

Καλλιππος, ου, ὁ, *Callippus*, nom. propr.

καλλιρρημοσυνη, ης, ἡ, *dictionis elegantia:* ex καλος, et ῥεω, *dico.*

Καλλισθενης, εος, ους, *Callisthenes*, nom. propr.

καλλιφυλλος, ὁ, ἡ, *pulchris foliis præditus.*

καλλος, εος, et contractè καλλους, το, *pulchritudo.* Th. καλος, *pulcher.*

καλλωπιζω, f. ισω, *decoro*, perf. part. pass. κεκαλλωπισμενος, *comptus, a, um.*

καλλωπισμος, ου, ὁ, *comptus, fucus.*

καλοκαγαθια, ας, ἡ, *probitas:* ex καλος et αγαθος.

Καλος, η, ον, *pulcher, honestus, bonus, decens;* compar. καλλιων, superl. καλλιστος.

καλυβη, ης, ἡ, *tugurium:* à καλυπτω, *abscondo.*

καλωδιον, ου, το, *funiculus*, diminut. à

Καλως, ω, vel ωος, ὁ, *rudens, funis nauticus.*

καλως, adv. *pulchrè, rectè:* à καλος.

καμε, pro και εμε, *et me.*

καμμυω, per Sync. pro καταμυω, *conniveo, claudo oculos*, f. υσω, a. 1. εκαμμυσα, p. κεκαμμυκα, pro καταμεμυκα· ex κατα, et μυω,

claudo.

Καμνω, *laboro, ægroto*, f. καμω, vel καμουμαι, p. κεκμηκα, a. 2. εκαμον.

καν, *etsi, quamvis*, pro και αν, vel εαν.

καπι, pro και επι.

καπος, ου, ὁ, Dor. pro κηπος, ου, *hortus.*

Καρ, *Car*, gentile nomen.

καρα, το, Ion. et καρη, το, indec. apud scrip. recen. autem καρα, ας, vel καρη, ης ἡ, *caput vertex.* Th. καρηνον, idem.

καρανον, Dor. pro καρηνον, *caput.*

Καρδια, ας, Ion. -η, ης, ἡ, *cor, animus.*

Καρηνον, ου, το, *caput, vertex.*

Καρια, ας, ἡ, *Caria*, nom. regionis.

Καρπος, ου, ὁ, *fructus, semen, fœtus, utilitas:* item *carpus.* Angl. *the wrist.*

καρτερεω, ω, f. ησω, *forti animo sum, fero patientèr, tolero:* à καρτερος.

καρτερια, ας, ἡ, *tolerantia, patientia:* à καρτερος.

καρτερος, ου, *robustus, potens, vehemens:* à καρτος, quod per Metath. pro κρατος, εος, το, *robur.*

κασια, ας, ἡ, *casia, frutex lauro similis.*

Καστωρ, ορος, ὁ, *castor.*

Κατα, præposit. cum gen. denotat oppositionem, et redditur *contrâ, in:* cum accus. juxtapositionem, et redditur *secundùm, versus, cùm, apud.* In compos. redditur Angl. *down;* vel auget significationem.

καταβαινω, *descendo*, imperf. κατεβαινον, f. καταβησομαι, p. καταβεβηκα, a. 2. κατεβην· ex κατα, et βαινω, *eo.*

καταβαλλω, *dejicio, everto. solvo, appono*, f. αλω, p. καταβεβληκα. Th. βαλλω, *jacio.*

καταβαρεω, *degravo, onero*, f. ησω, p. καταβεβαρηκα. Th. βαρος, το, *pondus.*

καταβρωσκω, *devoro.* Th. βρωσκω, *comedo.*

καταγελαω, ω, *derideo*, f. ασω, p. καταγεγελακα. Th. γελαω, *rideo.*

καταγω, *deduco*, f. καταξω, perf. act. κατηχα· ex κατα, *deorsum*, et αγω, *duco.*

καταγωνιζομαι, *debello*, f. ισομαι, p. pass. κατηγωνισμαι· ex κατα, et αγωνιζομαι, *certo.* Th. αγων, *certamen.*

καταδικη, ης, ἡ, *condemnatio:* ex κατα, et δικη, *jus.*

καταδιωκω, *persequor*, f. ξω. Th. διωκω, *persequor.*

καταδυνω, vel -δυω, vel -δυμι, *subeo, descendo.* Th. δυω, *subeo.*

καταδω, *occino, cantu obstrepo.* Th. αδω, *cano.*

καταθεαομαι, ωμαι, *respicio.*

καταθραυω, *effringo.* Th. θραυω, *frango*, f. σω.

κατακαιω, *exuro*, f. κατακαυσω, a. 2. κατεκαον, perf. κατακεκαυκα· ex κατα, et καιω, *uro.*

κατακεκρατημενος, η, ον, *devictus*, perf. part. pass. à κατακρατεω, f. ησω, *vinco.* Th. κρατος, *robur.*

κατακεντεω, *pungo, vulnero*, f. ησω, Th. κεντρον, *stimulus.*

καταλαμβανω, *invado, nanciscor, offendo, obstringo*, f. καταληψομαι, p. κατειληφα· ex κατα, et λαμβανω, *capio.*

καταλαμπομενος, η, ον, *illustratus*, à καταλαμπω, f. ψω, *illustro.*

καταλειπω, *relinquo*, f. ψω, p. καταλελειφα· ex κατα, et λειπω, *linquo.*

καταναλισκω, *consumo:* ex κατα, et

αναλισκω, *absumo:* quod ex ανα, et ἁλισκω, *capio.*
καταναιεω, *intelligo, contemplor,* f. ησω, p. κατανενοηκα· ex κατα, et νοεω, *cogito.*
καταπεμπω, *demitto.* Th. πεμπω, *mitto,* quod vide.
καταπλησσω, vel πλησσω, *percello, obstupefacio.* Th. πλησσω, quod vide.
καταραομαι, ωμαι, *execror, devoveo:* perf. pass. κατηραμαι. Th. αρα, *preces, diræ;* hinc
καταρατος, ȣ, ὁ, ἡ, *maledictus, diris devotus:* Angl. *accursed, a miscreant.*
καταριθμεω, *annumero:* f. ησω, p. κατηριθμηκα, a. 1. m. κατηριθμησαμην. Th. αριθμος, *numerus.*
καταῤῥεω, *defluo, decido, delabor;* ex κατα, et ῥεω, *fluo.*
κατασβεννυω,-βεννυμι, *extinguo, compesco,* f. σβεσω· à σβεννυμι, idem.
κατασκευαζω, *adorno, conficio,* f. ασω, p. κατεσκευακα. Th. σκευος, το, *vas.*
κατασκιος, ου, ὁ, ἡ, *opacus, obscurus.* Th. σκια, *umbra.*
κατασοφιζω, *sophismatis et argutis fallaciis utor adversus aliquem:* Angl. *to over-reach:* f. ισω, perf. κατασεσοφικα· ex κατα, et σοφος, *sapiens.*
κατασπαω, ω, *distraho, deorsum traho,* f. ασω, p. κατεσπακα· à σπαω, *traho.*
καταστρεφω, *subverto,* f. ψω, p. κατεστρεφα. Th. στρεφω, *verto.*
κατασυρω, *deorsum fero,* vel *traho:* f. συρω, p. κατασεσυρκα. Th. συρω, *traho.*
κατατιθημι, *depono.* Th. τιθημι, *pono.*
κατατρεχω, *incurro, insector.* Th. τρεχω, *curro.*
κατατροποω, *fugo, in fugam verto,* f. ωσω, p. κατατετροπωκα. Th. τρεπω, *verto.*
καταφαγω, *devoro,* f. 2. m. καταφαγομαι, pro καταφαγουμαι, a. 2. act. κατεφαγον, a. 2. part. act. καταφαγων. Th. φαγω, *edo.*
καταφερω, *deporto:* Angl. *to carry* or *bring down,* f. 1. κατοισω, a. 1. κατηνεγκα. Th. φερω, *fero.*
καταφευγω, *perfugio, aufugio,* f. φευξομαι, a. 2. act. κατεφυγον. Th. φευγω, *fugio.*
καταφθειρω, *corrumpo, depravo,* f. φθερω, p. εφθαρκα· ex κατα, et φθειρω, *corrumpo.*
καταφλεγω, f. εξω, p. εχα, *comburo:* ex κατα, et φλεγω, *uro.*
καταφρονεω, *despicio, sperno,* cum gen. f. ησω, perf. act. καταπεφρονηκα. Th. φρην, *mens.*
καταφρονησις, εως, ἡ, *contemptus:* ab eodem.
καταχραομαι, ωμαι, *abutor.* Th. χραομαι, *utor.*
καταχωννυω, -χωννυμι, *aggerem duco, terrâ obruo:* ex κατα et obs. χοω.
κατειμι, *descendo.* Th. ειμι, *eo.*
κατελεεω, εω, *misereor,* &c. Th. ελεεω, id.
κατερχομαι, *descendo.* Th. ερχομαι, *venio.*
κατεσθιω, *devoro:* imperf. κατησθιον. Th. εσθιω, *edo.*
κατεχω, *retineo, detineo, possideo,* f. καθεξω, p. κατεσχηκα. Th. εχω, *habeo.*
κατηγορεω, -ω, *accuso, reprehendo,* cum genit. item *indico, arguo:* f. ησω, p. κατηγορηκα· ex κατα, *contrà;* et αγορεω, seu αγορευω, *loquor.* Th. αγορα, *forum.*
κατορθοω, *erigo, cum virtute aliquid gero,* f. ωσω, p. κατωρθωκ. Th. ορθος, *rectus.*

Κατω, adv. *infra, deorsum, infernè.*
κατωθεν, *ab imo, infrà ; ex inferiori loco.* Th. κατω, *deorsum.*
Καυχαομαι, ωμαι, *glorior*, f. καυχησομαι.
καχαζω, f. σω, *cachinnor.*
καχλαζω, *strepito, resono :* à
Καχληξ, ηκος, ὁ, *lapillus, calculus.*
Κε, et sequente vocali κεν, in carmine idem valet, quod in prosa αν.
κεαται, seu κειαται, *jacent*, Ion. pro κεινται, 3. pl. præs. ind. à κειμαι.
Κεϐης, ητος, ὁ, *Cebes*, nom. propr.
Κειμαι, σαι, ται, *jaceo, positus sum, pendeo, desideo*, f. κεισομαι.
κεινος, Ion. pro εκεινος, *ille.*
Κειρω, *tondeo, abscindo, vasto.*
κελαινος, η, ον, *niger.* Th. μελας, *niger.*
κελευω, *jubeo, hortor*, f. ευσω, p. κεκελευκα. Th. κελω, *hortor.*
Κηλης, ητος, ὁ, (scil. ἱππος,) *celes, equus desultorius.*
κεν, vid. κε.
κενοδοξια, ας, ἡ, *vana gloria :* ex κενος, *inanis, et*, δοξα, *gloria.* Th. δοκεω.
κενταστε, Dor. et Ion. pro εκεντησε, *pupxit.* Th. κεντεω, *pungo*, f. ησω.
Κενταυρος, ου, ὁ, ἡ, *centaurus :* ex κεντεω, *pungo ;* et ταυρος, *taurus.* Vide p. 19.
κεντρον, ου, το, *stimulus, calcar.* Th. κεντεω, *pungo.*
κεραμεος, εα, εον, *fictilis.*
κεραμευς, εος, et Att. εως, *figulus:* à
Κεραμος, ου, ὁ, *terra figularis ; testa, tegula ; vas fictile, vel aliud ; crater lapideus.*
Κερας, ατος, αος, ως, το, *cornu.*
κεραυνος, ου, ὁ, *fulmen.*
κεραυνοω, f. ωσω, *fulmino, fulmine percutio :* à κεραυνος, *fulmen.*

Κερϐερος, ου, ὁ, *Cerberus, canis infernus.*
κερδαινω, *lucror, lucrifacio*, f. κερδανω, perf. κεκερδακα. Th. κερδος, το, *lucrum.*
κερδωος, *lucrifer, lucrosus, vulpinus.* Epith. *Mercurii :* à κερδος, *lucrum*, vel à κερδω, *vulpes.*
κεστος, ου, *acu pictus, Cestus, cingulum Veneris :* à κεντεω, *pungo.*
κεφαλαιον, ου, το, *caput, capitulum, vertex.*
Κεφαλη ης, ἡ, *caput.*
κηδομαι, f. ησομαι, *curo, solicitus sum de aliquâ re, satago :* item *mœreo, molestia afficior :* item *exequias alicujus curo.* Th. κηδος, *cura, mœror, funus.*
Κηïος, α, ον, *Ceus :* à Κηïα, ας, ἡ, *Cea* insula.
κημε, Dor. pro και εμε.
κην, Dor. pro και εν, sed κ' ην, pro και ην.
κηπος, ου, *hortus.*
Κηρ, ρος, ἡ, *sors, fatum, mors fatalis :* at
κηρ, contract. pro κεαρ, ατος, το, *cor.*
Κηρος, ου, ὁ, *cera.*
κηρυσσω, *prædico, publico, celebro*, f. υξω, p. κεκηρυχα. Th. κηρυξ, *præco.*
κιθαριζω, *cithara cano*, f. ισω. Th. κιθαρα, *cithara.*
κινδυνευω, *periclitor*, f. ευσω, p. κεκινδυνευκα· à
Κινδυνος, ου, ὁ, *periculum.*
Κινεω, *moveo*, ησω, p. κεκινηκα.
Κινυρης, ου, Æol. -αο, *Cinyras*, nom. propr.
Κινυρομαι, *lamentor, lugubri voce queror.*
Κιχεω, et κιχειω, κιχανω, et κιχημι, *invenio, assequor, comprehendo*, f. ησω, p. ηκα.
Κλαδος, ου, ὁ, *ramus.*

Κλαιω, vel κλαω, *lachrymor*, *ploro*, *fleo*, f. κλαυσω, p. κεκλαυκα.
Κλειτος, ου, ὁ, *Clitus*, nom. propr.
Κλεοδαμος, ου, ὁ, nom. propr. *Cleodamus.*
κλεος, et κλειος, εος, το, *gloria.* Th. κλειω, *celebro.*
κλεπτης, ου, ὁ, *fur:* à κλεπτω, *furor.*
Κλεπτω, *furor*, f. ψω, p. κεκλεφα a. 2. εκλαπον, perf. pass. κεκλεμμαι, perf. m. κεκλοπα.
κληρονομος, ου ὁ, *hæres:* ex κληρος *sors*, et νεμω, *divido.*
Κληρος, ου. ὁ, *sors*, *patrimonium.*
Κλινω, *inclino*, *reclino*, f. νω, p. κεκλικα.
κλυτος, ου, *inclytus:* à κλυω, *audio.*
Κλων, ωνος, ὁ, *ramus*, *surculus.*
Κνημη, ης, ἡ, *tibia*, *crus;* hinc Angl. *knee.*
Κνημων, ωνος, *Cnemon*, nom. propr.
Κνωσιος, ου, ὁ, *Gnossius:* ex urbe Gnosso. in insula Creta.
Κοιλος, ου, *cavus*, *concavus.*
κοιλωμα, ατος, το, *cavitas:* à κοιλος, *cavus.*
Κοιμαω, ω, *facio dormire*, *sopio*, f. ησω. p. κεκοιμηκα, præs. m. κοιμαομαι, *dormio.*
Κοινος, ου, *communis*, *pollutus*, *impurus.*
κοινωνια, ας, ἡ, *communio*, *societas.* Th. κοινος.
Κοιρανιος, ου, ὁ, *princeps*, *dominus.*
Κολαζω, *punio*, *castigo*, f. σω, p. κεκολακα.
κολακεια, ας, ἡ, *adulatio*, *assentatio:* à κολακευω.
κολακευω, *adulor*, *assentor*, f. ευσω, p. κεκολακευκα. Th. κολαξ, *adulator.*
Κολαξ, ακος, ὁ, *adulator*, *parasitus:* à κολον, *cibus.*
κολασις, εως, ἡ, *supplicium*, *cruciatus:* à κολαζω, *punio.*
Κολοιος, ου, ὁ, *graculus*, *monedula.*
Κολπος, ου, ὁ. *sinus*, *gremium.*
Κολυμβαω, ω, *nato*, *aquas subeo*, f. ησω, p. κεκολυμβηκα.
Κομη, ης, ἡ, *coma*, *cæsaries.*
κομιζω, *fero*, *porto*, item *curo;* et in v. med. *accipio*, de epistolâ, f. ισω, p. κεκομικα. Th. κομεω.
κονια, ας, ἡ, Ion. κονιη, *pulvis*, *calx.* Th. κονις, *pulvis.*
κονιζω, seu κονιω, *pulvere impleo.* Th. κονις.
Κονις, εως, ἡ, *pulvis*, *cinis.*
κοπος, ου, ὁ, *labor negotium.* Th. κοπτω, *seco.*
Κοπτω, *cædo*, *scindo*, *pulso*, *plango*, f. κοψω, p. κεκοφα, præs. m. κοπτομαι, *plango.*
κορα, ας, et κορη, ἡ, *puella.*
Κοραξ, κος, ὁ, *corvus.*
κορη, ης, ἡ, *puella*, *pulchra mulier.*
κορος, ου. ὁ, *puer.*
Κορυς, υθος, et υος, ἡ, *galea*, *cassis*, acc. sing. κορυθα, et κορυν.
Κορωνη, ης, ἡ, *cornix.*
κοσμεω, *orno.* f. ησω, p. κεκοσμηκα. Th κοσμος, *ordo.*
κοσμιος, ου. *bene compositus.* Th. κοσμος, *mundus.*
κοσμιως, adv. *compositè*, *decenter*, *ritè.* Th. κοσμος, *ornamentum.*
Κοτυλη, ης. ἡ, *cavitas*, *acetabulum.*
κουρη, ης, ἡ, *puella.* Ion. pro κορη.
κȣριδιος, ȣ, *juvenilis*, item *qui juvenili ætate uxorem duxit*, κȣριδια, ας, ἡ, *quæ sic virum*, seu *quæ virgo nupsit:* à κουρος, pro κορος, *juvenculus.*
κουρος, Ion. pro κορος, *puellus:* ut et κουρη, pro κορη, *puella.*
Κουφος ου, *levis*, *facilis*, *inanis.*
κοχλιας, ου, ὁ, *cochlea:* Angl. *a cockle*, *a periwinkle:* à κοχλω, *gyro.*

Κραζω, *clamo, crocito*, f. 1. κραξω, p. κεκραχα, p. m. κεκραγα.

κρανα, ας, Dor. pro κρηνη, ης, ἡ, *fons*.

κρανιον, ου, το, *cranium, calvaria, caput*. Th. καρηνον, *caput*.

κρας, κρατος, ὁ, vel το, vel κρααs, κρααтος, ὁ, vel το, *caput*.

Κρατερος, ου, ὁ, *Craterus*, nom. propr.

κρατεω, ω, *teneo, apprehendo, vinco, fortiter impero*, f. ησω, perf act. κεκρατηκα. Th. κρατος, *robur*.

κρατιστος, η, ον, *validissimus, a, um, præstantissimus*, superl. grad. Th. κρατος, το, *robur*.

Κρατος, εος, το, *robur, potentia, imperium*.

Κρεας, ατος, (Ion. κρεαος, et Att. κρεως,) το, *caro*.

κρεισσων, vel -ττων, gen. ονος, ὁ, ἡ, *præstantior, potentior, melior*, comparat. ab αγαθος, *bonus*. Th κρατος, εος, το, *robur*.

Κρεμαω, ω, κρεμαννυω. et κρεμαννυμι, *suspendo*, f. ασω, præf. m. κρεμαμαι, σαι, ται, *pendeo:* part. κρεμαμενος, *pendens*.

Κρημνος, ου, ὁ, *præcipitium:* à κρεμαω, *suspendo*.

Κρηνη, ης, ἡ, *fons*.

Κρητη, ης, ἡ, *Creta insula*.

Κριθη, ης, ἡ, *hordeum*.

Κρινω, *judico, cerno, discerno, sentio*, f. κρινω, p. act. κεκρικα.

κριτικος, ου, ὁ, *Criticus, qui de aliorum scriptis judicat*.

Κροισος, ου, ὁ, *Crœsus*, Lydorum rex.

Κρονος, ου, ὁ, *Saturnus*.

Κροταφος, ου, ὁ, *tempus, pars capitis*, dat. pl. κροταφοισιν, Ion.

κρυμος, ου, ὁ, *frigus, glacies*. Th. κρυος, idem.

Κρυος, εος, το, *frigus, algor*.

Κρυπτω, *abscondo, tego, celo*, f. ψω, perf. κεκρυφα.

Κταομαι, ωμαι, *acquiro, comparo, possideo*, f κτησομαι, p. κεκτημαι.

Κτεινω, *interficio, occido*, f. κτενω, p. εκτακα et poët. εκταγκα, a. 1. εκτεινα, a. 2. εκτανον.

κτενιζω, *pecto*, f. ισω· à κτεις, *pecten*.

κτημα, ατος, το, *possessio*, κτηματα, των, τα, *bona, facultates, opes*. Th. κταομαι, *possideo*.

Κυθερεια, *Cytherea, Venus*.

Κυθηρα, urbs Cypri; item *Venus*.

Κυκλος, ου, ὁ, *circulus, orbis*.

Κυκλωψ, ωπος, ὁ, et οἱ, Κυκλωπες, *Cyclopes*.

κυλιξ, ικος, ἡ, *calix*. Th. κυλιω, *volvo*.

Κυλιω, *volvo, voluto*, f. ισω.

Κυμα, ατος, το, *fluctus, unda*.

κυνηγεσιον, ου, το, *venatio*; ex κυων, et αγω.

κυνηγεω, f. ησω, *venor:* ex κυων, *canis*, et αγω, *duco*.

κυνηγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *venator, -trix:* à κυων, et αγω, *duco*.

Κυπρις, ιδος, ἡ, *Venus:* acc. Κυπριδα, et Κυπριν. Th. Κυπρος, *Cyprus*.

κυριευω, *dominor*, cum gen. f. ευσω, p. κεκυριευκα· à κυριος, *dominus*. Th κυρος, *auctoritas*.

κυριος, ου, ὁ, *dominus, præstans*; item *proprius*. Th. κυρος, *auctoritas*.

Κυρος, ου, ὁ, *Cyrus*, Persarum rex.

Κυω, *in utero gesto, sum pregnans, osculor*, f. σω, p. κα· κυεω, idem.

Κυων, κυονος, per Sync. κυνος, ὁ, ἡ, *canis*.

Κωλυω, *prohibeo, impedio, arceo*, f. υσω, p. κεκωλυκα.

Κωμη, ης, ἡ, *pagus, vicus*.

κωμῳδοποιος, ου, ὁ, *comœdiæ scriptor:* ex κωμη, *pagus*, ωδη, *cantilena*, et ποιεω, *facio*.

Κωπη, ης, ἡ, *remus*.

κωρα, ας, ἁ, Dor. pro κορη, ης, ἡ, sive κυρη, *puella, oculi pupilla.*

κωρος, Dor. pro κυρος.

κωρυκιος, α, ον, *Corycius, a, um.*

Κωφος, η, ον, *surdus, mutus, stolidus.*

Λ.

Λαβη, ης, ἡ, *prehensio, ansa, manubrium.* Th. λαμβανω, *capio.*

λαβραξ, ακος, ὁ, *labrax, piscis:* Angl. *a pike,* forsan *a shark.*

Λαγωος, ου, ὁ, et

λαγως, ω, ὁ, *lepus.*

λαθρα, adv. *clam, latenter:* à ληθω, *lateo.*

Λαιμος, ου, ὁ, *gutter, gula.*

λακτιζω, *calcitro,* f. ισω, p. λελακτικα. Th. λαξ, adv. *calce.*

Λαλεω, ω, *loquor,* f. ησω, p. λελαληκα.

λαλημα, ατος, το, *sermo, loquacitas:* à λαλεω.

λαλιστερος, *loquacior,* λαλιστατος, ου, *loquacissimus,* superl. à λαλος, *loquax.*

Λαμβανω, *capio, consequor,* ab obsoleto verbo, ληβω, f. 1. m. ληψομαι, p. act. ληληφα, Att. ειληφα, a. 2. ind. ελαβον.

Λαμπας, αδος, ἡ, *lampas, fax:* à λαμπω, *luceo.*

Λαμπω, *luceo, splendeo,* f. λαμψω, p φα.

λανθανω, seu ληθω, *lateo, ignotus sum,* f. λησω, a. 2. ελαθον, in m. *obliviscor,* p. m. λεληθα.

Λαος, ου, ὁ, et λεως, ω, ὁ, Att. *populus, turba.*

Λαπιθης, ου, ὁ, *Lapitha,* οἱ Λαπιθαι, qui cum Centauris congressi sunt.

Λαρισσα, ης, ἡ, nom. urbis.

λαφυρα, τα, *spolia quæ vivis detrahuntur.*

Λεβης, ητος, ὁ, *lebes, pelvis.*

λεγοντι, Dor. pro λεγουσι· à λεγω.

Λεγω, *dico,* f. λεξω, p. λελεχα.

Λειβω, *libo, fundo,* f. ψω, p. λελειφα· dicitur et ειβω, Ion. et Æol.

Λειμων, ωνος, ὁ, *pratum.*

λειμωνοειδης, εος, ὁ κ ἡ, *prato similis, floridus:* ex λειμων, et ειδος.

Λειπω, *linquo, relinquo, desum, deficio,* f. ψω. p. λελειφα.

λεκτρον, ου, το, *lectus.* Th. λεγω, *cubare facio.*

λεληθοτως, adv. *sensim, latenter:* à λανθανω.

λεξικον, ου, το, (scil. βιβλιον,) *lexicon, dictionarium.* Th. λεγω.

Λεπτος, η, ον, *tenuis, gracilis, rarus.*

λευκοπαρυφος, ου, ὁ και ἡ, *cujus vestis album limbum, aut albos clavos habet;* ex λευκος, et παρυφη, *prætexta.*

Λευκος, *albus, candidus, serenus.*

Λεων, οντος, ὁ, *leo,* λεαινα, ης, ἡ, *leæna.*

Λεωνιδης, ου, ὁ, *Leonides,* nom. propr.

λεωφορος, ου, ὁ, ἡ, ὁδος· Ion. et Att. pro λαοφορος, *via publica:* ex λεως, pro λαος, *populus,* et φερω, *fero.*

Ληδα, ης, ἡ, *Leda.* Vide ad p. 30. n. 27.

ληθαιος, *lethæus, obliviosus,* adject. à ληθη, *oblivio.* Th. ληθω, *lateo.*

ληθη, ης, ἡ, *oblivio, Lethe,* flumen apud inferos. Th. ληθω, *lateo.*

ληΐζομαι, *prædor, depopulor,* f. ισομαι, p. pass. λεληϊσμαι. Th. λεια, *præda.*

ληρεω, *deliro, ineptio,* f. ησω. Th. ληρος, *nugæ.*

Λητω, οος, ους, ἡ, *Latona,* mater Apollinis.

Λιαν, *valdè, admodum.*
λιβανωτος, ȣ, ὁ, et λιβανωτον, ου, το, *thuribulum :* à λιβανος, *thus.*
λιβανωτοφορος, ȣ, ὁ, ἡ, *thurifer.*
λιγαινω, *oblecto,* propriè arguto ſono : *vocis acutum edere ſonum :* à λιγυς.
λιγυρος, α, ον, idem quod λιγυς, *ſtridulus, ſuavis.*
λιθινος, η, ον, *lapideus, a, um.* Th. λιθος.
Λιθος, ȣ, ὁ, ἡ, *lapis, ſaxum.*
Λιμνη, ης, ἡ, *ſtagnum, palus.*
λιμος, ȣ, ὁ, et Dor. ἡ, *fames.*
λιμωττω, f. ωξω, p. λελιμωχα, *eſurio.* Th. λιμος, *fames.*
λιπαρος, α, ον, *pinguis, obeſus.* Th. λιπος, *pinguetudo.*
λογιζομαι, *colligo, rationem ineo, ſupputo,* f. ισομαι, p. λελογισμαι. Th. λεγω, *dico.*
λογισμος, ȣ, ὁ, *ratiocinatio, ſupputatio.* Th. λεγω.
λογος, ȣ, ὁ, *verbum, ratio* : à p. m. λελογα, verbi λεγω, *dico.*
λογχη, ης, ἡ, *ſors, lancea* : à λαγχανω, *ſortior, aſſequor ;* a. 2. ελαχον, p. m. λελογχα.
λοιδορεω, ω, *convitior, maledico,* f. ησω, p. λελοιδορηκα, præſ. part. paſſ. et med. λοιδορȣμενος. Th. λοιδορος, *convitiator.*
Λοιμος, ȣ, ὁ, *peſtis, contagium.*
λοιπον, adv. *in poſterum.*
λοιπος, η, ον, *reliquus, a, um.* Th. λειπω, *linquo,* p. m. λελοιπα.
Λουκιανος, ȣ, ὁ, *Lucianus,* ſcriptor facetiis celeberrimus.
Λυω, *lavo,* f. σω, p. λελȣκα.
λοχαγος, ου, ὁ, *ductor* λοχου, i. e. *turmæ,* vulgo *centuriæ.* Th. αγω, *duco.*
λυγδινος, ȣ, *levis, politus, candiduſque marmoris Parii inſtar :* à
Λυγδος, ου, ἡ, lapidis genus candoris eximii.
Λυγκευς, εως, ὁ, *Lynceus,* nom. propr.
Λυδια, ας, ἡ, *Lydia.*
Λυδος, ȣ, ὁ, *Lydus.*
Λυκαβας, αντος, ὁ, *annus.*
Λυκος, ȣ, ὁ, *lupus.*
λυμαινω, *purgo :* à λυμα, *ſordes,* item *perniciem affero, corrumpo,* f. ανω. Th. λυμη, ης, ἡ, *exitium.*
λυπεω, *triſtem reddo, dolore afficio,* f. ησω, p. λελυπηκα, præſ. m. λυπεομαι, *doleo.* Th. λυπη, *dolor.*
Λυπη, ης, ἡ, *dolor, mæſtitia.*
λυπηρος, ου, *moleſtus, triſtis ;* à λυπη, *dolor.*
Λυρα, ας, et Ion. ης, ἡ, *lyra ; inde* λυριζω, f. ισω, *lyra cano,* et *ludo :* et λυριστης : item
Λυρικος, ȣ, *Lyricus :* à λυρα.
Λυσιμαχος, ȣ, ὁ, nom. propr. *Lyſimachus.*
λυσιτελης, εος, ὁ, ἡ, *utilis, commodus:* ex λυω, *ſolvo,* et τελος, *impenſa.*
λυσσαω, ſeu τταω, *furo ; in rabiem ago :* à λυσσα.
λυτταω, vide λυσσαω.
Λυχνος, ȣ, ὁ, *lychnus, lucerna.*
Λυω, *ſolvo,* f. λυσω, p. λελυκα.
λωτινος, η, ον, *lotinus* : à
Λωτος, ȣ, ὁ, *lotus,* arbor.

M.

Μαγειρος, ȣ, ὁ, *coquus.*
Μαδατας, ȣ, ὁ, *Madatas,* nom. propr.
μαθημα, ατος, το, *doctrina, diſciplina.*
μαθηματικος, η, ον, *ad diſciplinas pertinens, Mathematicus.*
Μαια, ας, ἡ, *obſtetrix, nutrix :* item nom. propr.
μαιευω, et μαιευομαι, *obſtetricem ago,*

Ναρθηξ, ηκος, ὁ, *arbor quædam, ferula, bacillus.*

ναρκαω, *torpeo*, f. ησω, à

Ναρκη, ης, ἡ, *torpedo.*

Ναρκισσος, ȣ, ὁ, *Narcissus*, n. pr.

ναυαγεω, q d. την ναυν αγω, *navem frango*, f. ησω, p. νεναυαγηκα· Angl. *to be shipwrecked.*

Ναυς, ναος, ἡ, *navis*, Ion. νηυς, νηος, dat. νηΐ.

ναυτης, ȣ, ὁ, *nauta.* Th. ναυς, ναος, ἡ, *navis.*

νεαζω, f. ασω, *juvenesco.* Th. νεος, *novus, juvenis.*

νεανιας, ȣ, ὁ, *adolescens.* Th. νεος, *novus, juvenis.*

νεανισκος, ȣ, ὁ, *juvenis, adolescentulus.* Th. νεος, *novus.*

νεβρος, ȣ, ὁ, *hinnulus, pullus cervi.*

νεηλυς, υδος, ὁ, ἡ, *qui nuper advenit* à νεος, *novus*, et ελευθω, seu ερχομαι, *venio.*

Νειλος, ȣ, ὁ, *Nilus*, Egypti fluvius.

νεκρικος, ȣ, *mortualis, funebris:* à νεκρος, *mortuus.*

νεκροπομπος, ȣ, ὁ, *dux manium*, &c. ex νεκρος, *mortuus*, et πεμπω, *mitto.*

Νεκρος, α, ον, *mortuus.*

Νεκταρ, αρος, το, *nectar, potus Deorum.*

νεκυς, υος, *defunctus.* Th. νεκρος.

Νεμεα, ας, ἡ, *Nemea*, sylva Argiæ.

νεμεσις, εως, ἡ, *indignatio, reprehensio.* Th. νεμεσαω, *indignor.*

Νεμω, *tribuo, habito, pasco*, f. νεμω, p. νενεμηκα.

νεογαμος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui recens uxorem duxit;* vel *recens nupta.* Th. γαμεω, *uxorem duco.*

νεογνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recens genitus:* ex νεος, *novus*, et γινομαι.

Νεος, νεα, νεον, *novus, juvenis.*

Νεοσσος, et νεοττος, ȣ, ὁ, *pullus, avicula.*

νερτερος, *inferior*, pro ενερτερος· ab ερα, ας, ἡ, *terra.*

νευρα, ας, ἡ, et Ion. ης, *nervus arcûs.* Th νευρον, ȣ, το, *nervus.*

Νευρον, ȣ, το, *nervus.*

νεφελη, ης, ἡ, *nebula, nubes*, item nomen vicus. Th. νεφος.

νεωλκεω, ω, *navem traho, subduco*, &c. ex ναυς, *navis*, et ἑλκω, *traho.*

νεωνητος, ȣ, ὁ και ἡ, *recens emptus:* ex νεος, *novus*, et ωνεομαι, *emo.*

νεως, ω, ὁ, Att. pro ναος, ȣ, ὁ, *templum.*

Νη, *per*, adv. affirmantis et jurandi cum acc. νη Δια, *per Jovem.*

νηγρετος, ȣ, *ex quo quis excitari nequit:* ex νη, et εγειρω, *excito.*

νηκτος, ȣ, ὁ, *natatilis:* à νεω, *nato*, το νηκτον, *facultas natandi.*

Νηρεϊς, ιδος, ἡ, *Nereis*, nympha maris.

Νησος, ȣ, ἡ, *insula.*

Νησσα, seu νηττα, ας, ἡ, *anas.*

νηυς, νηος, vide ναυς.

Νικαω, *vinco, supero*, νικησω, p. νενικηκα.

νικη, ης, ἡ, *victoria*, à præced.

νικημα, ατος, το, *victoria.*

νιν, Poët. et Dor. *ipsum, am, um*, pro ἑ, vel αυτον, ut μιν.

Νιοβη, ης, ἡ, *Niobe*, nomen mulieris.

Νιρευς, εος, ὁ, *Nireus*, nom. propr.

νιφας, αδος, ὁ, *nix, acervatim et cum vehementi impetu decidens.* Th. νιφω, *ningo.*

νιφετος, ȣ, ὁ, idem quod νιφας.

νοεω, *cogito, intelligo*, f. νοησω. Th. νοος, νους, ὁ, *mens.*

νοημα, ατος, το, *intellectus, cogitatio:* à νοεω. Th. νοος.

νομευω, *pasco*, f. σω. Th. νεμω, idem.

νομη, ης, ἡ, *pabulum, distributio, possessio:* à νεμω, *pasco, tribuo.*

νομιζω, *lege sancio,* item *existimo, puto, reor,* f. ισω, perf. νενομικα· à νομος, *lex.* Th. νεμω, *tribuo.*

Νομος, ου, ὁ, *lex.*

Νοος, νους, ὁ, *mens, cogitatio, prudentia.*

νοσερος, ου, ὁ, *morbidus, morbosus.* Th. νοσος.

νοσεω, *ægroto,* f. ησω, p. νενοσηκα. Th. νοσος, *morbus.*

νοσοποιεω, f. ησω, *morbos facio ;* ex νοσος, et ποιεω.

Νοσος, ου, ἡ, *morbus, vitium,* qu. νη, et σοός, *sanus.*

νουθετεω, *admoneo, commonefacio,* f. ησω, p. νενουθετηκα ex νους, *mens,* et τιθημι, *pono.*

νους, vide νοος, *mens.*

νυκτερινος, ου, *nocturnus.* Th. νυξ, *nox.*

νυκτωρ, adv. *noctu.* Th. νυξ.

νυκτοπορια, ας, ἡ, *iter nocturnum:* ex νυξ, et πορος, *transitus.*

Νυμφη, ης, ἡ, *sponsa, nova nupta, nympha.*

νυμφιος, ου, ὁ, *sponsus.* Th. νυμφη.

Νυν, vel Att. νυνι, *nunc.*

Νυξ, νυκτος, ἡ, *nox.*

Νωλεμης, εος, ὁ, ἡ, et το νωλεμες, *indesinens, assiduus:* hinc νωλεμεως, *indesinenter,* adv.

Νωτος, ου, ὁ, *dorsum, tergum:* in pl. τα νωτα.

νωχελης, εος, ὁ, ἡ, et το, ες, *tardus, segnis:* ex νη, et κελλω, *moveo, curro.*

Ξ.

Ξαινω, *carmino, carpo, cædo, percutio,* f. ξανω, p. εξαγκα.

Ξανθος, η, ον, *flavus, a, um ; luteus.*

Est et Ξανθος, ου, ὁ, nom. propr. fluvii.

ξεναγεω, f. ησω, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt ;* ex ξενος, *hospes,* et αγω, *duco.*

ξενια, ας et Ion. ης, ἡ, *hospitium.* Th. ξενος, *hospes.*

ξενιζω, *hospitio excipio,* f. ισω, p. εξενικα. Th. ξενος, *hospes.*

Ξενοκρατης, ου, ὁ, *Xenocrates,* nom. propr.

Ξενος, ου, *hospes, peregrinus.*

ξενος, η, ον, *peregrinus.*

Ξενοφων, ωντος, ὁ, *Xenophon.*

Ξηρος, ον, *aridus, siccus.*

Ξυλον, ου, το, *lignum, baculus.*

ξυνδησαι, *colligare,* a. 1. inf. Att. verbi συνδεω.

ξυνετος, ου, *intelligibilis,* Att. à *subsequente verbo.*

ξυνιημι, pro συνιημι, quod vide.

ξυνουσια, id. Att. quod συνουσια, quod vide.

ξυνων, præs. part. Att. pro συνων· à συνειμι, *sum cum alio.* Th. ειμι, *sum.*

ξυραω, seu -εω, *rado, tondeo ad cutem:* à ξυρος, *novacula,* quod à ξυω, pro ξεω, *rado.*

O.

Ὁ, ἡ, το, Art. Angl. *The.*

Οβολος, ου, ὁ, *obolus, sexta pars drachmæ.*

ογδοηκοντα, *octoginta.* Th. οκτω, *octo.*

Ογκαομαι, ωμαι, *rudo,* propriè de asinis.

Ὁδε, ἡδε, τοδε, *hic, hæc, hoc:* ex ὁ, et δε.

ὁδευω, *iter facio, eo,* f. ευσω, p. ὡδευκα. Th. ὁδος, ου, ἡ, *via.*

Ὁδος, ου, ἡ, *via, iter.*

Οδους, οντος, ὁ, *dens.*

opus, organum.
Οργη, ης, ἡ, *ira.*
Οργια, ων, τα, *sacra Liberi, orgia.*
οργιζω, *ad iram incito, lacesso, facio irasci,* f. ισω, p. ωργικα, præs. med. οργιζομαι, *irascor,* cum dat. Th. οργη, *ira.*
Ορεγω, seu ορεγνυμι, *porrigo, extendo,* f. ξω, p. ωρεχα, præs. m. ορεγομαι, *appeto,* cum gen.
Ορθος, η, ον, *rectus, a, um, erectus.*
ορθως, adv. *recte, ut par est et decet.* Th. ορθος.
ὁριζω, *definio,* f. ὁρισω, et Att. ὁριω. Th. ὁρος. *terminus.*
Ὁρκος, ου, ὁ, *jusjurandum.*
ὁρμαω, ω, *ruo, irruo, impetum facio, prorumpo,* f. ησω, p. ὡρμηκα· ὁρμαομαι, *proficiscor.* Th. ὁρμη, *impetus.*
ορνεον, ου, το, *volucris, avis:* ab
Ορνις, ιθος, ὁ, ἡ, *avis, gallina.*
Ορος, εος, το, *mons.*
Ορφευς, εως, ὁ, *Orpheus.*
Ορχεομαι, *salto,* f. ησομαι.
Ὁς, ἡ, ὁ, *qui, quæ, quod,* relat. seu artic. postpos.
ὁσακις, et ὁσακι, *quoties,* adv. citrà interrog. Th. ὁσος, *quantus.*
Οσιρις, ιος, ὁ, *Osiris,* Deus Egyptiorum.
Ὁσος, η, ον, et Poët. ὁσσος, *quantus.*
ὁσπερ, ἡπερ, ὁπερ, *qui, quæ, quod.* Th. ὁς, idem.
Ὁσσος, Poët. pro ὁσος, *quicunque.*
Οστεον, ου, gen. εου, ου, το, *os, ossis.*
Ὁστις, ἡτις, ὁτι, gen. οὑτινος, ἡστινος, &c. *quis, quisnam, quicunque; qui, quæ, quod;* ab ὁς, *qui,* et τις.
Οσφυς, υος, ἡ, *lumbus, ilia:* Angl. *the flank.*
ὁταν, seu ὁτ' αν, *quum,* conjunct. item *quamdiu:* ex ὁτε, et αν.
Ὁτε, *quando, quum.* Sed ποτε, *quando?*
Ὁτι, et Poët. ὁττι, *quod, quia,* conjunct. Sed ὁ, τι, *quicquid,* pronomen n. g. ab ὁστις.
ὁτιουν, *quidlibet:* ab ὁς, *quis,* et ουν, *ergo.*
ὁττι, *quia, quoniam,* Poët. pro ὁτι, *quod.*
Ου, seq. conson. ουκ seq. vocali cum spir. len. et ουχ seq. vocal. aspirat. adv. *non, nequaquam.*
ουδαμως, *nequaquam.* Th. ου, *non.*
ουδε, *neque,* conjunct. ex ου, *non,* et δε, *vero.*
ουδεις, ενος, ὁ, *nullus,* f. ουδεμια, n. ουδεν· ex ουδε, *neque,* et εις, *unus.*
ουδεποτε, *nunquam,* adv. ex ουδε, *neque,* et ποτε *aliquando.*
ουδεπω, adv. *nondum, nunquam.*
ουκετι, *non amplius:* ex ουκ, et ετι, *adhuc.*
ουκουν, *nonne? igitur:* ex ουκ, et ουν, *ergo.* Sed ουκουν, *non.*
Ουλος, ου, *integer, sanus, mollis, tener,* etiam ουλος, pro ολοος, *perniciosus:* ab ολλυμι.
Ουν, *igitur, itaque, ergo,* conjunct.
οὑνεκα, et οὑνεκ', pro οὑ ἑνεκα, *cujus rei gratia, propter, quoniam.*
ουρα, ας, ἡ, *cauda.*
Ουρανος, ου, ὁ, *cœlum, aër, palatum.*
ους, ωτος, το, *auris,* in pl. τα, ωτα, *aures.*
ουτε, et ουτ', ut et ουθ', *neque;* ex ου, et τε, *que.*
οὑτος, αὑτη, τουτο, *hic, hæc, hoc.* Vide Gram.
οὑτω, et οὑτως, seq. vocali, *sic.* Th. οὑτος, *hic.*
ουχι, *nonne?* item Atticè, *non,* adv. Th. ου.
Οφειλω, *debeo, reus sum,* f. οφειλησω, p. ωφειληκα.
οφελον, ες, ε, a. 2. verbi οφειλω, *debeo.* Et usurpatur ut adverb. optandi cum ειθε, *utinam.*

οφελος, εος, το, *utilitas*, *usus*: ab οφελλω, *juvo*.

οφθαλμος, ου, ὁ, *oculus*. Th. οπτομαι, *video*.

Οφις, εος, et εως, ὁ, *serpens*, nom. pl. οφιες, οφεις, οφις,

οφλημα, ατος, το, *debitum*. Th. οφειλω, *debeo*.

Οφρα, et οφρ', *ut*, *quo*, adv. Poët. pro ἱνα, ὁπως.

Οφρυς, υος, ἡ, *supercilium*.

οχευς, εος, ὁ, *retinaculum*, *vectis*; in pl. οχηες Ion. ab εχω, *teneo*.

οχεω, f. ησω, *veho*, *porto*. Th. οχος, *currus*.

οχημα, ατος, το, *vehiculum*: ab οχεω, *veho*.

οχλεω, *turbo*, *commoveo*, *vexo*, f. ησω, p. ωχληκα.

Οχλος, ου, ὁ, *turba*, *motus*, *multitudo*, *populus*.

οχυρος, *munitus*, *firmus*.

οψις, εως, ἡ, *vultus*, *facies*, *conspectus*, *visus*: à 2. sing. perf. pass. ωψαι, verbi οπτομαι, *video*.

Οψον, ου, το, *opsonium*, *quicquid cum pane comedimus*, *piscis*.

οψοποιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *opsonia apparans*, *conditor*: ex οψον, et ποιεω.

Π.

Παγα, ας, ἁ, Dor. pro πηγη, *fons*.

παγις, ιδος, ἡ, *decipulum*: Angl. *a trap*. Th. πηγνυω.

παθος, εος, ους, το, *affectus*, *calamitas*: à πασχω, *patior*.

παιδαγωγος, ου, ὁ, *pedagogus*, *puerorum custos*: ex παις, *puer*, et αγω, *duco*.

παιδεια, ας, ἡ, *institutio*, *doctrina*. Th. παις.

παιδευω, *erudio*, *doceo*, f. ευσω, perf. πεπαιδευκα. Th. παις, *puer*.

παιδιον, ου, το, *infans*, *puerulus*, *puellus*, dimin. à παις, παιδος, ὁ, *puer*.

παιδοτριβης, ου, ὁ, *ludimagister*: ex παις, *puer*, et τριβω, *tero*.

Παιζω, *more puerorum lusito*, *ludo*, *salto*, f. παιξω, et σω, p. πεπαιχα

παιηων, ονος, ὁ, idem quod παιων, ωνος, ὁ, *Apollo*, *Deus Medicinæ*.

Παις, παιδος, ὁ, ἡ, *puer*, vel *puella*, *servus*, *filius*.

παισδω, Dor. pro παιζω, quod vide.

παιω, f. αισω, p. αικα, *percutio*, *ferio*, *pulso*.

Παλαι, adv. *olim*, *quondam*.

παλαιος, α, ον, *antiquus*, *a*, *um*, *vetus*. Th. παλαι, *olim*, adv.

παλαισμοσυνη, ης, ἡ, idem quod παλη, *lucta*.

παλαιστρα, ας, ἡ, *palæstra*, *lucta*, *luctæ locus*. Th. παλη, *lucta*.

Παλαιφατος, ου, ὁ, *Palæphatus*, nom. propr.

παλαιω, *luctor*, f. παλαισω, p. πεπαλαικα· à παλη, *lucta*.

παλαμαισι, *manibus*, dat. pl. Ion. à

Παλαμη, ης, ἡ, *manus*, *palma*.

Παλη, ης, ἡ, *lucta*.

Παλιν, adv. *iterum*, *rursus*.

Παλλω, *vibro*, *agito*, *quatio*, *sortior*, f. αλω, p. αλκα.

παμπολυς, παμπολλη, παμπολυ, gen. παμπολλου, *permultus*: ex πας, *omnis*, et πολυς, *multus*.

Παν, Πανος, ὁ, *Pan*, *pastorum Deus*.

πανταχου, adv. *ubique*, *ubivis terrarum*. Th. πας, *omnis*.

παντοδαπος, η, ον, *ex omni solo*, *omnigenus*: ex πας, et δαπεδον, *solum*.

παντοιος, ου, *omnigenus*, *varius*. Th. πας, *omnis*.

πανυ, adv. *omnino*. Th. πας, *omnis*.

παινοτατον, adv. *postremum.*
πανυστατος, η, ον, *postremus.*
Παπυρος, υ, ὁ, ἡ, *Papyrus.*
Παρα, præp. cum gen. *à, ab:* Angl. *from:* cum dat. *apud;* cum acc. *at, beside,* or *near.* In compositione valet *trans, præter, apud.*
παραβαλλω, *objicio, trado:* ex παρα, et βαλλω, *jacio.*
παραγινομαι, *advenio, pervenio:* ex παρα, et γινομαι, *sum, fio.*
παραδιδωμι, *trado,* f. παραδωσω, p. παραδεδωκα. Th. διδωμι, *do.*
παραδοξος, υ, ὁ, ἡ, *præter opinionem, inopinatus.* Th δοκεω, *videor.*
παραινεω, ω, *admoneo, hortor:* ex παρα, et αινεω, *laudo.* Th. αινος, *laus.*
παρακαθιζω, *sedere facio,* f. ισω, perf. παρακεκαθικα· ex παρα, et καθιζω, *sedere facio:* quod ex κατα, et ἱζω.
παρακαλεω, -ω, *rogo, precor, obsecror,* f. εσω, p. παρακεκληκα. Th. καλεω, *voco.*
παρακουω, *perperam audio, negligenter audio,* f. ουσω, p. παρηκουκα, p. m. παρηκοα· ex παρα, et ακουω, *audio.*
παραλαμβανω, *accipio, assumo, adduco:* ex παρα, et λαμβανω, *capio.*
παραλειπω, *prætermitto, omitto, silentio prætereo:* ex παρα, et λειπω, *linquo.*
παραλλαττω, *transmuto, differo;* f. ξω, p. med. παρηλλαγα· ex παρα et αλλαττω, *muto.*
παραλογιζομαι, *argumentando;* vel *supputando fallo:* Angl. *to make a false account, to overcharge;* f. ισομαι· ex παρα, *perperam,* et λογιζομαι. Th. λεγω, *dico.*
παραμενω, *permaneo:* ex παρα, et μενω, *maneo.*
παραμυθεομαι, υμαι, *consolor, hortor:* ex παρα, et μυθεομαι, *dico.* Th. μυθος, *verbum.*
παραπεμπω, f. ψω, *prætermitto, dimitto, transmitto.* Th. πεμπω, *mitto.*
παραπλησιος, υ, *proximè ad aliquem accedens.*
παρασιτος, υ, ὁ, *parasitus.* Th. σιτος, *frumentum.*
παρασκευαζω, *præparo, apparo, compono:* ex παρα, et σκευαζω, *paro.* Th. σκευος, εος, το, *vas.*
παρατασσω, vel -αττω, *in acie colloco, aciem instruo:* ex παρα, et τασσω, vel -ττω, *ordino.*
παρατεινω, *produco, extendo, prolongo, detineo.* Th. τεινω, *tendo.*
παρατηρεω, ω, *observo,* imperf. παρετηρεον -ουν, f. ησω, p. παρατετηρηκα. Th. τηρεω, *servo.*
παρατιθημι, *appono, propono, commendo:* ex παρα, et τιθημι, *pono,*
παραχρημα, adv. *ex tempore, illico, statim.*
παρεγγυαω, ω, f. ησω, *per manus trado, adhortor, jubeo, nuntio:* ab εγγυάω, *in manus trado.* Th. εγγυη, *sponsio.*
Παρεια, ας, ἡ, *gena, maxilla.*
παρειμι, *adsum:* ex παρα, et ειμι, *sum.*
παρελαυνω, *præteragito, avebo, prætervehor.* Th. ἐλαυνω, *agito.*
παρεργον, υ, το, *appendix, accessio:* ex παρα et εργον, *opus.*
παρεργως, adv. *obiter, perfunctoriè.*
παρερχομαι, *prætereo, progredior.* Th. ερχομαι, *eo.*
παρεστως, ωτος, *adstans, qui præsto est,* perf. part. act. contractè pro παρεστηκως, οτος, verbi παριστημι, quod vide.
παρευθυς, *statim:* idem quod ευθυς.

παρεχω, exhibeo, præbeo, f. παρεξω, vel παρασχησω, p. παρεσχηκα· ex παρα, et εχω, habeo.

παρθεμενος, apponens, Poët ſeu Ion. pro παραθεμενος, a. 2. part. m. verbi παρατιθημι, appono. Th. τιθημι, pono.

Παρθενος, ου, ἡ, virgo.

Παρθος, ου, ὁ, Parthus, nom. gentile.

Παρις, ιδος, ὁ, Paris, Priami filius.

παριστημι, ſiſto, in medium produco, exhibeo, f. παραστησω, p. παρεστηκα· ex παρα, et ιστημι, ſto.

παρμενιδειος, α, ον, Parmenidicus, a, um.

Παρμενιων, ωνος, ὁ, Parmenio, nom. propr.

παροδος, ου, ἡ, aditus, tranſitus : εν παροδῳ, in tranſitu : ex παρα, et ὁδος, ου, ἡ, via.

παροικεω, ω, commoror, habito, f. ησω, p. παρῳκηκα· ex παρα, et οικεω, habito. Th. οικος, domus.

παροιμια, ας, ἡ, proverbium ; ex παρα, apud, et οιμη, ſeu οιμος, ου, ὁ, ἡ, via.

παροραω, limis oculis aſpicio, contemno, negligo : ex παρα, et ὁραω, video.

Παρος, ου, ἡ, Paros. Una ex Cycladibus in mari Ægeo.

Πας, πασα, παν, gen. παντος, πασης; παντος, omnis, e ; totus.

παστος, ου, conſperſus ; item ſubſt. thalamus : à πασσω, conſpergo.

Πασχω, patior, afficior, f m. πεισομαι, q. à πειθω, a. 2. επαθον, a. 2. inf. παθειν, a. 2. part. παθων, perf. act. πεπαθηκα, p. m. πεπονθα.

Πατασσω, percutio, f. ξω, p. πεπαταχα.

Πατεω, calco, protero, f. ησω, p. πεπατηκα.

Πατηρ, τερος, ρος, ὁ, pater.

πατρις, ιδος, ἡ, patria. Th. πατηρ, pater.

Παυω, ceſſare facio, f. παυσω, p. πεπαυκα· in v. m. ceſſo, deſino, quieſco.

Παφιη, ης, ἡ, Venus.

Παφος, ου, ἡ, nomen urbis.

παχυνω, pinguefacio, f. υνω, p. πεπαχυγκα.

πεδιλον, ου, το, calceus, talare.

πεδιον, ου, το, campus, planities : à πεδον, ſolum.

Πεζα, ης, ἡ, malleolus, ſeu planta pedis.

πεζαρχος, ου, ὁ, peditum præfectus ; ex πεζα, et αρχων, princeps.

πεζικον, ου, το, peditatus, exercitus terreſtris : à

πεζικος, ου, pedeſtris, πεζικη δυναμις, peditatus, pedeſtris exercitus. Th. πεζα, planta pedis.

πειθω, οος, ους, ἡ, ſuada, ſuadela, et Pitho, dea dicendi præſes : à

Πειθω, perſuadeo, f. πεισω, perf. πεπεικα, præſ. m. πειθομαι, aſſentior ; item cum dat. obedio, pareo, credo.

Πεινα. ης, ἡ, fames.

πειναω, f. ασω, vel ησω, p. πεπεινακα, eſurio.

Πειρα, ας, ἡ, conatus, inceptum, experimentum.

πειραω, ω, et πειραομαι, ωμαι, conor, nitor, f. ασω, vel ησω, p. πεπειρακα. Th. πειρα, experimentum.

Πειρω, tranſadigo, transfodio, f. ερω, p. κα.

Πελαγος, εος, ους, το, Pelagus, mare.

Πελας, adv. propè.

πελεια, ας, ἡ, columba.

Πελεκυς, εως, ὁ, ſecuris, bipennis.

πελεν, Ion. pro επελεν.

Πελιας, ου, ὁ, Pelias, n. pr.

Πελοψ, οπος, ὁ, *Pelops*, nom. propr.

πελταστης, ου, ὁ, *peltasta*, *peltatus*: à

Πελτη, ης, ἡ, *pelta*, *scutum brevius*.

Πελω, et πελομαι, *sum*.

πεμμα, ατος, το, *coctura*, *coctum aliquid*, *genus quoddam placentæ*: à πεσσω, *coquo*.

Πεμπω, *mitto*, *dimmitto*, f. ψω, p. πεπομφα.

πενης, ητος, ὁ, *qui labore victum quærit*, *pauper*: à πενομαι, *laboro*, *egeo*.

Πενθος, εος, το, *luctus*, *mæror*.

πενια, ας, ἡ, et Ion. η, ης, *paupertas*: à πενης, *pauper*. Th. πενομαι, *laboro*.

Πεντε, *quinque*.

πεντηκοντα, *quinquaginta*: à πεντε, *quinque*.

πεπειρος, ου, ὁ, ἡ, *maturus*, *mitis*. Th. πεπτω, *coquo*.

πεπλασμενος, ου, perf. part. paff. verbi πλασσω, f. σω, p. κα.

Πεπλος, ου, ὁ, et πεπλον, ου, το, *peplus*, *um*; veftis muliebris.

πεπωκα, *bibi*, perf. act. verbi πινω, *bibo*.

Περ, particula, quæ aliis orationis partibus annecti folet, et plerumque fignificat Angl. *to wit*, *although*.

περαινω, f ανω, p. αγκα, *finio*, *efficio*. Th. περας, *finis*.

Περας, ατος, το, *finis*, *terminus*; item adv. *denique*.

Περαω, *tranfeo*, *fupero*, f. ασω, et ησω.

Περδικκας, ου, ὁ, *Perdiccas*, nom. propr.

Περδιξ, ικος, ὁ, ἡ, *perdix*, avis.

Περι, præp. cum gen. *de*, Angl. *about*, *concerning*; cum acc. *circa*, *circum*. In compofitione fæpe auget fignificationem.

περιαγω, *circumeo*, *circumago*, f. περιαξω, a. 2. περιηγαγον, Att. pro περιηγον· ex περι et αγω.

περιβαλλω, *circumdo*, *cingo*, *amicio*: ex περι, *circum*, et βαλλω, *jacio*.

περιβολος, ου, ὁ, *ambitus*, *feptum*: à περιβαλλω.

περιγιγνομαι, *fuperfum*, *potior*, *adipifcor*, *falvus evado*: à γιγνομαι.

περιελαυνω, *cogo*, *abigo*. Th. ελαυνω, quod vide.

περιερχομαι, *circumeo*. Th. ερχομαι, *venio*.

περιεχω, *occupo*, *contineo*, *circundo*, *cingo*. Th. εχω, *habeo*.

Περιλλος, ου, ὁ, *Perillus*, nom. propr.

περιμενω, *exfpecto*. Th. μενω, *maneo*.

περιουσια, ας, ἡ, *abundantia*, *præftantia*: à περιειμι. Th. ειμι, *fum*.

περιπατεω, *obambulo*, *deambulo*, f. ησω, p. περιπεπατηκα· ex περι, *circum* et πατεω, *calco*.

περιπατητικος, ου, ὁ, *Peripateticus*, *qui profitetur fectam Ariftotelis*. Angl. *Peripatetic*.

περιπλεκω, *circumligo*, *circumplector*: ex περι, et πλεκω, *necto*.

περιποθητος, ου, ὁ και ἡ, *defideratus*, *defiderabilis*. Th. ποθεω, *defidero*.

περιποιεω, *fervo*, *comparo*, f. ησω, p. περιπεποιηκα, præf. med. περιποιουμαι, ουμαι, *acquiro*: ex περι, et ποιεω.

περιπορευομαι, *circumeo*, f. σομαι· ex περι, et πορευομαι.

περιπτυσσω, *complector*, f. ξω· ex περι, *circum*, et πτυσσω, *plico*.

περισαμος, Dor. pro περισημος, ου, ὁ, ἡ, *infignitus*, *infignis*, *notatus*: ex περι, et σημα, *fignum*.

περισπαω, ω, f. ασω, *detrabo*, *avel-*

lo, præs. med. περισπαομαι. Th. Σπαω, *traho*.

περισσος, et Att. περιττος, η, ον, *excellens*, item *redundans*. Th. περι.

περισσως, adv. *amplius:* à περισσος.

περιστασις, εως, ἡ, *statio*, *circumstantia:* ex περι, et ἱστημι, *sto*.

περιστερα, ας, ἡ, *columba*.

περιτρεχω, *circumcurro*, *percurro*, f. περιθρεξω, p. περιδεδραμηκα. Th. τρεχω, *curro*.

περιττος, ου, &c. vide in περισσος.

Περιφερω, *circumfero:* f. περιοισω, a. 2. περιηνεγκον. Th. φερω, *fero*.

Περσεφονη, ης, ἡ, *Proserpina*, filia Jovis et Cereris.

πεσων, οντος, *qui cecidit*, a. 2. part. act. à πιπτω, *cado*.

πετομαι, αμαι, et πεταομαι, *volo*, *as*.

πετρα, ας, ἡ, *petra*, *rupes*.

πετρωδης, εος, ὁ και ἡ, *petrosus*, *lapidosus:* à πετρος, *lapis*.

πεφιλαμενος, Dor. pro πεφιλημενος, η, ον, *amatus*, perf. part. pass. verbi φιλεω, quod vide.

Πηγη, ης, ἡ, *fons*, *scatebra*.

Πηγνυω, υμι, et πησσω, seu πηττω, *compingo*, *cogo*, *concrescere facio*, *figo*, f. ξω, in v. m. *rigeo;* item *hæreo*.

πηδαω, *salio*, *salto*, f. ησω, p. πεπηδηκα.

Πηλειων, ωνος, et ωνος, ὁ, *Pelides*, *Pelei filius*, *Achilles*.

πηλικος, η, ον, *quantus*, *a*, *um?* Angl. *of what size?* Th. ἡλικος, *quantus*, citra interrogationem. Idem fit in ποσος ὁσος, ποιος οἱος, *qualis;* ποτε ὁτε, *quando;* που οὑ, *ubi;* ποθεν ὁθεν, *unde;* πως ὡς, *quomodo*, &c.

Πηλιον, ου, το, *Pelion*, mons Thessaliæ.

πηρα, ας, ἡ, *pera*, *saccus*.

πηχυς, εως, ἡ, *cubitus*, *ulna*.

Πιερια, ας, et Ion. Πιεριη, ης, ἡ, *Pieria*, regio Macedoniæ.

πιθανος, η, ον, *probabilis*, *persuasorius;* compar. πιθανωτερος, superl. πιθανωτατος.

πικρος, α, ον, *amarus*.

πικρως, adv. *amarè:* Angl. *rigidly:* à πικρος.

πινακις, ιδος, ἡ, *tabella;* à πιναξ, ακος, ὁ, *tabula*, *libellus*, *index*.

Πινδαρος, ου, ὁ, *Pindarus*, poëta.

Πινω, *bibo*, imperf. επινον, f. πωσω, p. πεπωκα· (tanquam à ποω.) Vide Gram.

πιπρασκω, *vendo*, *venundo*, f. πρασω, p. πεπρακα. Th. περαω, *vendo*.

πιπτω, *cado*, *procido*, f. πτωσω, a. 2. επεσον, et perf. πεπτωκα, (tanquam à πτοω.) Vide Gram.

πιστευω, *credo*, f. ευσω, p. πεπιστευκα. Th. πειθω, *persuadeo*.

πιστις, εως, ἡ, *fides*, *persuasio*, *probatio*. Th. πειθω, *persuadeo*.

πιστοω, *fidem facio*, et *exigo*, *confirmo*, *stabilio*, f. ωσω, p. πεπιστωκα· à πιστις, *fides*. Th. πειθω, *persuadeo*.

πιω, inusitat. pro πινω, *bibo*. Est et a. 2. sub. act. verbi πινω, f. πωσω, a. 2. επιον.

Πιων, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis*, *obesus*.

Πλαζω, *errare facio*, f. πλαγξω, p. χα.

πλαισιον, ου, το, *lateris forma*, vel *forma in qua lateres formantur;* q. à πλασσω. *formo*.

πλαναω, *errare facio*, f. ησω, p. πεπλανηκα. Th. πλανη, *error*.

Πλανη, ης, ἡ, *error*, *vagatio*.

πλανος, ου, ὁ, ἡ, *seductor*, *impostor*, *error:* à πλανη, *error*.

πλασσω, et -ττω, *fingo, illino*, f. πλασω, p. πεπλακα.

Πλατυς, εος, ὁ, *latus, amplus*, in f. g. πλατεια, in n. g. πλατυ.

Πλατων, ωνος, ὁ, *Plato, magister Aristotelis.*

πλειστος, η, ον, *plurimus, a, um*, superl. à πολυς, *multus;* comp. πλειων, et πλεων.

πλειων, ονος, ὁ, ἡ, *major, amplior*, compar. à πολυς, *multus.*

πλεκτανη, ης, ἡ, *plexus, cincinnus, cirri, flagella polypodis:* à πλεκω, *plico.*

Πλεκω, *plico, necto, texo*, f. ξω, p. πεπλεχα.

Πλεω, *navigo*, f. πλευσω, p. πεπλευκα.

πλεων, pro πλειων, quod vide.

πληγη, ης, ἡ, *plaga, ictus, vulnus:* à p. m. πεπληγα, verbi πλησσω, *percutio.*

πληθος, εος, το, *multitudo, vulgus, plebs.* Th. πλεος, *plenus.*

πληθω, *impleo, inundo*, f. πλησω, perf. act. πεπληκα. Th. πλεος, *plenus.*

Πλην, adv. *præterquam, præter*, cum gen. *sed, sed tantum, tamen, cæterùm, &c.*

πληροω, ω, *impleo*, f. ωσω, *supplebo:* p. πεπληρωκα. Th. πλεος, *plenus.*

πλησιον, adv. *propè:* à

πλησιος, ια, ον, *propinquus, a, um.* Th. πελας, *propè.*

Πλησσω seu -ττω, *percutio, vulnero*, f. ξω, p. πεπληχα, a. 2. επληγον, et επλαγον.

πλοιον, ου, το, *navigium:* à πλεω, *navigo.*

πλοος, ους, ὁ, gen. οου, ου, *navigatio, cursus navis.* Th. πλεω, *navigo.*

πλουσιος, ου, *dives, locuples.* Th. πλουτος, *divitiæ.*

Πλουταρχος, ου, ὁ, *Plutarchus*, nom. propr.

Πλουτευς, εος, Ion. ηος, *Pluto.*

πλουτεω, ω, *dives sum*, f. ησω, p. πεπλουτηκα. Th. πλουτος.

Πλουτος, ου, ὁ, *divitiæ, Plutus.*

Πλουτων, ωνος, ὁ, *Pluto.*

πνειω, Poët. pro πνεω, *spiro.*

πνευμα, ατος, το, *ventus, spiritus:* à πνεω, *spiro.*

Πνεω, *flo, spiro*, f. πνευσω, p. πεπνευκα.

Πνιγω, *suffoco, strangulo*, f. ξω, perf. πεπνιχα.

ποδωκης, εος, ὁ, ἡ, *pedibus celer:* ex πους, ποδος, *pes*, et ωκυς, *celer.*

ποδωκια, ας, Ion. ποδωκιη, ης, ἡ, *pedum pernicitas.*

ποθ', sequente aspir. pro ποτε *aliquando.*

ποθεν, *unde?* adv. interrogativum: ab ὁθεν, *unde*, indefinit. Th. ὁς, *qui.*

ποθευντι, Dor. pro ποθεουσι, 3. pl. præs. ind. à

ποθεω, *desidero, expeto, amo*, f. ησω, et εσω. Th. ποθος, ου, ὁ, *desiderium.*

Ποθος, ου, ὁ, *amor, desiderium.*

ποι, *quo, quorsum?* ab indefin. οἱ, *quo;* etiam *aliquo.* Th. ὁς, *qui.*

Ποιεω, *facio*, creo, f. ησω, p. πεποιηκα.

ποιη, ης, Ion. pro ποα, ας, ἡ, *herba.*

ποιητης, ου, ὁ, *poëta:* à ποιεω, *facio.*

Ποικιλος, η, ον, *varius.*

Ποιμην, ενος, ὁ, *pastor.*

ποιος, οια, οιον, *qualis, e.*

πολεμεω, ω, *bello, prœlior*, f. ησω, p. πεπολεμηκα. Th. πολεμος, *bellum.*

πολεμικος, ου, *bellicus, bellicosus:* à πολεμος, *bellum.*

πολεμιος, ου, *hostis, inimicus.*

Πολεμος, ου, et Ion. οιο, ὁ, *bellum.*
πολιορκεω, *urbem obsideo, et cingo obsidione:* ex πολις, *urbs,* et ἑρκος, *septum.* Th. ειργω, *includo.*
Πολιος, ου, *canus, albus.*
Πολις, εως, ἡ, *urbs, civitas.*
πολιτης, ου, ὁ, *civis.* Th. πολις, εως, ἡ, *urbs.*
πολιτικος, η, ον, *politicus, civilis.*
πολλα, nom. pl. n. g. vel adv. pro πολυ, *multum.* Th. πολυς, *multus.*
πολλακις, adv. *sæpe.* Th. πολυς, *multus.*
πολλαπλασιος, ου, ὁ και ἡ, *multiplex:* à πολυς.
Πολτυς, υος, ὁ, *Poltys,* nom. propr.
πολυ, *multum,* n. g. vel adverb. *valde, diu.* Sic et in pl. τα πολλα, *multum, valdè:* à πολυς.
Πολυδευκης, *Pollux,* nom. propr.
πολυκλαυστος, ου, *multum defletus:* ex πολυ, et κλαιω, *fleo,* f. κλαυσω.
πολυομματος, ου, ὁ και ἡ, *multos habens oculos:* ex πολυς, *multus,* et ομμα, *oculus.* Th. οπτομαι, *video.*
πολυπους, οδος, *multipes;* item *polypus* piscis, à multitudine pedum dictus: ex πολυς, *multus,* et πους, *pes.*
Πολυς, πολλη, πολυ, *multus, a, um,* in comp. πλειων, superl. πλειστος.
πομα, ατος, το, *potus.* Th. πινω, *bibo.*
πομπευω, f. ευσω, *transmitto, transveho, pompam duco:* à
πομπη, ης, ἡ, *missio, pompa.* Th. πεμπω, *mitto.*
πονεω, ω, *laboro, tolero,* f. ησω, et εσω. Th. πενομαι, *facio.*
πονηρος, α, ον, *malus, malignus, improbus, scelestus, malè se habens.*
πονηρως, *malè:* à præced.
Ποντος, ου, ὁ, *Pontus, mare.*
πορεια, ας, ἡ, *via, iter:* à πορος, *transitus.* Th. πειρω, *transadigo,* p. m. πεπορα.
πορευομαι, *proficiscor, eo,* f. πορευσομαι, perf. pass. πεπορευμαι. Th. πειρω, *transeo.*
πορευω, *ire facio,* f. ευσω, p. πεπορευκα, in med. *eo, proficiscor:* à πορος, *transitus.* Th. πειρω, *transadigo,* p. m. πεπορα.
πορθμευς, εως, ὁ, *portitor:* à
πορθμευω, f. ευσω, *trajicio.*
πορθμειον, ου, το, *fretum,* et *navis qua fretum trajicitur.*
πορθμιον, ου, το, *merces quæ pro trajecta freti persolvitur, naulum:* Angl. *the fare:* interdum *ipsum navigium:* à πορθμος, *fretum.* Th. πειρω, *transadigo.*
πορθμος, ου, ὁ, *fretum, trajectus:* à πειρω, *transadigo.*
Πορτις, ιος, ὁ, ἡ, *vitulus, juvencus,* aut *vitula, juvenca.*
πορφυρα, ας, ἡ, *purpura.*
πορφυρεος, ους, gen. εου, *purpureus.* Th. πορφυρα.
πορφυρις, ιδος, ἡ, *purpurea vestis:* à πορφυρα, *purpura.*
Ποσειδων, ωνος, ὁ, *Neptunus, Deus maris.*
ποσις, ιος, vel εως, ὁ, *maritus.* Th. πινω, *bibo.*
ποσος, η, ον, *quantus, quotus?* ποσου, *quanti?* Th. ὁσος, *quantus,* citrà interrog. et
ποσος, *aliquantus, quidam.*
Ποταμος, ου, ὁ, *fluvius.*
ποτε, *aliquando?* Sed ποτε, *quando?*
ποτερον, adv. *utrùm, an:* à
Ποτερος, *uter.*
ποτηριον, ου, το, *poculum, calix:* à

πινω, *bibo.*

ποτι, Dor. pro προς.

ποτιζω, *do potum, duco aquatum,* f. ισω, et Att. ιω, p. πεποτικα. Th. πινω, *bibo.*

ποτον, ου, το, *potio, potus, quod bibitur.*

ποτος, ου, ὁ, *potatio, potus.* Th. πινω, *bibo.*

που, *ubi?* adv. Est et dictio enclitica. Vide ad p. 35. n. 2.

Πους, ποδος, ὁ, *pes.*

πραγμα, ατος, το, *negotium, res, opus, administratio reipub.* à perf. pass. πεπραγμαι, verbi πρασσω, *facio.*

πραν, Dor. pro πρωην, *nuper, antea.*

πραξις, εως, ἡ, *factum, actio, successus rerum.* Th. πρασσω, *facio.*

πραος, et πρᾳος, ου, *lenis, mitis, mansuetus.*

πραοτης, et πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas, mansuetudo:* à præced.

Πρασσω, et -ττω, *facio, ago,* f. ξω, p. χα.

πρεπει, *decet,* cum dat. imperf. επρεπε, part. præs. το πρεπον, *decorum;* præs. inf. πρεπειν· à

Πρεπω, *decorus sum, conspicuus sum, excello.*

πρεσβευω, *legatione fungor;* item *senior sum,* f. ευσω, p. πεπρεσβευκα· à πρεσβυς, *senex, legatus.*

Πρεσβυς, εια, υ, genit. υος, et Att. εως, &c. *senex;* item *legatus.*

πρεσβυτης, ου, ὁ, *senex:* à πρεσβυς.

Πριαμαι, *emo.*

Πριν, *priusquam,* regit inf. et ind. Sæpè postponitur η, ut πριν η κατοικειν, *antequam habitaret.*

Προ, *antè, coram, pro, præ,* gen. regit. Angl. *before.*

προαγω, *propago, deduco, incito, produco,* f. προαξω. Th. αγω, *duco.*

προαιρεσις, εως, ἡ, *propositum, voluntas, consilium.*

προβαλλω, f. αλω, p. προβεβληκα, *projicio, emitto, propono.* Th. βαλλω, *mitto.*

Προβατον, ου, το, *ovis, pecus;* in pl. προβατα.

προδιδωμι, *do prior, prodo,* f. δωσω, p. προδεδωκα. Th. διδωμι, *do.*

προδιτης, ου, ὁ, *proditor,* dat. προδοτη, accus. pl. προδοτας· à προδιδωμι.

προεχω, f. προεξω, *præcello, prætendo.* Th. εχω.

προθυμεομαι, ουμαι, *alacri sum animo, promptus sum.*

προθυμος, ου, ὁ, ἡ, *promptus.*

προθυμως, adv. *promptè, alacri animo.* Th. θυμος, *animus.*

προικα, adv. *gratuitò.* Th. προιξ, *donum, dos:* accus. προικα.

προκαλεομαι, *provoco;* item *hortor.* Th. καλεω, *voco.*

προκατακλινω, *ante alios accumbere facio.* Th. κλινω, *reclino.*

προκαταλαμβανω, *præoccupo, anticipo anteverto:* ex προ, κατα, et λαμβανω, *capio.*

προκυπτω, *inclinans me propendeo, emineo, germino,* &c. Th. κυπτω, *pronus sum.*

προλειπω, *relinquo.* Th. λειπω, *linquo.*

προμαχος, ȣ, ὁ, ἡ, *antesignanus, propugnator.* Th. μαχομαι, *pugno.*

προπεμπω, *deduco.* Th. πεμπω, *mitto.*

προπηδαω, ω, f. ησω, perf. προπεπηδηκα, *prosilio.* Th. πηδαω, *salio.*

προπινω, *propino, bibo;* item *poculo provoco:* ex προ, et πινω, *bibo.*

προπυλαιον, ου, το, *vestibulum.* Th.

πυλη, *porta*.

Προς, cum gen. *à*, *ab*, *ex*: Angl. *from*; cum dat. *ad*, *apud*, *usque*; Angl. *added to*; cum acc. *in*, *apud*, *ad*, *juxta*, *circiter*: Angl. *to*, *with relation to*.

προσαγορευω, *compello*, *saluto*, *cognomino*, f. ευσω, præt. προσηγορευκα. Th. αγορα, *forum*.

προσαγω, *adduco*, f. ξω, p. προσηχα. Th. αγω, *duco*.

προσαναπλασσω, *adfingo*. Th. πλασσω, *fingo*, quod vide.

προσαπτω, *alligo*, *appendo*, *affigo*; in med. προσαπτομαι, *leviter tango*, *attingo*. Th. άπτω, *necto*.

προσαρταω, *appendo*. Th. αρταω, idem.

προσβαλλω, *adjicio*. Th. βαλλω, *jacio*.

προσδεχομαι, *expecto*, *excipio*, f. ξομαι, p. προσδεδεγμαι, a. 1. m. προσεδεξαμην, ω, ατο· Th. δεχομαι, *capio*.

προσειδω, *video*, *aspicio*, f. 1. m. προσειsομαι.

προσειμι, *accedo*: ab ειμι, *eo*: item *insum*, *adsum*: ab ειμι, *sum*. Th. ιω.

προσειπειν, *alloqui*, *affari*, a. 2. inf. act. à προσεπω. Th. επω, *dico*.

προσεκτυφλοω, *insuper excæco*. Th. τυφλος, *cæcus*.

προσερωταω, *insuper interrogo*. Th. ερωταω.

προσεστι, *adest*, *additur*, *accedit*, 3. sing. præs. verbi προσειμι· ab ειμι, *sum*. Th. ιω.

προσεχω, *adhibeo*, scil. τον νουν, *animum adverto*, *caveo*; item *obtempero*, *applico*, *appellor*, *permaneo*. Th. εχω, *habeo*.

προσθεν, *antea*. Th. προ, *ante*.

προσθηκη, ης, ἡ, *additamentum*: à προστιθημι, *addo*. Th. τιθημι, *pono*.

προσιημι, *admitto*, *aggredior*: ab ἱημι, seu ειμι, seu ιημι. Th. ἱω, *mitto*, seu ιω, *eo*.

προσκαταβαινω, *descendo ad*: Th. βαινω, *incedo*.

προσκυνεω, *osculor*, *adoro*, *veneror*, cum acc. et sæpe dat. f. ησω, p. προσκεκυνηκα· ex προς, et κυνεω, idem quod them. κυω, *osculor*.

προσλαμβανω, *accipio præterea*, *assumo*, *excipio*. Th. λαμβανω, *capio*.

προσοπτομαι, *aspicio*, *intueor*. Th. οπτομαι, *video*.

προσπαιζω, ut προσπαιζω σοι, *jocor tecum*: à παιζω, *jocor*, *ludo*. Th. παις, *puer*.

προσπιπτω, *accido*, *adorior*. Th. πιπτω, *cado*.

προσποιεομαι, ουμαι, *simulo*, *præ me fero*, *acquiro*, *suborno*. Th. ποιεω, *facio*.

προσπυνθανομαι, *insuper interrogo*: ex προς, et πυνθανομαι, f. πευσομαι, perf. pass. πεπυσμαι.

προστασσω, vel -ττω, *mando*, *præcipio*. Th. τασσω, vel ταττω, *ordino*.

προσταγμα, ατος, το, *mandatum*: à προστασσω.

προστατης, ου, ὁ, *patronus*, *dux*: à προΐστημι, *præpono*, *præficio*. Th. ἱστημι, *statuo*.

προστιθημι, *appono*, f. προσθησω, perf. προστεθεικα. Th. τιθημι, *pono*.

προσφερω, *affero*, *conduco*, f. προσοισω, a. 1. προσηνεγκα. Th. φερω, *fero*.

προσφυς, υσα, *adhærens*, a. 2. part. act. verbi προσφυμι, quod à

προσφυω, *agnasci facio*, f. σω, perf. προσπεφυκα, *agnatus sum :* item *annexus sum*, *adhæreo*. Th. φυω, *nascor*.

προσωπον, ου, το, *facies :* ex ωψ, *oculus*. Th. οπτομαι, *video*.

προτασσω, vel -ττω, *præstituo*, *antecolloco*. Th. τασσω.

προτεινω, *prætendo*, *distendo*, *propono*, perf. προτετακα. Th. τεινω, *tendo*.

προτερον, adverbialiter, *prius*, *potius :* à

προτερος, ου, *prior*. Th. προ, *ante*.

Πρωτεσιλαος, ου, ὁ, *Protesilaus*, nom. propr.

προτιμαω, ω, f. ησω, *pluris facio*, *præfero :* à τιμη, *honor*. Th. τιω, *honoro*.

προτρεπω, *cunctantem urgeo*, *adhortor*, f. ψω, p. προτετροφα. Th. τρεπω, *verto*.

προτρεχω, *præcurro*, *anteverto*. Th. τρεχω, *curro*.

Προϋπαρχω, *antè existo*, *prævenio*, *ante sum*, f. ξω, p. προϋπηρχα. Th. αρχη, *initium*.

προφερω, *profero*, *in medium affero*. Th. φερω, *fero*.

προφητης, ου, ὁ, *propheta :* à φαω, *dico*.

πρωην, adv. *paulo ante*, *nuper*, *quondam* : à πρωϊ, *mane*.

Πρωϊ, *manè*, adv. temporis.

Πρωτευς, εος, ὁ, *Proteus*, *deus marinus*.

πρωτος, η, ον, *primus :* à προ, *ante*.

Πτελεα, ας, ἡ, *ulmus*.

πτεροεις, εντος, *alatus*, *celer :* à

Πτερον, ου, το, *ala ;* item *penna*.

πτεροω, -ω, f. ωσω, *alatum facio*, *alas addo*. Th. πτερον, ου, το, *ala*.

πτερυξ, υγος, ἡ, *ala*. Th. πτερον, *ala*.

πτερωτος, ου, ὁ, ἡ, *alatus*, *pennatus*.

πτησσω, *metu contrahor*, *expavesco*, *fugio*, *me abscondo ;* et activè *terrefacio*, f. ξω. Th. πτοεω, *terrefacio*.

Πτεοδωρος, ου, ὁ, *Pteodorus*, nom. propr.

Πτολεμαιος, ου, ὁ, *Ptolemæus*.

πτωχευω, *pauper sum*, *mendico*, f. ευσω, p. πεπτωχευκα· à πτωχος, *pauper*.

πυθαγορειος, α, ον, *Pythagoricus*.

Πυθια, ων, *Pythia*, *orum*, i. e. *Pythii ludi* : à Πυθιος, quod vide.

Πυθιος, ου, ὁ, *Pythius*, cognomen Apollinis.

Πυκα, *densè*, *spissè*, *accuratè*, *prudenter*.

πυκαζω, *denso*, *stipo*, f. ασω. Th. πυκα, *densè*.

πυκινος, η, ον, idem quod πυκνος, *creber*, *densus*, *spissus*, *prudens*. Th. πυκα, *densè*, adv.

πυκτευω, *pugil sum*, *pugilem ago*, f. ευσω, p. πεπυκτευκα· à πυκτης, ου, ὁ, *pugil*, *qui pugno certat*. Th. πυξ, adv. *pugno*.

Πυλη, ης, ἡ, *porta*.

πυλων, ωνος, ὁ, *atrium*, *vestibulum*. Th. πυλη.

Πυνθανομαι, seu πευθομαι, *audio*, *cognosco*, *percontor*, *quæro*, f. πευσομαι, perf. paff. πεπυσμαι, a. 2. m. επυθομην.

πυξος, ου, ἡ, *buxus*.

Πυρ, πυρος, το, *ignis*.

πυρπολεω, *incendiis depopulo :* ex πυρ, et πολεω, *versor*.

πυῤῥιχιζω, *Pyrricam salto*, seu *armatus salto :* à πυῤῥιχη, sup. ορχησις, *Pyrrica*, *saltatio in armis à Pyrrho auctore*.

Πωγων, ωνος, ὁ, *barba*.

Πωλεω, *vendo*, imperf. επωλεον, ουν, f. ησω, p. πεπωληκα.

πωποτε, pro ποτε, *unquam*, adv. ab ὁτε, *quando*.

Πωρος, ου, ὁ, *luctus ;* item *Porus*, nom. propr.

Πως, interrog. *quomodo? qui? quo pacto?* &c. sed
πως, *quodammodo.*

Ρ.

Ῥαβδος, ου, ἡ, *virga, bacillus.*

Ῥαδιος, -α, ον, *facilis*; in compar. ῥᾳων, *facilior;* superl. ῥᾳστος, *facillimus.*

ῥᾳδιως, adv. *facilè*: à ῥᾳδιος.

ῥακος, εος, το, *lacera vestis, panniculus, linteolum* : *indè* Angl. *rag.* Th. ῥησσω, *frango.*

Ῥαμβακας, ου, ὁ, *Rhambacas*, nom. propr.

ῥειθρον, ου, το, *fluentum.* Th. ῥεω, *fluo.*

ῥευμα, ατος, το, *fluentum, unda, fluctus* : à ῥεω, *fluo.*

Ῥεω, *fluo*, f. ῥευσω, p. ἐρρευκα.

ῥεω, *dico* : ab ἐρεω.

ῥημα, ατος, το, *verbum, res, factum, carmen, mandatum, sermo.* Th. ῥεω, *dico.*

ῥητωρ, ορος, ὁ, *orator, rhetor.* Th. ῥεω, *dico.*

Ῥιζα, ης, ἡ, *radix.*

ῥιζοτομος, ου, ὁ κ ἡ, *radicum sector, qui radices colligit* : ex ῥιζα, *radix*, et τεμνω, *seco.*

Ῥιν, et ῥις, ῥινος, ἡ, *nasus.*

Ῥινη, ης, ἡ, *lima.*

Ῥιπτω, f. ψω, p. ἐρριφα, *projicio.*

Ῥοδιος, α, ον, *Rhodius.*

ῥοδινος, η, ον, *rosaceus.* Th. ῥοδον, *rosa.*

Ῥοδον, ου, το, *rosa.*

ῥοος, ου, ὁ, *fluxus* : à ῥεω, *fluo.*

ῥυομαι, *traho, tueor, libero.*

Ῥυπαρος, α, ον, *sordidus, a, um* : à ῥυπος, *sordes.*

Σ.

Σα, *tua*, Dor. ex σος, ση, σον, *tuus, a, um.* Th. συ.

σαινω, *moveo, caudam moveo*, (propriè de canibus qui caudâ adblandiuntur) f. σανω.

Σαιρω, *scopis purgo, verro*, f. αρω, perf. σεσαρκα.

Σακαι, *Sacæ*, Sythiæ populi.

Σανδαλον, ου, το, *sandalium, calceamentum muliebre* : Angl. *a slipper.*

Σαπφω, οος, ους, *Sappho*, Poetria celeberrima.

Σαρδαναπαλος, ου, ὁ, *Sardanapalus*, ultimus Assyriorum rex. Vid. ad p. 33. n. 10.

Σαρξ, σαρκος, ἡ, *caro.*

Σατραπης, ου, ὁ, *satrapa, provinciæ præses* : vox Persica.

σαυτον, pro σεαυτον, *te ipsum* : ex συ, *tu*, et αυτος, *ipse.*

Σβεννυμι, et σβεννυω, *extinguo, restinguo, comprimo*, f. σβεσω, perf. ἐσβηκα.

σεαυτου, ης, ου, et contractè σαυτου, ης, ου, *tui ipsius*, caret nominativo; compositum ex σεο, pro σου, *tui*, et αυτου.

σειο, et σεο, Ion. pro σου, gen. à συ, *tu.*

Σειρα, ας, ἡ, *catena, funis, linea.*

Σειω, *concutio, quatio, moveo, agito*, f. σεισω, p. σεσεικα, perf. pass. σεσεισμαι.

Σελινον, ου, το, *apium.*

Σεμελη, ης, ἡ, *Semele*, mater Liberi, Cadmi filia.

σευ, Dor. pro σου, gen. à συ, *tu.*

Σηκος, ου, ὁ, *stabulum, fanum, templum.*

σημαινω, *signum do, significo*, f. ανω, perf. σεσημαγκα. Th. σημα, *signum.*

σημαντρον, ου, το, *sigillum*: à σημα, *signum*.
σημειον, ου, το, *signum*, *miraculum*, *indicium*: à σημα, *signum*.
Σθενω, *valeo*, *possum*.
Σιγαω, ω, *taceo*, *sileo*, f. ησω, p. σεσιγηκα.
σιγη, ης, ἡ, Dor. σιγα, *silentium*, *taciturnitas*.
Σιδηρος, ὁ, *ferrum*, *ensis*.
Σιδων, ωνος, ἡ, nomen urbis Phœniciæ, *Sidon*.
Σικελια, ας, ἡ, *Sicilia*, regio.
Σικελικος, α, ον, *Siculus*.
Σιμος, ου, ὁ, *simus*; *pressis naribus*.
Σινω, et σινομαι, *noceo*, *lædo*.
Σιταλκος, ου, ὁ, *Sitalcus*, nom. propr.
Σιτος, ου, ὁ, *frumentum*, *panis*.
Σιωπαω, *sileo*, f. ησω, p. σεσιωπηκα.
σιωπη, ης, ἡ, *silentium*: à σιωπαω.
σκαφιδιον, ου, το, *linter*, *navigium*: à σκαφη, *scapha*, quod à σκαπτω, *fodio*.
Σκιδαω, αζω, et σκιδαννυμι, *dissipo*, *dispergo*, f. ασω, p. εσκιδακα.
Σκελος, εος, το, *crus*, *pes*.
Σκεπτομαι, *circumspicio*, *inviso*, *video*, *speculor*, *delibero*, f. ψομαι, perf εσκεμμαι.
Σκευος, εος, το, *vas*, *vasis*, *utensile*, *instrumentum*.
σκευοφορος, ου, ὁ, ἡ, *qui sarcinas fert*, *lixa*, *calo*. Th. σκευος, *vas*.
Σκηνη, ης, ἡ, *scena*, *tabernaculum*, *tentorium*, *compotatio*, *actio scenica*.
Σκηπτω, *innitor*, *incumbo*, *cado*, *ruo*.
Σκια, ας, ἡ, *umbra*.
Σκιλουρος, ου, ὁ, *Scilurus*, nom. propr.
σκιρταω, *salio*, *exulto*, f. ησω, perf. εσκιρτηκα. Th. σκαιρω, *salio*.

σκληρος, α, ον, *durus*, *a*, *um*. Th. σκελλω, *exsicco*.
σκοπεω, ω, *speculor*, *considero*, f. ησω, p. εσκοπηκα. Th. σκεπτομαι, *circumspicio*.
σκοτεινος, η, ον, *tenebrosus*, *a*, *um*; nom. pl. neut. gen. σκοτεινα. Th. σκοτος, *caligo*.
Σκοτος, ου, ὁ, vel εος, το, *tenebræ*, *caligo*.
Σκυθης, ου, ὁ, *Scytha*, *qui est è Scythia*.
Σοβεω, *abigo*, *expello*, *eo*, f. ησω, p. σεσοβηκα.
Σοος, α, *salvus*, *incolumis*, *perfectus*.
σος, ση, σον, *tuus*, *a*, *um*: à συ, *tu*.
σοφια, ας, et Ion. ης, ἡ, *sapientia*. Th. σοφος, *sapiens*.
σοφισμα, ατος, το, *commentum*: Angl. *a trick*: à
Σοφος, η, ον, *sapiens*.
σπανιως, *raro*.
σπηλαιον, ου, το, *spelunca*, *spelæum*. Th. σπεος, εος, το, *specus*, *antrum*.
Σπλαγχνον, ου, το, *viscus*, τα σπλαγχνα, *viscera*, *cor*, *jecur*, *pulmones*, *affectus maternus*, *commiseratio*.
σπουδαζω, *sedulo ago*, *contendo*, *festino*, *serio ago*, f. ασω, perf. εσπουδακα· à σπουδη, *diligentia*. Th. σπευδω, *festino*.
σπουδαιος, αια, αιον, *diligens*, *probus*, *honestus*, *serius*: comp. σπουδαιοτερος, et Att. σπουδαιεστερος, *majori studio utens*. Th. σπευδω, *festino*.
σπουδη, ης, ἡ, et Dor. σπουδα, *festinatio*: per Metaph. *animi intentio*, *desiderium*, *studium*, *diligentia*. Th. σπευδω, *festino*.
σταδιος, ια, ον, *firmus*, *a*, *um*, *stabilis*: ab ισαμαι, *sto*. Sed σταδι-

ιος, ου, ὁ, substant. et το σταδιον, *stadium, curriculum*, seu campus, ubi equestria vigent exercitia.

στασιαζω, f. ασω, *seditionem excito inter*. Th. ἱστημι, *sisto*.

στεναγμος, ου, ὁ, *suspirium, gemitus*: à στεναζω, *ingemisco*. Th. στενος, *angustus*.

Στενος, ου, *angustus, arctus*.

στενω, f. ενω, *gemo, deploro, resono*. Th. στενος, *angustus*.

Στερεω, *privo, orbo*, f. εσω, et ησω, perf. εκα, et ηκα.

Στερνον, ου, Ion. οιο, το, *pectus*.

στεφανισκος, ου, ὁ, *corolla*: à στεφανος, *corona*.

στεφανος, ου, ὁ, *corona*. Th. στεφω.

στεφανοω, ω, *corono, orno, decoro*, f. ωσω, p. εστεφανωκα. Th. στεφω, *corono*.

στεφος, εος, το, *corona*, seu *corolla*: à

Στεφω, *corono, redimio*, f. ψω, p. φα, perf. pass. εστεμμαι.

Στηριζω, *firmiter statuo, confirmo, stabilio, figo*, f. ξω, perf. εστηριχα.

στιβας, αδος, ἡ, *stratum calcatum, torus ex herbis aut foliis humi stratis*.

στολη, ης, ἡ, *stola, vestis oblonga*. Th. στελλω, *amicio*.

στολιζω, f. ισω, *vestio, apparo*: à στολη, *stola, vestis oblonga*. Th. στελλω, *mitto*; item *amicio*.

Στομα, ατος, το, *os, oris*.

στομιον, ου, το, *parvum os*, dim. à στομα, *os, oris*.

Στορεω, f. εσω, vel ησω, *sterno*.

στρατευμα, ατος, το, *exercitus*: à στρατευω. Th. στρατος, *exercitus*.

στρατευω, *educo*, in med. *exercitum in expeditionem, milito*, f. ευσω, p. εστρατευκα. Th. στρατος, *exercitus*.

στρατηγος, ου, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor*: ex στρατος, *exercitus*, et αγω, *duco*.

στρατια, ας, ἡ, idem ac th. στρατος, *exercitus*.

στρατιωτης, ου, ὁ, *miles*. Th. στρατος, *exercitus*.

στρατοπεδον, ου, το, *castra, exercitus*: ex στρατος, *exercitus*, et πεδον, *solum, campus*.

Στρεφω, *verto, torqueo, flecto*, f. στρεψω, p. εστρεφα.

Στρογγυλος, ου, *rotundus, contractus, globosus*.

στρουθιον, ου, το, *passerculus*, diminut. à στρουθος, *passer*.

στυγερος, α, ον, *terriblis, tristis, gravis*. Th. στυγεω.

στυγνος, η, ον, *odiosus, invisus, tristis*. Th. στυγεω.

Συ et Dor. τυ, *tu*, in gen. σου, &c. hinc σος, *tuus*.

συγγινομαι, *conversor, convenio, coeo*. Th. γεινομαι.

συγγινωσκω, *cognosco, ignosco*: Angl. *to pardon*. aor. 2. act. συνεγνων, [quasi à συγγνωμι,] in imperat. συγγνωθι· Angl. *excuse*: ex συν, et γινωσκω.

συγκαλεω, ω, seu εομαι, ουμαι, *convoco*. Th. καλεω, *voco*.

συγκαλυπτω, *cooperio, occulto*. Th. καλυπτω, *tego*.

συγκατασπαω, *una convello*. Th. σπαω, f. ασω.

συγκλαω, *confringo*, f. ασω· à κλαω, *frango*.

συγχαιρω, *gratulor*, cum dat. a. 2. imperat. pass. συγχαρηθι. Th. χαιρω, *gaudeo*.

συγχορευω, ευσω, *una canto*.

συγχωρεω, *concedo, ignosco, assentior, indulgeo*, f. ησω· ex συν, et χωρεω, *eo, accedo*.

συκοφαντεω, ω, calumnior, sycophantam ago, f. ησω, p. σεσυκοφαντηκα· à συκοφαντης, Angl. *sycophant*.

συλλαμβανω, comprehendo, f. συλληψομαι, p. Att. συνειληφα· ex συν, et λαμβανω, *capio*.

συμβαινω, evenio, contingo, accido. Th. βαινω, *eo*.

συμβαλλω, considero, conjicio, confero, f. συμβαλω, perf. συμβεβληκα, a. 2. m. συνεβαλομην, ου, ετο. Th. βαλλω, *jacio*.

συμβιοω, f. ωσω, *convivo*: ex συν et βιοω, *vivo*. Th. βιος, *vita*.

συμβουλευω, simul consulto, suadeo, consilium do: ex συν, et βουλευω, *consulto*. Th. βουλη, *consilium*.

συμμαχεω, ω, in bello sum socius, socius sum pugnæ: ex συν, et μαχομαι, *pugno*.

συμμαχος, ου, ὁ, ἡ, commilito, pugnæ socius: à συμμαχομαι, *simul pugno*. Th. μαχομαι, *pugno*.

συμπλεκω, f. ξω, *connecto, copulo, conjungo*.

συμπλεω, una navigo, f. πλευσω, p. συμπεπλευκα. Th. πλεω, *navigo*.

συμποσιον, ου, το, convivium, compotatio: ex συν et πινω, *bibo*, f. πωσω, p. πεπωκα.

συμφερω, εις, ει, conduco, prosum: ex συν, et φερω, f. οισω.

συμφιλοσοφεω, ω, una philosophor: ex συν et φιλοσοφεω, quod ex φιλος, et σοφος, *sapiens*.

συμφορα, ας, ἡ, collatio, congestio; item *casus, eventus*, plerumque *fortuna adversa, calamitas*; ex συν, et φερω.

συμφορος, ου, ὁ, ἡ, utilis, aptus; item *comes*; ex συν, et φερω.

συμφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, consonus, concors: ex συν, et φωνη, *vox*.

Συν, *cum*, præpos. regit dat.

συναγω, colligo, congrego: ex συν, et αγω, *duco*.

συναναγινωσκω, simul lego. Vide αναγινωσκω.

συνανταω, ω, occurro, cum dat. f. ησω, p. συνηντηκα· ex συν, et ανταω, *obvius fio*. Th. αντι, *contrà*.

συναπτω, apto, necto, agglutino, f. ψω, p. συνηφα. Th. ἁπτω, *necto*.

συναρπαζω, corripio, abripio, f. ασω, p. συνηρπακα. Th. ἁρπαζω, *rapio*.

συναρταω, ω, appendo, annecto. Th. αρταω, *suspendo*.

συνδεω, unà vincio, f. ησω, p. συνδεδεκα, perf. pass. συνδεδεμαι, perf. part. pass. συνδεδεμενος· ex συν, et δεω, *ligo*.

συνδιαπραττω, una conficio. Th. πραττω, *facio*.

συνδιαφθειρω, simul corrumpo, perdo. Th. φθειρω, *corrumpo*.

συνδοκει, imperf. *videtur*: à συνδοκεω, *consentio*. Th. δοκεω, *videor*.

συνειδω, perspicio. Th. ειδω, *video*.

συνειμι, sum cum alio: ex συν, et ειμι, *sum*.

συνειρω, connecto, perpetua oratione declamo. Th. ειρω, *necto*.

συνεπαινεω, ω, collaudo, f. εσω, p. συνεπῄνεκα· ex συν, επι, et αινεω, *laudo*.

συνερχομαι, convenio, una venio. Th. ερχομαι, *venio*.

συνεσις, εως, ἡ, intelligentia: à verbo συνιημι, *intelligo*; quod vide.

συνηθης, εος, ὁ, ἡ, consuetus, familiaris: ex συν, et ηθος, *mos, consuetudo*.

συνιημι, propriè *committo*; item *intelligo*, f. συνησω, perf. συνεικα·

ex συν, et ἱημι, seu ἱω, *mitto*.

συνιςημι, *constituo, sto*, f. συςησω, p. συνεσταχα, seu συνεστηκα, perf. part. act. συνεσταχως, et per Crasin συνεςως, συνεςωσα, *consistens*. Th. ἱστημι, *statuo*.

συνολον, adv. *omnino, in universum*. Th. ὁλος.

συνομιλεω, ω, *conversor, unà colloquor*, f. ησω, p. συνωμιληκα. Th. ὁμιλος, *cœtus, turba*.

συνομολογεομαι, ουμαι. et

συνομολογεω, ω, *assentior, consentio, comprobo*: ex συν, et λογος. Th. λεγω, *dico*.

συνοπτομαι, *conspicio*: ex συν, et οπτομαι, *video*. *N. B.* aor. 1. verbor. dep. sumitur interdum passivè.

συνουσια, ας, ἡ, *consuetudo, convivium*. Th. ειμι, *sum*.

συνοφρυς, υος, ὁ, ἡ, *juncta supercilia habens*. Th. οφρυς, υος, ἡ, *supercilium*.

συνταςσω, vel -ττω, *una cum aliis ordino, colloco, constituo*, f. αξω, p. συντεταχα. Th. τασσω.

συντιθημι, *compono*, p. m. συντιθεμαι, *paciscor, consentio*. Th. τιθημι, *pono*.

συντομως, adv. *concisè, breviter*.

συντρεφω, *simul educo, alo*, f. θρεψω, p. pass. -τεθραμμαι. Th. τρεφω, *alo*.

συντρεχω, *concurro, convenio, consentio*, f. m. συνθρεξομαι, a. 2. συνεδραμον, p. m. συνδεδρομα. Th. τρεχω, *curro*.

συντριβω, *contero, comminuo, quasso*, f. ψω, p. συντετριφα. Th. τριβω, *tero*.

συριγξ, γγος, ἡ, *fistula*. Th. συρισσω, *sibilo*.

συσκευαζω, f. ασω, *in fasciculum colligo, compilo, apparo*: ex συν, et σκευαζω. Th. σκευος, *vas*.

συσκιαζω, *obumbro, occulo*, f. ασω. Th. σκια. ας, ἡ, *umbra*.

συστρατιωτης. ου, ὁ, *commilito*: ex συν, et στρατιωτης, ου, ὁ, *miles*. Th. στρατος, *exercitus*.

Σφαλλω, *supplanto, everto, fallo, circumvenio*, f. αλω.

σφιγξ, γγος, ἡ, *sphinx; item qui ænigmaticè loquitur*: à σφιγγω, *stringo*.

σφοδρα, *valdè, vehementer*; adv. à σφοδρος, *vehemens*.

σφραγιζω, *obsigno, sigillo, consigno*, f. ισω, p. εσφραγικα.

Σφραγις, ιδος, ἡ, *sigillum, signum*.

Σχεδον, adv. *propè, propemodum, juxtà*.

σχεθω, *habeo*, pro εχω.

σχιζω, *findo*, scindo, f. ισω, p. εσχικα.

σχολαζω, *otior, vaco*, f. ασω, p. εσχολακα. Th. σχολη, *otium*.

σχολαστικος, η, ον, *qui otiari solet, otio deditus*: Angl. *an Idler, a Lounger, a silly fellow, one ignorant of the world, a Novice*: à σχολαζω, *otior*, quod à σχολη, *otium*.

Σχολη, ης, ἡ, *otium*.

σωϛ, idem quod σως, idem quod th.

σοος, ου, *salvus*.

σωζω, *servo*, f. σω, p. σεσωκα. Th. σοος, *salvus*.

Σωμα, ατος, το, *corpus*.

σωματοφυλαξ, ακος, ὁ, *custos corporis, custodia*: ex σωμα, *corpus*, et φυλασσω.

σωρευω, *coacervo*, f. ευσω, p. σεσωρευκα. Th. σωρος, *acervus*.

σωος, vel σως, *integer, salvus*: ex σαος, idem quod σοος et contractè σως.

σωτηριος, ου, ὁ, ἡ, *salutifer*. Th. σοος, *salvus*.

σωφρονεω, ω, *sum sobrius, sana mente sum præditus*, f. ησω, p. σεσω-

φρονηκα· à σωφρων.
σωφροσυνη, ης, ἡ, *modestia*: ex
σωφρων, ονος, ὁ, ἡ, *sanæ mentis*, *temperans*, *continens*: ex σοος, contractè σως, *sanus*, et φρην, *mens*.

T.

Ταινια, ας, ἡ, *tænia*, *fascia*, *vitta*, *corona*. Th. τεινω, *tendo*.
τακη, pro τηκη 2. sing. præs. pass. verbi τακω, Dor. pro τηκω, *liquefacio*.
ταλαιπωρος, ου, *miser*, *ærumnosus*: ex ταλαω et πωρος, ου, ὁ, *luctus*.
Ταλαντον, ου, το, *statera*, *libra*, *lanx*, *talentum*.
ταλας, ανος, ὁ, *miser*, f. g. ταλαινα, neut. ταλαν. Th. ταλαω, *suffero*.
τανηλεγης, εος, ὁ, ἡ, *longum somnum afferens*: ex τανaος, *longus*, et λεγω, *cubare facio*.
Ταντaλιδης, ου, Ion. εω, ὁ, *Tantalides*, *filius Tantali*.
Ταντaλος, ου, ὁ, *Tantalus*, nom. propr.
τανυν, *nunc*, adv.
τανυω, idem quod τεινω, *tendo*.
ταξιαρχος, ου, ὁ, *ordinum ductor*, *centurio*. Th. τασσω, *ordino*.
Ταξιλης, ου, ὁ, *Taxiles*, nom. propr.
ταξις, *ordo*. Th. τασσω, vel -ττω, *ordino*.
Ταρασσω, vel -ττω, *turbo*, *commoveo*, f. ξω, p. τεταραχα.
ταραχη, ης, ἡ, *turbatio*, *turba*: à ταρασσω.
τας, Dor. pro της.
Ταυρος, ου, ὁ, *taurus*.
ταχα, adv. *brevi*, *cito*, *velociter*, *forsitan*, *utique*. Th. ταχυς, *celer*.
ταχεως, adv. *celeritèr*: ex ταχυς, εος, *celer*.
ταχιστα, *citissimè*: Th. ταχυς.
ταχυδρομος, ου, ὁ, ἡ, *qui velociter currit*: à ταχυς, *celer*, et τρεχω, *curro*.
Ταχυς, εια, υ, *celer*, *velox*, *præceps*.
Ταως, ὁ, *Pavo*: flectitur Atticè s. gen. ταω, &c. Vide ad p. 6. n. 3. Legitur et ταων. ωνος, ὁ.
Τε, conjunctio copulativa, *et*, *que*.
τεας, Dor. pro σας· à σος, ση, σον, *tuus*.
τεγος, εος, το, *tectum*, *domus*. Th. στεγω, *tego*.
τεθνακα, *mortuus sum*, Dor. pro τεθνηκα, perf. act. verbi θνησκω, *morior*.
Τεθναναι, Dor. τεθναμεν, et τεθναμεναι, præs. inf. à τεθνημι, pro θνησκω.
τεθνηκω, f. τεθνηξω, f. 1. m. τεθνηξομαι· nov. verb. fact. ex perf. τεθνηκα, verbi θνησκω, *morior*.
Τεινω, *tendo*, *extendo*, *porrigo*, f. τενω, p. τετακα.
Τειρω, *vexo*, *affligo*, *subjugo*, *tero*, *sicco*, f. τερω.
Τειχος, εος, το, *murus*, *mœnia*.
τεκνον, ου, το, *filius*: à τικτω, *pario*.
τελεθω, εις, ει, *sum*, *fio*, *orior*, Poët. Th. τελλω, *sum*, *fio*.
τελειω, Poët. pro τελεω, *perficio*. Th. τελος, εος, το, *finis*.
τελευταιος, αια, αιον, *ultimus*, *postremus*: à τελευτη, idem quod τελος, *finis*.
τελευταω, *finio*, *ad finem perduco*, *morior*, f. ησω, τετελευτηκα· à τελευτη, ης, ἡ, *finis*, *mors*. Th. τελος, *finis*.
Τεμνω, *seco*, *scindo*, f. τεμω, p. τετμηκα, a. 2. εταμον, p. m. τετομα.

τερατιος, ου, ὁ και ἡ, *portentosus, monstrosus:* à τερας, *prodigium.*

τερην, ενος, ὁ, f. g. τερεινα, *tener, mollis.*

τερπνος, ου, *jucundus, venustus:* à τερπω, *delecto.*

τετλαιην, ης, η, præs. opt. act. à τετλημι, *tolero.* Th. ταλαω, *perfero.*

τετραγωνος, ου, ὁ και ἡ, *quadrangularis, quadratus:* ex τετρας, αδος, *numerus quaternarius,* et γωνια, ας, ἡ, *angulus.*

τετραπους, ὁ, ἡ, και το τετραπουν, *quadrupes,* in gen. τετραποδος.

Τεττιξ, ιγος, ὁ, *cicada.*

τετυχηκως, perf. part. act. verbi τυγχανω, f. τευξομαι, *nanciscor.*

Τευχω, *fabricor, struo, paro, assequor,* f. ξω, p. τετευχα.

Τεχνη, ης, ἡ, *ars, dolus, fallacia.*

τεχνιτης, ου, ὁ, *artifex.* Th. τεχνη, *ars.*

τεως, *tamdiu.*

Τηκω, *liquefacio, macero, mollio,* f. ξω, p. τετηχα.

τηλικουτος, τηλικαυτη, τηλικουτο, *tantus, a, um,* et de magnitudine, et de ætate. Ex τηλικος, *tantus,* (quod ab ἡλικος, *quantus,*) et οὗτος, αὕτη, τουτο, *hic, hæc, hoc.*

τηνος, vel τηνος, -η, -ο, *hic,* Dor. pro εκεινος.

Τηρης, ου, ὁ, *Teres,* nom. propr.

Τιγρανης, ου, ὁ, *Tigranes,* nom. propr.

Τιθημι, *pono, colloco, suppono, facio ita esse:* (ab inusit. θεω, *pono:*) imperf. ετιθην, ης, η, et ετιθεον, ουν, tanquam à τιθεω, f. θησω, p. τεθεικα.

Τιθωνος, ου, Ion. οιο, ὁ, *filius Laomedontis, ab Aurora adamatus.*

Τικτω, *pario, gigno, creo,* f. m. τεξομαι, a. 2. ετεκον, a. 1. ind. pass. ετιχθην, ης, η, a. 1. part. pass. τεχθεις, inf. τεχθηναι, f. 1. pass. ind. τεχθησομαι, perf. m. τετοκα, perf. part. m. τετοκως, οτος, ὁ, et f. g. τετοκυια, υιας, ἡ, q. à τεκω.

Τιλλω, f. λω, p. τετιλκα, *vello, vellico, vexo.*

τιμαω, ω, *honoro, æstimo,* f. ησω, p. τετιμηκα. Th. τιω, *honoro.*

τιμη, ης, ἡ, *honor, laus, pretium, pœna:* à τιω, *honoro,* f. τισω, p. τετικα.

τιμιος, *pretiosus, carus, honorabilis.* Th. τιω, *honoro.*

τιμωρεω, ω, *punio, ulciscor, auxilior, defendo,* f. ησω, p. τετιμωρηκα in voc. med. *ulciscor pro me:* à τιω, *honoro, solvo.*

τιμωρια, ας, ἡ, *pœna, supplicium, ultio, auxilium:* à τιμωρος, *ultor.*

Τιναττω, *quatio, concutio, vibro,* f. ξω, p. χα.

Τις, τινος, ὁ, ἡ, et in n. g. τι, *quis? quid?* Sed τις, τινος, indefinitum, *aliquis, quidam.*

Τιταν, ανος, ὁ, *Titan.*

Τιτραω, τιτρημι, et τιτραινω, f. τρησω, (à τραω,) *perfero, terebro:* Angl. *to pierce, to bore,* perf. pass. τετρημαι.

Τιτρωσκω, f. τρωσω, *vulnero, lædo.*

τλημων, ονος, ὁ, ἡ, *patiens, ærumnosus, audax, fortis:* à τλαω, per Syncop. pro ταλαω, *perfero.*

Τοι, *quidem,* particula est enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur.

τοι, *tibi,* Dor. pro σοι: à συ, *tu.*

τοιγαρουν, *igitur:* ex τοι, γαρ, *enim,*

et ουν, *ergo*.

τοινυν, *igitur* : ex τοι, et νυν, *nunc*.

τοιοσδι, τοιαδι, τοιονδι, *talis*, *e* : ex τοιος, et δι, syllabica adject.

τοιουτος, τοιαυτη, τοιουτο, *talis e* : ex τοιος, quod vide et ουτος, *hic*.

Τοιχος, ου, ὁ, *paries*, *murus*.

τοκα, Dor. pro τοτε, *tunc* : ab ὁκα, pro ὁτε.

τοκευς, εος, ὁ, *parens*, gen. Ion. ηος, acc. pl. τοκηας. Th. τικτω, *pario*.

τολμαω, -ω, *audeo*, *sustineo*, f. ησω, p. τετολμηκα. Th. τολμα, *audacia*.

τολμηρος, α, ον, *audax*. Th. τολμα, *audacia*.

τοξευμα, ατος, το, *sagitta*. Th. τοξον.

τοξευω, *jaculor* : à

Τοξον, ου, το, *arcus*, vel *ars ipsa sagittandi*.

τοξοτης, ου, ὁ, *sagittarius*. Th. τοξον, *arcus*.

τοπαραπαν, *omnino*, *prorsus*.

Τοπος, ου ὁ, *locus*.

τοσαυτακις, *toties* : à τοσουτος, *tantus*.

τοσος, *tantus* ; ὁσον τοσον, *tantum quantum*. Th. ὁσος, *quantus*.

τοσουτος, τοσαυτη, τοσουτο, *tantus*, *a*, *um* ; in pl. τοσουτοι, *tot* : ex τοσος, *tantus*, et ουτος, *hic*.

τοτε, *tunc*, τοτε, *aliquando* : ab ὁτε.

τουναντιον, pro το εναντιον, *contra*, *è contrario*. Th. αντι, *pro*, *contra*.

τουτι, Att. pro τουτο.

τραγικωδης, ὁ και ἡ, *aptus ad tragœdiam componendam* : ex τραγικος, *tragicus*, et ωδη, *cantilena*. Th. τραγος, *hircus*.

Τραπεζα, ης, ἡ, *mensa*.

τραπεζιτης, ου, ὁ, *nummularius*, *mensularius* : à τραπεζα, *mensa*.

τραυμα, ατος, το, *vulnus* : q. à τραυω, pro quo usitatum est τιτρωσκω, *vulnero*, f. τρωσω, perf. pass. τετρωμαι.

τραυματιας, ου, ὁ, *vulneratus*, *saucius* : à præced.

Τραχηλος, ου, ὁ, *collum*, *cervix*.

Τραχυς, εος, *asper*, *scaber*, *agrestis*.

Τρεις, οἱ, αἱ, et τα, τρια, *tres*, *tria*, gen. τριων, dat. pl. τρισι.

Τρεπω, *verto*, *converto*, *muto*, *considero*, f. ψω, p. τετρεφα, a. 2. ετραπον, perf. pass. τετραμμαι, perf. m. τετροπα.

Τρεφω, *alo*, *nutrio*, f. θρεψω, perf. τετρεφα, perf. pass. τεθραμμαι, ψαι, πται.

Τρεχω, *curro*, f. θρεξω, f. 2. m. δραμουμαι, perf. δεδραμηκα, a. 2. εδραμον, p. m. δεδρομα, q. à δρεμω, seu δραμω. Vide Gram.

τρηχυς, *asper*, Ion. pro τραχυς.

Τριβω, *tero*, *tundo*, *quotidianis laboribus exerceo*, f. ψω, p. τετριφα, perf. pass. τετριμμαι, p. m. τετριφα.

Τρικαρηνια, ας, ἡ, *Tricarenia*, nom. urbis.

τρικαρηνος, *triceps*, q. à τρια καρηνα, *tria capita* habens: ex τρεις, et καρηνον.

τρικεφαλος, ου, ὁ και ἡ, *tria habens capita* : ex τρις, *ter*, et κεφαλη, *caput*.

τριοδος, ου, ἡ, *trivium* : et τρεις, *tres*, et ὁδος, *via*.

τριποθατος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro

τριποθητος, ου, ὁ, ἡ, *ter optatus* : ex τρις, *ter*, et ποθητος· à ποθος, *desiderium*.

τριτος, η, ον, *tertius*. Th. τρεις, *tres*.

Τριτων, *Triton*, Deus marinus.

Τρωια, ας, ἡ, *Troja.* Th. Τρως, Τρωος, ὁ, *Trojanus.*

τροπος, ου, ὁ, *modus, mores, ratio.* Th. τρεπω, *verto*, p. m. τετροπα.

τροπωτηρ, ηρος, ὁ, *funis, seu lorum quo remus ad scalmum alligatur.* Th. τρεπω, *verto.*

τροφη, ης, ἡ, *alimentum.* Th. τρεφω, *alo.*

τροχος, ου, ὁ, *rota.*

τροχος, ου, ὁ, *cursus, cursor.* Th. τρεχω, *curro.*

τρυζω, idem quod τριζω, *strido, murmuro.*

τρυφερος, α, ον, *delicatus, mollis :* à τρυφη, ης, ἡ, *luxus, deliciæ :* à τετρυφα, perf. verbi θρυπτω, *frango.*

Τρωας, αδος, ἡ, *regia Troica.*

Τρωγω, *rodo, edo, comedo*, f. ξομαι, p. τετρωχα, a. 2. ετραγον.

Τρωικος, η, ον, *Trojanus.* Th. Τρως.

Τρως, Τρωος, *Trojanus.*

τυ, Dor. pro συ, *tu.*

Τυγχανω, εις, ει, *sum, forte sum, compos fio, assequor*, f. τευξομαι. (qu. à τευχω, *paro :)* a. 2. ετυχον, a. 2. part. act. τυχων, ουσα, ον, *vulgaris, e :* perf. ind. act. τετευχα, ας, ε, et τετυχηκα, qu. à τυχεω.

Τυμβος, ου, ὁ, *bustum, sepulchrum, tumulus.*

Τυνδαρεος, ου, Ion. εως, *Tyndareus*, nom. propr.

Τυπτω, *verbero, pulso, tundo*, f. ψω, p. τετυφα.

τυραννις, ιδος, ἡ, *tyrannis, imperium :* à τυραννος.

Τυραννος, ου, ὁ, ἡ, *tyrannus, rex, princeps.*

Τυριος, α, ον, *Tyrius :* Angl. *of* or *belonging to Tyre.*

Τυρος, ου, ἡ, nomen urbis.

Τυρταιος, ου, ὁ, *Tyrtæus*, poëta.

Τυρω, οος, ους, ἡ, *Tyro*, nom. mulieris.

τυτθος, η, ον, vel ὁ και ἡ, τυτθος, *parvus.*

Τυφλος, η, ον, *cæcus.*

τυχη, ης, ἡ, *fortuna.*

τω, Dor. pro του.

Υ.

Ὑακινθος, ου, ὁ, ἡ, *hyacinthus, puer, flos.*

ὑβριζω, *contumelia afficio, injurius sum, insolesco*, f. ισω, et Att. ιω, p. ὑβρικα. Th. ὑβρις, *contumelia.*

Ὑβρις, εως, *injuria, contumelia, superbia.*

ὑβριστης, ου, *contumeliosus, injuriosus :* ab ὑβρις, *contumelia.*

ὑγιαινω, *sanus sum*, f. ανω. Th. ὑγιης, *sanus.*

Ὑγιεια, ας, ἡ, *sanitas, valetudo :* ab ὑγιης, *sanus.* Vide pulchrum poëma Angl. *The Art of preserving health :* by *Dr. Armstrong*, ad init.

ὑγιεινος, ου, *sanus, saluber.* Th. ὑγιης, *sanus.*

Ὑγιης, εος, ὁ, ἡ, *sanus, incolumis, integer.*

Ὑγρος, α, ον, *humidus.*

ὑδρος, ου, ὁ, *hydrus, serpens aquaticus :* ab ὑδωρ, *aqua.*

Ὑδωρ, ατος, το, *aqua.*

υἱα, pro υἱεα, acc. f. ab υἱευς, *filius.*

υἱευς, εος, ὁ, *filius.* Th. υἱος, idem.

Υἱος, ου, ὁ, *filius.*

Ὑλη, ης, ἡ, *sylva, materia, lignum.*

ὑμεναιος, ου, ὁ, *hymenæus, nuptiarum præses genius, et nuptiale carmen.* Th. Ὑμην, *Hymen.*

ὑμετερος, α, ον, *vester*, rarum: ab ὑμεις, *vos*. Th. συ, *tu*.

Ὑμην, ενος, ὁ, *Hymen*, *carmen nuptiale*.

ὑμνος, ου, ὁ, *hymnus*, *carmen in honorem Dei scriptum*.

ὑπαρχω, εις, ει, *sum*, *adsum*, *initium do*, *suppeto*; τα ὑπαρχοντα, *quæ quis habet*, f. ὑπαρξω, p. ὑπηρχα, a. 1. ind. act. ὑπηρξα. Th. αρχη, ης, ἡ, *initium*.

ὑπασπιστης, ου, ὁ, *clypeatus satelles*: ex ὑπο, et ασπιστης, *clypeatus*, quod ab ασπις, *clypeus*.

ὑπεισερχομαι, *subrepo*: ex ὑπο, εις, et ερχομαι, *venio*.

Ὑπερ, cum gen. *super*: Angl. *over*, *above*; cum acc. *ultra*, *præter*, *trans*, *beyond*; cum dat. rarò *super*. In compositione *super*, *supra*, *trans*, *præter*, et *incrementum* significat.

ὑπερα, ας, ἡ, *funis*, *quo antennarum cornua tenduntur et laxantur*: ab ὑπερ, et εω, *sino*.

ὑπερανω, et ὑπερανωθεν, adv. cum genit. *longè*, *supra*: ex ὑπερ, et ανω, *sursum*.

ὑπεραποθνησκω, *morior pro aliquo*. Th. θνησκω, *morior*.

ὑπερβαλλω, *excello*, *supero*, f. αλω, p. ηκα. Th. βαλλω, *jacio*.

ὑπερειδω, obsol. Sed in usu est aor. 2. ὑπερειδον, *despexi*. Th. ειδω, *video*.

ὑπερεκτινω, *solvo pro*: ab ὑπερ, εκ, et τινω, seu τιω, *solvo*.

ὑπερηφανια, ας, ἡ, *superbia*: ab φαινομαι.

ὑπερηφανος, ου, ὁ, ἡ, *superbus*, *qui suprà alios vult videri*: ex ὑπερ, *super*, et φαινω, *appareo*, *ostendo*.

ὑπερκαχλαζω, *effervescere facio*: à καχλαζω, *strepito*, quod vide.

ὑπερογκος, ου, ὁ, ἡ, *supra modum tumidus*: ex ὑπερ, *super*, id est, *nimis*, et ογκος, *tumor*.

ὑπεροπτικος, ου, *qui contemnere et superbè despicari solet*, *superbus*. Th. οπτομαι, *video*.

ὑπερφερω, *excello*, *supero*. Th. φερω.

ὑπηρεσια, ας, ἡ, *ministerium*.

ὑπηρετεω, ω, *servio*, *ministro*, cum dat. f. ησω, p. ὑπηρετηκα· ab

ὑπηρετης, ου, ὁ, *remex*; item quilibet *minister*, *famulus*: ab ὑπο, et ερετης, ου, ὁ, *remex*. Th. ερεσσω, vel -ττω, *remigo*.

ὑπισχνεομαι, ουμαι, *polliceor*, *promitto*, f. ὑποσχησομαι, perf. pass. ὑπεσχημαι· ex ὑπο, et ισχω, pro εχω, *teneo*.

Ὑπνος, ου, ὁ, *somnus*.

Ὑπο, cum gen. junctum, *à*, *ab*, *ex*: Angl. *by*. Cum dat. et acc. *sub*, *subter*, *under*. In compositione etiam *submissionem*, et *diminutionem* significat.

ὑποβολιμαιος, α, ον, *supposititius*; &c. ab ὑποβολη, *subjectio*. Th. βαλλω, *jacio*.

ὑποδεικνυμι, *monstro*, *indico*, f. ὑποδειξω, perf χα, perf. pass. ὑποδεδειγμαι, ξαι, κται Th. δεικνυμι, seu δεικνυω, *ostendo*.

ὑποδεχομαι, *excipio*, f. ὑποδεξομαι, perf. pass. ὑποδεδεγμαι, a. 1. m. ὑπεδεξαμην, ω, ατο. Th. δεχομαι, *capio*.

ὑποδοχη, ης, ἡ, *convivium*, *receptio*: ab ὑποδεχομαι, *excipio convivio*. Th. δεχομαι, *capio*.

ὑποζυγιος, ου, ὁ, ἡ, *subjugis*; et ὑποζυγιον, του, *jumentum*: Angl. *a beast of burden*: ex ὑπο, et ζυγος, ου, ὁ, *jugum*.

ὑποκριτης, ου, ὁ, propriè *histrio*, *personam aliquam in fabula sustinens*: Angl. *a player*: *hypocrita*, *simulator*: Angl. *an hypocrite*.

ὑπολαμβανω, *suscipio*, *excipio:* item *puto*, *reor*, f. ὑποληψομαι, perf. ὑπειληφα, a. 2. ὑπελαβον, ες, ε, *suscepi:* a. 2. part. ὑπολαβων. οντος, *excipiens sermonem*, seu *respondens*. Th. λαμβανω, *capio*.

ὑπομενω, *sustineo*, *tolero*, *persevero*, f. ὑπομενω, p. ὑπομεμενηκα. Th. μενω, *maneo*.

ὑπομιμνησκω, *in memoriam revoco*, f. ὑπομνησω, perf. ind. act. ὑπομεμνηκα· ὑπομναομαι, in v. med. *recordor*, perf. pass. ὑπομεμνημαι. σαι, ται, a. 1. ind. pass. ὑπεμνησθην· ex ὑπο, et μιμνησκω, idem quod th. μναομαι, *recordor*. f. μνησομαι.

ὑποπνιγω, *suffoco*, f. ξω, p. ὑποπεπνιχα. Th. πνιγω, id.

ὑποπορφυρος, ου, ὁ, ἡ, *aliquatenus purpureum colorem referens*: ex ὑπο, et πορφυρα, *purpura*.

ὑποπτησσω, *præ timore me submitto*, *revereor*. Th. πτησσω, quod vide.

ὑποστρεφω, *converto*, *revertor*, f. ψω, p. ὑπεστρεφα. Th. στρεφω, *verto*.

ὑποταρασσω, *leviter turbo:* Angl. *to disturb somewhat*. Th. ταρασσω, *turbo:* Vide ad p. 4. n. 26.

ὑποτιθημι, *suppono*, *suppedito*, f. ὑποθησω, p. ὑποτεθεικα. Th. τιθημι, *pono*.

ὑποτυγχανω, *respondeo*, *appositè respondeo*, f. τευξομαι, aor. 2. act. ὑπετυχον, p. ὑποτυχων, ουσα, ον, *qui scitè respondet*. Th. τυγχανω, *sum*, &c.

ὑποφερω, *suffero*, f. ὑποισω, a. 1. ὑπηνεγκα, in med. *fero meipsum sub*. i. e. *moveo sub*. Th. φερω, *fero*, f. οισω.

ὑπωρεια, ας, ἡ, *ima montis pars*, *pes montis:* ab ορος, εος, το, *mons*.

Ὑρκανιος, ου, ὁ, *Hyrcanius*.

ὑστεριζω, f. ισω, idem cum ὑστερεω, *sum posterior*: item *tardo*, *cunctor:* ab

Ὑστερος, ου, *posterior*, *sequens*, *inferior*.

ὑστερον, adv. *posteà*, *postremò*, *tandem*, *post:* ab ὑστερος, *posterior*.

ὑφαλος, ου, ὁ, ἡ, *sub mari latens*, *qui est intra mare:* ex ὑπο, et ἁλς, *mare*.

ὑφαπλοω, *substerno stragulas vestes*, *quasi explico sub aliquo:* Angl. *to spread under:* ex ὑπο, et ἁπλοω, *explicò;* quod ab ἁπλοος, *simplex*.

ὑψηλος, η, ον, *altus*, *a*, *um*, *sublimis*, *e*. Th. ὑψος, εος, το, *altitudo*.

Ὑψος, εος, το, *altitudo*, *cacumen*.

Φ.

Φαγω, *edo*, *comedo*, f. 2. m. φαγομαι, σαι, ται, *edam*, pro φαγουμαι, ῃ, ειται, a. 2. εφαγον.

Φαινω, *ostendo*, f. φανω, p. πεφαγκα, præs. m. φαινομαι, *appareo*, *videor*, *luceo:* f. m. φανουμαι, perf. pass. πεφαμμαι, et Att. πεφασμαι.

Φαλαγξ, αγγος, ἡ, *phalanx*, *genus aciei apud Macedones*, *acies quævis*.

Φανερὸς, α, ον, *apparens*, *manifestus*, Th. φαινω, *appareo*.

φαντασια, ας, ἡ, *visum*, *visio*, *imaginatio*, *phantasia*, *ostentatio*. Th. φαινω, *ostendo*.

φαρετρα, ας, vel -τρη, τρης, Ion. ἡ, *pharetra*.

φαρετριον, ου, το, diminut. *parva pharetra*.

φαρμακευς, εος, ὁ, *veneficus*, *magus*.

Th. φαρμακον.

φαρμακον, ȣ, το, *medicamentum, venenum.*

Φαρυγξ, υγγος, ὁ, ἡ, *guttur.*

Φαυλος, η, ον, *pravus, vilis, malus.*

φειδεο, *parcas,* præs. imperat. Ion. pro φειδȣ· à

Φειδομαι, *parco, ignosco, parcè utor, abstineo,* cum genit. f. m. φεισομαι.

Φεραι, ων, αἱ, *Pheræ,* oppidum Thessaliæ.

φεριςος, φερτιςος, et φερτατος, *optimus,* superl. à φερω, compar. φερτερος, *validior.*

Φερω, *fero, porto,* &c. f. οισω, (tanquam ab οιω,) a. 1. ηνεγκα, q. ab ενεγκω. Vide Gram.

Φευγω, *fugio, evado, declino, reus sum,* f. ξω, f. 1. m. φευξομαι, a. 2. ind. act. εφυγον, perf. m. πεφυγα.

φευκτος, η, ον, *fugiendus, vitandus, evitabilis:* à φευγω, *fugio.*

Φημι, *dico,* a. 2. εφην. Th. φαω, idem.

Φθανω, *prævenio, anteverto,* f. φθασω, p. εφθακα.

Φθεγγομαι, *sonum edo;* item *loquor, clamo,* f. φθεγξομαι, perf. εφθεγμαι, p. m. εφθογγα.

φθινοπωρον, *autumnus:* ex φθινω, *deficio, contabesco,* et οπωρα, ας, ἡ, *autumnus.*

φθιτος, ȣ, ὁ και ἡ, *mortalis.* Th. φθινω, *corrumpo.*

Φθονος, ȣ, ὁ, *invidia, reprehensio.*

φιλαδελφια, ας, ἡ, *fraterna charitas:* ex φιλος, *amicus,* et αδελφος, ȣ, ὁ, *frater.*

φιλαλεξανδρος, ȣ, ὁ, *amans Alexandri.*

φιλαμα, ατος, το, Dor. pro φιλημα, το, *osculum.*

φιλαργυρια, ας, ἡ, *avaritia, amor pecuniæ;* et

φιλαργυρος, ȣ, ὁ και ἡ, *avarus:* ex φιλος, *amicus,* et αργυρος, *argentum.*

φιλασαι, Dor. pro φιλησαι, aor. 1. inf. act. verbi φιλεω, *osculor, amo.*

φιλεω, ω, *amo, diligo, osculor:* φιλȣσι, *solent, expetunt,* f. φιλησω, perf. πεφιληκα. Th. φιλος, *amicus.*

φιλημα, ατος, το, *osculum:* à φιλεω. Th. φιλος, *amicus.*

φιλια, ας, ἡ, *amicitia.* Th. φιλος, *amicus.*

φιλιος, *amicus.* Th. φιλος, idem.

Φιλιππιδης, ȣ, ὁ, *Philippides,* nom. propr.

Φιλιππος, ȣ, ὁ, *Philippus,* nom. viri.

φιλοβασιλευς, εος, *regis amans.*

φιλοθηρος, ȣ, ὁ, ἡ, *venationis amator.* Th. θηρ, *fera.*

φιλοκινδυνως, adv. *more eorum qui periclitari amant:* Angl. *like a person fond of danger:* ex φιλος, *amicus,* et κινδυνος, *periculum.*

φιλοκυνηγος, ȣ. ὁ και ἡ, *venationis amans:* ex φιλος, *amicus,* et κυνηγος, *venator:* quod ex κυων, *canis,* et αγω, *duco.*

Φιλος, ȣ, ὁ, *amicus,* φιλη, ης, ἡ, *amica.*

φιλοσοφος, ȣ, ὁ, *philosophus, studio sapientiæ deditus:* qu. φιλος σοφιας. Th. σοφος, ȣ, *sapiens.*

φιλοτιμεομαι, ȣμαι, f. ησομαι, *ambio honorem, contendo:* et

φιλοτιμια, ας, ἡ, *ambitio, æmulatio, contentio:* à

φιλοτιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *honoris cupidus, ambitiosus, liberalis:* ex φιλος, et τιμη, ης, ἡ, *honos.* Th. τιω, *honoro.*

φιλοτιμως, adv. *ambitiosè, studio honoris, solicitè.*

φιλοψυχεω, *nimium amo animulam*

meam: ex φιλος, et ψυχη, anima, vita.

Φιλυμνος, ου, ὁ, ἡ, *amans hymnos*: ex φιλος, *amicus*, et ὑμνος, *hymnus*.

Φλια, ας, ἡ, *portæ pagmentum, antæ, vestibulum, limen*.

φλογοεις, εντος, *flammeus*. Th. φλεγω, *uro*.

φλυαρια, ας, ἡ, *nugæ, garrulitas*: à φλυω, vel φλεω, *nugor*.

φοβευμαι, Dor. pro φοβουμαι.

φοβεω, ω, *terreo*, f. ησω, p. πεφοβηκα, præs. m. φοβεομαι, ουμαι, *timeo, metuo*. Th. φεβομαι, *timeo*, p. m. πεφοβα.

φοβος, ου, ὁ, *timor, metus, fuga*.

Φοιβος, ου, ὁ, *Phœbus, Apollo*.

Φοινιξ, ικος, ὁ, *Phœnix*, nom. viri.

φοινιος, ου, cruentus: à φονος, *cædes*.

φονευω, *occido*, f. ευσω, p. πεφονευκα· à φονος, *cædes*. Th. φενω, *occido*.

φονος, ου, ὁ, *cædes, homicidium, clades*: à p. m. πεφονα, verbi φενομαι, vel φενω, *occido*.

φορεω, ω, *fero, gesto*, f. εσω, et ησω, p. πεφορηκα· à φερω, *fero*.

φορητος, η, ον, *ferendus, tolerandus*: à φορεω, *fero*. Th. φερω.

φορτιον, ου, το, *onus*: à φορτος.

Φορτος, ου, ὁ, *onus, res molesta et odiosa*.

Φραζω, *dico, memoro*, f. ασω, p. πεφρακα.

Φρεαρ, ατος, το, *puteus*.

Φρην, φρενος, ἡ, *mens, sapientia*.

φρονεω, *intelligo, cogito, sapio*, f. ησω, p. πεφρονηκα. Th. φρην, ενος, ἡ, *mens*.

φρονημα, ατος, το, *cogitatio, animus, prudentia*. Th. φρην.

φρονιμος, ου, ὁ και ἡ, *prudens, sapiens*.

Φρυξ, Φρυγος, ὁ, *Phryx, Phrygiæ incola*.

φυγη, ης, ἡ, *fuga*. Th. φευγω, *fugio*.

φυη, ης, ἡ, *natura, indoles*. Th. φυω, *nascor*.

φυλακη, ης, ἡ, *custodia, carcer, tutela, vigiliæ*. Th. φυλασσω, *custodio*.

Φυλακιος, ου, ὁ, *Phylacensis*. Vide ad p. 86. n. 7.

φυλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *custos, servator*. Th φυλασσω, *custodio*.

Φυλασσω, vel ττω, *custodio, tueor, observo*, f. φυλαξω, p. πεφυλαχα, præf. med. φυλασσομαι, *caveo*.

φυλλας, αδος, ἡ, *foliorum acervus*. Th. φυλλον, *folium*.

Φυλλον, ου, το, *folium, frons, -dis*.

Φυλον, ου, το, idem quod φυλη, ἡ, *tribus*.

Φυσις, εως, ἡ, *natura, ingenium*. Th. φυω, *nascor*.

φυω, *gigno, pario, nascor*, f. φυσω, p. πεφυκα.

φωνεω, *voco, clamo, nomino, invito*, f. ησω, p. πεφωνηκα. Th. φωνη, ἡ, *vox*.

Φωνη, ης, ἡ, *vox, sonus, lingua, rumor*.

φωνητικος, η, ον, *vocalis*: à φωνη, *vox*.

φως, φωτος, το, *lux, focus*, contract. ex φαος, εος, το, idem. Th. φαω, *luceo*: sed φως, φωτος, ὁ, *vir*.

X.

Χαινω, *hisco, dehisco*, f. ανω, perf. κεχανα.

Χαιρω, *lætor, gaudeo, delector, valeo*, f. χαρω, p. κεχαρκα, et χαιρεω, f. ησω, p. ηκα.

Χαιτη, ης, ἡ, *juba, coma, cæsaries, seta*.

χαλεπος, ου, *perniciosus, gravis, difficilis*. Th. χαλεπτω, *lædo*.

Χαλινος, ου, ὁ, *frænum*.

χαλκεος, ες, εη, η, εον, ουν, *æreus, a, um.* Th. χαλκος, *æs.*

Χαλκος, ου, ὁ, *æs, arma ærea.*

χαλκουργος, ου, ὁ, *faber ærarius:* Angl. *a brazier:* ex χαλκος, *æs*, et εργον, *opus.*

χανδον, adv. *ore hiante:* à χαινω, *hisco.*

χαριεις, εντος, fem. εσσα, n. εν, *gratiosus, elegans,* acc. plur. χαριεντας. Th. χαρις, ιτος, ἡ, *gratia.*

χαριζομαι, *dono, gratificor, condono,* præs, part. χαριζομενος, f. χαρισομαι. perf. pass. κεχαρισμαι. Th. χαρις, ιτος, ἡ, *gratia.*

Χαρις, ιτος, ἡ, *gratia.*

χαριτες, tres sorores *Gratiæ* dictæ. Th. χαρις.

Χαρτης, ου, ὁ, *charta.* Angl. *chart, a card.*

Χαρων, οντος, ὁ, *Charon, orci portitor.*

χασμα, ατος, το, *hiatus.* Th. χαινω, *hisco.*

χαυνοω, *laxum et fungosum reddo, vanum efficio:* à

Χαυνος, ου, *laxus, fungosus.* Th. χαινω, *hisco.*

χειλος, εος, το, *labrum, labium.*

χειμα, ατος, το, *hyems, tempestas.*

χειμαζω, f. ασω, *hyemo, hyberno,* item *tempestate vexo, vexo velut porcella.* Th. χειμα.

χειμων, ωνος, ὁ, *hyems, tempestas,* id. quod χειμα.

Χειρ, χειρος, ἡ, *manus,* d. pl. χερσι.

χειρον, το, *pejus,* in pl. χειρονα, et χειρων, ονος, ὁ, ἡ, *pejor,* compar. à κακος, *malus.*

χειροτονεω, *per suffragia fero,* q. *protensa manu eligo,* ut in suffragiis solebant. f. ησω, p. κεχειροτονηκα· ex χειρ, ἡ, *manus,* et τεινω, *tendo.*

Χελιδων, ονος, ἡ, *hirundo.*

χερυδριον, ου, το, dimin. à χειρ, ἡ, *manus.*

Χεω, *fundo,* f. χεσω, χευσω, et χευσω, a. 1. εχευα, et εχεα, perf. κεχυκα, perf. pass. κεχυμαι.

χηρα, ας, ἡ, *vidua.*

Χηρος, χηρα, χηρον, *viduus, a, um, desertus, orbus aliqua re.*

Χθες, adv. *heri.*

Χθων, χθονος, ἡ, *terra.*

Χιλιοι, αι, α, *mille.*

χιονεος, ου, ὁ, ἡ, *niveus.* Th. χιων, ονος, ἡ, *nix.*

Χιτων, ωνος, ἡ, *tunica.*

χλωρος, α, ον, *viridis, herbidus,* et *qui res virides facit, mollis.* Th. χλοα, *viride gramen.*

χολαω, *indignor, irascor,* cum dat. f. ασω, p. κεχολακα. Th. χολη.

Χολη, ης, ἡ, *bilis, fel, ira, nausea.*

Χορδη, ης, ἡ, *chorda, fides.*

χορεια, ας, ἡ, *chorea.* Th. χορος, *chorus.*

χορευτης, ου, ὁ, *saltator.* Th. χορος, chorus.

χορευω, *salto, saltando celebro.* Th. χορος, *chorus.*

Χορος, ου, ὁ, *chorus, cœtus canentium et saltantium, chorea, tripudium.*

Χορτος, ου, ὁ, *fœnum, gramen, herba.*

Χραομαι, ωμαι, *utor,* cum dat. εχραομην, ωμην, αου, ω, αετο, ατο, et in 3. pl. εχραοντο, ωντο, f. χρησομαι, perf. pass. κεχρημαι, *usus sum.* Th. χραω, *do utendum.*

Χρεια, ας. ἡ, *usus, utilitas.*

Χρεμετιζω, *hinnio,* f. ισω, p. ικα.

χρη, *oportet,* impersonale, imperf. εχρην, et χρην, f. χρησει, *oportebit;* præs. inf. χρηναι, pro quo subinde χρην. Th. χρεια, ας, ἡ, *indigentia.*

Χρημα, ατος, το, *res,* in pl. τα χρηματα, *pecuniæ, opes:* à χραομαι, *utor.*

χρησθαι, pro χρασθαι, præs. inf. verbi χραομαι, *utor.*

χρησιμος, ου, ὁ, ἡ, *utilis:* à χρωμαι, *utor.*

χρησμοσυνη, ἡ, *inopia:* à χρηζω, *indigeo.*

χρηστος, ἡ, ον, *utilis, bonus, benignus.* Th. χραω, *commodo.*

Χροα, ας, ἡ, *color.*

χροια, ας, ἡ, inserto ι, pro χροα, ας, ἡ, *color.*

Χρονος, ου, ὁ, *tempus, annus, diuturnitas.*

Χρυσαντας, ου, ὁ, *Chrysantas,* nom. propr.

χρυσειος, idem quod χρυσεος, ους, *aureus.*

χρυσεος, ου, ὁ, *aureus,* in f. g. χρυσεη, η, et in n. g. εον, ουν. Th. χρυσος, *aurum.*

χρυσοκερως, ω, more Att. Vide ad p. 66. n. 8. vel ωτος, *aurea,* vel *deaurata habens cornua:* ex χρυσος, et κερας, *cornu.*

χρυσιον, ου, το, *aurum.* Dim. à

Χρυσος, ου, ὁ, *aurum.*

χρως, ωτος, ὁ, *corpus, cutis;* idem quod χροος, χροος, χροι. Th. χροα, *color.*

χυτρα, ας, ἡ, *olla.* Th. χυτρος, idem.

χ' ὡ, pro και ὁ.

χωρα, ας, ἡ, *regio, locus, sedes.* Th. χωρος, *locus.*

χωριον, ου, το, *locus, locus munitus;* item *ager, prædium, villa.* Th. χωρος, *locus, ager.*

Χωρις, *seorsum, separatim, absque, sine.*

Ψ.

Ψαυω, *tango, contrecto, pervenio ad,* f. σω, p. εψαυκα, 1. a. pass. εψαυσθην. Th. ψαω, *tango leniter,* &c.

Ψεγω, *reprehendo, vitupero,* f. ψεξω, p. εψεχα, perf. pass. εψεγμαι.

ψεκαζω, *guttas demitto, stillo, rigo,* f. σω· à ψεκας, αδος, ἡ, *gutta;* quod à ψεω, *comminuo.*

ψευδης, εος, ὁ, ἡ, *mendax, falsus.* Th. ψευδω.

ψευδοδοξια, ας, ἡ, *falsa opinio, falsa gloria:* ex ψευδης, et δοξα.

ψευδοπαιδεια, ας, ἡ, *falsa disciplina.*

ψευδος, εος, το, *mendacium.* Th. ψευδω, *fallo.*

Ψευδω, *decipio, fallo,* f. ψευσω, p. εψευκα, præs. m. ψευδομαι, *mentior.*

ψηχω, *rado, frico.* Th. ψαω, idem.

Ψιλος, ου, *tenuis, nudus, glaber.*

Ψοφος, ου, ὁ, *strepitus, sonus.*

ψυχαγωγεω, -ω, f. -ησω, *animam duco,* seu *educo, animum allicio,* seu *oblecto;* et

ψυχαγωγος, ου, *animarum deductor:* ex ψυχη, *anima,* et αγωγος, *dux.* Th. αγω, *duco.*

Ψυχη, ης, ἡ, *anima, vita, spiritus,* ψυχεων, in gen. pl. Ion. pro ψυχων.

ψυχος, εος, ους, το, *frigus:* à ψυχω, *refrigero.*

Ψυχω, *refrigero, arefacio, sicco, flo, spiro,* f. ξω, p. εψυχα.

Ω.

Ω, adv. *vocantis,* et *exclamantis.*

ὡδε, adv. *sic, hoc modo:* et pro τῳδε, *hic,* et *huc:* ab ὁδε, ἡδε, τοδε, *hic, hæc, hoc.*

ωδη, ης, ἡ, *ode, cantus, carmen:* à perf. m. ηοιδα, verbi αειδω, *cano.*

ωδιν, sive ωδις, ινος, ἡ, *dolor parturientium, vehemens dolor.* Th. οδυνη, ης, ἡ, *dolor.*

Ωμος, ου, ὁ, *humerus:* Sed

Ωμος, ου, *crudus, immitis, sævus.*

ωνεκα, Dor. adv. pro οὑνεκα.

Ωνεομαι, ουμαι, *emo, mereor,* (q. ab

ονεω, juvo,) f. ωνησομαι, p. pass. ωνημαι, a. 1. m. ωνησαμην, ω, ατο.

Ωον, ου, το, ovum.

Ὡρα, ας, ἡ, tempus; item hora; pulchritudo, venustas.

Ωρα, ας, ἡ, cura.

ὡρη, ης, Ion. pro ὡρα, ας, ἡ, hora, tempus.

ὡριος, ου, tempestivus: Angl. periodical: certo tempore factus. Th. ὡρα, tempus.

ωρος, εος, το, Dor. pro ορος, εος, το, mons.

Ὡς, ut, sicut, postquam; qu. ab ὁς.

ὡσπερει, adv. quasi; pro ὡσει. Th. ὡς.

ὡσαυτως, eodem modo, adv. ab ὡς, sicut, et αυτος, ipse.

ὡσπερ, sicut, adv. ex ὡς, et περ.

ὡστε, et ὡστ', adeo ut: ab ὡς, et τε.

ωτα, aures, nom. et accus. pl. ab ους, ωτος, το, auris.

Ωφελεω, ω, juvo, prosum, f. ωφελησω, p. ωφεληκα, præs. pass. ωφελεομαι -ουμαι, juvor, prodest mihi.

ωφελιμος, ου, ὁ και ἡ, utilis: ab ωφελεω.

Ωχρος, ου, pallidus.

Ad pag. Lexici LIII. addendum, Ξυνος, η, ον, communis.

APPENDIX.

Tertiæ hujus operis Partis voces, quæ in Lexico præcedenti non reperiuntur, hic subjungimus.

A.

Ἀβραμ et Αβρααμ, *Abram*, nomen viri indecl.

Αγγαι, nomen loci indecl.

αγγελικος, η, ον, *angelicus*.

αδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non manifeſtus, incertus*.

αεινναος, ου, ὁ και ἡ, *perennis, perpetuus*.

Αζηκα Εφιρμιν, nomen loci apud lxx.

αθεμιτος, ου, ὁ και ἡ, *nefandus, illicitus*.

αθωος, ου, ὁ και ἡ, *mulctam non paſſus, impunis*.

αιδεομαι, ουμαι, fut. εσομαι et ησομαι, *veneror, timeo*.

αικιζω, fut. ισω, *virgis cædo, crucio*.

αιχμαλωτευω, fut. ευσω, *captivum duco*.

Αιων, ωνος, ὁ, *ævum, ſæculum, mundus*.

Ακκαρων, urbs Philiſtæorum.

Ακουω, fut. ουσω, etiam *intelligo*.

ακρωτηριαζω, fut. ασω, *extremitates corporis amputo*.

αλαλαζω, fut. ξω, *clamo alala, tollo clamorem lætum*.

αλαστωρ, ορος, ὁ, *sceleſtus, crudelis*.

αλγηδων, ονος, ἡ, *dolor, cruciatus*.

αλλοφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alienigena*, et præſertim *Philistæus*.

αλυσιδωτος, ου, ὁ, *ex hamis consertus*.

ἁμαρτια, ας, ἡ, *peccatum*.

ἁμαρτωλος, ου, ὁ και ἡ, *peccator*, vel *peccatrix*.

αμνος, ου, ὁ, *agnus*.

αναβιωσις, εως, ἡ, *reditus ad vitam, reſurrectio*.

αναβλεπω, *oculos attollo, conſpicio*.

αναβοαω, ω, fut. ησω, *exclamo*.

αναμεσον, adv. *inter*. Sæpe ex Hebraismo repetitur.

ανατολη, ης, ἡ, *ortus, oriens*. In plurali, idem.

ανειμι, *redeo*.

ανηκω, *convenio*; ανηκει, *competit*.

ανθρωπος, ου, ὁ, Hæc vox interdum accipitur *diſtributive*, ut idem ſit, ac *unusquiſque*, ἑκαστος.

ανιστημι, *ſurgere facio*, a. 2. ανεστην, *ſurrexi*.

ανοσιος, ου, ὁ και ἡ, *impius*.

ανταποδιδωμι, *rependo*.

ανταποδομα, ατος, το, *retributio*.

αντιμαρτυρεω, ω, fut. ησω, *contrarium teſtor*.

απαιρω, fut. αρω, *tollo, diſcedo*.

απανταω, ω, fut. ησω, apud lxx. *interficio, percutio*.

απεριτμητος, ου, ὁ και ἡ, *non circumciſus*.

αποκλειω, *includo*, apud lxx. *trado*.

αποφαινω, *oſtendo, exhibeo*.

Αρχη, ης, ἡ, *initium, principium*.—την αρχην, scilicet κατα, *ab initio, olim*.—ὡς εν αρχῃ της ευφροσυνης μου, *seu pro ſumma mea lætitia*.

Ασκαλων, ωνος, ἡ, urbs Philiſtæorum.

ασφαλτος, ου, ἡ, *bitumen*, quo suis in terris erumpente Babylonii, calcis loco, in condendis muris usi ſunt. Bitumen autem ad ædificiorum exſtructionem valde idoneum eſſe, veterum teſtimonia probant.

ατμις, ιδος, ἡ, *vapor*, *fumus*.

αυλων, ωνος, ὁ, *vallis*.

αυτουργια, ας, ἡ, *uſus ipſe rerum agendarum*.

B.

Βαιθηλ, nomen loci indecl. vi etymi ſignificat *domus Dei*.

Βακτηρια, ας, ἡ, *baculus*, *ſcipio*.

βασανιζω, *crucio*.

Βασανος, ου, ἡ, *cruciatus*.

βασιλεια, ας, ἡ, *regnum*.—βασιλειαι, titulus quorundam librorum Veteris Teſtamenti.

βασταζω, *porto*.

Γ.

Γεθ, urbs Philiſtæorum.

γενεσις, εως, ἡ, *ortus*, *origo*; *creatio*; *generatio*, *nativitas*; titulus libri primi Moſis.

γη, γης, ἡ, *terra*, *regio*, per metonymiam *incolæ orbis terrarum*.

γλωσσοτομεω, ω, fut. ησω, *linguam amputo*.

Γολιαθ, ὁ, nomen gigantis Gittæi, indecl.

Γομορρα, ων, τα, *Gomorrha*.

Δ.

Δαυιδ, ſeu Δαβιδ, nomen paſtoris, qui poſtea rex Iſrael fuit.

δερμα, ατος, το, *pellis*, *cutis*.

δευτε, adv. excitandi, *agite*, *venite*.

δηλατορευω, *defero*, *accuſo*.

δημιος, ου, ὁ, *lictor*, *carnifex*.

δηναριον, ου, το, *denarius*.

διαδιδωμι, *spargo*, *diſſemino*.

διαδυνω, *permeo*, *perlabor*.

διαρυθμιζω, fut. ισω, *coapto*.

διασαφεω, ω, *explico*, *doceo*.

διασπειρω, fut. ερω, *diſpergo*, *diſſipo*.

διατιμησις, εως, ἡ, *æſtimatio*.

διατρεφω, *alo*, *nutrio*.

διαφευγω, *effugio*, *evito*.

διαχωριζω, fut. ισω, *ſeparo*, *disjungo*; διαχωριζομαι, *disjungor*, *diſcedo*.

διεγειρω, *excito*.

διοπερ, *quapropter*.

δικαιως, *juſte*, *merito*.

Δομετιανος, ου, ὁ, *Domitianus*, unus Imperatorum Romanorum.

E.

ἑαυτου, ης, ου. Solet hoc pronomen reciprocum ad omnes adhiberi perſonas, et non tertiæ tantum.

ἑβδομηκοντα, οι, αι, τα, *ſeptuaginta*. —Septuginta Interpretum sub nomine vulgatur Hebraicarum Scripturarum verſio Græca, quæ Alexandriæ, Ptolemæis regnantibus, facta eſt. Critici autem hodierni optimæ notæ hujus verſionis titulum vetustum rejecerunt; et ei Alexandrinæ verſionis nomen indiderunt.

Ἑβραιος, ου, ὁ, *Hebræus*.

εδαφιζω, fut. ισω, *allido*.

Εδωμ, nomen viri et populi.

Εις, præp. *pro*, *vice*.—εις λιθον *inſtead of ſtone*.

εκθυμος, ου, ὁ και ἡ, *alacer*, *fortis*, *accenſus irâ*.

εκκενοω, ω, fut. ωσω, vacuum reddo.
εκκλινω, flecto.
εκλειπω, fut. ψω, derelinquo, desero; omitto, prætermitto; deficio, desum.—και νυν ουκ εκλειψει απ' αυτων παντα, όσα αν επιθωνται ποιειν, et nunc non ab iis deficiet omne quod statuerint facere, i. e. nec desistent a consiliis suis, donec ea opere compleant.
εκπλησσω, fut. ξω, percello, stupefacio.
εκπληξις, εως, ἡ, consternatio.
εκπορευομαι, exeo.
εκπυροω, ω, incendo, excandefacio.
εκσπαω, extraho, evello.
εκτρεφω, enutrio.
εμπαιγμος, ου, ὁ, ludibrium.
εμπαιζω, fut. ξω, vel σω, illudo.
εμπιστευω, fut. ευσω, concredo, fidei committo.
εμπνοος, contr. εμπνους, ου, ὁ και ἡ, spirans, vivus.
εν, præp. apud lxx. cum.
εναντιον, adv. coram, in conspectu.
εναποτυποω, ω, imprimendo exprimo.
εννακισχιλιοι, αι, α, novem millia.
εννεα, novem.
ἑξακοσιοι, αι, α, sexcenti.
εξατιμαζω, despicio, sperno.
εξιστημι, percello, stupefacio. a. 2. εξεστην, stupefactus sum.
εξενάντιας, adv. ex adverso, e regione.
ἑξης, adv. deinceps, ordine.
εξομολογεω, ω, confiteor.
εξουσια, ας, ἡ, licentia, potestas.
επαγω, adduco.
επειδω, inspicio, a. 2. επειδον.
επερωταω, ω, fut. ησω, interrogo.
επιγειος, ου, ὁ και ἡ, terrestris.
επιδεχομαι, excipio, suscipio.
επιπληξις, εως, ἡ, reprehensio, castigatio.
επιτηδευμα, ατος, το, vitæ institutum, genus vitæ.
επιτιθημι, impono, manum impono, inchoo.
εποπτης, ου, ὁ, inspector, spectator.
εποργιζομαι, irascor.
επουρανιος, ου, ὁ και ἡ, cœlestis.
ἑπτα, septem.
εργασια, ας, ἡ, opus, opera.
ετασμος, ου; ὁ, inquisitio, tormenta.
ευθαρσως, adv. cum fiduciâ.
ευρετης, ου, ὁ, inventor.
ευψυχως, æquo animo, fortiter.
εφαπτομαι, attingo.
εφοραω, ω, intueor, observo.
εχομενως, adv. deinceps, statim.

Z.

Ζογορα, nomen loci.
Ζωννυμι, cingo.

H.

Ἡγησιππος, ου, ὁ, Hegesippus, quidam Judæus, qui an. Dom. 157 Christianorum castra secutus est, et anno 181 Romæ obiit. Historiam Ecclesiasticam composuit, ex quâ excerptum breve hoc libro excudimus.
Ἡρωδης, ου, ὁ, Herodes, rex Judæorum.

I.

ιδου, adv. en, ecce.
Ἱερουσαλημ, ἡ, indecl. metropolis Judæorum.
Ἰησους, ου, ὁ, Jesus, Filius Dei, Servator noster.
ἱλεως, ω, ὁ και ἡ, propitius.
Ιορδανης, ου, ὁ, fluvius Palæstinæ.

Ιουδας, α, ὁ, filius Israelis, et tribus ex eo orta. Etiam nomen Apostoli Jesu Christi.
Ιουδαια, ας, ὁ, *Judæa.*
ιουοκατος, ου, ὁ, *evocatus.*
Ισαακ, *Isaac*, nomen viri, indecl.
Ισραηλ, nomen viri, etiam populi, indecl.
Ιτεα, ας, ἡ, *salix.*

Κ.

καδιον, ου, το, *pera.*
Και, conj. *et, etiam.* Apud lxx. habet multas alias significationes.
Καισαρ, αρος, ὁ, cognomen Imperatorum Romanorum.
καρπωσις, εως, ἡ, *holocaustum.*
καταγινωσκω, *condemno.*
καταλεγω, *dico.*
καταλλασσω, fut. ξω, *reconcilio.*
καταπατεω, *conculco, proculco.*
καταπαυω, *cessare facio, cesso.*
κατοικεω, ω, fut. ησω, *inhabito, incolo.*
κνημις, ιδος, ἡ, *ocrea.*
κοιλας, αδος, ἡ, *vallis.*
κοιλια, ας, ἡ, *uterus,*
κολλαω, ω, fut. ησω, *adjungo ;* κολλαομαι, *adhæresco.*
Κοντος, ου, ὁ, *contus, sudes ;*—κοντος δορατος, *the shaft of a spear.*
κοσμικος, η, ον, *mundanus.*
Κοσμος, ου, ὁ, *mundus.*
κοπιαω, ω, fut. ησω, *moleste fero, fatigor.*
Κριος, ου, ὁ, *aries.*
κρισις, εως, ἡ, *judicium, condemnatio.*
κτηνος, εος, το, *jumentum, pecus, bos.*
κτησις, εως, ἡ, *possessio, opes.*
κτιστης, ου, ὁ, *creator.*
κυριος, ου, ὁ. Apud Scriptores Hebræo-Græcos Κυριος dicitur Deus Optimus Maximus.
Κωλον, ου, το, *membrum.*

Λ.

Λαρυγξ, γγος, ὁ, *guttur.*
Λειος, α, ον, *lævis.*
λυτροω, ω, fut. ωσω, *redimo.*
Λωτ, ὁ, nomen viri indecl.

Μ.

μακαριστος, η, ον, *qui beatus habetur.*
Μακκαβαιοι, ων, οἱ, familia Judaica, quæ in centuriâ secundâ ante Christum natum floruit. Libri, ex eâ cognominati, in Hebraico sermone non reperiuntur, et a Protestantibus et omnibus Reformatis ex canone sacro exclusi sunt.
Μανδυας, ου, ὁ, genus vestimenti militaris.
Μαρτυρ, υρος, ὁ καὶ ἡ, *testis.*
μαρτυριον, ου, το, *testimonium.*
μεσον, ου, το, *medium ;* ανα μεσον, vide αναμεσον.
μεσακλον, ου, τὸ, *liciatorium,* Angl. *a weaver's beam.*
μεγαλειος, α, ον, *magnificus.*
μειρακιον, ου, τὸ, *adolescens.*
Μελιτων, ωνος, ὁ, *Melito*, episcopus Sardium, qui floruit circa annum Domini 170.
Μελλω, fut. ησω, *futurus sum.*
μεταλλασσω, *muto, migro, morior.*
μετατιθημι, *transfero ;* in med. *descisco.*
μονομαχεω, ω, fut. ησω, *singulari certamine pugno.*
μυκτηρισμος, ου, ὁ, *irrisio.*
μυστηριον, ου, τὸ, *mysterium, res inexplicabilis et inaudita.*

N.

νεοτης, ητος, ἡ, *adolescentia.*
νηπιος, α, ον, *infans, parvulus.*

Ξ.

Ξιφος, εος, το, *gladius.*

O.

ὁμολογεω, ω, fut. ησω. *confiteor, laudo.*
ὀνειδος, εος, το, *probrum.*
ὁπηνικα, adv. *quum, quando.*
οὗ, adv. *ubi.*

Π.

παιδαριον, ου, το, *puerulus.*
παντελως, adv. *omnino.*
παντοκρατωρ, ορος, ὁ, *omnipotens.*
παραβαινω, *transgredior.*
Παραδεισος, ου, ὁ, *hortus.*
παρακαλεομαι, *misereor.*
παρακλησις, εως, ἡ, *exhortatio.*
παραταξις, εως, ἡ, *acies instructa.*
παρεμβαλλω, fut. βαλω, *immitto, castra metor.*
παρεμβολη, ης, ἡ, *immissio, castra, phalanx, acies.*
παρουσια, ας, ἡ, *adventus.*
πατριος, ου, ὁ και ἡ, *patrius.*
πεδαω, ω, fut. ησω, *illigo.*
περιειμι, fut. εσομαι, *supersum.*
περικεφαλαια, ας, ἡ, *galea.*
περισκυθιζω, *Scythico more crines cum cute a capite reseco.*
περισυρω, *divello.*
περιχωρος, ου, ὁ και ἡ, *circumjacens, finitimus; territorium.*
πετεινος, η, ον, *volucer.*
Πηλος, ου, ὁ, *lutum, cœnum, limus; argilla, creta.*
πικρως, adv. *amare.*
πλινθευω, f. ευσω, *lateres fingo.*
πλινθος, ου, ἡ, *later, tegula.*
πλουτιζω, fut. ισω, *dito.*
πνοη, ης, ἡ, *spiritus.*
ποιμαινω, *pasco.*
ποιμενικος, η, ον, *pastoritius.*
ποιμνιον, ου, το, *grex ovium.*
πολεμιστης, ου, ὁ, *bellator.*
πονος, ου, ὁ, *labor, ærumna.*
προαναταττομαι, *propono.* Apud lxx. *præfero.*
προηγορος, ου, ὁ, *qui primus causam dicit, patronus.*
προσδοκαω, ω, fut. ησω, *exspecto, spero.*
προσερχομαι, *adeo, accedo.*
προσκαλεω, ω, *accerso.*
προσκυπτω, *inclino me.*
προστιμον, ου, το, *supplicium.*
προτερον, adv.—pag. 131. το προτερον, *at the first*, i. e. priusquam in Ægyptum demigraret.
πτοεω, ω, *terrefacio.*
πυρα, ας, ἡ, *pyra, rogus.*
Πυργος, ου, ὁ, *turris.*
πυρρακης, ου, ὁ, *rufus.*

Ρ.

ρομφαια, ας, ἡ, *gladius.*

Σ.

σαβαωθ, Vox Hebraica significans *exercitus*, Angl. *hosts.*
Σαβεκ, apud lxx. nomen fruticis.
Σαουλ, ὁ, *Saul*, rex Hebræorum.
Σενααρ, το, indecl. Nomen regionis in Babylonia.
σημερον, adv. *hodie.*
σικλος, ου, ὁ, *siclus, didrachmum.*
Σιων, indecl. mons, in quo Hierosolyma collocata est; hinc, metaphorice pro civitate judaicâ adhibetur.

σκηνοω, ω, fut. ωσω, *tentorium figo.*
σκηνωμα, ατος, το, *tentorium.*
σκληρια, ας, ἡ, *durities.*
Σοδομα, ων, τα, *Sodoma.*
Σοκχωθ, nomen loci indecl.
Σπιθαμη, ης, ἡ, *spithama.*
σταθμος, ου, ὁ, *pondus.*
σταυροω, ω, *cruci adfigo.*
στοιχειωσις, εως, ἡ, *primorum elementorum traditio, formatio.*
συγχεω, fut. ευσω, *confundo, perturbo,* a. 1. συνεχεα.
συγχυσις, εως, ἡ, *confusio, conturbatio.* Græcus interpres hâc voce æquipollente usus est pro Hebraico *Babele*, seu *Babylone*, ut nominis ratio clarius appareret.
συλλογη, ης, ἡ, *collectio, pera.*
συμβουλος, ου, ὁ και ἡ, *suasor.*
συμπας, *omnis.*
συμπιπτω, *concido, deficio.*
συμποδιζω, *vincio.*
συμπορευομαι, fut. ευσομαι, *proficiscor cum.*
συναντησις, εως, ἡ, *occursus.*
συνεχης, ὁ και ἡ, εος, *continuus.*
συντελεια, ας, ἡ, *finis.*
σφαγη, ης, ἡ, *mactatio, cædes.*
σφασσω, ξω, *immolo, occido.*
σφενδοναω, ω, fut. ησω, *fundâ torqueo.*
Σφενδονη, ης, ἡ, *funda.*
σωτηρια, ας, ἡ, *salus.*

T.

Τεσσαρες, οἱ και αἱ; τεσσαρα, τα, *quatuor.*
τηγανιζω, f. ισω, *sartagine coquo, frigo.*
τηγανον, ου, το, *sartago.*
Τραϊανος, ου, ὁ, *Trajanus*, unus Romanorum Imperatorum.
τριακοντα, *triginta.*
τροφοφορεω, ω, fut. *educo.*
τυλος, ου, ὁ, *callus.*
τυπος, ου, ὁ, *typus.*

Υ.

ὑειος, α, ον, *porcinus, suillus.*
υἱος, ου, ὁ, filius. Υἱοι των ανθρωπων, *homines*, id quod ανθρωποι, quemadmodum apud Homerum passim υἱες Αχαιων Achivi dicuntur.
υἱωνος, ου, ὁ, *nepos.*
ὑπακουω, fut. ουσω, *obedio.*
ὑπεραγοντως, adv. *supra modum.*
ὑπεροραω, ω, *contemno, posthabeo.*
ὑφαινω, *texo.*
ὑφοραω, ω, *suspicor.*

Φ.

φασκω, *dico.*
Φερεσαιος, ου, ὁ, *Pheresæus.*
φθαρτος, ου, *mortalis.*
φορος, ου, ὁ, *tributum.*
φρυαττομαι, *glorior.*
φυτον, ου, το, *planta.*

X.

Χαναan, indecl. nomen viri, etiam terræ.
Χαναναιος, ου, ὁ, *Cananæus, incola Canaan.*
Χειλος, εος, το, *labium, labrum; sermo, dialectus; ii, qui unâ eâdemque linguâ utuntur, populus, natio.*
χειμαρρος, ου, ὁ, *torrens.*
χιλιας, αδος, ἡ, *numerus mille continens, mille.*
χλευαζω, *derideo.*
χρεια, ας, ἡ, *res, negotium.*
Χριστος, ου, ὁ, *Christus*, Servator noster.
Χωρεω, ω, fut. ησω, *eo, vado; capio, contineo.*

INDEX RERUM.

[Ex editione Lipsiensi, 1797.]